విషయసూచిక



కీర్తనల అకారాది క్రమసూచిక

శ్రీ

కృష్ణలీలాతరఙ్గిణి



పీఠికా నాటిక

శ్రీ వేంకటరమాదేవి

[మహాకాశమున దివ్యహంసలస్వరూపములు దాల్చిన వేదముల రథముపై యానము సేయు బ్రహ్మ, సరస్వతి, సావిత్రి, గాయత్రి సంభాషించుట]

సరస్వతి.— నేఁడు వాహ్యాళిలో హిరణ్యగర్భులకు ఏకాంతసేవను సమ్మతమా!

బ్రహ్మ—భూలోకమునుండి మన కందిన గ్రంథముల ప్రతిరూప తేజములలో నవతమమును, రమ్యమునైనది సేవింతము.

గాయత్రి—అట్టి దే గ్రంథము ?

సావిత్రి—భూలోకమున ప్రఖ్యాతి చెందిన శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి నూతనముగ ఆంధ్రానువాదములో ప్రకటింపఁబడినది; ఇది సేవింప తగినది.

బ్రహ్మ—అవును. శ్రీమద్భాగవతకథ ననుసరించియు, అందు వర్ణింపఁబడని శ్రీ రాధాకృష్ణ ప్రేమ సంకీర్తనము గలిగిన శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి పావనతమమైన దృశ్యకావ్యము.

సావిత్రి—స్వామీ శ్రీమద్భాగవతమున శ్రీరాధాదేవియొక్క ప్రశంస లేకపోవుటకు కారణమేమి ?

బ్రహ్మ—ఇతరపురాణములందు శ్రీరాధాదేవి పవిత్రచరిత్ర వేదవ్యాసులు వివరముగా వర్ణించియేయుండిరి. ఆమె ఆదిగోపిక యగుటచేతను, ఆధ్యాత్మిక విచారణమే అందు ప్రధానవిషయమగుటచేతను, శ్రీమద్భాగవతమున గోపికాకథనమే శ్రీరాధాదేవియొక్క అవతారసూచనగా నెంచి, వేదవ్యాసులు అందును గూర్చిన ప్రత్యేక ప్రశంస మాని రహో !

గాయత్రి—ప్రత్యేకముగ, ఇట్లు నామధేయ నిర్వచనములను మానుటవలన, వ్యక్తులయొక్క ప్రత్యేకతనుగూర్చియే సంశయములు ఏర్పడుటకు అవకాశములు కలుగునేమో !

బ్రహ్మ—కలుగును; కలిగినవి. నేను స్వయముగ నొనరించిన శ్రీరాధాకృష్ణుల కళ్యాణముయొక్క పవిత్రతకు వ్యత్యస్తమౌ స్వర్గతి పురాణములలో వ్యక్తమౌటయుఁ గలిగినది.

గాయత్రి—అదెట్టిది దేవా !

బ్రహ్మ—గోలోకాధిదేవియు, శ్రీకృష్ణానపాయినియు నౌ శ్రీరాధాదేవి, భూలోకమున - గోకులమున - వృషభానుకళావతులకు పుత్రికగా నవతరించి, శ్రీకృష్ణావతార మహనీయకార్యక్రమమున తనభాగము నిర్వర్తించియుండుట మీరెఱుగుదురు.

సరస్వతి—ఎఱుంగుదుము.

బ్రహ్మ—బృందావననందగోపునికి పిత్రీయ సోదరియు, సుచంద్ర శ్రీగోపులకు పుత్రికయు, గోపీనాయికయు, రాపాణు డను గోపీనాయకుని భార్యయునగు రాధికయను మతియొకతె - వృషభాను పుత్రికయైన రాధాదేవికంటె వయసున పెద్దది - తత్కాలమున గోకులమున నుండుటయు మీరు తెలియుదురుగదా !

సరస్వతి—తెలియకేమి ? వాత్సల్యమున యశోదకు సమానయై తోడై, చిన్ని కృష్ణుని - తన మేనల్లుని - రాపాణగోపకుని భార్యయగా రాధిక, ప్రేమించి పెంచెను గదా !

సావిత్రి—వయసున పెద్దపిన్న లయ్యు రాధకా రాధలు పోలికకు ఏకరీతిగ నుండువారని తమచే వింటిమి.

బ్రహ్మ—అవును. తరువాత పురాణములలోను, జనులలోను సంభవించిన అపోహ మునకు రాధికారాధల నామసామ్యమే కాక యీ పోలికయు కొంత కారణమై యుండ నోపును.

గాయత్రి—ఆ యపోహము ఎట్టిది స్వామీ ?

బ్రహ్మ —రాధకారాధలు ఒకవ్యక్తియే యనునది.

సరస్వతి—నాథా ! అట్టి యపోహముచే చాల క్లిష్టమైన ప్రవాదములకు అవకాశ మేర్పడి యుండు నే !

బ్రహ్మ—ఏర్పడినది. ఇక్కడ కొలదికాలమే యైనను, శ్రీ రాధాకృష్ణావతారము తరువాత భూలోకమున రమారమి అయిదువేల సంవత్సరములు గడచినవి. ఈలోపున పైన మనము భాషించుచుండిన ప్రవాదముచే రాధికారాధలు ప్రత్యేక వ్యక్తు లనునట్టి వివరనే మృగ్యమైనది. ఇట్లు ఏకవ్యక్తియే యను నపోహము కలుగుటంబట్టి, తన పెంపుడుతండ్రియైన నందునికి పిత్రియసోదరియు, తనకు మేనత్తయు అగు రాధను శ్రీకృష్ణుడు ప్రియురాలిగా గ్రహించె ననుప్రవాదమునకు పూర్తిగ ప్రచారము గలిగినది.

సావిత్రి—ఒకయామ సుచంద్రగోపునికిని కీర్తిదేవికిని కుమార్తె, మఱొకయామె వృషభానుగోపకునికిని, కళావతీదేవికిని పుత్రిక. మాతాపితలు వేఱను విషయము కూడ మఱుగంబడెనా ?

బ్రహ్మ—వృషభాను కళావతులే సుచంద్ర కీర్తిదేవు లను సైక్యము కూడ పురాణ ప్రసిద్ధికి వచ్చెను.

దేవులు ముగ్గురు—తరువాత, దేవా ?

బ్రహ్మ—అల్పమతుల దురూహములకు ఈ ప్రవాదము అవకాశ మొసంగుటచే, శ్రీకృష్ణావతార పవిత్రతాభావమును నిరూపించుటకై శ్రీకృష్ణభక్తులా కవులకును, పౌరాణికులకును, వివిధరీతుల వింతలౌ పరకీయా మధురాదిరసభావ సాకల్పనములు అవశ్యకములైనవి.

గాయత్రి—అంత ?

బ్రహ్మ—అంతియే కాదు, శ్రీకృష్ణావతార ప్రథమకాలమున స్వామివారి బాల్యలీలలా గోపికాక్రీడావినోదములకు అనావశ్యకమైన మధురశృంగార రసభావములను కల్పించి, అందులకు లక్షణముగా, కవులు యువతీయువకుల ప్రేమలకు తగిన శృంగారరచనలతో శ్రీగోపికృష్ణబాల్యలీలలను వర్ణించిరి.

దేవులు ముగ్గురు—అకటా!

బ్రహ్మ—కావుననే అట్టి ప్రశంస అంతగా లేనిదియు, ఆధ్యాత్మిక భక్తిభావములతో వెలయునదియు నగు ఈ శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి, ఆంధ్రానువాదముతో మనము సేవింప తగినది.

సరస్వతీ! నీవు శ్లోకములను తదనువాదములను పఠింపుము; గాయత్రీ! నీవు వచనములను తదనువాదములను చదువుము; సావిత్రీ! నీవు తరంగ కీర్తనముల గానము చేయుము.

సావిత్రి—ఆంధ్రానువాదముగల ఈశ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణీగ్రంథమున, తెనుగు కీర్తనలపై రాగతాళములు ముద్రింపబడలేదేమి ?

గాయత్రి—ఇంక నిందు, తెనుగుకీర్తనల గమనికలను తెలిసికొనుట యెట్లు ?

సరస్వతి—ఇందు, సంస్కృతభాగమున, శ్రీనారాయణతీర్థులవారి ప్రతి కీర్తనకును రాగతాళములు వివరింపబడియే యున్నవి; మరల పునరుక్తిగ తెనుగు పాటలపై కూడ ముద్రించు టేల ? అవియు నెదుటి పుటలలోని సంస్కృత కీర్తనల గమనికలు గలవే కదా !

బ్రహ్మ—అవును. శ్రీనారాయణతీర్థులవారిచే సంస్కృతమున గూఢముగ సూచింపబడిన మన వేదముల భావములను దేశభాషలో సులభముగ దెలుపుచు, ఈయనువాదము, మూలములో వలె అంత్యనియమముల నుంచుచు, యతిప్రాసల సొంపును కూడ కలిగియున్నది. ఇంక విశేషముగ సంబోధన సమాసములు గల సంస్కృతకీర్తనల ప్రతి చరణభాగమునకు తెనుగుపాటల చరణములలో కర్త కర్మ క్రియలుగల సంపూర్ణవాక్యములు వెలసియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తగిన పద్యమును వచనమునకు తగిన వచనమును గలదు యున్నవి, మూలమును, అనువాదమును - సంఖ్యాక్రమమున - ఎదుటి పుటలలో ముద్రింపబడియున్నవి. ఈగ్రంథము ఎల్లరకు ఆనందకరమై, పవిత్రమై వర్ధిల్లుగాక!



శ్రీ నారాయణతీర్థులవారి చరిత్ర

రచయిత : కవి సమ్రాట్టు విశ్వనాథ సత్యనారాయణ

గీ. కోన సీమ భీమేశు నుద్యాన సీమ
సాధు గోదాపయోగర్భ సస్యభూమ
తనరు నాంధ్రీ సతీ గళోద్దామ దామ
కూచిమంచి యనంగ నకోన్కనసీమ

క. కలదొక్క యగ్రహార
మ్మలఘు సరస్వతికి రత్నహారము దానన్
గలరు జగతీ సుపర్వులు
తెలిసిన దంపతులు పార్వతీ గంధర్వుల్. 2

ఉ. కాయము గన్న భక్తియన గల్గెను వారికిఁ బుత్త్రకుండు నా
రాయణ భక్తితత్పరత నట్టిద పేరును బెట్టి రింతలో
నాయన వేద వేదశిఖరాఖిల మేఖల లైన వాణి సం
ఛాయుత భాసమాన రసనానటనంబులఁ జేల్చునట్టిదై. 3

సీ. గొంతెత్తి పాడెనా, కొమ్మలోఁ గోకిల
మసలు వసంతాగమ మ్మటంచు
సివమెత్తియాడెనా, చెట్టు పంగల నెమ్మి
కడఁగు వర్షాసమాగమ మటంచు
వేదరహస్యముల్ విప్పెనా, బ్రాహ్మణుల్
భజియింత్రు త్రయ్యర్థపాగిపదులు
నామకీర్తనఁ జేసెనా, బాలకృష్ణుఁడు
ఘల్లుఘల్లున వచ్చి గంతులిడును
కూడి శివరామతీర్థులనే గురువు నొద్ద
సాధువయి నేర్చె సర్వశాస్త్రములు తద్ద
నెగడె నింతలో విద్యలన్నింటఁ బెద్ద
గాగ నెంతెంత వారికిఁ గళలు డిద్ద. 4

గీ. మాధవానలు నవతార మహిమఁ జూపు
కాంచె బిల్హణ జయదేవ కవుల రూపు
చదివినది కాదు సంగీత శాస్త్రమందు
నూలుకొని పాడెనేని వీనులకు విందు. 5

చ. చిఱుతతనంబునందె తన శిష్యుని భావము బాలకృష్ణు సుం
దర తర సత్కథాపులకితం బగుచుండగఁ జూచి దేశికుం
డురుతర మోదవార్ధి యదియున్ దన భాగ్యము గాఁ దలంచ సం
దఱదగు భాగ్య మాంధ్రవసుధాస్థలి భాగ్యము గీతిసౌభాగ్యమున్ 6

ఆ. వయసువచ్చినంత బ్రహ్మవంశకిశోరుఁ
డెంత భక్తికలవాఁ డంత సద్గుఁ
డయ్యెఁ దల్లిదండ్రు లనుకూలవతిఁ దెచ్చి
పెండ్లిఁ జేసినారు పెరిమఁ గ్రుచ్చి. 7

క. వేదాద్రి యొద్దఁ గృష్ణకు
నాదరి బ్రాహ్మణుల యగ్రహారమునందున్
శ్రీదేవి కుద్ది యయిన త
లోదరి నొక్కర్తు గూర్చి రాఁగి తను పెంపునన్. 8

క. కూరిమి తలిదండ్రులతోఁ
బాలుఁడు వేదాద్రియందు భక్తవశీ[illegible]
త్యారిని నరసింహేశ్వరుఁ
జేరిక భజియించుచుండె సిరులొలయంగన్. 9

క. ఇలు నొడ లెంచక కవితా
విలసనములఁ దిరుగుచుండె విద్వాంసుండై
తలిదండ్రు లిచ్చఁ గలఁగఁగఁ
బాలతుక పుట్టినట్టి పిన్నబోవుచు సుంతేన్. 10

గీ. చల్లపల్లి ముక్త్యాల సంస్థానములను
పండితాఖండలుండగు ప్రతిభఁ జూపు
మహితనాట్యప్రబంధ నిర్మాతయగుచుఁ
బారిజాతాపహరణంబు వ్రాసెఁ గృతిని. 11

చ. చిఱుతలు పూని పాదములఁ జెల్వుగ గజ్జెలు కట్టి తంబురా
యఱుతనుదాల్చి పంచమ సుధాధర మాధురి వొల్చు గొంతుతోఁ
బరమ యశోద చిన్నిసుతుఁ బాడినఁ గూడిన వారి కన్నులన్
గిరగిర బాష్పముల్ తిరుగుఁ గృష్ణుఁడు కూడిన లోని మిన్నులన్ 12

క. ఆభక్తుని నాలుకపై
శోభించెను కృష్ణగీతి శుద్ధసుహాస్యై
శ్రీభూమి యతని యెడదన్
స్వాభావిక రాగరేఖ సాగెఁదమస్సై. 13

క. ఇటులుండ నొక్కమేఘో
ద్భటగర్జానినద రేఖఁ బండినవర్ష
చ్ఛటఁబొల్చు శ్రావణంబది
పుటపుట్నై వచ్చె దేశములు చిగురింపన్. 14

చ. పరువమువచ్చెఁ జెట్లకును బాటల మొల్చిన పచ్చగడ్డికిన్
విరిసినయొక్కనాటి తుదివేళకు సూర్యుఁడు నస్తమించి యు
ద్ధురమయి పోల్చె వానియెదతోడి విచిత్రపురాగరేఖ తాఁ
బరువిడె వానిబుద్ధి సతిపైకి రువారపుపొంగు లెత్తుచున్. 15

గీ. అపుడు తానున్నచోటికి నత్తవారి
యింటికిని మధ్యగా నెడుగెక్కెఁ గృష్ణ
వఱదలుగఁ బొంగి చనుచుండి వయసుచేత
నెడద విప్రసూనున కెదురెక్కెఁ దృష్ణ. 16

శా. కాలాంతంబునఁబోలెఁ బొర్లుచుఁ దరంగమ్ముల్ మహాకాశవీ
థీ లీఢంబులుగాఁగఁ గృష్ణ పొరలెన్ ధీరుండు లోహార్గళో
ల్లీలాబాహుఁడు పీనవక్షుఁడు మనోలీలావశుండై రుషన్
బోలేమాయని బారుటీతకుఁ బడెన్ బోత్రిప్రభుండోయనన్. 17

ఆ. నడుముకట్టిదూఁకి నడియేటఁ బడిపోవు
నతని కాలుసేతు లాడకుండ
నొక్క పెద్దసుడి మహోగ్రంబు ప్రాణాంత
భయము కలుగఁజేసె వాని కపుడు. 18

క. చేతోవీథి నిరాశా
ఘూతముగా బ్రతుకునాస పోలంగ నాసి
భీతిల నేటికటంచును
నాతురసన్న్యాసమాత్మ నవలంబించెన్. 19

శా. ప్రైషోచ్చారణ మంత్రము న్నొడివి సర్వత్యాగంబు ని
శ్శేషంబైన మూర్ధజంబు లొకటన్ దీసెన్ వసుంధరాతలంబునన్
ఈషాపద్ధతి ద్రక్కలించి మదిని ల్లయయ్యె సన్న్యాసిగా
ఘోషల్ వెట్టెడు కృష్ణవేణి తనుఁగొంచేగెన్ నన్నంతలోన్. 20

గీ. అతఁడు తనుదానె యుంగక మ్రొత్తినిగనక
యొడ్డునకుఁ జేరె నద్దియేదో మహిమ
తన్నుఁ గొనుకీడు తాఁబాసిచన్న వెనుక
మనసు వెనుకటి సంగంబు నిలిచి నిల్చె. 21

మ. జలగండంబు తొలంగె సన్న్యసన మిచ్చెన్ [illegible]
జ్వలరాగాత్మకమై యెడందసతి [illegible] గుణుల్ [illegible]
ర్మిలిమై తొయ్యలి యామతింపదు [illegible]
తొలగం బోవుట ధర్మమాయనుచు వారుల్ [illegible]

ఉ. రాగవిరాగముల్ పయికిరాఁ జను పొంగుల [illegible]
మాగి పరస్పరంబు నెదనాకుల పెట్టగ మామయింటికిన్
మూగిన చీకటుల్ ముదురుముల్లగఁ గట్టిన యగ్రహాత్రమం
దేగిన నత్తమామ లెదురేగి సపర్యలు సేయు చుండినన్. 23

గీ. మానవనిద్రావిభూషితు మదనజనక
మదన తన్మయ భావనా మృదువిభావు
భావమెఱుఁగక తద్భార్యఁ బంపి రతని
యున్న చోటికి సతియును నొదిగి యొదిగి 24

క. తను డాసిన భార్యకుఁ జె
ల్చన గదిలో నతఁడు దివ్యసన్న్యాసివలెన్
గనుపింప నామె వెనుకకుఁ
జని విస్మయమున్ భయంబు సమ్మర్దముగాన్. 25

ఆ. తోయజాక్షి తల్లితోఁ జెప్పె సన్న్యాసి
గాని యతఁడు మగఁడు గాదటంచు
శిరసు బోడి కావి చీరలు దండంబు
వింత తేజ కనుల వెలుగునంచు. 26

ఉ. అచ్చెరువొంది మామయును నల్లుని జూడగ నల్లుడల్లుఁడై
సొచ్చెము లేక యుండె సతి బూమె లివేమని సంశయాత్ముఁడై
గ్రుచ్చియు పృచ్ఛ సేయగ వికుంఠపతిన్ మదినెంచి యల్లుఁడున్
మచ్చిక సెప్పె నాత్మకథ నంతనమం దుదయద్విరాగుఁడై. 27

ఆ. తెలిసి యాత్మలోనఁ దెఱవ జ్ఞానమహత్త్వఁ
గలఁచి యాత్మలోని కలుషమత్తి
మలచె నాత్మ యెల్ల మాధవ సంవిత్తి
దొలచె బంధమెల్లఁ దోరహత్తి. 28

క. ఆయనఘు డంత నాత్మన్
తోయరుహానన మహత్త్వ త్రోవం జూపన్
ప్రాయశ్చిత్తిని గని నా
రాయణ తీర్థాఖ్యఁ జేర నరిగెఁ దిరుపతిన్. 29

ఉ. శ్రీగిరియందుఁ దీర్థులు ప్రసిద్ధ గడించెను యోగశాస్త్ర వి
ద్యాగురుఁడై యఖండ యతి ధర్మ సదా చరణ ప్రవీణుఁడై
శ్రీగిరినేత భక్తజనసేవధి శ్రీపతి వేంకటేశ్వరుం
దూగెఁ దదీయ గాన విభవోజ్జ్వలకీర్తనలందుఁ జొక్కుచున్. 30

మ. అలబోధేంద్ర సరస్వతీ ప్రముఖులా నాచార్యులున్ శిష్యులై
కొలువం జేర్చి సమస్తశాస్త్రముల వాకోవాక్య సిద్ధాంతముల్
సలుపన్ దక్షుఁడు తీవ్రభక్తి కలనాగ్బా ప్రీతగోవిందుఁడై
విలసన్నామజపైక దీక్షితుఁడు తృప్తింబొంది యుండెన్ గడున్ 31

గీ. శ్రీ సురేశ్వర కృతము పంచీకరణ ను
వార్తికంబునకుఁ వ్రాసెఁ బ్రతిభ మెఱయ
వివరణం బొందు 'దీపిక' పేరు వెలయఁ
దీర్థభూత నారాయణు తీర్థు లెలమి. 32

క. పాములు గట్టిన శ్రీదా
మోదర భక్తునకు నచట నొక్కప్పుడు తీ
వ్రోదర దుర్వ్యాధి కలిగె
నేదారిని బూర్వజన్మకృత మెవ్వఁ డొప్పున్. 33

క. సేవించిన మందులు సం
భావించిన స్వామి కరుణ పనిసేయక తా
గావించిన పూర్వాఘము
దేవించెను గడుపులోని తీవ్రవణ ముల్లసన్. 34

మ. అరుదారన్ నిరుదార భక్తజన దివ్యాశ్వాస సందీప్తుఁడౌ
బరమేశుం డొకనాడు తోఁచియనె స్వప్నంబందు నామూర్తి యు
న్నరిగెన్ దక్షిణదేశమొక్కెడట క్షేత్రంబగును నీబాధయున్
సురుగున్ గొంతకుఁ గొంతగా నుపశమించున్ వింతవును వింతగా. 35

గీ. పరముఁడనుకొన్నది వరాహపురంబు తీర్థుఁ
డాత్మ ననుకొన్నది తిరువయూరు వ్యాధి
వ్యాధిగా నున్నయది. తోఁచనాఁడు యటులె,
కలఁగి యట నడుక్కెరెణ్ణటున్ గ్రామమేగె. 36

క. భజియించున్ మధుసూదను
గజిబిజిపడు పుణ్యమెల్లఁ గాడను జాడ్య
జ్ఞజభక్తి జనిత వేదను
రజని నొకట స్వప్నవీధి వ్రజపతి యనియెన్. 37

క. నాయన! వరాహపురికిం
బో! యన, నిట కేగుదెంచి పోగిలిదవన! తే
పే యన! వరాహయుగ్మం
బా యెడకుం దారిఁ జూపు నరుగుమనంగా 38

గీ. అడవిపందులు రెండయి పొడిచినట్టి
విదియ మొదలు నాలుగునాళ్ళ విధుశిశువుల
చెలువుకోఱలతోడ వేంచేసెనంత
భక్తమణి వాని వెంబడిఁ బట్టెఁ బంత. 39

క. జయజయ వేంకటరమణా!
జయజయ దైత్యేంద్రలోక శౌర్యాక్రమణా!
జయజయ ధ్వస్తభ్రమణా!
జయజయ మత్ప్రాణరమణ! జయజయ యంచున్. 40

క. చేరెను వరాహపురి, చే
కూరెను బో, వ్యాధిశాంతి, కూడిన తద్గ్రా
మారూఢ ద్విజసంఘము
తారుగ జనుదెంచి స్వాగతము పచరింపన్. 41

చ. కలఁగటివేల్పు చెప్పినప్రకారము వచ్చిన యాయతీశ్వరున్
వలఁగొని మ్రొక్కి బ్రాహ్మణులు వారకభక్తియుతుల్ రమేశ్వరున్
నిలువకపాడి, నిన్నుఁగరుణించెను స్వామి యనుగ్రహింపవే
నిలుకడగాఁగ నిందు నిలు నీవు కృపాబ్ధి! మమున్ గ్రహింపవే! 42

క. నారాయణ తీర్థులునున్
వారిట్లన నచట నిలచి వారాహపురిన్
నారాయణనామ కలా
పారాయణుఁడై వసించె భక్తిమతి సిరిన్. 43

శా. ఆనారాయణతీర్థు లంతట సముద్యద్భక్తి గోపార ల
క్ష్మీనారాయణ దైవతంబులకు నిర్మింపించెఁ బెన్గోవెలన్
సానందాత్ముఁడు మూలవిగ్రహప్రతిష్ఠన్ దానుగాఁ జేసియున్
దానై తెచ్చిన పూజయంత్రమును సంస్థాపించె నాకోవెలన్. 44

ఉ. ఆపఁగరాని భక్తిని మహాత్ముఁడు కృష్ణునిలీలలెల్లఁ దా
నాపఁగరాని రక్తిని మహాలయ తాళతరంగ రూపకా
వ్యాపదపెట్టె నయ్యెపుడ యుర్విగ భక్తజనాళి పూర్వపు
ణ్యాపగఁ బొంగివచ్చెనటు లెల్లెడఁ దరంగ తరంగ గానమై. 45

శా. శిష్యోత్తంసులచే వరాహపురిలో శ్రీకృష్ణలీలా కథా
భాష్యంబుల్ పొనరించెఁ దా ఘటనవ ప్రస్తావనా నాట్య సం
తుష్యత్సర్వ జగంబుగా విమలసాధుప్రేక్షణీయంబుగా
శుష్యత్పాపుఁడు నవ్యనాటక కలాశోభల్ ప్రపంచించుచున్. 46

క. శిక్షోత్సవ మను పేరిట
వ్యాఖ్యార్థము చేసెఁ గృష్ణ వైభవ లీలా
ధిక్యంబులు కవినట రా
సిక్యంబులు కొల్లగాఁగ సిద్ధాంతములన్. 47

క. ఆనాటినుండి తెలుగుల
కేనాటఁ బ్రసిద్ధమయ్యెఁ గృష్ణుల లీలా
శ్రీనాటకమ్ము తచ్చి
క్ష్యానందోత్సవము నెల్ల రానందపడన్. 48

క. నారాయణ తీర్థుల వా
రా రీతిని మూడు వత్సరమ్ముల వఱకున్
వారాహపురి వసించిరి
చేరిరి 'తిరుపుంతురుత్తి' సిద్ధిఁ గనుటకై. 49

సీ. కౌస్తుభరత్నమో కడలి యనుంగు కూ
తురో యొప్పిదనమంత యురమునందు
పున్నమచంద్రుఁడో పొంగారు కరుణార
సంబో యేయంత కంజాయలందు
వనమాలయో లేక పెనవేసికొను జగ
ద్భరమొ ప్రేలాడుకంధరమునందు
తామరపూవో మెత్తని జీవలోకంబొ
యభయముద్రాంక హస్తాగ్రమందు
నా వెలింగెడు కటివేల్పు తావులెల్ల
గుబులుకొని పూవుదోట లాగుననువచ్చి
తెలివి నిగుడు నారాయణతీర్థు తెలివి
లోన దానొక్క తెలివియై లీనమయ్యె. 50

ఉ. భక్తిని వేదశాస్త్రచయ భూసురశక్తిని, దివ్యయోగ సం
యుక్తిని, నాట్యచిత్రసమహామోదయుక్తిని, సాంద్రగ్రంథపూర్ణ సు
సక్తిని, దేశదేశములఁజాటి యుదాగమనమ్మున మూర్తి
ముక్తినిఁ, బొందెఁ దీర్థ డవిచు క్తపదంబున పట్టభద్రుఁడై. 51

SRI NARAYANA THIRTHA

The spiritual Guru of Sri Bodhendra Saraswathi and mentioned by the latter in several of his works:—

From the History of classical Sanskrit Literature by Dr. M. Krishnamachariar (P. 345) in Adyar Theosophical Library.

TOPICAL PARA 301. "Narayana Thirtha is said to be the last incarnation of Madhavanala. (మాధవానలు). He calls himself the disciple of Sri Sivaramanadha Thirtha. He lived at Kuchimanchi Agraharam in Godavary District about 1,700 A. D. His Krishna Lila Tarangini embraces the story of Sri Krishna in 12 Tarangas. The Musical modes and rhythmic tunes are specified and explanatory verses are inscribed between the songs. The poem is fit for the lyre and shows sentiments of devotion.

Notes:—

1. Kuchimanchi Agraharam is mentioned in the Inam Register in a grant by *Kolavenu Buchama and Terumannarao* in Fasli 1151.

2. Incarnations: of Madhavanala Kavi.

   2nd............Bilhana.
   3rd............Brihanmangala.
   4th............Jayadeva.
   5th............Sri Narayana Thirtha.

Letter from His Holiness Sri Sankaracharya Swamighal of Kamakotipeetham

Your letter dated 7—8—1944 was received and placed before His Holiness. I am directed to send herewith a copy of the book called "Sikhyotsawam" by Sri Narayana Kavi.

On page 3 of the Sanskrit introduction to the said book a short account is given of Sri Narayana Thirtha. The "Prasthavikam" of the book gives a more detailed account of the life of Sri Narayana Thirtha. In slokas 70 to 94 of the 1st Aswasa of the text reference is made to him again. A picture of Sri Narayana Thirtha is also found in the book. In addition to the references given above, tradition gives the following history of his life. He is said to belong to the Andhra Country. Shortly after he was married and at the time of the incident narrated below,

Asrama?". After some time he resumed his journey and reached his father-in-law's house. There he was given the usual welcome. When however his wife came to see him, he (who had taken to Sanyasam and attained as it were a new janma) appeared to her (the embodiment of chastity), not as her husband but as a Maha Purusha with a spiritual halo about him. She went back to her parents and narrated her experience Her parents again came and saw him but to them however he appeared as their son-in-law. The parents consoled their daughter and asked her to go to him again. She went and returned back with the same experience once again. The parents of the girl who were conscious of the spiritual greatness of their son-in-law, were now faced with an awkward situation. They came before him and respectfully requested him to clear the mystery. This incident was a revelation to the son-in-law. He did not even dream of this ugly development. He confessed the truth and revealed the incident that led him to take to "Manasika Sanyasam" on the midstream. He realised the greatness of his wife. Subsequently he was initiated into the rituals of Sanyasa Asrama according to the traditional rites. As it was customary for a Sanyasi newly ordained to go to a holy place far away from the place of initiation, he took leave of them and started for the north. After visiting many holy places, he came to the Andhra Desa and stayed there for a number of years. He remained in Chellapalla and Mukthyala Samasthanams in Kistna District and in the latter place had sung in praise of Sri Vadadri Narasimhaswamy, the presiding Deity of the place.

Later in his life, he was seized with a severe stomach ache and went on a pilgrimage to Tirupathi to get cured by the grace of the Lord of the Seven Hills. As he reached the foot of the hills, he heard a devine voice saying "You will not get relief from your ailment here. You must go to a shrine in the south near Tiruvayar where one amsa of mine has already gone". Leaving Tirupathi, the Yatindra started for the south and came to Tiruvayar in the course of time. Prior to his advent to the south, a certain para Sanyasi from Tirupathi with an idol of Venkata Chalapathy and 'Uhhaya Nachuhayar' was proceeding to the south on a pilgrimage. This incident was after the battle of Tallikota in 1565. He halted at different places for some years and at last came to the Temple at Varahur. He kept the idol in the shrine, offered puja to the Deity and stayed there for some months. Thinking of the journey he tried to remove the idol but the idol got rooted to the ground and would not move. Latter he heard a divine voice saying "I like to

stay here, do not disturb me". So the idol was kept in the place and this was the one referred to by the Divine Voice at the foot of the Tirupathi Hills, to Narayana Thirtha the present Utsavamurthy of the temple at Varahur is the one from Tirupathi. The Parayathindra at last came to the Naddukkaneri Village and slept in the pillar temple that night. During his sleep he had a dream in which a voice told him" Tomorrow morning, after, your customary prayers, two Varahas (wild boars) will appear before you, follow them and the place where they disappear, you will be cured of your chronic ailment.

Next morning the Yatindra woke up, finished his bath and prayers and as per the divine ordain two wild boars suddenly appeared before him. As he offered prayers to God Vigneswara beckoning him to follow the animals, which had already begun to move in the direction of Varahur. Even now the pillar of this temple has the fingers pointed in the direction of Varahur. The Yathindra followed the animals and as they came to the outkilats of Varahur village, they plunged into the Canal Kadungal, swam across, entered the village and stood in front of the local Venkatramana Swamy Temple and disappeared. The Yatindra entered the temple and to his astonishment found that he had obtained instant relief from his dire ailment. He offered thanks to God for having guided him to that place and resolved to spend the rest of his life there. He built a Temple and himself made the Mulasthana Pratishta and Chakra Pratishta. The Mula Vigraham and puja materials are still in the Temple.

Some of the senior inhabitants of the village had a dream that the previous night a holy person was coming to their village on the following day and that they should welcome him. The villagers easily identified Narayana Thirtha as the man referred to in their dreams and welcomed him in a manner befitting his rank. The village which was known as Bhupathirajapuram till that day, came to be called Varahapuri on account of the advent of the holy boars. The village prospered after the advent of the Mahapurusha. This village is 15 miles to the north west of Tanjore. Being a Krishna Bhaktha and a devout student of the Bhagavata, Narayana Thirtha desired to write a work on the Leelas of Sri Krishna. He began the Krishna Leela Tarangini and completed it. He has given the essence of Bhagavata Dasama Skanda in his work. He taught the songs and Abhinaya for them to a number disciples and produced thā whole work in front of the deity, himself acting as the Nrityacharya. In the Nata song "Jaya Jaya Ramanatha"in

the first Tarangini he refers to Varahapuri Venkatesha. In the 12th Taranga "Kamakshi Tava Prasadam" again he refers to the fact of his being cured from his ailment. The Yatindra had an idea of writing the Ekadasa Skanda also in the form an opera. But when he concluded the Krishna Leela Tarangini he was blessed with the darshana of Sri Krishna in the Kalyana Kolam and he therefore did not proceed with the Ekadasa Skandam.

Many miracles are attributed to the Saint. In two of the songs in the Krishna Leela Tarangini the village is referred to with the original name of Bhupathi Rajapuram. After his advent to Varahur he lived only for two or three years. He entered into the state of Samadhi on the Sukla astami day of the Masi mouth (Krittika star, Thursday). His Samadhi is in Tirupunturutti Village, a holy place immortalised by Tirugnana Sambandar in his Tevaram Hymns.

His is a jiva Samadhi and the mango tree under which he sat for meditation during his last days in the front of the Samadhi and to its north.

The Krishna Jayanti festival is celebrated with great eclat The entire "Krishna Leela Taranginin is faithfully sung by the devotees. Varahur Gopal, a Bhagavatar in recent times did much to popularise the Krishna Leela Tarangani. The portraits of Narayana Thirtha and Gopal Bhagavatar adorn the temple even now. He also composed songs for the temple rituals. Same songs of his relate to the festival of the Shrine at Varahur.

Beside the "Krishna Leela Tarangani" he has also written a Telugu play entitled-"Parijatapaharana Natakam". This Nataka bears evidence to the fact that Narayana Thirtha visited Morattur.

Sonti Venkata Subbiah belongs to the Sishya Parampara of Narayana Thirtha. This and the fact that Astapadi and Taranga came to occupy an honoured place in Bhajans from the time of Bodhendra Sadguru Swamy, make us conclude that Narayana Thirtha lived in the latter part of the 17th Century and earlier part of the 18th Century. The name of Narayana Thirtha in his Purvasrama is not definitely known.

SRI NARAYANA THIRTHA

Dr. V. Raghavan

Sanskrit Dept , University of Madras

Work I :—KRISHNA LILA TARANGINI

Written at Bhupati Rajapuram *alias* Varahur; the village is referred to in the Tarangini is as also God Venkatesha at the village.

In Madras Government Oriental Manuscripts Library, there is an incomplete commentary on the Krishna Leela Tarangini by one Venkatesha who was assisted by one Govinda Thirtha. The manuscript contains only Tarangas 5-12 and its original came from Nellore District' The number of this Manuscript is R 4064.

2. Haribhakti Sudharnava, a Kavya based on the 10th Skanda of the Bhagavata, even as the Krishna Leela Tarangini. A manuscript, with some chapters missing, is found in the Madras Government, Oriental Manuscripts Library, D No. 12782.

The Mangalasloka of this poem is the verse "He mangini Tumagupatyam" etc., which is sung by all Bhagavatars as part of their preliminary song in their Hari Katha Kalakshepams.

3. In Advita Vedanta, he wrote a commentary called Vivarnadipika on Suresvaracarya's Panchakarana Vartika. A Manuscript of this sastra work is found in the Tanjore Library No. 7306 of the new catalogue of the Sarasvati Mahal Library.

4. The Parijathaharana Nataka, a Yakshagana in Telugu, see my article, an incomplete Manuscript in the Tanjore Library.

The Venkatesa stuti or sloka said to be a work of his in the Sanskrit Introduction of the sikyotsava is not by him. It is a stale composition by one who knows neither grammar nor metre.

There are a number of Narayana Thirtas and their works ought not to be confused as work of our Narayana Thirtha.

The Bhaktimimamsasutra vyakhya is also not by our Narayana Thirtha.

Guru :—

Sivarama thirtha or Siva Ramananda Thirtha, his own full name is Siva Narayana Thirtha; probably he is known as Siva Narayanananda Thirtha.

Life :—

I don't know of any authentic source from which he could get any reliable information about his life. Regarding traditional stories, they are given to you already by H. H. Sankaracharya and Prof. P. Sambamurthy.

In the notes supplied by H. H. Sankaracharya and by Sambamurthy there is reference to Vedadri in Andhradesa and the God Narasimha at that place. I may add that in Tarangini itself a song on the Narasimha at Vedadri is incorporated into the work. This seventh song is the place in Kalani in the eleventh Taranga, "Vedadri etc." this shows that song on Vedadri Narasimha was probably already composed by Narayana Thirtha and that he was in the Andhradesa before he composed the Parijata Nataka at Merattur or the Tarangini at Varahur. The Telugu Parijata Nataka shows that he was an Andhra-Merattur was a centre of music and dance.

Date :—

Merattur is called Achyutabdhi after Achyutappa Nayaka, the son of the founder of the Tanjore Nayaka line. In the last song of his Parijathaharana Nataka he refers to God Varadaraja at Achyutabdhi. Achyutappa's date is 1561--1614 A. D. Narayana Thirtha must be latter to this King's time.

As Thirtha was definitely earlier than Tyagayya we may take him to have flourished between about 1600 and 1750 A. D.

In the Tanjore Library there is a work called Panchakosamanjary written by one who calls himself a pupil of Sivanarayanananda Thirtha. Their manuscript belonged to King Tulaja and of Tanjore, A.D. 1765-1787. If our Narayana Thirtha or Siva Narayana Thirtha and this Siva Narayanananda Thirtha are the same we may take King Tulaja's time as the lower limit of Narayna Thirtha's date. Narayana Thirtha may have flourished between A. D. 1600-1765.

Tyagayya must have been a good student of the Tarangini, (or there are some phrases of Narayana Thirtha which Tyagayya has borrowed for his composition from the Tarangini compositions.

Taranga	*Thyagaraja*
Girirajasutasinnuh in the very beginning.	Girirajasutatanaya sadaya, in his simple song on Ganesa.

2. Yaga Yoga Raga Bhoga Thaga in his Bhiravi Taranga (Ramakrishna Govidethi).	Found in Tyagayya's Ragasudharasa.
3. Taranga I song in Sourashtra aditala (Saravanabhava etc.	Vinakasetuvahana in Thyagayya's Hari Kamboji Piece.
4. Taranga I song in Anandabhairavi-Triputa(vayam Thmyah) Nikhilalokanidana.	Nikilalokanidana in Tyagayya's Nevadanyana in Saranga.

The last song in Taranga 7 is mentioned by him as a sitadi.

THE PARIJATHAHARANA NATAKA OF NARAYANA THIRTHA

BY

Dr. V. Raghavan Avergal

Musical Academy Journal

Recently, in the June of this year, I paid my second visit to Merattur near Ayyampet, Tanjore District, the place of Virabhadrayya and Venkatarama Bhagavatar, to see again the traditional dance drama, Prahlada Charita etc., of Venkatarama Bhagavatar, I was happy to note growth of interest in the younger generation in the matter of maintaining their traditional dance-drama. The inspiration of the youngsters in one Brahmasri Balasubramanya Sastrigal, a scholar in Sanskrit and a

musician, who evinced a great enthusiasm for the revival of this drama. I may say that in him is centred our hope to see this drama kept alive at Merattur.

While at Merattur, as well as at Nallur, which was once another centre for these dramas, I was fortunate to come across, two valuable manuscripts. At Nallur I saw with Bharatam Narayanaswami Iyer, a palm-leaf manuscript containing the story pieces of the well-known composer of dance-drama, Merattur Venkatarama Bhagavatar. With Brahmasri Balasubramanya Sastrigal of Merattur, I saw a palm-leaf manuscript of a hitherto unknown composition of Sri Narayana Thirtha.

The only musical work of Sri Narayana Thirtha which we know till now is the Krishna Leela Tarangini in Sanskrit. Now this manuscript in Merattur reveals to us that Sri Narayana Thirtha visited and stayed in the village of Merattur, that the dance-drama tradition at Merattur is older than the times of Venkatarama Bhagavatar and of the earlier composer Virabhadrayya, and that Narayana Thirtha composed in Telugu also. This newly discovered musical play is called the Parijataharana nataka and takes its name after a well-known theme. Thanks to its owner, I am able to give here the following analysis of the songs in this short play:—

1st Leaf.	It opens with prayers to Ganesa, Sarasvati, Guru and Siva.
2nd "	Missing.
3rd "	The story begins here.
4th & 5th Leaves.	Missing.
6th Leaf.	Daru; Conversation between Krishna and Rukmini. The Raga-nama is missing. The piece bears the more of Narayana Thirtha.

7th Leaf.	Narada arriving and giving the Parijata flower to Bhama.
8th ,,	Missing.
9th ,,	Satyabhama sending a messenger to Krishna, narrating the event.
10th ,,	Missing.
11th ,,	Satyabhama's Duti speaking to Krishna. This is a Daru in Sankarabharana.
12th ,,	Satyabhama's complaint. This is a Daru in Chanta; it has the composer's Mudra.
13th ,,	Same theme; Same Raga; with composed signature.
14th ,,	Same theme; Raga Ahiri; Tala Capu; with composer's signature.
15th ,,	Same theme, same Raga and Tala. The Duti speaks; Daru in Madhyamavati and Misra.
16th ,,	Satyabhama's words; Daru in Ahiri and Adi; with composer's Mudra.
17th ,,	Same theme; Madhyamavati-Adi; with the signature of the composer.
18th ,,	Conversation between Rukmini and Bhama; Daru, Madhyamavati and Adi; with Mudra.
19th ,,	Bhama's complaint; Daru; Raga not given with Mudra.
19th ,,	Krishna goes to Satyabhama's abode.
20th ,,	Krishna consoles her.
21st ,,	Krishna consoles her, Daru; Punnagavarali.

22nd Leaf. Krishna consoles her.

23rd ,, Dialogue between the two; Dara.

24th ,, Consoling of Bhama; Narakasura appears on the way to Indraloka. Naraka's entry in a Daru.

25th ,, Killing of Narakasura; bringing of the Parijata tree planting it in Bhama's residence; Indra's Messengers appear at Dvaraka with Indra's message.

26th ,, Indra comes to Dvaraka, Daru.

27th ,, Indra's hymn to Krishna; Daru in Bauli, Triputa Kamalanayana purana Purusa Kamsa Bhanjana Srinidhe Amaravandita Padapankaja Asritarti Vibhanjana.

* * * *

Saranam. 'Saranam munindra sannuta' Saranam Kamalanayaka.

Saranam. ACHUTAPUKANTVASA SWAMY VARADARAJA PRABHO.

In this last place in Bauli which is a hymn to Krishna and serves also as Mangala, it may be seen that the deity mentioned, Varadaraja, is the one at Merattur, and that Merattur itself is mentioned with its older name Achuytapure, given to that village after King Achutappa Nayaka of Tanjore (A. D. 1561—1614).

Some of the pieces, as has been noted above, have the composer's signature "Narayana Thirtha Varada," and there is therefore no reason to doubt the authorship of this musical play.

నారాయణతీర్థకవి

(శ్రీ రాజా వేంకటాద్ర్యప్పారావు)

సుప్రసిద్ధమైన శ్రీ కృష్ణలీలాతరఙ్గిణి రచియించిన మహనీయులు వీరు. సంస్కృతమున సులభమైన భక్తసంబోధనల, కీర్తనల, మధురమైన శ్లోకముల, శ్రీకృష్ణకథామృతమును ఈ గ్రంథమున గ్రోలనివా రుండరు.

ఈమహాకవి సంస్కృతమున శ్రీ వేంకటేశ్వర స్తుతిని, హరిభక్తసుధార్ణవమును కూడ రచియించినట్లు తెలియుచున్నది.

ఇక తెనుగునకూడ 'పారిజాతాపహరణమను నాటకమును రచియించినట్లును ఈగ్రంథము "తంజావూరు" సమీపమున "మెరటూరు" గ్రామములో బ్రహ్మశ్రీ బాలసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారివద్ద తాము స్వయముగా చూచినట్లును, వి. రాఘవన్ M. A., Ph. D. వారు, మెద్రాస్ మ్యూజికల్ ఎకాడమీ యొక్క 1942 సం॥-1 to 4 వ సంచిక - 74-వ పేజీలో - నుదాహరించి యున్నారు.

సంస్కృతాంధ్రములలో కవులైన యీయతీంద్రులు, ఆంధ్రులనియు, కూచిమంచి అగ్రహారము (గోదావరి జిల్లాలో 16-వ శతాబ్దము చివర) నకు చెందినవారనియు, మాధవానల అవతారపరంపరలో జయదేవుని తరువాత అవతార పురుషులనియు డాక్టర్. యం. కృష్ణమాచారియార్ వారి సంస్కృతకవుల చరిత్రలో నుదాహరింపబడెను.

కాని యీ శ్రీ నారాయణతీర్థులవారి పూర్వాశ్రమ నామధేయము ప్రఖ్యాతిగా తెలియదు. తెలిసినవారు గోదావరీ కృష్ణామండల విద్వాంసులు పత్రికాముఖమున లోకమునకు తెల్పెదరుగాక!

మద్రాసు మ్యూజికల్ డిపార్టుమెంటుపై అధికారి ప్రొఫెసరు కె. సాంబమూర్తిగారి పరిశోధనవల్లను, శ్రీ జగద్గురు కంచి కామకోటి పీఠాధిపతి స్వామివారి ఆశీర్వచనమునను, ఎ. రామస్వామి అయ్యర్ వారిచే మైలాపూర్ బాల మనోరమ ముద్రణాలయమున ప్రచురింపఁబడిన "శిష్యోత్సవము" (ఊట్లపండుగ) అనెడి శ్రీ నారాయణకవి (వీరు శ్రీ నారాయణతీర్థులవారియొక్క-శిష్యపరంపరకు చెందినవారు) యొక్క-సంస్కృతప్రబంధమునుండియు వారలఅనుమతిపై కృతజ్ఞతతో గ్రహించిన శ్రీ నారాయణతీర్థులవారి సంగ్రహచరిత్రను ఈ దిగువ క్లుప్తముగా వివరించుచున్నాము.

వీరి తండ్రి గాంధర్వదేవుడు; తల్లి పార్వతీదేవి; గురువు శివరామానంద తీర్థులు. బాల్యమునందే వీరికి విద్యాప్రవీణతయు, అభినయ సంగీతశాస్త్రముల పటుత్వము గల్గెను.

వీరు వివాహానంతరము కేదాద్రిప్రాంతమున కృష్ణానదీతీరగ్రామమున భార్యతో సుఖముగా నుంట నివసించుచు గ్రామాంతరమునకు, ప్రవాహము తక్కువగా నుండిన కృష్ణానదిని మోకాలిలోతు లోతున దాటిపోయి యుండిరి. తమ పని చూచుకొని మరల వచ్చునప్పటికి పైభాగమున వానలచే నది పొంగి ప్రవహించుచుండెను. మంచి యిక తొందరైన యీయన ధైర్యముగ నదిలో దిగి దాటుటకు ప్రయత్నింపగ ప్రవాహవేగ మీయనను త్రోసివేసెను. నదిలో కొట్టుకొనిపోయి యీయన జీవితాశ

వదలుకొనెను. కాని మనస్సును స్థిరము చేసికొని సన్న్యాసాశ్రమము [illegible] లేదని గురువువల్ల మనసారా [illegible] వారిగురించి 'ఆపత్సన్న్యాసి' [illegible] ప్రేషోచ్చారణము చేసి [illegible] ప్రవాహము [illegible] జమును పెరికివైచి యజ్ఞోపవీతమును త్యజించిరి. కాని అంతలో [illegible] గొన్ని దినంగలు ఆధారముగాచిక్కగా [illegible] సమీప[illegible] [illegible] తాము పోదలచినగట్టునకే చేరుకొనఁ గలిగిరి. కాని సన్న్యాసమును [illegible] నిప్పుడు భార్యవద్దకు పోవచ్చునా యను సంశయము [illegible].

తాము సన్న్యసించినట్లు [illegible] మనస్సును [illegible] పగచుకొని కొంతసేపు గురువును భగవంతుని స్మరించి [illegible] అల్లునిరాకకు మామగారును సంతసించిరి. ఆ రాత్రి [illegible] భార్య [illegible], ఆమె [illegible] సన్న్యాసి [illegible] ఆమె అంతట తనతల్లిదండ్రులయొద్దకేగి [illegible] కారణమడిగెనట. ఆమె తల్లిదండ్రులు [illegible] అల్లుని [illegible] వారి [illegible]. వారు మరల తమ [illegible] మరల ఆమెకు [illegible]. ఆమె మరల [illegible] కాని తనతల్లిదండ్రులను కఠినముగా [illegible]. అంతట [illegible] [illegible] అల్లుని [illegible], తమ [illegible] యొక్క [illegible] తెల్పి, [illegible]. అంత నారాయణతీర్థులు జరిగినదంతయు వారికి తెల్పి ఇకముందు తాను సంసారిగా ప్రవర్తించుట గురువచనముల [illegible] కాదని నిశ్చయించి సన్న్యాసాశ్రమమును క్రమవిధానమున స్వీకరించెను.

అటుపిమ్మట నారాయణతీర్థులు అనేక శిష్యులను [illegible] సల్పుచుండగా తీవ్ర వ్యాధి సంభవించెనట. దానితో బాధపడుచు [illegible] తిరుపతినుండి దక్షిణమునకు యాత్ర చేయుచో భగవంతుడు వరాహరూపమున ప్రత్యక్షమై, వీరిని తంజాపూరుప్రాంతమున 'వరఘూరు' అనెడి గ్రామముఁ జేర్చి అక్కడ దేవాలయము నిర్మింపుమనియు, 'శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి' రచింపుమనియు ఆజ్ఞాపించి అంతర్ధానమయ్యెనట. నారాయణతీర్థులు అచ్చట ఆరోగ్యము [illegible] సామగ్ర్యములచే శిష్యబృందమును జేర్చుకొని దేవాలయమును నిర్మించి శ్రీకృష్ణ [illegible] విగ్రహప్రతిష్ఠలను, తముతో తిరుపతినుండి కొనివచ్చిన శ్రీవేంకటేశ [illegible] [illegible] పనలను చేయించిరి. క్రమముగా వీరికి వ్యాధి [illegible] భగవదాజ్ఞప్రకారము శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి రచించి భక్తులచే [illegible] మును సేవింపఁజేయుచు ప్రతిసంవత్సరము '[illegible]' [illegible] ఘంటి చేయించుచు '[illegible]' [illegible] శిష్యులను [illegible] పఁజేసి, అచ్చట వరఘూరు [illegible]. [illegible] పదమాసమున 'శిక్షోత్సవము' [illegible] కృష్ణలీలాతరంగిణి [illegible] నృత్యగానాభినయములతో కాలక్షేపము చేయుచుందురు. శ్రీ నారాయణతీర్థులవారి చిత్రపటమును భక్తులకు అచ్చట దర్శనీయ మగును.



శ్రీకృష్ణావతార కాలక్రమము

కొవ్వూరు సంస్కృత పాఠశాల కార్యదర్శి శ్రీశ్రీ చదలవాడ గోపీనాథమువారి యొక్కయు, శ్రీమాన్ బొమ్మకంటి వీరరాఘవా చార్యులవారియొక్కయు, S. N. K. బీజార్కన్ వారియొక్కయు,

శ్రీమాన్ నల్లాని చక్రవర్తుల అప్పలాచార్యులవారి శ్రీమన్ మహాభారత సంగ్రహము యొక్కయు అభిప్రాయములను సేకరించి, నూజవీడు హైస్కూలు చరిత్రోపాధ్యాయులు, ధన్యంరాజు అప్పారావుగారు సమకూర్చిన భారత భాగవత కథల కాలనిర్ణయము.

గత ద్వాపరయుగము చివర 126 సంవత్సరములు మిగిలియుండగ, శ్రీకృష్ణ భగవానులవారి అవతారము మధురానగరములో

శ్రీముఖ నామసంవత్సర, శ్రావణ బహుళ అష్టమి అర్ధరాత్రి వృషభ లగ్నమున అని శ్రీమద్భాగవతమునందును,

విజయ నామ సంవత్సర, శ్రావణ బహుళ నవమి మంగళవారము అర్ధరాత్రి రోహిణీ నక్షత్రయుక్త వృషభ లగ్నమున అని హోరాసుభవదర్పణమునందును, వచింపబడి యున్నది. అనగా ఇప్పటికి 5044 క్రింద కలి ద్వాపర సంధిలో అని తెలియదగును. స్వామిఅవతారకాలము మొత్తము 125 సం॥ 7 నెలలు 8 రోజులు.

అవతారకాలము ముగియుటతో ఈ కలియుగారంభము అనగా క్రీస్తు పూర్వము 3225 (Bc.)

శ్రీకృష్ణభగవానుల జాతక చక్రములు.

హోరాసుభవ దర్పణము ప్రకారము.

	గు	ల చం	రా
			కు బు
			ర శ
కే			శు

S. N. K. బీజార్కన్ వారి ఇంగ్లీషు గ్రంథమునుండి.

కే	·	ల చం	
			గు
కు			ర
		శు శ	రా బు

(మధురలో దేవకీవసుదేవులకు జననమైనస్వామి కంసకారాగృహమునుండి, నందయశోదలగృహము ప్రవేశపెట్టబడిన తరువాత గోకులమున శ్రీకృష్ణలీలలు.

కలిపూర్వ సంవత్సరములు — శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

128 ప్రజోత్పత్తి ఆ-సు-౨([illegible] రాజు వరమున, కుంతీపాండురాజులకు ధర్మరాజ జననము.

127 అంగీరస ... ... [illegible] కుంతీపాండురాజులకు భీమసేనునిజననము, [illegible] గాంధారీ ధృతరాష్ట్రులకు దుర్యోధనాదుల జననము.

126 శ్రీముఖ శ్రా-బ-౮ జననము మధురలో కంసకారాగృహమున దేవకీ వసుదేవులకు శ్రీకృష్ణజననము స్వామి గోకులమునకు యశోదవద్దకు మార్చబడుట, అక్కడ [illegible] యోగమాయ కంస కారాగృహమునకు తేబడి, కంసుని చేతి నుండి మాయమగుట (శ్రీ కృష్ణులవారి 6 వ మాసములో) పూతనసంహారము, శకటాసుర భంజనము, ఆయన యశోదకు [illegible] ప్రథమవిశ్వరూపసందర్శనము, గర్గాచార్యులవారివలన బలరామకృష్ణులకు నామకరణము చేయింపబడెను.

6 వ మాసమున బాలకృష్ణునకు అన్నప్రాశనము జరిగినతరువాత, తృణావర్తసంహారము స్వామిచే గావింపబడెను.

శతశృంగమున కుంతీపాండురాజులకు ఇంద్రునివరమున అర్జునజననము.

125 భావ శ్రా-బ-౮ 1 వ సం॥ పూర్తి స్వామి 2 వ సంవత్సరమునగాని మృద్భక్షణలీల యశోదాదేవికి స్వామి విశ్వరూప సందర్శనము. అక్కడ శతశృంగాశ్రమమున, మాద్రీ పాండురాజులకు అశ్వినీదేవతల వరమున నకులసహదేవులజననము,

124 యువ శ్రా-బ-౮ 2 వ సం॥ పూర్తి ఉలూఖల బంధనము యమళార్జునభంజనము నలకూబరమణిగ్రీవ శాపవిమోచనము, గోకులమునుండి, నందాదులు బృందావనమునకు నివాసము మార్చుకొనిరి. ఇంతటినుండి బృందావనలీలలు 3 సం॥ 11 వ సం॥ వరకు.

128 ధాత శ్రా-బ-౮ 3 వ సం॥ పూర్తి వత్సాసురవధ, బకాసురవధ, అఘాసురవధ, దేవతలు పుష్పవృష్టి కురిపించి స్తోత్రము చేసిరి.

122 ఈశ్వర శ్రా-బ-౮ 4 వ సం॥పూర్తి బ్రహ్మగోవత్సములను, గోపబాలురను అంతర్ధానము ఒక సంవత్సరమువఱకు చేయుట, స్వామిగోపబాలు

కలిపూర్వ సంవత్సరములు	శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

గను వత్సరూపములతో నుండి తాము సర్వాంతర్యామియౌట, ప్రకటించిరి [బృందావనమున]

121 బహుధాన్య శ్రా-బ-రా 5 వ సం॥పూర్తి బ్రహ్మ, గోవత్సములను, గోపబాలురను తిరిగి యిచ్చి స్తోత్రము చేసెను. [గోలోకభగవానుని యిపుడు బ్రహ్మ గుర్తించెననియు (S. N. K. బీజార్జున్ గారి గ్రంథముప్రకారం) స్వామివారి 16 వ సంవత్సరమున శ్రీరాధాకళ్యాణము తాను స్వయముగ నెఱవేర్చెననియు, తెలియనగు]

చై-కృ-౧౪ ,, శతశృంగాశ్రమమున పాండురాజు నిర్యాణము ఇప్పటికి ధర్మరాజు 7 సం॥ భీముడు 6 సం॥ అర్జునుడు 5 సం॥ నకుల సహదేవులు 4 సం॥ వయసుగలవారైయుండి, తండ్రిగారి మరణానంతరము, హస్తినాపురమునకు గొంపోవంబడి, భీష్మునిస్రాపకమున నుండిరి.

120 ప్రమాది శ్రా-బ-రా 6 వ సం॥ పూర్తి బృందావనమున శ్రీకృష్ణునివల్ల ధేనుకాసురభంజనము, కాళీయమర్దనము, ప్రలంబాసురవధ, గ్రీష్మవర్ష శరదృతువులందు స్వామి బృందావన గోపబాలబాలికలతో గోవులను మేపుచు, ఆడుకొనుట, మురళీగానముచే నెల్లరను రంజింప జేయుట, మార్గశీర్ష మాసమునందు గోపకుమారికల కాత్యాయనీ వ్రతము, గోపకుమారికావస్త్రాపహరణలీల, బాలికలకు వరప్రదానము, బ్రాహ్మణులు అంగీరస యాగముచేయుట, ఆచెంత గోవులమేపు స్వామికి, గోపబాలురకు, బ్రాహ్మణభార్యలు యజ్ఞప్రసాదము సమర్పించుట.

119 విక్రమ శ్రా-బ-రా 7 వ సం॥ పూర్తి ఇంద్రయాగమును స్వామి మాన్పించుట, గోకులముపై వెల్లువ దేవేంద్రుడు కురిపించుట, స్వామి గోవర్ధనము నెత్తుట, ఇంద్రగర్వభంగము, కామధేనువ క్షీరాభిషేకము స్వామికి చేయుట, వరుణదేవునిచే పట్టుబడిన తన పెంపుడుతండ్రియౌ నందునిన్ శ్రీకృష్ణుడు వరుణలోకమునకు పోయి, విడిపించి తెచ్చుట, బాల్యరాసక్రీడ, (S. N. K. బీజార్జున్ గారి గ్రంథము ప్రకారము) బీసెంటు దొరసానిగారి అభిప్రాయము ప్రకారమును, స్వామివారి 16 వ సంవత్సరమున అనగా మధురానగరమునకు పోవుముందు, మఱియొక రాసక్రీడ సూచింపబడినదని యెంచవలయును. అపుడే శ్రీరాధాకృష్ణ కళ్యాణము బ్రహ్మవల్ల నెఱపఁబడెను.)

కలిపూర్వ సంవత్సరములు	శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

118 వృష [శా-బ-రా 8 సం॥ పూ-ర్ణ [illegible] దంగిన మహర్షుని శాపమున, స్వామి తొలగించుట.

జ్యే-శుద్ధము [illegible] ఆశ్రమమునుండి హస్తినాపురము [illegible] శ్రీకృష్ణుని [illegible] పాండవులకు [illegible] సం॥]

117 చిత్రభాను [శా-బ-రా 9 సం॥
116 స్వభాను 10 సం॥
115 తారణ 11 సం॥
114 పార్థివ 12 సం॥
113 వ్యయ 13 సం॥
112 సర్వజిత్తు 14 సం॥

[illegible] సంహారము, వృషభా సురసంహారము, [illegible] సంహారము, బృందా [illegible] లీలలు.

111 సర్వధారి [శా-బ-రా 15 సం॥ పూ-ర్ణ [illegible] స్వామికి కంస సంహారాది [illegible] క్రమమును [illegible], ఇప్పటికి స్వామికి బాల్యము వదలి [illegible] సహించుట చేతనే, నారదమహాముని [illegible] కార్యమును [illegible] హింపవలెను. కాబట్టి స్వామికి వయస్సు [illegible] సం॥లు [illegible]

110 విరోధి [శా-బ-రా 16 సం॥ పూర్తి [S. N. K. [illegible] గారి ప్రకా రం] [11 వ సం॥రం భాగవతము ప్రకారము] కంసుని [illegible] నుండి పంపబడిన అక్రూరుడు [illegible], బలరామకృష్ణులు బృందావనమునుండి మధురానగరమునకు ధనుర్యాగమునకు [illegible], గోపికలు స్వామిని విడువజాలక [illegible] పడుట, మార్గమధ్యమున [illegible] అక్రూరునకు విశ్వరూపసందర్శన మనుగ్రహించుట, ఇది స్వామివారి 8 వ విశ్వరూపసందర్శనము స్వామి బలరామునితో మధురాప్రవేశము చేయుట.

మధురా కృష్ణలీలలు

[16వ సం॥ నుండి 32వ సం॥ వరకు S. N. K. [illegible] గారి ప్రకారం]

శ్రీమద్భాగవతము ప్రకారము 12 నుండి 36 వరకు

స్వామి అక్రూరుని రథముమీద మధురానగరమున బలరామునితో కూడ ప్రవేశించుట

కలిపూర్వ సంవత్సరములు | శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

మఱునాడు వీథులవెంటరథముపైవిహరించుచుండగ రజకనిగ్రహము, తంతువాయకసన్మానము, మాలాకారాసన్మానము, కుబ్జాసంభాషణము.

అమఱునాడు ధనుర్యాగశాలా ప్రవేశము, కువలయాపీడమను ఏనుగును జయించుట.

మల్లరంగమున బలరామకృష్ణులు, ముష్టికచాణూరుల గెల్చుట, కంసునితో పోరాడి, శ్రీకృష్ణుడు కంసుని సంహరించుట. కంససహోదరులతో పోరాడి, బలరాముడు వారిని సంహరించుట. బలరామకృష్ణులు తలిదండ్రులైన దేవకీ వసుదేవులను కారాగృహమునుండి విడిపించి, వారిచే లాలింపబడిరి.

కొన్నిదినములతరువాత కంసునితండ్రియైన ఉగ్రసేనునికి శ్రీకృష్ణుడు పట్టాభిషేకముచేయుట, నందాదిబృందావనగోపనాయకులు, ఉగ్రసేన పట్టాభిషేకమునకు రప్పింపబడిరి.

శ్రీకృష్ణుడు నందునికి అధ్యాత్మజ్ఞానమును, దుర్గాదేవిస్తోత్రము ఉపదేశించి, బృందావనమునకు పంపివేయుట.

109 వికృతి శ్రా-బ-౭ 17 సం॥ పూర్తి (S. N. K. బిజార్కాన్ గారి అభిప్రాయప్రకారం 18 శ్రీమద్భాగవతము ప్రకారము)

బలరామకృష్ణులకు, గర్గాచార్యులవల్ల ఉపనయనము, బలరామకృష్ణులు, బ్రహ్మచారులై, గురుశుశ్రూష చేయుట, కాశీక్షేత్రములో వసించుచుండిన, సాందీపమహర్షి వద్ద, గురుకులవాసము చేసి, ధనుర్వేదము, ఉపనిషత్తులు అభ్యసించి, విద్యాపరిపూర్తిబడయుట, గురుదక్షిణగ, మృతుడైన గురుపుత్రుని శ్రీకృష్ణుడు సజీవునిగ తెచ్చియిచ్చుటకై ప్రభాసతీర్థమునకు పోయి సముద్రునిచే పూజింపబడి, సముద్రమును ప్రవేశించి, పంచజనాసురుని సంహరించి, పాంచజన్యమను శంఖమును గ్రహించి, యమలోకమునకు బోయి, అచ్చటనుండి గురుపుత్రుని తెచ్చి. గురువునకు కాశిలో సజీవునిగ సమర్పించుట.

108 ఖర శ్రా-బ-౭ 18 సం॥ పూర్తి S. N K. బిజార్కాన్ గారి మత ప్రకారం 14 శ్రీమద్భాగవతం ప్రకారం)

శ్రీకృష్ణుడు గోపికలవద్దకు ఉద్ధవుని పంపుట, గోపికల భ్రమర గీతలు ఉద్ధవుడు మరలివచ్చి గోపికల ప్రేమభక్తి స్వామికి తెల్పుట.

కలిపూర్వ సంవత్సరములు | శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

స్వామి కుబ్జకు పరప్రసాదము అనుగ్రహించుట, శ్రీకృష్ణుడు, బలరాముడు, అక్రూరుని ఆతిథ్యమును పూజలను గొని బహూకరించుట.

పాండవుల క్షేమము విచారించుటకై, స్వామి అక్రూరుని హస్తినాపురమునకు పంపుట.

బాల్యమంతయు ప్రచ్ఛన్నముగ స్వామి, బృందావనమున నందగోపుని గృహమున గడపియుండుటచే, కంసవధానంతరమే పాండవులకు, శ్రీకృష్ణునకు ప్రథమపరిచయ కాలమని గుర్తింపవలయును.

107 నందన శ్రా-బ-౮ 19 సం॥పూర్తి (S. N. K. బీజార్క్ గారి మత ప్రకారం 15 సం॥ శ్రీమద్భాగవతము ప్రకారము)

జరాసంధుడు (కంసుని మామ) మధురానగరముపై మొదటిసారి దండయాత్ర వచ్చుట, యాదవసేనలతో పోరాడి, ఓడి బలరామునిచే పట్టుపడుట, శ్రీకృష్ణుడు జరాసంధుని కరుణించి విడిపించుట.

106 విజయ శ్రా బ-౮ 20 సం॥పూర్తి తిరిగి నూడవ మాసమునకే, జరాసంధుడు కృగఘ్నునై, మధురపై 2వ దాడిచేయుట, మరల ఓడిపోవుట, ఇట్లు జరాసంధుడు పదునెనిమిది సార్లు, మధురానగరముపై స్వామి వారిపై 6 వ సం॥రం వరకు దాడులు చేయుచు, బాధింపుచు వచ్చెను.

105 జయ ఆ-శుద్ధము 21 సం॥ మధురానగరముపై జరాసంధుని తృతీయ దండయాత్ర.

పాండవుల కథ

ఇంతవఱకు హస్తినాపురమున ద్రోణునివద్ద విద్య నభ్యసించుచుండిన, పాండవ కౌరవులకు విద్యా, ధనుర్విద్యాభ్యాసపరీక్ష జరిగెను.

మధురానగరముపై జరాసంధుని చతుర్థ దండయాత్ర

104 మన్మథ ఆ-శు-౧౦ 22 సం॥ హస్తినాపురమున ధర్మరాజునకు 24 వ యేట యువరాజ్యపట్టాభిషేకము ధృతరాష్ట్రుడు చేసెను.

103 దుర్ముఖి శ్రా-బ-౮ 23 సం॥ పూర్తి జరాసంధుడు మధురానగరముపై అయిదవసారి దండెత్తివచ్చుట.

102 హేవళంబి 24 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై ఆఱవ సారి దండెత్తివచ్చుట.

కలిపూర్వ సంవత్సరములు		శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

101 విళంబి 25 సం- జరాసంధుడు మధురానగరముపై ఏడవ సారి దండెత్తివచ్చుట,

100 వికారి 26 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై ఎనిమిదవ దండయాత్ర చేయుట.

అక్కడ భారతకథ హస్తినాపురమున పెరుగుచున్న పాండవకౌరవ యువకవీరులకు పరస్పరకల్లోలము లేర్పడగ ధృతరాష్ట్రుడు పాండవులను శార్వరి ఫాల్గుణ శుద్ధ అష్టమికి వారణావతములో నుండ బంపుట.

99 శార్వరి 27 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై తొమ్మిదవ దండయాత్ర చేయుట.

98 ప్లవ 28 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై పదియవ సారి దండయాత్ర చేయుట.

అక్కడ పాండవులు ఫాల్గుణ శుద్ధ చతుర్దశికి లాక్షాగృహ దహనమున తల్లియగు కుంతీదేవితో తప్పుకొనిపోవుట, మార్గమున అరణ్యంలో చైత్ర శుద్ధ పాడ్యమి నాడు భీముడు హిడింబుని వధించి, హిడింబను వరించి ఘటోత్కచుని గనుట.

97 శుభకృత్ 29 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై పదకొండవ దండయాత్ర చేయుట,

96 శోభకృత్ 30 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై పండ్రెండవ దండయాత్ర చేయుట.

అక్కడ కుంతీపాండవులు, శాలిహోత్రముని ఆశ్రమమున నుండి, ధర్మములు వినుట.

95 క్రోధి 31 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై పదమూడవ దండయాత్ర చేయుట.

అక్కడ కుంతీపాండవులు శాలిహోత్ర ఆశ్రమమునుండి క్రోధి సంవత్సర వైశాఖ శుక్లపక్షములో ఏకచక్రపురమునకు పోవుట, 1 వ సం॥

94 విశ్వావసు 32 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై పదునాల్గవ దండయాత్ర చేయుట,

అక్కడ కుంతీపాండవులు ఏకచక్రపురనివాసులు 2 వ సం॥

కలిపూర్వ సంవత్సరములు		శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

93 పరాభవ 33 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై పదు స్వోడవ దండయాత్ర చేయుట.

అక్కడ కుంతీపాండవులు ఏకచక్రపురనివాసులు 3 వ సం॥

92 ప్లవంగ 34 సం॥ జరాసంధుడు, మధురానగరముపై పదహారవ దండయాత్ర చేయుట.

జరాసంధుడు మధురానగరముపై పదిహేడవదండయాత్ర చేయుట.

అక్కడ కుంతీపాండవులు ఏకచక్రపుర నివాసులు 4 వ సం॥

91 కీలక 35 సం॥ జరాసంధుడు మధురానగరముపై తుదిసారి 18 వ దండయాత్ర చేసెను. కాలయవనుడు పారశీకప్రురాజును జరాసంధునకు సహాయముగ పశ్చిమదిక్కునుండి వచ్చెను. 3 కోట్లసైన్యము శత్రువులదని తెలిసి స్వామిముందుగ, కాలయవనునితో పోరాడి, ఓడిపోయినట్లు నటించి, భయముచే పారిపోవునట్లు భ్రమకల్పించి ముచుకుందమహర్షి తపస్సుచేయు గుహలో ప్రవేశించిరి. స్వామిని తరుముకొనివచ్చి కాలయవనుడు ముచుకుందుని సమాధిని భంగము కలిగించి, ఆయన కోపాగ్నిచే దగ్ధము గావింపబడెను. తమ ప్రభువు దగ్ధమగుట చూచి, యవనసేనలు భయపడి పారిపోయెను.

అటుపిమ్మట జరాసంధ సేనలతో పోరాడజేసి, మధురాపురవాసులను శ్రమపెట్టుటకు ఇష్టములేక కాము లేకున్నను జరాసంధుడు వదలునని యెంచి, శ్రీకృష్ణుడు బలరామునితో ప్రవర్షణగిరి యందు ఆశ్రయము నకు తప్పుకొనిరి. అదివిని జరాసంధుడు మధురను వదలి ప్రవర్షణగిరి ముట్టడిచేసి, అదుర్గమును కాల్పించి నాశనము చేసెను. బలరామకృష్ణులు అటనుండి తప్పుకొని కొంతకాలము ప్రచ్ఛన్నముగ గడిపి, సముద్రము చేరుకొని, అతీరపుదీవిపై ద్వారకానగరనిర్మాణమును ప్రారంభించిరి.

[అక్కడపాండవులు ఏకచక్రపురముననే ప్రచ్ఛన్నముగ నుండిరి.] 5 సం॥

[ద్వారకా కృష్ణలీలలు స్వామి 36 వ సం॥నుండి 125 సం॥ వరకు]

90 సౌమ్య 36 సం॥ ద్వారకానగర నిర్మాణము పూర్తి యగుట, క్రమముగ శ్రీకృష్ణునియానికి తెలిసి యాదవులందరు ద్వారకానగరము చేరుకొనిరి. బృందావనమునుండి నందాది గోపముఖ్యులు, యశోదాది గోపమాతలు మొదలైన భక్తకోటిని క్రమముగా ద్వారకానగరమునకు

కలిపూర్వ సంవత్సరములు | శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

స్వామి చేర్పించినట్లు గర్గభాగవతము మొదలగు పురాణములలో రచింపబడె] శ్రీ రుక్మిణీకళ్యాణము స్వామి ద్వారకానగర నిర్మాణమును పూర్తి చేయించినతర్వాత త్వరలో జరిగెను.

అక్కడ కుంతీపాండవులు ఏకచక్రపురమునసే ప్రచ్ఛన్నముగ నుండుట 6 వ సంవత్సరము.

89 సాధారణ శ్రా-బ-రా 37 సం॥ పూర్తి జాంబవతీకృష్ణుల వివాహము, సత్యాదేవిశ్రీకృష్ణులవివాహము, శ్యమంతకోపాఖ్యానకథాప్రారంభము.

అక్కడ కుంతీపాండవులు ఏకచక్రపురమున ప్రచ్ఛన్నముగ నుండుట 7 వ సం॥

88 విరోధికృత్ ,, ,, 38 సం॥ పూర్తి రుక్మిణీకృష్ణులకు ప్రద్యుమ్నకుమారుడు కలుగుట, పాండవుల క్షేమము తెలిసికొనుటకు స్వామి హస్తినాపురమునకు పోగా, ద్వారకలో శతధన్వుడు రాత్రి నిద్రించు సత్రాజిత్తుని చంపి శ్యమంతకమణి నెత్తుకొని పారిపోవుట.

అక్కడ కుంతీపాండవుల ఏకచక్రపురనివాసము 8 వ సం॥

87 పరీధావి 39 సం॥ పూర్తి తండ్రిగారు హతుడైనందుకు సత్యభామాదేవి విచారించి పిలువనంపగ, శ్రీకృష్ణుడు, ద్వారకకు మరలి వచ్చుట విని, శతధన్వుడు శ్యమంతకమణిని అక్రూరునివద్ద దాచి, మిథిలకు పారిపోయెను. స్వామి మిథిలచెంతకు తఱిమి శతధన్వుని సంహరించి, మణి ఆయనవద్ద లేనందున, ద్వారకకు మఱలివచ్చిరి. స్వామి వలన భయము కలుగునని మణితో అక్రూరుడు కాశీపురమునకు పారిపోయెను. ద్వారకాపురజనుల కోర్కెపై స్వామి అక్రూరుని మరల రప్పించి, ఆయనచేత మణి ప్రజలకు నిరూపించి ఆ శ్యమంతకమణిని అక్రూరునికే యిచ్చివేసెను. మణిప్రభావమున కలిగిన వైభవముచే అక్రూరుడు యజ్ఞములు, పుణ్యకార్యములు చేసెను.

అక్కడ కుంతీపాండవులు ఏకచక్రపురవాసము 9 వ సం॥

ప్రమాదీచ ఆశ్వీయుజ బహుళ కృష్ణాష్టమివఱకు.

86 ప్రమాదీచ 40 సం॥ పూర్తి ద్రౌపదీస్వయంవరము, పాంచాలపురములో ప్రకటింపబడగ, తల్లియా కుంతీదేవితో (ప్రచ్ఛన్న బ్రాహ్మణవేషములో) పంచపాండవులును, సమస్తరాజులును, శ్రీబలరామ

కలిపూర్వ సంవత్సరములు	శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

కృష్ణులు సాత్యకి మొదలగు యాదవులు, ద్రుపదనగరమునకు వచ్చిరి. శ్రీకృష్ణుడు స్వయంవరసభలో పాండవులను గుర్తించి, మత్స్యయంత్రమును కొట్ట ప్రయత్నించుచుండిన సాత్యకిని వారించెను. ఇతరులెవ్వరును కొట్టజాలరైరి. అర్జునుడు మత్స్యయంత్రమును ఛేదించెను.

ప్రమాణము ౧౩ ద్రౌపదీ వివాహము నాటికి

ధర్మరాజు వయస్సు		42	సం॥
భీముని	,,	41	,,
అర్జునుడు	,,	40	,,
నకుల సహదేవులు		30	,,

85 ఆనంద మా-బ ౧ 41 సం॥ పూర్తి ద్రౌపది వివాహమైన తరువాత 1 సం॥రం 2 రోజులకు విదురుని పంపి, పాండవులను కుంతీద్రౌపదుల సహా హస్తినాపురమునకు ధృతరాష్ట్రుడు రప్పించుకొనెను. ధర్మరాజును యువరాజుగా గౌరవించి, అతనిచే రాజ్యపరిపాలనము చేయించెను.

స్వామి హస్తినాపురమున పాండవులను జూడనరిగి, అందుండగా అర్జునునితో యమునాతీరమునకు వేట కరిగినపుడు, సూర్యపుత్రియగు కాళిందీదేవిని చూచి శ్రీకృష్ణుడు ఆమెను ప్రేమించి, హస్తినాపురమునకు తెచ్చి ద్రౌపదీదేవి సంరక్షణలో నుంచిరి. పిమ్మట స్వామి ద్వారకకు, కాళిందీదేవిని గొంపోయి వివాహము చేసికొనిరి. ఈమె స్వామికి 4 వ దేవి.

శ్రీకృష్ణుడు అవంతిరాజ సోదరియగు మిత్రవిందాదేవిని వరించి, వివాహము చేసికొనెను. ఈమె స్వామికి 5 వ దేవి.

84 రాక్షస శ్రా-బ.త 42 సం॥ పూర్తి శ్రీకృష్ణుడు కోసలదేశ రాజకుమార్తె అయిన నాగ్నజితీదేవిని వివాహము చేసికొనెను. ఈమె స్వామికి 6వ దేవి.

83 నల 43 సం॥ పూర్తి స్వామి కేకయదేశ రాజకుమార్తె భద్రాదేవిని 7 వ దేవిగ గ్రహించిరి.

82 పింగళ 44 సం॥ పూర్తి శ్రీకృష్ణుడు మద్రదేశ రాజకుమార్తెయగు లక్ష్మణాదేవిని మత్స్యయంత్రము కొట్టి, (అర్జునునకు ద్రౌపదీ స్వయంవరమువలె) 8 వ భార్యగ గ్రహించెను. స్వామికి అష్టమహిషులను వాడుక యున్నను, శ్రీ రాధాదేవితో 9 మంది భార్యలని తెలియవలెను. (శ్రీ రాధాదేవిని గురించి పీఠికలోని అంశములు చూడవలెను.)

కలిపూర్వ సంవత్సరములు — శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

81 కాళయుక్తి శ్రా-బ-ర 45 సం॥ పూర్తి ఈ వత్సరములలో కౌరవ, పాండవ, యాదవ, రాజ్యములలో కల్లోలములు లేక, ప్రశాంతముగ కాలము గడచెనని యూహింపవలసియున్నది.

80 సిద్ధార్థి మాఘ-బ-౧ 46 సం॥ పూర్తి ధృతరాష్ట్రుడు పంచపాండవులను అర్ధరాజ్యము యిచ్చి, ఇంద్రప్రస్థమునకు పంపివేసెను.

79 రౌద్రి శ్రా-బ-ర 47 సం॥

78 దుర్మతి ,, 48 సం॥

77 దుందుభి ఫాల్గుణములో 49 సం॥ పూర్తి; ధర్మరాజు ననుజ్ఞపై అర్జునుని తీర్థయాత్రా ప్రారంభము. 1 వ సం॥

76 రుధిరోద్గారి శ్రా-బ-ర 50 సం॥ కల్లోలములు లేక ఈ కాలమును
75 రక్తాక్షి ,, 51 సం॥ ప్రశాంతముగ గడపెను. కౌరవ,
74 క్రోధన ,, 52 సం॥ పాండవ, యాదవాన్వయములు వృద్ధినొందెను.

73 అక్షయ ,, 53 సం॥ అర్జునుడు తీర్థయాత్రలో, ఉలూచి
72 ప్రభవ ,, 54 సం॥ అనే నాగకన్యను వివాహము చేసికొనెను.
71 విభవ ,, 55 సం॥

70 శుక్ల ,, 56 సం॥ అర్జునుడు చిత్రాంగదాదేవిని వివా
69 ప్రమోదూత ,, 57 సం॥ హము చేసికొనెను. తీర్థయాత్ర
68 ప్రజోత్పత్తి ,, 58 సం॥ క్రమముగ చేయుచు ద్వారకానగ
67 అంగీరస ,, 59 సం॥ రమునకు చేరెను. అర్జునుని తీర్థ
66 శ్రీముఖ ,, 60 సం॥ యాత్ర మొత్తము 12 సం॥ తీర్థ
65 భావ ,, 61 సం॥ యాత్రచివర అర్జునుడు ద్వారకలో
స్వామిని దర్శించి అచ్చట కొన్నిమాసములుండి స్వామిచే ప్రోత్సాహపెట్టబడి, సుభద్రను వరించి ఇంద్రప్రస్థమునకు తెచ్చి కళ్యాణము చేసికొనెను.

64 యువ ,, 62 సం॥ అంత ఇంద్రప్రస్థమున నుండగా
68 ధాత ,, 63 సం॥ కృష్ణార్జునులు మరల యమునాతీర
62 ఈశ్వర ,, 64 సం॥ మున వనవిహారమునకు విచ్చేసిరి.
ఆసమయమున అగ్నిదేవుడు వారికి ప్రత్యక్షమై అర్జునునకు గాండీవమును అక్షయతూణీరమును శ్వేతాశ్వముల రథమును యిచ్చెను.

శ్రీకృష్ణార్జునులు అగ్నిప్రీతిగ ఖాండవవనమును, అగ్నిచే దహనము చేయించిరి.

ఖాండవదహనమునుండి అర్జునునిచే కాపాడబడి, మయుడు పాండవులకు దివ్యమైన సభను యిచ్చెను. ఇంద్రుడును ప్రీతుడై అర్జునునకు అనేక అస్త్రములు ఇచ్చెను.

కలిపూర్వ సంవత్సరములు | శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

61 బహుధాన్య శ్రా-బ-౮ 65 సం॥
60 ప్రమాది ,, 66 సం॥
59 విక్రమ ,, 67 సం॥
58 వృష ,, 68 సం॥
57 చిత్రభాను ,, 69 సం॥
56 స్వభాను ,, 70 సం॥
55 తారణ ,, 71 సం॥

స్వామివారికి ఇంద్రుని వద్దనుండి నరకాసురునివల్ల బాధను గురించి సందేశము వచ్చుటయు, స్వామి సత్యభామా సమేతులై ప్రాగ్జ్యోతిషపురమును ముట్టడించేసి నరకాసురుని జయించి, అదితి కుండలములు మరల నిచ్చుటయు, ఇంద్రునివల్ల [illegible]ను చేయబడిన అవమానమునకు సత్యభామాదేవిగారు కూడ కోపించేసి, పారిజాతమును తెచ్చుటయు, నరకాసురుని సంహారమువల్ల విముక్తులు కాబడిన రాజకన్యకలలో తనను వరించినవారిని ద్వారకకు పంపి, కానివారిని వారివారి దేశములకు పంపివేయుటకు, మొదలైన లీలలు ఈ కాలమున జరిగినవి. శ్రీకృష్ణుడు పౌండ్రక వాసుదేవుని. కాశీరాజుని జయించెను.

54 పార్థివ ,, 72 సం॥
53 వ్యయ ,, 73 సం॥

శ్రీకృష్ణపుత్రుడగు అనిరుద్ధుడు ఉషాకన్యను ప్రేమించి, తన మేడకు రప్పించుకొనెను. ఆమె తండ్రి బాణాసురుడు అనిరుద్ధుని నిర్బంధించెను. స్వామి బాణాసురుని జయించి, అనిరుద్ధుని విడిపించి, ఉషా అనిరుద్ధులను ద్వారకకు తీసికొనివచ్చి వివాహము చేసెను.

52 సర్వజిత్తు ,, 74 సం॥ పార్థుని అభిమన్యుని జననము
51 సర్వధారి ,, 75 సం॥ పార్థుని ఉపపాండవుల జననములు
50 విరోధి కా-శు-౧ మొదలు శు-౧౪ 76 సం॥ నారదుడు శ్రీకృష్ణునకు చెప్పగా, ధర్మరాజు రాజసూయమును సంకల్పించెను. ముందుగ దిగ్విజయము చేయుటకై కృష్ణార్జునులు, భీముడు గిరివ్రజమునకు పోయి జరాసంధుని భీమునిచే వధింపజేసిరి.

జరాసంధునిచే బంధింపబడిన రాజులు, కార్తీక-శుక్ల-పౌర్ణమినాడు విడుదల గావింపబడిరి.

కా-శు-౨ జరాసంధుని కుమారుడౌ సహదేవునకు గిరివ్రజ పట్టాభిషేకము శ్రీకృష్ణుడు చేయించెరి.

50 విరోధి 76 సం॥ పు[illegible] సూర్యగ్రహణము వచ్చెను. అప్పుడు కురుక్షేత్రమున యాదవ, పాండవ ముఖ్యులు వారి దేవీగణము సమావేశమయ్యెను. అప్పటికి వచ్చిన మహర్షులు సమస్తబంధువులు స్వామివారిని సేవించిరి.

కలిపూర్వ సంవత్సరములు | శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

కురుక్షేత్రమునుండి మరలివచ్చినతరువాత తనతల్లి దేవకీదేవి ప్రార్థింపగా ఆమెకు తమకంటె ముందుజన్మించి కంసునిచే చంపబడిన 6 గురు పుత్రులను, సుతలలోకమునుండి, బలిచక్రవర్తిని మెప్పించి తెచ్చి, తల్లి గారికి స్వామి చూపి పంపిరి.

49 వికృతి చై-శుక్లమందు 77 సం॥ ధర్మరాజు రాజసూయము, శిశుపాల వధ, శ్రీకృష్ణునకు అగ్రపూజ ధర్మరాజు చేయుట.

ఆశ్వయుజ శుక్లము రాజసూయానంతరము శ్రీకృష్ణుడు పాండవులతో ఇంద్రప్రస్థమున నుండగ, సాళ్వుడు ద్వారకానగరము ముట్టడించెను. స్వామి ద్వారకానగరమునకు మరలి సాళ్వుని, పౌండ్రకవాసుదేవుని, దంతవక్త్రుని, సాళ్వుని తమ్ముడైన విధూరథుని యుద్ధములో సంహరించిరి.

ఆశ్వయుజ శు.౧౦ ఇట్లు స్వామి ద్వారకలో శత్రుయుద్ధములో నుండగా పాండవులపై అసూయకలిగిన దుర్యోధనుడు శ్రీకృష్ణుడులేని సమయమున ద్యూతమునకు ధర్మరాజును పురికొల్పి ఓడించెను.

కౌరవులచే ద్రౌపదీవస్త్రాపహరణము యత్నింపబడగా శ్రీకృష్ణునిచే అక్షయవస్త్రప్రదానము ద్రౌపదికిఁ గలిగెను. ద్యూతములో ఓడి ధర్మరాజురాజ్యమును గోల్పోయి తమ్ములతో, ద్రౌపదితోకూడి వనవాసమునకు పోయెను.

48 ఖర 78 సం॥ పూర్తి పాండవులు వనవాసము చేయుచుండగా మొదటిసారి శ్రీకృష్ణుడు వారిని చూడవచ్చిరి. ద్రౌపది శ్రీకృష్ణునితో తన పరిభవము చెప్పుకొని ఊరడింపఁబడెను.

47	నందన	79 సం॥	వనవాసమున, కొన్ని సంవత్సరములతరు
46	విజయ	80 సం॥	వాత స్వామి సత్యభామతో పాండవుల
45	జయ	81 సం॥	వద్దకు రెండవసారి వచ్చి ఆదరించిరి.
44	మన్మథ	82 సం॥	ద్రౌపదీదేవి సత్యభామకు పతివ్రతాధర్మ
43	దుర్ముఖి	83 సం॥	ములు తెల్పెను.
42	హేవిళంబి	84 సం॥	౧౧ వనవాసము ముగియుముందు స్వామి
41	విళంబి	85 సం॥	సం 3 వ సారి పాండవులకు దర్శన మిచ్చి,
40	వికారి	86 సం॥	అభయమిచ్చిరి.
39	శార్వరి	87 సం॥	శ్రీకృష్ణునిచే ననుగ్రహింప బడిన
38	ప్లవ	88 సం॥	ద్రౌపదీదేవి తన భర్తలను దూర్వాసుని
37	శుభకృత్	89 సం॥	పరీక్షలో సుతీర్ణులుగా చేసెను.

కలిపూర్వ సంవత్సరములు	శ్రీకృష్ణుని వయస్సు

ఈకాలమున ద్వారకలో కుచేలోపాఖ్యానవృత్తాంతమును, స్వామి మిథిలాపుర గమనము బహులాశ్వుని, శ్రుతదేవుని మిథిలానగరవాసులను తరింపజేయుట. పాండవుల వనవాసము ముగింపుకు వచ్చెను. మొత్తము 12 సం॥

36 శోభకృత్ ఆ-కృ 8 మంగళ 90 సం॥ అజ్ఞాతవాసము. విరాటనగరమున, పాండవులు విరాటనగరములో ప్రవేశించిన 10 నెలల తరువాత కీచకవధ, ఉత్తర దక్షిణ గోగ్రహణములు, సంభవించెను.

శ్రా-శుక్ల పక్షం ఉత్తరాభిమన్యుల వివాహము స్వామి చేయించిరి.

ఆ-శుక్ల పక్షం పాండవులు ఉపప్లావ్యమును ప్రవేశించిరి. స్వామి ద్వారకకు విచ్చేసిరి. కౌరవపాండవులు, కేవల సహాయార్థులై సందర్భమున, దుర్యోధనుడు, అర్జునుడు ఏకకాలమున స్వామి సహాయము నడుగుటయు దుర్యోధనునికి తమ సైన్యమునిచ్చి, తాను అర్జునసారథ్యమునంగీకరించి అర్జునునితో స్వామి ఉపప్లావ్యమునకు విచ్చేయుటయు జరిగెను.

కా-శు-౧౨ స్వామి కౌరవులయొద్దకు రాయబారము వెళ్లుట. 8 దినములు రాయబారము నడపి, తనను పట్టుదలచిన కౌరవులను విశ్వరూపమున భ్రమపెట్టి విదురుని మన్నించి, మరల ఉపప్లావ్యమునకు వెళ్లెను. అది స్వామివారి 4 వ విశ్వరూపదర్శనము.

మార్గ-శు-౧౩ పూర్తి 90 సం॥ ఉభయ సైన్యములు కురుక్షేత్రమున తారసిల్లెను. భగవద్గీతోపదేశము చేయుట అర్జునుడు స్వామి విశ్వరూపము చూసెను. (ఇది స్వామివారి 5 వ విశ్వరూపసందర్శనము) యుద్ధారంభమైనది (శుద్ధఏకాదశి నాడే గీతోపదేశమని గోపీనాథుని గారి అభిప్రాయము)

మార్గ-బ-౩౦ పదునెనిమిది దినములు ఘోరసంగ్రామము ప్ర భారత అమావాస్య - యుద్ధసమాప్తి యయ్యెను.

పు-శు-౧ దుర్యోధన పతనము అశ్వత్థామ ఉపపాండవులను సంహరించుట.

అశ్వత్థామను కృష్ణార్జునులు పట్టి తెచ్చి విడుచుట ఈనాడు జరిగెను.

పు-శు-౧౫ పౌర్ణమి ధర్మరాజు పట్టాభిషేకము, శ్రీకృష్ణుడు చేయుట.

మాఘ-శు-౧౧ భీష్ముని స్వచ్ఛందమరణము, భీష్మతేజస్సు శ్రీ కృష్ణునిలో కలిసెను.

కలిపూర్వ సంవత్సరములు		శ్రీకృష్ణుని వయస్సు	
35	క్రోధి జ్యే-శు-౨	91 సం॥	పరీక్షిత్తుజననము, అశ్వత్థామ బాణాగ్నిచే నిస్ప్రహుడై జనించినపరీక్షిత్తుని స్వామి జీవింపజేసి సంరక్షించిరి.
34	విశ్వావసు చై-శుక్ల-౧౫ పౌర్ణమి	92 సం॥	ధర్మరాజు వ్యాసాజ్ఞవలన అశ్వమేధ దీక్ష పూనెను.
33	పరాభవ చై-శుక్ల ౧౫ పౌర్ణమి	93 సం-	అశ్వమేధయాగము పూర్తియయ్యెను. అర్జునుడు అశ్వసంరక్షణకై దిగ్విజయము చేయుచు, తనకు చిత్రాంగదవలన కుమారుడైన బభ్రువాహనునిచే జయింపబడి, సంధిచేసికొని, అశ్వమును తెచ్చెను.
32	ప్లవంగ శ్రా బ ౭	94 సం॥	పూర్తి శ్రీకృష్ణుడు ఉదంకమహాముని ఆశ్రమమునకు వెళ్ళి, ఆయనకు దర్శనమిచ్చి, విశ్వరూపము తిరిగి చూపి తరింపచేసిరి. (ఇది స్వామివారి 6 వ విశ్వరూప సందర్శనము)
31	కీలక	95 సం॥	శ్రీకృష్ణులవారు కురుక్షేత్రమునందు 12
30	సౌమ్య	96 సం॥	సం॥లు అనేక యాగములు చేయించిరి.
29	సాధారణ	97 సం॥	ధర్మరాజు రాజ్యము చేయుచు సమస్తజను
28	విరోధికృత్	98 సం॥	లను పరిపాలించుచుండెను.
27	పరీధావి	99 సం॥	గాంధారి ధృతరాష్ట్రులు పుత్రశోకముచే
26	ప్రమాదీచ	100 సం॥	హస్తినాపురములో నుండక, శతయూపా
25	ఆనంద	101 సం॥	శ్రమములో నుండిరి.
24	రాక్షస	102 సం॥	వ్యాసులవారచ్చటకు వచ్చి వారిని ఊరడించి గాంధారీదేవిశోకగాయుద్ధమున
23	నల	103 సం॥	డించి గాంధారీదేవిశోకగాయుద్ధమున
22	పింగళ	104 సం॥	పోయిన ఆమె కుమారు లందరిని, తమ
21	కాళయుక్తి	105 సం॥	యోగశక్తిచే ఆమెకు చూపించిరి.
20	సిద్ధార్థి	106 సం॥	
19	రౌద్రి చై శు ౨	107 సం॥	ధర్మరాజు మొదలగు పాండవులు శత
18	దుర్మతి	108 సం॥	యూపాశ్రమమున కొన్నాళ్ళుండి హస్తి
17	దుందుభి శుక్ల॥ప	109 సం॥	నాపురమునకు మరలివచ్చిరి.
16	రుధిరోద్గారి	110 సం॥	గాంధారీ ధృతరాష్ట్రాది కురువృద్ధులు
15	రక్తాక్షి	111 సం॥	నిర్యాణము నొందిరి.
14	క్రోధన	112 సం॥	శ్రీకృష్ణభగవానుల సంకల్పముచే పిండారక క్షేత్రమునందు నారదాదిమహర్షులు
13	అక్షయ	113 సం॥	డారక క్షేత్రమునందు నారదాదిమహర్షులు
12	ప్రభవ	114 సం॥	సమావేశమైరి.
11	విభవ	115 సం॥	సురాపానమత్తులైన యదుకుమారులు

కలిపూర్వ సంవత్సరములు		శ్రీకృష్ణుని వయస్సు	

వారిని అవమానింపగ, మునులు శాపమిచ్చిరి.

మునులశాపముచే శ్రీ [illegible] సాంబునికి ముసలముపుట్టెను, ఆముసలమును [illegible], [illegible] యాదవులు [illegible] సముద్రములో కలిపిరి.

10	శుక్ల	116 సం॥	[illegible] ద్వారకానగరమునకు వచ్చి
9	ప్రమోదూత	117 సం॥	[illegible] ధర్మమును ఉపదేశించిరి.
8	ప్రజోత్పత్తి	118 సం॥	జనకమహారాజు సంశయమును నివారించిరి.
7	ఆంగీరస	119 సం॥	శ్రీకృష్ణ [illegible] బృందావనమునకు
6	శ్రీముఖ	120 సం॥	[illegible], [illegible] శ్రీకృష్ణ రూపము
5	భావ	121 సం॥	ధరించి [illegible] గోపకాంతల
4	యువ	122 సం॥	మునకు వచ్చి [illegible]. అధ్యాత్మిక
3	ధాత	123 సం॥	ధర్మముల నుపదేశించిరి.
2	ఈశ్వర	124 సం॥	స్వామి [illegible] గోపికలును
1	బహుధాన్య	125 సం॥	గోపవృద్ధులు తమ తమ దివ్యధామములైన,

గోలోక వైకుంఠాది దివ్యధామముల చేరిరి.

స్వామి మరలి ద్వారకానగరము చేర్చిరి. బ్రహ్మేంద్రాది దేవతాముఖ్యులు ద్వారకానగరమునకువచ్చి శ్రీకృష్ణభగవానుని సందర్శించి, పరమధామమైన తన గోలోకమునకు విచ్చేయుమని ప్రార్థించిరి.

ద్వారకాపట్టణములో మహోత్పాతములు పుట్టగను, స్వామి యాదవులను ప్రభాసతీర్థమునకు పంపెను. [illegible] కలహించి, యాదవులు నశించిరి, బలరామస్వామి [illegible] యందు లీనమయ్యెను, శ్రీ[illegible] చేసిరి.

ప్రమాది చైత్ర శు ౧ ద్వాపరయుగము 8 లక్షల 64 వేల సం॥ పూర్తి ద్వారకానగరములోని ఉత్పాతములను గుర్తించి, అర్జునుడు శ్రీకృష్ణుని సందర్శించ వచ్చెను. కృష్ణార్జునులు సముద్రతీరమునకు వాహ్యాళి విచ్చేసిరి. ముసలముయొక్క ముక్కచే చేయబడిన అగ్రముగల బాణము ఒక బోయడు లేడిచెవి యని భ్రమించి వేసిన బాణము స్వామి పాదాంగుష్ఠమున తగులగ స్వామి నిర్యాణమును చెందిరి. ఇప్పటికి స్వామి వయస్సు పూర్తి, 125 సం॥ 7 నె॥ 8 రోజులు అంతకు ముందు గోలోకమునకు విచ్చేసిన శ్రీరాధాదేవి దివ్యగోపికా బృందము ప్రత్యుత్థానము చేయగ, స్వామి గోలోకమునకు వేంచేయగా బ్రహ్మాదులు దివ్యవిమానములనుండి చేర్పించిరి.

కలిపూర్వ సంవత్సరములు	శ్రీకృష్ణుని వయస్సు	
1		ప్రమాది చైత్ర శు ౨ స్వామి గోలోకమునకు విచ్చేసినతోడనే కలియుగప్రవేశ మగుట తెలిసికొని అర్జునుడు దారుకునితో రథముపై ద్వారకకు మరలి సప్తమినాటికి ద్వారకలో నుండె.

భూకంపములు కలుగగా, మిగిలిన సమస్త యాదవబృందముతోను మిగిలిన యావన్మంది జనులతోను ద్వారకను వీడి, మధురకు వెడలెను. ద్వారకానగరము సముద్రమున గ్రుంగెను. అర్జునుడు యావన్మందితో మధుర చేరుకొని అక్కడ అనిరుద్ధ కుమారుడౌ, వజ్రునికి యాదవ రాజ్యాభిషేకము చేసెను,

అంతట అర్జునుడు హస్తినాపురమునకువచ్చి, శ్రీకృష్ణుని నిర్యాణము ధర్మరాజునకు తెల్పెను.

వై-శుక్లము పరీక్షిత్తు రాజ్యమును అభిషేకించి పౌర్ణమినాడు మహాప్రస్థానిక దీక్షనై పాంచాలీసహితులైన పాండవులు ఒక సంవత్సరము భూప్రదక్షిణము చేసి, విక్రమ సంవత్సరమున బదరికాశ్రమమును దాటి మేరుపర్వతసమీపమున ఊర్ధ్వలోకములను గాంచిరి.

శ్రీకృష్ణ పరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీ కృష్ణావతార స్వరూప నిర్ణయము

శ్రీ చదలవాడ గోపీనాథన్ గారు.

కొవ్వూరు సంస్కృత పాఠశాల కార్యదర్శి.

యదువంశం — చంద్రవంశం :—

1. బ్రహ్మదేవుని మానసపుత్రుడైన అత్రిమహర్షి వంశమునకు చంద్రవంశమని పేరు. ఆచంద్రవంశమందు యదువు అను గొప్పచక్రవర్తి యుండెను. ఆచంద్రవంశమును ప్రఖ్యాతివహించిన యదువంశము శ్రీకృష్ణావతారకాలమందు ఉగ్రసేనుడను రాజుయొక్క పరిపాలనలో నుండెను. ఆరాజు తనకూతురైన దేవకీదేవిని వసుదేవునికిచ్చి వివాహము చేసెను. ఆ చంద్రవంశమనే యదువంశమందు బ్రహ్మదేవుని యాజ్ఞచొప్పున దేవతలు తమతమ భార్యలతో అవతరించియుండిరి. వీరందఱు చంద్రవంశపు క్షత్రియులు.

నందగోపుని వంశము :—

2. నందుడు అష్టవసువులలో ప్రధానుడైన ద్రోణుడనే వసువు యశోదాదేవి ఆయన భార్య అయిన ధరాదేవి, వీరిద్దరు బ్రహ్మదేవుని యాజ్ఞచొప్పున నంద వ్రజమున పుట్టిరి. నందుని వంశమందు గోలోకవాసులైన గోపగోపికలు పుట్టిరి. మఱియు సురభీదేవి వంశసంబంధమైనగోవులు వేలకొలది గోకులబృందావనమందు విజృంభించియుండెను. ఆగోవులయందు బ్రహ్మదేవుని యానతిచొప్పున వేలకొలది ఋషులు తమతమ అంశములతో అవతరించియుండిరి. గోకుల బృందావనవాసులందరు గోసంరక్షణ పరాయణులైన వైశ్యకులసంభూతులు. వీరలు గోలోకములోని శ్రీకృష్ణభగవానుల మూలప్రకృతియైన రాధామహాదేవి తమ నెలవులలో నున్న వృషభానుడను గోపకులశ్రేష్ఠ కళావతియను గోపికకు పుత్రికగా అవతరించెను. ఈమె అయోనిజసంభవురాలు. ఈమె గూడ నందవ్రజవాసులలో ప్రముఖురాలు. కాత్యాయనివ్రతమాచరించిన గోపికలు [illegible]. ఈప్రకారముగా నందవ్రజమంతయు గోలోకమునుండి అవతరించిన గోపగోపికలతో నిండియుండెను. వీరందరు గోసంరక్షణ [illegible] యుండిరి.

3. ఈనందుడు గోకుల బృందావనమునకు చిన్నరాజు. మధురాపురరాజైన ఉగ్రసేనునికి కంసునికి కప్పము చెల్లించుచుండెవాడు.

4. ఈప్రకారముగా బ్రహ్మదేవుని ఆజ్ఞప్రకారం దేవతాంశసంభూతులైన క్షత్రియులతో మధురాపట్టణము నిండియుండెను. నందవ్రజమును శ్రీకృష్ణభగవానుల ఆజ్ఞప్రకారం గోలోకమునుంచి అవతరించిన గోలోకవాసులతో నిండియుండెను. మధురాపురితరువాత ద్వారకాపురివాసులైన యాదవులందరు క్షత్రియులని మనకు తెలియుచున్నది, బృందావనవాసులైన గోలోకవాసులకున్న ప్రత్యేకతను [illegible]. ద్వారకాపురివాసులు బ్రహ్మాండాంతర్గతమైన దేవలోకములనుండి అవతరించినవారు. బృందారణ్యవాసులు బ్రహ్మాండబహిర్భాగమందున్న గోలోకవాసులు. బృందారణ్యమందు విహరించినకృష్ణుడు గోలోకద్విభుజకృష్ణుడు, బ్రహ్మదేవుడు వర్ణించినకృష్ణుడు పరబ్రహ్మస్వరూపము బృందారణ్యలీలలు నావస్తు గోలోకకృష్ణపరబ్రహ్మము గోలోకవాసులైన గోపగోపికలతో ఆచరించిన లీలలు మధురాపురిలోను ద్వారకాపట్టణములోను నివహరించినకృష్ణుడు వైకుంఠవాసియైనచతుర్భుజకృష్ణుడు, క్షీరసాగరశాయియైన శ్వేతద్వీపకృష్ణుడు, బదరికాశ్రమమందు నివసించియుండు బదరికాశ్రమకృష్ణుడు.

5. ఈప్రకారముగా 1. గోలోకవాసియైనద్విభుజకృష్ణుని 2. వైకుంఠవాసియైన చతుర్భుజకృష్ణుని 3. శ్వేతద్వీపనివాసియైన శ్వేతద్వీపకృష్ణుని 4. బదరికాశ్ర

మని నామధేయమైన బదరికాశ్రమకృష్ణుని, యీ నలుగురి యంశములతో నవతరించిన శ్రీ కృష్ణావతారము.

6. వైకుంఠము బ్రహ్మాండ బహిః ప్రదేశమందు బ్రహ్మాండమునకు ఊర్ధ్వముగా ఒకకోటి యోజనముల దూరముననున్నది. చతుర్భుజములుగల లక్ష్మీ నారాయణులు అధిష్ఠించియున్నారు. అట్టి వైకుంఠమునకు ఊర్ధ్వముగా 50 కోట్లయోజనముల దూరములో గోలోకమున్నది. ద్విభుజములు ధరించిన శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మస్వరూపం.

గోలోక శ్రీకృష్ణ పరబ్రహ్మం ద్విభుజ స్వరూపం
| 50 కోట్ల యోజనములు
వైకుంఠం శ్రీమన్నారాయణమూర్తి చతుర్భుజ స్వరూపము
| కోటి యోజనములు
బ్రహ్మాండము
|
శ్వేతద్వీపకృష్ణుడు
చతుర్భుజుడు
|
నరనారాయణ ఋషులు
బదరికాశ్రమకృష్ణుడు

1. 1—11 సం॥లు బృందారణ్యలీలలు
2. 12—35 సం॥ వఱకు మథురాపుర కృష్ణలీలలు
3. 36—90 సం॥ వఱకు ద్వారకా కృష్ణలీలలు
4. 91—125—7—8 వఱకు యుద్ధానంతరలీలలు

శ్రీకృష్ణావతారము పూర్తి అయినతోడనే ద్వాపరయుగము 8 లక్షల 64 వేల సం॥ పూర్తిఅయినది. కలియుగప్రారంభము అయినది.

అభినవ కాళిదాసు రచించిన, సంస్కృత చంపూ భాగవతమునకు,
సత్యవోలు సోమసుందర కవిగారు
కొత్తమిల్లివారి ఆంధ్రీకరణమునుండి,

— రాధామాధవ వివాహాది కథావర్ణనము —

గీ. వత్సములదాచు నపరాధ భరముదొలగ
రాధయను రమణీమణి రహినొనర్చి
బాలికను బడయగగోరి పరగు సింహ
ళాధిపతికిచ్చె వరముగా నజుడు మెచ్చి.

వ. తరువాత నట్టి సింహళాఖ్యద్వీపాధిపతియగు విజయవర్మ యనుసతండు యౌవనంబుగలిగి వెలయుచున్న తన తనయ కనురూప వల్లభుంగానక దూయమాన మానసుండై యుండుటెఱింగి కమలాస నుం డతనికి స్వప్నదశయం దీరీతిగా నుపదేశించెను.

గీ. రాధికను మురవైరికాంతాధికగను
జేసినాడగు నిర్మాణ కౌశలంబు
సఫలమగునట్టిదానిగా సలిపి విధప
ధన్యుడవుగమ్ము నృపచంద్ర! ధారుణీంద్ర!

వ. అటుతరువాత నట్టి విజయవర్మయును నదియే సర్వసంప దలకు నిదానంబైన దానిగా దలంచుచున్నవాడై బాహాటాదరుం బిలచి మహోత్సవంబు గావించి యారాధ నతని కర్పించెను.

శ్రీరామచంద్రః శ్రిత పారిజాతః – సమస్త కళ్యాణగుణాభిరామః
సీతాముఖాంభోరుహ చంచరీకః – నిరంతరం మంగళ మాతనోతు!

— శ్రీరామకర్ణామృతము



—♦ శ్రీ రాధాకృష్ణ శబ్దార్థ నిర్వచనము ♦—

శ్రీమదఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుడగు సర్వేశ్వరుని తిరునామములలో సారతరమైన "కృష్ణ" యను తిరునామము స్మరించి సకలవిధములగు కోరికలను పొందవచ్చును. సనకసనందనాది మహర్షులును, పెరియాళ్వారు మొదలగు ఆళ్వారులును, ద్రౌపద్యాది స్త్రీలును, అత్యంతప్రేమతో నామస్మరణచేసి యానందము నొందిరి. కృష్ణునికంటె తన్నామస్మరణము త్వరలో ఫలమిచ్చును. వస్త్రాపహరణసమయమున దేహబంధువులచే రక్షణ గానక "కృష్ణ" యను తిరునామమే తనకు దిక్కని స్మరించి అక్షయ వస్త్రములు లభించిన ద్రుపదపుత్రియే యిందులకు దృష్టాంతము. ఇట్టి తిరునామముయొక్క నిర్వచన మందఱకును తెలిసికొనుట అత్యావశ్యకము.

"కృష్ణ" శబ్ద నిర్వచనము

1. కృష్ణః=క + ఋ + ష + న + అ + ః ॥ కకార ఋకార షకార నకార అకార విసర్గములు చేరి "కృష్ణ" శబ్దమైనది. కకారమునకు బ్రహ్మయు, ఋకారమునకు అనంతుడును, షకారమునకు శివుడును, నకారమునకు ధర్ముడును, అకారమునకు శ్వేతద్వీపవాసియగు విష్ణువును, విసర్గమునకు నారాయణ ఋషియు అర్థము లగుదురు. సర్వమూర్తిస్వరూపుడును, సర్వాధారుడును, సర్వకారణుడు నగు ఈ స్వామి దివ్యతేజస్స్వరూపు డగుటచే కృష్ణు డనబడును.

2. కృష్ + న + అః=కృష్ణః ॥ జన్మాంతరకృతములగు కర్మములను బోగొట్టి తన కైంకర్యము నొసగువాడగుటచే కృష్ణు డనబడును.

3. కృష్ + న + అః=కృష్ణః ॥ కృష్ అనుధాతువునకు నిశ్చేష్టతయు, నకారమునకు భక్తియు, అకారమునకు ప్రాప్తియు, నర్థము లగుటచే స్వరక్షణమునందు స్వాస్వ్యము లేనట్టివానికి, తన పదపద్మ

ప్రార్థనాతరంగములు - సంస్కృతము

—♦ భగవన్నామస్మరణము ♦—

1 కల్యాణీరాగము - ఆదితాళము

ప. బ్రూహి ముకుం దేతి
హే రసనే! పాహి ముకుం దేతి

1. అక్రూరప్రియ చక్రధ రేతి
హంస నిరంజన కంసహ రేతి

2. రాధారమణ హరే రా మేతి
రాజీవాక్ష ఘనశ్యా మేతి

3. కేశవ మాధవ గోవిం దేతి
కృష్ణా నంత సదానం దేతి

4. అచ్యుత కృష్ణ హరే రామేతి
హరినారాయణతీర్థప రేతి

భక్తి నిచ్చువాడు కనుక కృష్ణుం డనబడును.

4. కృష్ + న + అః=కృష్ణః॥ కృష్ ధాతువునకు నిర్వాణంబును, నకారమునకు మోక్షమును, అకారమునకు దాతయు నర్థంబు లగుటచే నిర్వాణసుఖరూపమగు మోక్షం బొసంగెడివా డగుటచే కృష్ణు డనబడును. [మరికొన్ని అర్థములు వేఱొకచో కానవగును]

"రాధా" శబ్ద నిర్వచనము

రాధా=ర + ఆ + ధ + ఆ॥

రకారముచే రమాభిధేయ యగు లక్ష్మియు ఆకారముచేత నాదిగోపికయగు నీలయు, ధకారముచేత ధరా శబ్దార్థంబగు భూదేవియు, ఆకారముచేత నాపగ యగు విరజయు గ్రహింపబడును.

రాధాకృష్ణ నామస్మరణముచే కృష్ణుడే లభించు ననగా మోక్షము మాట చెప్పనేల? కాన రాధాకృష్ణ స్మరణము చేసి భక్తులు తరింతురుగాక!

బొమ్మకంటి వీరరాఘవాచార్యాః, ఉడయ్యారు ప్రభువరాస్థాన విద్వాంసః

ప్రార్థనాతరఙ్గములు - తెనుగు

1 కీర్తన

ప. పాహి! ముకుంద! యనే! ఓజిహ్వ!
పలుకు! గోవిందా! యనే! ఓ జిహ్వ! ॥పాహి॥

1. అక్రూరప్రియ! చక్రధర! యనే
హంస రంజనా! కంసహనన! యనే ॥పాహి॥

2. రాధాపతి! కృష్ణ! రామానుజ! యనే
రాజీవనయన! రమ్యశ్యామ! యనే ॥పాహి॥

3. కేశవ! మాధవ! కిల్బిషహర! యనే
శ్రీశ! లోకేశ! సిద్ధానంద! యనే ॥పాహి॥

4. అచ్యుత! గిరిధర! హరి! రామా! యనే
హరి! నారాయణతీర్థవరదా! యనే ॥పాహి॥

—♦ పరమశివ ప్రార్థన ♦—

2 సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము

ప. శివ! శివ! భవ! భవ! శరణం - మమ భవతు సదా తవ స్మరణం
1. ఇంద్రకీలగిరివేశ! జగ దీశ! శమితక్లేశ!
2. గంగాధర! చంద్రచూడ! - జగ న్మంగళ! సర్వలోకనీడ!
3. కైలాసాచలవాస! - శివ హర! పురహర దరహాస!
4. భస్మోద్ధూళితదేహా! - శంభో! పరమపురుష! వృషవాహా!
5. పంచానన! ఫణిహేష! - శివ పరమపురుష! మునివేష!
6. ఆనందనటనవినోద! - సచ్చి దానంద! విదళితఖేద!
7. మాన్యవిజయవాటీధామ! శంభో!-మల్లికేశ! శుభనామ!
8. నవవ్యాకరణస్వభావ! - శివ నారాయణతీర్థదేవ!

—♦ బెజవాడలో ఇంద్రకీలాద్రిపై వెలసిన శ్రీదుర్గాంబ స్తవము ♦—

3 అభేరిరాగము - ధ్రువతాళము

ప. జయ జయ వైష్ణవి! దుర్గే! అంబ! జయ జయ కల్పితసర్గే! అంబ!
జయ జయ తోషితభర్గే! అంబ! జయ జయ శ్రీకనకదుర్గే! అంబ!
1. శ్రీకర సద్గుణజాలే! అంబ! సింధూర రంజితఫాలే! అంబ!
పాకశాసనమణిశీలే! అంబ! ప్రాలేయభూధరబాలే! అంబ!
2. పాలితకిసలయచాపే! అంబ! పార్వతి లోకైకదీపే! అంబ!
కాళిక! కోమలరూపే! అంబ! ఖండితత్రిభువనతాపే! అంబ!
3. భక్తజనామరభూజే! అంబ! భాసితలోకసమాజే! అంబ!
రక్తమృదులపాదాంభోజే! అంబ! రంగదుత్తుంగ వక్షోజే! అంబ!
4. శంకరి! సత్కృపాపూరే! అంబ! సంభృత సన్మణిహారే! అంబ!
సాంకవలిప్తశరీరే! అంబ! సంగతాంగకేయూరే! అంబ!
5. వీణావినోదిని! గిరిజే! అంబ! విద్రుమమణిసన్నిభగిరిజే! అంబ!
మానితలోకసమాజే! అంబ! మదనగోపాలకసమాజే! అంబ!

2 వ కీర్తన

ప. శివ! శివ! భవ! నీవ శరణము - మాకు - సతత మిమ్ము నీస్మరణము

1. ఇంద్రకీలగిరి నొనరి - జగ - మేలి కనకదుర్గతోఁ దనరి
2. శశిని గంగను తలఁ జేర్తువు - సర్వ - జగతికి శుభ మొనగూర్తువు
3. కైలాసగిరి వసింతువు - మేలౌ - లీలనవ్వి, త్రిపురములఁ గ్రుంతువు
4. శంభో! భూతి వెలయు మేన - పరమ - శివ! వెలయుదునంది పైన
5. ఫణిరాజు సింహాముఁ దనర - తగెదు - భవ్యముని తేజం బొనర
6. తాండవానంద మొసంగ - భక్తుల - దనరింతువు వెత లడంగ
7. మావిజయవాటికయందు - శంభో - మల్లేశ్వరుం డన నుందు
8. తొమ్మిదివ్యాకరణములొంద - నీసేవ - దొడరి నారాయణతీర్థులంద

3 వ మాలానుకరణయుగల అంత్యనియమముల కీర్తన

ప. జయా! విష్ణుసోదరి! దుర్గా! తల్లీ! [illegible]! జగము కల్పించు దుర్గా! తల్లీ!
జయా! శివు సలరించు దుర్గా! తల్లీ! జయ! జయా! శ్రీకనకదుర్గా! తల్లీ!

1. సిరి సుగుణము లగ్గుపాతే! తల్లీ! సింహాంరపుబొట్టు నుదుట నూతే! తల్లీ
సరి! నీలమణి నిగ్గులజాతే! తల్లీ! గిరిరాజు కూర్మి నిపాతే! తల్లీ!

2. చిగురు చాప మలరు నీదాపే! తల్లీ! జగతి! పార్వతి! నిపెంపు ప్రాపే! తల్లీ
తగును కాళి! నిమ్మృదునౌ రూపే! తల్లీ! తరుగు వెత దయగల నీచూపే! తల్లీ!

3. భక్తుల కల్పకమా నిపుంజే! తల్లీ! ప్రబలు లోక మెల్ల నీ తేజే! తల్లీ!
రక్త నునుపదము తమ్ముల రాజే! తల్లీ! రమ్యమౌ ని నిండు మోజే! తల్లీ!

4. శంకరుదేవి దయ నిచ్చిరే తల్లీ! చాల సెనగుమణిహారములహారే! తల్లీ!
సంకుమదము మైపూత చేరే! తల్లీ! స్వర్ణభూష లొనరుకురులబారే! తల్లీ!

5. వీణపాట నలరు నీకై! జే! తల్లీ! వెలయు పగడములగిరిజకై! జే! తల్లీ!
రాణించు ప్రజ నేలు నీకై! జే! తల్లీ! రహికృష్ణునిచెల్లెలనీకై! జే! తల్లీ!

క. నిగమములను గొని జలనిధి
నగపడకయె మునుగు దనుజు నణచుటకొఱకై
సొగసగు మగవాలుగవై
పగతు డణగ నిగమములను బ్రహ్మకు నిడవే!





క. సురలకు సుధ నిడఁ గోరఁగ
గిరి నడుమున నునిచి జలధి క్రింద నిలచితివి
సురలకు నమృతము దొఱఁగిన
ధరణిధరణకిణాంక స్ఫురితపృష్ఠ కమఠమా!

క. కర మరుదుగ కిరి వపువును
తిరముగ ధరియించి నీవు నిర్వ్యరదమునం
దిరవుగ ధరను ధరింపగ
హరిణధర నిమగ్నమైన యాంకమయె హరీ!









క. వరసుతు డని తన మనమున
నిరవుగ మది నించుకైన నిడక కఠినతన్
బిరబిర నిడుములఁ గుడుపు న
సురఁ ద్రుంచియుంటి నృహరీ శుభనరసింహా.

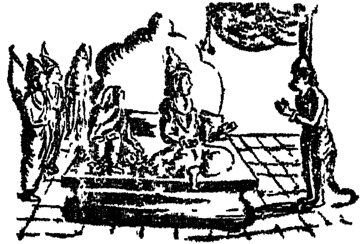


క. బలి నిను మాని మూ డడుగుల
నిల నడిగియు వటువు తనువు హెచ్చఁగఁ బెం
పొంద, లలితముగ జగముల వడిఁ
గొలిచిన నిను మఱిఁ దలంతు కువలయదేవున్.



క. ఇరువదియొక పరి నృపులను
పోరిఁబోరి వధియించి రుధిరపూరము చేతన్
అరుదుగఁ బితృతర్పణమున్
[illegible]రిపించిన పరశుధరుని శరణము గనెదన్.

క. శతమఖ ముఖ సురతతి స
న్నుతి వేడన్ దశరథునకు మాన్యసుతుఁడవై
క్షితి తనయాకాంతుఁ రావణు
నతిసునిశిత శరగణముల హరియించితివో.





క. హల ముసలములను గరముల
సలవగ బియు రాజరాజు ననుఁగు తనయుఁడై
హలహతి నతిభయయుతగను
నల కరిపురిఁ జేసినట్టి హరి! బలరామా!

క. జన్నములఁ బశువధంబును
గ్రన్ననఁ జూపించు శ్రుతిని కరుణారసని
త్యోన్నతమతి నిందించితి
సన్నుత బుద్ధావతార! సన్నుతిచరితా!





క. సుగుణము సత్కర్మగుణ భాగ్యముల
సురవడి నుమా గిఁ జేతు సుగుణ పాలం
బరగగ సలపరుచు రసా
వర! వరకల్కి స్వరూప! వరగుణగణపా!

కంద ద్వయ రుక్మవతీ విలసిత గర్భ

క్రౌంచపదము

	రుక్మవతి	కమలవిలసిత గ.
కం.	శ్రీరమణీలా ధిగ్త సు - చీరా! -	సిత గుణ ఫలద! శుచి గుణ నాయకా!
	మారిసమాజోత్సుక్యద! - శూరా! -	సుర వర విజయద! సుగుణగణ ధామా!
కం.	సారస మల్లి స్రగ్ వృత! - శౌరీ! -	సగసిజ భవ నవ సతత సుకామా!
	కారణ మూలాకార వి - కారా! -	కర సరసిజ ధృత ఘన వన ధామా!

బొమ్మకంటి వీరరాఘవాచార్యః.
ఉయ్యూరు ప్రభువశాస్త్రాస విద్వాంసః.



శ్లో॥ "మేఘైర్మేదుర మంబరం వనభువ శ్శ్యామా స్తమాలద్రుమైః
నక్తంభీరు రయమ్ త్వమేవ తదిమం రాధే! గృహం ప్రాపయ"
ఇత్థం నన్ద నిదేశత శ్చలితయోః ప్రత్యధ్వకుంజ ద్రుమమ్
రాధామాధవయో ర్జయంతి యమునాకూలే రహః కేళయః॥

తస్వీవృత్తము.

"శ్రీఁగాను రాధా! ఘనములు నభమున్ జేరె, తమాలములను
వనభూముల్

మూఁగె నిరుల్; భీరువు నిశినితఁడౌ, ముందిలు నేర్పు మితని నీక నీవే"
నేఁ గని నందుండిటులనిపనుపన్ వేడ్కఁగ నా యమున దరిని దారిన్
[illegible]ఁ, గరమొప్పెన్ దరువులఁ బొదలన్ రాధకుఁ గృష్ణునకతిశు[illegible]

శ్రీ

శుభవ్రతస్య తపః ఫలం లక్ష్మ్యంచితోరసం
ప్రహ్లాదచిత్తవసతి మస్మత్కులధనం విభుం (స్మరామి)॥

— { రాజ్యలక్ష్మీ పరిణయమ్
శ్రీ రాజా వెంకటరంగయ్యప్పారావు బహద్దరువారు



భుజంగప్రయాతమ్॥ సదా సజ్జనానాం ముదం సందధానం
నిదానం శుభానాం నిధానం గుణానాం
శుభాద్రౌ వసంతం సదా హృద్వసంతం
భజే సంతతానందముత్తుంతరంగం॥

సీ. జయ రామచంద్రరాట్ శంసిత శుభధామ! జయ శోభనాద్రిరాట్ చరిత విభవ!
జయ నారయాప్పరాట్ సత్కృత సోపాన! జయ రంగరాయప్పరాట్ సౌఖ్యభోగ!
జయ నరసింహరాట్ శస్త్రహృదంబువాస! జయ వెంకటాద్రిరాట్ శంసితాఖ్య!
జయ రాజవీడ్పురీక్ష్మాపాల వందిత! జయ పాపయమ్మరాట్ సారసాధ్వ!
జయ శోభాద్రీంద్ర సంస్థిత సౌధవర్య! జయ నిరంతర సురవంద్య శస్త్రపాద!
జయ మహాభక్తహృత్పద్మసౌఖ్య నిలయ! జయ సమాశ్రిత! నరసింహ! సగసురూప!

బొమ్మకంటి వీరరాఘవాచార్యాః,
ఉయ్యూరు ప్రభువరాస్థాన విద్వాంసః.



శ్రీ "కృష్ణ" శబ్దనిర్వచనము.

1. క + ఋ + ష + ణ + అ + ః॥ క కారమునకు లక్ష్మీనాథుడును ఋకారమునకు రాముడును, ష కారమునకు షాడ్గుణ్యపరిపూర్ణుడగు శ్వేతద్వీపాధిపతియును, ణ కారమునకు నారసింహుడును, అ కారమునకు యజ్ఞమూర్తియగు విష్ణువును, విసర్గమునకు నరనారాయణులును వాచ్యులగుదురు. ఈ యార్గురును ఏశబ్దమునందు లీనులై యుండిరో, అట్టి "కృష్ణః" అను శబ్దము పరిపూర్ణతముడైన గోలోకప్రభువును దెల్పుచున్నది.

2. కృష్ణః=(నీలమేఘమువలె) నల్లనివాడు॥ తనరూపమును దర్శించునట్టి భక్తుల సకలతాపములను పోగొట్టువాడు.

3. కృష్ణః=భక్తుల పాపములను పోగొట్టువాడు.

4. కృష్ణః=భక్తులను సంసారజలధినుండి వెలికి ఆకర్షించువాడు.

5. కృష్ణః=తనరూపసందర్శనముచే భక్తులను ప్రాపంచికసుఖములనుండి మరల్చి తనవైపునకు లాగుకొనువాడు.

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృ ష్ణ లీ లా త ర ఙ్గి ణి



స ర స్వ తీ ప్రా ర్థ న

శ్లో॥ దోర్భిర్యుక్తా చతుర్భి స్ఫటికమణిమయీ, మక్షమాలాందధానా
హస్తేనైకేన పద్మం సితమపిచ శుకం పుస్తకం చాపరేణ
భాసాకుందేందు శంఖ స్ఫటికమణి నిభా భాసమానా సమానా
సా మే వాగ్దేవతేయం నివసతు వదనే సర్వదా సుప్రసన్నా॥

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృ ష్ణ లీ లా త ర ఙ్గి ణి - సం స్కృ త ము

ప్ర థ మ త ర ఙ్గ ము



గ ణే శ ప్రా ర్థ న

శ్లో॥ హిమగిరితనయాపత్యం హేమ్మాచలచాపసముదితం తేజః,
కిమపి మహత్తమ[illegible]ద్యం స్మర్తవ్యం విఘ్నతిమిర హారణాయ॥1

శ్లో॥ గిరిరాజసుతాసూనుః కరిరాజవరాననః,
పరిపంథిగణధ్వంసీ సురసేవ్యో విరాజతే॥ ౨

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి - తెనుగు

మొదటి తరఙ్గము



గణేశుని వినుతి

చ. హిమనగ నందనాసుతుని, హేమధరాధర చాపధారికిన్
కొమరుని, దివ్యదీప్తియుతు, కోమలు, నాద్యుని, నెంతయో మహ
త్త్వము నమరేంద్ర సేవ్యు, నరి దారుణవారణునిన్, గజాస్యునిన్
తిమిరములట్లు విఘ్నముల దీర్చెడు సూర్యసమాను, గొల్చెదన్,

1 సౌరాష్ట్ర రాగము-ఆటతాళము (మోహన-చాపు)

ప. జయజయ స్వామిన్ జయజయ
అ. జయజయ జితవైరి వర్గప్రచండ
1. మూషకవాహన మునిజనవంద్య
దోషరహిత దళితాసురబృంద
శేషభూషణ శైవవారిధిచంద్ర
పోషితపరిజన పుణ్యైకకంద
2. అద్రిసుతాసుత అనవద్యసహిత
భద్రభక్తభవ భయహార ముదిత
రుద్రోదిత ఋజు మస్తకచరిత
సద్రూపసరసిజ సముదితవినుత
3. లంబోదర ధీర లావణ్యసార
కంబుసుధానిధి కర్పూరగౌర
సాంబ సదాశివ సత్కృతిచతుర
సామవేదగీత సకలాధార
4. శక్రాదిసురగణ సన్నుతచరణ
శాతకుంభమణి దివ్యాభరణ
ధిక్కృతఘనవిఘ్న తిమిరావరణ
ధీరనారాయణ తీర్థసుకరుణ

గరుడ ప్రార్థన

శ్లో॥ అమృతకలశహస్తం శ్రీపతే ర్ధ్యానకేతుం
సురరిపుతిమిరారిం సోమసూర్యాదిగీతమ్,
అమితబల మశేషప్రాణినాం ప్రాణభూతం
నిగమమయశుభాంగం భావయామ్యష్టకామమ్. 3

శ్లో॥ వైనతేయం విరాజంతం విష్ణువాహన ముత్తమమ్,
వైకుంఠాశ్రయ మామ్నాయకాయం గాయామి కామదమ్,

1 వ కీర్తన—శ్రీ విఘ్నేశ్వర ప్రార్థన

ప. జయ! జయ! స్వామీ! జయ! జయ!

అ. ప. వంపౌ తొండము వైరుల నొంచగ
పెంపౌ కరి మోము, గం భీరత నించగ

1–చ. వరమును లెంచగ వాహన మెలుకగ
దురితము పాయగ దుష్టులు వారగ
ఉరగ భూషలు తగ ఉదధి శైవులు తాను శశిగ
పరిజనుల పుణ్యమును తరువునకు మొదలౌదువుగ

2. గిరిసుత తల్లిగ చరితము గొప్పగ
తరుగ భవ భయము దాసుల మెప్పుగ
శిర మలరారగ శివనందనుడవుగ
వర లెదు వాక్సతి మఱి నిన్ను బొగడగ

3. పొడవౌ నుదరము పొంకము మించగ
ఉడురాజు కర్పూరము ఒనరు సంకు తెల్పుగ
కడు నేర్పుగ శివుని ఘన సేవకు తగ
సడర సామ గానము అఖిలాధారుడవుగ

4. సురలింద్రుడు నీ చరణము లెన్నగ
వరమణి భూషణ వైభవమెసగగ
తెరలి విఘ్నము లను తిమిరములు తొలగ
వర నారాయణతీర్థు కరుణించి బ్రోవగ

గ రు త్మం తు ని ను తి

ఆ. వె. అమృతకలశహస్తు హరి యాన కేతుని
నసుర తిమిర శత్రు నమిత బలుని
నాప్త కాము నెంతు, నఖిల జీవాధారు
సోమ సూర్య వినుతు శ్రుతి శరీరు. 3

కం. సేవించెద గానమునన్ పావను వైకుంఠనిలయు, భాస్వరు వరదున్
శ్రీవిష్ణువాహనోత్తమునావినతాసూనుగరుడునామ్నాయతనున్,

2 ముఖారిరాగము - అటతాళము

ప. శ్రీనారాయణవాహన - శ్రిత మునిజనమండలపావన

అ. వినతావరతనయ వేదాంగశుభకాయ
వివిధవిశ్వాలయ వీరమాంపాలయ

1. సకలజగత్ప్రాణదాయక - సుర సన్నుతసర్వవినాయక
వికటాసురరిపువిదారక - విశ్వ విపులకల్యాణవిధాయక
అకళంకసితకంఠ ఆశ్రితవైకుంఠ
వికచకమలతుండ విగతమోహకాండ
శకలితపాషండ శత్రుహరప్రచండ
అధికబలోద్దండ అద్భుతదోర్దండ

2. అశుభతిమిరచండభాస్కర - సామ విశదఘోషపక్షభాసుర
మశకీకృతసకలాసుర - మంజు మణిరశనాశేషశుభకర
అసురభయంకర అమృతకలశహర
కుసుమనిచయభార క్రూరభుజగహార
అసదృశాచలాకార ఆశ్రితశుభకర
లసదరుణాధర లీలామయశరీర

3. నిరవధికామలపరాక్రమ - నిత్య నిర్మల ఖలదురితవిక్రమ
మురరిపుచరణాబ్జసంభ్రమ - ముని నారాయణతీర్థమతిరమ
అరవిందలోచన అఘబంధమోచన
సురరిపుశాసన సోమరవినయన
పరిజనపాలన పామరవిదళన
గురుకృతసేవన గోకులభవన

భ క్త వ ర ను తి

శ్లో॥ ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక
వ్యాసాంబరీష శుక శౌనక భీష్మ దాల్భ్యాన్,
రుక్మాంగదార్జున వసిష్ఠ విభీషణాదీన్
పుణ్యానిమాన్ పరమభాగవతాన్ స్మరామి. 5

2 వ కీ ర్త న - గ రు డ ప్రార్థన

ప. శ్రీనాథుని వాహనమ! గరుడ! చేసెదు, మునిపాలనము

అ. ప. వినతనందనుడవు వేద మయుండవు
పెను పలు నెలవుల గొని నను బ్రోతువు

1. జగతి ప్రాణముల నించి - నీవు - ఖగపతి! సురనుతి గాంచి
పొగరుగల ఖలుల ద్రుంచి-ఎల్ల- భువనములకు మేలెంచి
తెగటార్చి శత్రువుల తెలుపౌ మెడ శోభించి
దిగిచి మోహాము, తమ్మి తీరౌ ముక్కున మించి
బిగి రక్కల జిగితో పెంపౌ బల్మి వహించి
తెగడి విమతుల మూకల ధిషణ హరి నాశ్రయించి

2. నెరసులను నిరులకు రవి వన - సామవేద-స్వరఘోషమున రెక్కలజవమున
చిరతపోమాలన దూరుసులే చన - మణుల - చెన్నౌ నడుము పట్టి సొంపున
వెరపించి యసురుల వే నమృతము గొని బల్మిన
విరి సరము లన మేటి ఉరగముల పూని లీలన
సరిలేని గిరియౌ యన సిరు లొసగి నీవారి గన
చిరునవ్వు కెంబెదవిన వర లెదవు మేలౌ రూపున

3. గెర లేదు ని చేలే శూరతకు - నెపుడు సరియౌ! ఖలులు నీ ధీరతకు
హరి పదాబ్జము గొల్చు స్థిరతకు తగుదువు- వర నారాయణ తీర్థ పరతకు
విరితమ్మి కనులతో దురితము బాపుటకు
సురరిపుల నణచు చూపు సూర్యచంద్రుల పోలుటకు
పరుషత లుడుగ జేసి భక్తులను గాచుటకు
గురువుల సేవనమున గోకులమున వెలయుటకు

భ క్తు ల స్తు తి

గీ. పూజితుల దాల్భ్య నారద పుండరీక
శౌనక వ్యాస శుక పరాశర వసిష్ఠ
భీష్మ పార్థాంబరీష విభీషణులను
దలతు ప్రహ్లాద రుక్మాంగదుల హనుమను.

శ్లో॥ నీలాచలవరనిలయం నిఖిలజగన్నాథ మేక మాకలయే,
నీరధివటతరునికటం నిజసేవకబృందహితవిధాతారమ్.

3. సౌరాష్ట్రరాగము - త్రిపుటతాళము. (జగన్నాథ స్తవము)

ప. సుభద్రాబలభద్ర సుదర్శనసహిత
అ. ఇభరాజతారక ఈశ మామవ దేవ
1. లవణజలధితీర లలితనీలాచల
నవమణిపరిశోభి నవ్యదివ్యభవన
2. వటవిటపినికట వరసింహాసన
నిటలాక్షవిధికృత నిత్యమంగళాచరణ
3. మార్కండేయజలధి మధ్యగణేశహిత
దుర్గతిహర అష్ట దుర్గాపరివేష్టిత
4. పతితజనపావన పరమదివ్యమంగళ
అతికరుణాకర అద్భుతమహాప్రసాద
5. జగన్మోహనమంటప జయశబ్దబహుళ
జగదేకనాయక జితసురాగిమండల
6. వినతాతనయసేవ్య వినతమంగళకర
విదళితభవబంధ వేదవనసంచార
7. నారదాదిమునిగేయ నామధేయ సుఖద
నారాయణానంద తీర్థభావితానంద

శ్లో॥ సర్వజ్ఞానక్రియాశక్తిం సర్వయోగీశ్వరప్రభుమ్
సర్వవేద మయం విష్ణుం ప్రభవిష్ణు ముపాస్మహే॥

ఆ. నీరధికిని చెంత నీలాచలముపైన
గొప్ప మఱ్ఱి దాపు కోవెల గల
ఘనుని సర్వమయు జగన్నాథు మానాథు
భక్త విహిత కరుని బ్రస్తుతింతు

3 వ కీర్తన - జగన్నాథ ప్రార్థన

ప. వరలు భద్ర హలియు వర చక్రము లెనయు
అ. ప. కరిని గాచినావు వరద! నన్ను బ్రోవు
చ. 1. ఉప్పు కడలి దరిని ఒప్పు నీల గిరిని
గొప్ప మణులొనరు, నీ కోవెలల నగరిని
2. చెలగు వట వనమున సింగపు పీఠమున
అల శివ పద్మజుల యాశీర్వచనమున
3. మార్కండేయ జలధి మధ్య గణేశు గాచి
కోర్కె దీర్చ వచ్చ కులదుర్గల బ్రోచి
4. దీనులను మేల్ గాంతు దివ్యశుభము నింతు
జానొ కృపనెంతు చాల ప్రసాదింతు
5. జగతి కీవె పతివి తగ క్రూరుల నొంతు
జగన్ మోహన మంటపమున నొగి జయనుతిగాంతు
6. వినత సుతుడు గొలువ వేద వని చరింతు
జనన బంధముడిపి వినతుల శుభ మెంతు
7. నారదాదిమునులు నామ మెన్ని యలర
నారాయణ తీర్థ నందింపుము సార్థ

గీ. సర్వ విజ్ఞాన చేతన శక్తి యగుచు
సర్వయోగీంద్రులకుఁ బ్రభు స్థానమగుచు
సర్వ వేదమయాంతర సారమైన
శ్రీశు వైష్ణవ ప్రభ నుపాసింతు నెపుడు.

4. నాటరాగము - జంపెతాళము

ప. జయజయ రమానాథ జయజయ ధరానాథ

అ. జయజయ వరాహపురి శ్రీవేంకటేశ - జయజయ

1. నిగమగోచర నిత్య నిర్మలానందఘన
విగళితమహామోహ విమలవిజ్ఞాన
ఖగయానసంచార ఖండితాసురనికర
సకలగుణసంపన్న సత్యపరిపూర్ణ

2. మధుసూదనానంత మాయయా కృతభువన
విధుదివాకరనయన వేదాంతభవన
విధిముఖసురేంద్రనుత విపులకల్యాణయుత
విమలయోగిధ్యేయ వివిధమునిగేయ

3. మురనరకసంహార మూఢమతిజనదూర
పరిజనశివంకర పరావరశరీర
నిరవధికకారుణ్య నిఖిలలోకశరణ్య
సరసనారాయణతీర్థ సద్గురువరేణ్య

శ్లో॥ కృష్ణ కృష్ణ కృపాసింధో భక్తసింధుసుధాకర
మాముద్ధర జగన్నాథ మాయామోహమహార్ణవాత్. 8

5. సౌరాష్ట్రరాగము - త్రిపుటతాళము

1. మత్స్యకూర్మవరాహనరమృగ - వామనామరభార్గవ
కుత్సితారివిరామదశరథ - రామబలరామాభవ - కృష్ణకృష్ణ

2. కృష్ణ కృష్ణ కృపాసముద్ర వి - తృష్ణ బుద్ధ గుణాకర
కృష్ణ కల్కిశరీర ఖలజన-కృంత నామర సుఖకర-కృష్ణకృష్ణ

3. నిత్యశుద్ధసుఖానుభూతి - నిరంజ నాఖిలరంజన
ప్రత్యగేకరసైకవిగ్రహ - పరమపావన పావన - కృష్ణకృష్ణ

4. గోపగోపీగోధనావన - గూఢపరతత్త్వాచ్యుత
తాపహరనారాయణతీర్థసం-తారకవిజయగోపాలక-కృష్ణకృష్ణ

4 వ కీర్తన - శ్రీవరాహవేంకటేశప్రార్థన

ప. జే! జయ! లక్ష్మీశ! జే! జయ! ధాత్రీశ!
అ. ప. జే! వరాహ క్షేత్ర శ్రీ వేంకటేశ
చ. 1. నిగమములు నిను బొగడి నిర్మలానందు డను
తెగడి భ్రాంతుల నెల్ల తెలియదగు నిన్నె యను
ఖగచారివై ఖలుల ఖండించు మేటి వను
సుగుణ సంపద నిజము సూడ నిను నిండు నను
2. మాయజగములఁ దీర్చు మధురిపు డనంతు డన
నీ యశము లినుడు శశి నెలవు వేదాంతమను
ఆ యింద్ర విధు లెన్న అధిక కల్యాణు డను
గాయకులు ముని యోగి ఘను లెంచు దైవ మను
3. ముర నరకులను గెల్చి మూఢులను దోలితను
పరిజనుల మేల్ గూర్చు పరమావతార మను
శరణు భామలకెల్ల కరుణ కవధియె యను
వరనారాయణతీర్థు గురుదేవు డీవె యను
కం. కరుణాసాగర! లోకే
శ్వర! వరభక్తాంబురాశి చంద్రా మమ్మున్
గురుమోహజలధి మాయల
కెరలనియక, యుద్ధరింపు కృష్ణా! కృష్ణా! 8

5 వ కీర్తన - అవతారప్రార్థన

1. మీను కూర్మము ఘోణి నరహరి - మేటి పొట్టియు విప్రుడై
జానకీపతి రుక్మిణీపతి - శాక్యమౌనియు కల్కియై - కృష్ణ! కృష్ణ!
2. పూని దుష్టుల ద్రుంచి దివ్యుల - బ్రోచి సౌఖ్య మొసంగగా
జ్ఞానమిత్తువు దయకు వార్ధివి-సద్గుణాప్తి యొసంగగా-కృష్ణ! కృష్ణ!
3. మార్చెదవు శాశ్వతముశుభమౌ - మాన్యభామల మోదమున్
చేర్చెదవుపలుశోభలోకటా-చెల్వులోఁ అనువాదమున్-కృష్ణ! కృష్ణ!
4. కూర్చె దే ధర గూఢ తత్వమొ! - గోప గోపీ గోతతిన్
- తీర్చరా! శివనారాయణ - తీర్థతాపములామతిన్-కృష్ణ! కృష్ణ!

—♦ అధికారి నిరూపణము ♦—

శ్లో॥ వాసుదేవే భగవతి భక్తిప్రవణయా ధియా,
వ్యజ్యతే భక్తిసారాఢ్యా కృష్ణలీలాతరంగిణీ. 9

—♦ ప్రబంధప్రతిపాద్యకథాసంగ్రహము ♦—

ఆదౌ కృష్ణావతార స్తదను సగహరే ర్బాలలీలావిలాసో
వత్సానాం పాలనంతచ్చరిత మథగవాం పాలనం ప్రౌఢభావః.
గోపీవస్త్రాపహార స్తదను గిరివరోద్ధారణం రాసలీలా
కంసాదీనాం నిరాస స్తదను జలనిధౌ ద్వారకాయాం ప్రవేశః. 10
రౌహిణేయస్య కృష్ణస్య వివాహ స్తదనంతరమ్,
రుక్మిణ్యాద్యష్టమహిషీ సహితో గీయతేఽమరైః. 11
ఇత్యేవం సంగ్రహేణోక్తా కృష్ణలీలాతరఙ్గిణీ,
ఆద్యః కృష్ణావతారోఽయం సంగ్రహేణాభినీయతే. 12
ఉగ్రసేన స్తతః కంసో దేవకీవసుదేవయోః,
తయోః కారాగృహే వాసః కంసేన విహితః కిల 13
బ్రహ్మా సురేంద్రో ధరణీ సనకాద్యా స్తతో హరిః,
భగవత్ప్రార్థనా తేషాం తత్తత్ స్థానవివేశనమ్. 14
నారదస్యోపదేశేన షట్సుతానాం విదారణమ్,
దేవక్యా స్సప్తమో గర్భః సంకర్షణ ఇతీరితః. 15
గోకులే కృష్ణగమనం దుర్గాయా మధురాగమః,
కథాయా స్సంగ్రహ స్త్వేవం చరిత్రేఽస్మి న్నిగద్యతే. 16

గీ. కృష్ణలీలాతరంగిణి విష్ణుభక్తి
సారశోభిత, భగవతి సత్యరూపు
వాసుదేవుని గొల్చి యుపాసన గొను
బుధులమతులకే హృద్యమై బోధపడును. 9

—♦ సోపాగలు ♦—

ఆదిని శ్రీకృష్ణావతారమును సారి బాలలీల సొంపుల్
ఆదట గోవత్సంబుల పాలన నచ్యుతు ప్రౌఢత పెంపున్.
గోపీవస్త్రాపహరణ లీలయు గోవర్ధన ధారణామున్.
ఆపయినన్ రాసలీల కంసాద్యసురవరుల మారణమున్ 10
జలధి ద్వారకం గట్టి యేలుటయు బలరాము వివాహమ్మున్
లలి రుక్మిణ్యాద్యష్ట భార్యలతో వెలయు నమర గేయమ్మున్.11
తనరు నిదియు శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి యనగ నొప్పున్
మును శ్రీకృష్ణావతార మభినయమున గను సుజనుల మెప్పున్.12
ఉగ్రసేనుకథ, కంసుడు భయమున నూర్జితుడై ఋజుపథమున్
నిగ్రహించి దేవకిని వసుదేవు నిర్బంధించిన విధమున్. 13
దేవరాజు సనకాది మునులు భూదేవి సురలజాడు చనుటన్
శ్రీవిష్ణుని ప్రార్థించుట ధన్యతచెందుట సుస్థితి మనుటన్. 14
నారదు నుపదేశమ్మును దేవకినందనులన్ గాంచుటయున్
క్రూరుడు కంసుడువారినాద్వారన్ గొనిచని హింసించుటయున్. 15
కృష్ణజననమును గోకుల గమనముకెరలు గాఢనిశ యందున్
వైష్ణవీదుర్గమధురాగమమున్ వర్ణింపంబడు నిందున్. 16

———

కథా ప్రారంభము



అథ తత్రాదా వుగ్రసేనాగమనమ్—

6 దరువు - సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము

అగ్రేసరో మహాత్మనాం   అగ్రగణ్యోఽపిధీమతాం
ఉగ్రశాసనకాగ్రణీ   రుగ్రసేనో విరాజతే

అథ కంసాగమనమ్—

7 దరువు - సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము

శఠో హంతా దధర్మశ్చ   న్మహామూఢో మహాబలీ
కఠోరహృదయో నిత్యం   కంసాసుర స్సమాయాతి

అథ దేవక్యాగమనమ్—

8 దరువు - నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము

ఆయాతి దేవకీ దివ్యసుందరీ - విష్ణు
మా యేవ సాక్షా దియ మమరనారీ
నరాధిపవర గేహినీ శ్రీ
నారాయణీయ దివ్యమూర్తి జననీ
ఇందువదనారవిందలోచనా శుభ
కుందరదనా కుటిలకుంతలఘనా

కథాప్రారంభము



వ. అంతట మొదట నుగ్రసేనుని ప్రవేశము—

6 వ కీర్తన - ఉగ్రసేనునిగూర్చి.

గొప్ప యాతడు మహాత్ములన్ కోవిదులన్ కోవిదుడున్
తప్పనిశాసనముగల ప్రభువై యొప్పె నుగ్రసేనుడుమున్నన్

వ. అంత కంసుని ప్రవేశము—

7 వ కీర్తన - కంసునిగూర్చి.

విరసుడు మూఢు డధార్మికుడున్ గరువపోతు బలవంతుడై
కరకుమతి నెప్పుడు మెలగున్ కంసుడు రాక్షసు వంశన్

వ. అంత దేవకీదేవి ప్రవేశము—

8 వ కీర్తన - దేవకీదేవినిగూర్చి.

దేవకి విచ్ఛేయు దివ్యసుందరి - ఈమె
భావింప విష్ణుమాయ దేవనారి;
నరపాలువీటి కన్నె - శ్రీమన్
నారాయణుని గన్నతల్లి
విరితమ్మి కనులతో - వరలు చందమామ మోము.
సరిమొల్ల పల్వరుస యిరుల మించు వంపు కురుల దేవకి

అథ ఉగ్రసేనానుజ్ఞయా వసుదేవాగమనమ్—

9 దరువు - శ్రీరాగము - ఆదితాళము

అసురారణ్యకుఠారో వసుమత్యాం మహౌనసా
వసుధాధిపతిలకో వసుదేవో విరాజతే

—♦ అశరీరవాణీశ్రవణము ♦—

౫. అథ దేవకీవసుదేవయోః వివాహోత్సవానంతరం వసుదేవ
గృహప్రవేశసమయే తయో స్సారథ్యం కుర్వతి కంసే దేవ
క్యా స్త్వష్టమో గర్భః కంసమృత్యు రిత్యశరీరవాక్యం శ్రుత్వా
కంసో వసుదేవం ప్రత్యాహ. 17

—♦ కంసప్రతిజ్ఞ ♦—

శ్లో॥ వసుదేవ హనిష్యామి కరిష్యా మ్యాత్మనోహితమ్,
దేవకీం భగినీ మేనాం మృత్యుబీజం మమాప్యహమ్. 18

అథ వసుదేవః కంసం ప్రత్యాహ—

10 మంజరీ - కాంభోజిరాగము - జంపెతాళము.

హే కంసరాజసుత హే నరశ్రేష్ఠ
హే సత్యసంధకుల జలధిభవరత్న
హే సౌమ్యగుణయుక్త హితజనాసక్త
కల్యాణవేద్యాం చ కలితబహుభద్రాం
ముంచ భగినీ మద్య మంహు రధికవ్యాద్యాం
సత్యం వదామి తవ సత్యసంధోఽస్మి
దాస్యామి తజ్జాత వత్సా ననింద్య
మా సాహసం కర్తు మర్హసి సదైవ
తవ భగిన్యైవ సహ సుఖ మధివసామి
భవనే తవైవ వర మస్తు శుభ మద్య

వ. ఉగ్రసేనుని అనుజ్ఞచే వసుదేవుడు వచ్చుట—

9 వ కీర్తన - వసుదేవుని గూర్చి.

రాజిలె భువి యదువరుడు తేజ మెసగ వసుదేవుడనంగా
ఆజి నసురులను నడవుల నితడు వే జయించును కుతార మనంగా

—♦ అశరీరవాక్కు వినుపించుట ♦—

వ. అంత దేవకీవసుదేవుల పెండ్లి అయిన తరువాత వసుదేవుడు తన మేడకు విచ్చేయునపుడు వధూవరులకు రథసారథ్యము చేయు కంసుడు వినగా "దేవకియొక్క ఎనిమిదవ శిశువు కంసునికి మృత్యు వగును" అని అశరీరవాక్కు మ్రోగెను. కంసుడు అది విని వసుదేవునకు నిట్లనెను.

గీ. చెలియలే యైన దేవకిన్ శీఘ్రముగను
జంపవలయును వసుదేవ చంపునెడల
నాకు మృత్యుకారణ మీమె లేక తలఁగు
మతి వెరపు లేక నాకింక హితము గలుగు.

వ. అంత వసుదేవు డిట్లు కంసుని బతిమాలెను—

10 వ కీర్తన - వసుదేవుడు కంసుని వేడుట.

ఓ కంస! ప్రభుపుత్ర! ఓ నరోత్తముడ
నీ కులము సత్వాబ్ధి నీవు రత్నంబు
సౌమ్యుడవు సుగుణుడవు స్వజనప్రియుడవు
పెండ్లిభద్రముగూర్చి ప్రేమఁ జేసితివి
తన్వి నీ చెల్లెను దయతోడ పంపు
సత్యము పల్కెద సత్యసంధుండ
ఈమెబిడ్డల నెల్ల నిత్తు నీకయ్య
ఘాతుకత్వం బేల గావింతువయ్య
నీ చెల్లెతో నెమ్మి నివసింతు నయ్య
నీ మేడ మే లెపుడు నెలవొందునయ్య

—♦ దేవకీవసుదేవుల కారాగృహప్రవేశము ♦—

క. అథ వసుదేవ వాక్యం శ్రుత్వా కంసస్తౌ కారాగృహం ప్రావేశయత్.

అథ బ్రహ్మాగమనమ్—

11-1 దరువు - నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము.

ఆయాతి చతురాస్యో బ్రహ్మా సదసి
గాయం గాయం ధ్యాయం ధ్యాయం విష్ణుంచేతసి
దండకమండలుధారీ దానవవైరీ
అండబ్రహ్మాండవిధాతా అఖిలజనయితా

అథ దేవేంద్రాగమనమ్—

11-2 దరువు - శ్రీరాగము - ఆదితాళము.

బృందారకాదివినుతో మందం మందం మహీంసుఖం
అంతరంగే విచింతయన్ ఇంద్రో మహాన్ విరాజతే

—♦ భూదేవి భగవంతుని శరణంబు వేడుట ♦—

అథ ధరణ్యాగమనమ్—

11-3 దరువు - మధ్యమావతి - ఆదితాళము.

లావణ్యమూర్తి ర్ధరణీ సమాయాతి లలితభూసురధారిణీ
సర్వలోకహితకారిణీ సదా దేవీ సత్యలోకసంచారిణీ

శ్లో॥ దృష్ట్వా సురేంద్రం బ్రహ్మాణం బ్రహ్మణోఽనుజ్ఞయా సహ,
బ్రహ్మణా చ సురేంద్రేణ విష్ణుం సా శరణం గతా. 20

క. అథ భగవాన్ అపరిమిత చిదానంద సత్యపరిపూర్ణః పరమాత్మా అనాద్య నిర్వచనీయా చింత్యశక్తిః మాయయా విలసితలోకానుజిఘృక్షయా పరిగృహీత దివ్యమంగళ విగ్రహమూర్తిః శ్రీమన్నారాయణః క్షీరాబ్ధౌ శేషపర్యంక శయనో మహా సహ

వ. అంత వసుదేవుని వాక్యము నాలించి కంసుడు ఆ వధూవరులను కారాగృహమున నుంచెను.

వ. అంత బ్రహ్మ ప్రవేశము—

11-1 వ కీర్తన.

నలుమోము లలర నలువ సభకు విచ్చేసెన్
తలచి తలచి మది చెలగ చెలగ - పాటల - తా విష్ణు నుతించి
దండ కమండలువుల గొని దనుజుల నొంచి
అండ బ్రహ్మాండముల తీరికల - నన్నిటి నిర్మించి

11-2 వ కీర్తన - ఇంద్రుడు వచ్చుట.

సురలుగొలిచి తను పొగడన్ అరుగుచు మెల్లగ భూగరిమన్
మరిమరి మదిలో నెంచుచున్ సురేంద్రు డచటనె మహిమన్

11-3 వ కీర్తన - భూదేవి వచ్చుట.

సుందరియైన వసుంధర వర భూ సురులతోడ వచ్చెన్
అందరి మేల్గోరి సత్యలోకసభ యం దపుడు చొచ్చెన్

గీ. ఇంద్రుగని తనతో గొనియోగి ధరణి
యజునిదర్శించి, వాగీశు ననుమతమున
సతడు నమరులు మునులు తన్ననుగమింప
సర్వరక్షకు విష్ణుఁ డా శరణు పొందె. 20

వ. అంతట భగవంతుడు, పరిమితి మించిన జ్ఞానము, ఆనందము, సత్యము, నిండినవాడు, మొదలు మించినవాడు, వాక్కును, మనస్సును అతిశయించు శక్తిగలవాడు, మాయచే వెలయు లోకమును అనుగ్రహించుటకొరకు గైకొనబడిన దివ్యమంగళ విగ్రహముగలవాడు, శ్రీమన్నారాయణుడు, క్షీరాబ్ధిపై శేష పాన్పున పరున్నవాడు మహానుభావుడై నిత్యుడై వర్థిల్లెను.

సదాఽఽస్తే. త మేన మసురభార భరాక్రాంతా గోరూప ధారిణీ ధరణీ సురపతిముఖ సురపరివేష్టితా సతీ అనన్య శరణా శరణ మాజగామ. 21

అథ సనకాదీనాం ఋషీణాం భగవన్నామ మాహాత్మ్యం ఖ్యాప యతా మాగమనం గీయతే—

—♦ శ్రీమన్నారాయణుఁడు న్నిధికి సనకాదు లేతెంచుట ♦—

12 భైరవి రాగము - ఆదితాళము.

ప. రామకృష్ణ గోవిందేతి నామసంప్రయోగే

అ. కామ మిహ స్నాతవ్యం సర్వోత్తమ ప్రయాగే

1. దిగ్దేశకాలానపేక్ష సిద్ధసర్వసులభే
సద్గురుకృపాసముద్ర సంగహేతులాభే

2. రామనామగంగా స మ్మిళిత కృష్ణనామ
యామునే గోవింద నామ సరస్వతీప్రథితే

3. యోగిమానసపరమ హంసకులకలితే
వాగీశ విష్ణు రుద్రాది వాగ్విహారీలలితే

4. సర్వలోకాలోకకామ సాంగఫలదానే
నిర్విశేష నిత్యానంద లాభసునిదానే

5. ఋగ్యజుస్సామాదివేద శాఖమూలవిలసితే
రాగలోభాదిసంతాప శాంతికరచరితే

6. స్నానసంధ్యాజపహోమ తర్పణానపేక్షితే
హానివృద్ధ్యాదిరహిత తాఖండసుఖఫలదే

7. స్నానం మానసికం తస్య స్మరణం వాచనికం
కీర్తనం కాయికం తస్య కీర్తనే సునర్తనం

8. యాగయోగరాగభోగ త్యాగసంబంధం వినా
భక్తివిరక్తివిజ్ఞాన ద్వారాముక్తఫలదే.

రాక్షసభారముచే ఆక్రమింపబడ్డ భూదేవి గోరూపము ధరించి నదై దేవేంద్రాది దేవతలతో కూడినదై ఇతర శరణు లేనిదై ఆభగవంతుని శరణుం జొచ్చెను.

వ. అంత సనకసనందనాది మహామునులు భగవన్నామ ప్రభావమును వివరించుచు, వచ్చుచు, ఇట్లు గానము చేసిరి.

12 వ కీర్తన - భగవన్నామ మహిమ.

ప. రామా! కృష్ణా! గోవిందా! యను నామధ్యానగానమే

అ. ప. ప్రేమగొల్వనా ప్రముఖంగ పెంపుమించు స్నానమే

చ. 1. ఏకాల దిక్ దేశమైన నెనయు సులభమోక్షమే
చేకూరు నన్నిట మేలౌ శ్రీగురుకటాక్షమే

2. రామనామ గంగ కృష్ణ నామ యమునతోడుగాఁ
ఆమెయిన్ గోవిందాయను నామమె సరస్వతిగా

3. మునిమానస పరమహంస లనయము సేవించగా
వనజభవ హరి రుద్ర నామ వాక్కులలరైమించగా

4. ఇందునందు కోర్కెలనెల్ల పొందించునీతీర్థమే
చెందనౌ సర్వస్వనిత్యా నందమొందుసార్థమే

5. నాలుగువేదమ్ములశాఖలకిది మూలమహానాధారమే
ప్రోలగసంతాపమ్ములు, మనసున విలసిలుశాంతికితీరమే

6. స్నానసంధ్యజపహోమాదుల సత్ఫలమ్ము వచ్చునే
హానివృద్ధిలేనినిండౌ యానందమునిచ్చునే

7. మానసస్నానమునామస్మరణే మరివాక్స్నానముకీర్తనే
ఆనందంబగు శరీరస్నానము - హరికీర్తనతోనర్తనే

8. యోగయోగముల, భోగరాగముల అనుబంధములకు దూరమే
త్యాగము భక్తి విరక్తి విజ్ఞానము దనరు ముక్తిఫలసారమే

9. బ్రహ్మవిద్యాలక్షణ నిరీక్షణవిచక్షణే
బాధితఘోరసంసార వారణాతిత్వరణే
10. సర్వపాపౌఘతిమిర చండసూర్యమండలే
సాధునారాయణతీర్థ తీర్థరాజవిమలే

గ. ఏవం సనకాదిభిః ప్రశంస్యమాన దివ్యనామధేయో భగవాన్ శేషశాయీ ఆవిరాసీత్, తదేతదభినీయతే. 22

13 దరువు - శంకరాభరణము - చాపుతాళము.

అశేషలోకకారణం అనాదిమధ్య మవ్యయం
సశేషశయనో విభు ర్విశేషతో విరాజతే
మహాఫణీంద్రశయనో మహామునీంద్రసేవితో
మహాలక్ష్మీమహీయుతో మహావిష్ణు ర్విరాజతే.

గ. ఏవం భగవతి ప్రసన్నే ప్రణీతపూర్వకం మహావిష్ణుం ప్రతి ధరణ్యువాచ. 23

శ్లో॥ శరణముపగతాఽహం త్వాం శరణ్యం జనానాం
నిఖిలభయవియోగం యోగిచింత్యం మహాంతమ్
సురరిపుగణభారం దుస్సహం దుర్భర స్మే
పరిహర పరమాత్మన్ భక్తిసిద్ధైక మూర్తే. 24

14 సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము

ప. శరణం భవ కరుణాం మయి కురు దీనదయాళో
కరుణారసవరుణాలయ కరిరాజకృపాళో
అ. అధునా ఖలు విధినా మయి సుధియాసురభరితం
మధుసూదన! మధుసూదన! హర మామకదురితం
1. వరనూపురధర సుందర కరశోభితవలయ
సురభూసురభయవారక ధరణీధర కృపయా
త్వరయాహర భర మీశ్వర సురవర్య మదీయం
మధుసూదన! మధుసూదన! హరమామకదురితం

9. అరసిబ్రహ్మవిద్యాలక్షణ మెరుగజేయుమంత్రమే
మరిఘోరసంసారబాధ తరియింపన్ మేల్తంత్రమే
10. దురితములనునిరులనెల్ల తరచుసూర్యుని తేజమే
వరనారాయణతీర్థబ్రోచు హరినామత్రయరాజమే

వ. ఇట్లు సనకాదులచే ప్రశంసింపబడిన దివ్యనామధేయములు గల భగవంతుడు శేషశయనమునందు వెలయువాడు, ఈరీతి ప్రత్యక్షమగుట అభినయింపబడుచున్నది. 22

13 వ కీర్తన – శ్రీమన్నారాయణుని వర్ణన.

వెలసెనెల్లజగములన్ వెలయజేయునాథుడై
చిలువరేనిపాన్పుపై తొలియు నడిమి కడలపై
అలరిశేషమాన్యులై గొలుచు మునుల సేవకై
కలిమి యిలల వలపునై ఘనత విష్ణు వెలుగుపై

వ. ఇట్లు భగవంతుడు ప్రసన్నుడుకాగా, సాష్టాంగనమస్కారపూర్వకముగ భూదేవి శ్రీమహావిష్ణువునకు, శరణు విన్నవించుకొనెను. 23

తరళము :—శరణు! జీవులకున్ శరణ్యుడ! సర్వభీతినివారణా!
వర! మహాత్మ! యోగిసేవన! పక్షినాయకవాహనా!
సురవిరోధిసమూహభారము, జూడు! దుర్భరమౌగదా!
పరిహరింపుము; దుస్సహంబిది! భక్తమనోరథా!

14 వ కీర్తన – భూదేవి శరణము.

ప. కరుణింపుము శరణంటిని హరి! దీనశరణ్యా
కరిరాజును కృపగాచిన కరుణాబ్ధివరేణ్యా
అ. ప. విధిగా నొదవెను నాకదె వికటాసురభరమున్
మధుసూదన! తొలగింపుము మత్పాప నికరమున్
1. నునుపెండెరమున పాదము గొనువిప్రసురాళిన్
గని యిమ్ముభయమ్మున్ దయ కరకంకణకేళిన్
విను భూధర! దేవేశ్వర! పెనుభారము జాలిన్
చనజేయుము మధుసూదన! సరగన్ బాపాళిన్

2\. ఘృణిమండలమణికుండల — ఫణికుండలశయన
అణిమాదిసుగుణభూషణ — మణిమంటపసదన
వినతాసుతఘనవాహన — మునిమానసభవన
మధుసూదన ! మధుసూదన ! — హరమామకదురితం

3\. అరిభీకర హలిసోదర — పరిపూర్ణసుఖాబ్ధే
నరకాంతక నరపాలక — పరిపాలితజలధే
హరిసేవక శివనారా — యణతీర్థపరాత్మన్
మధుసూదన ! మధుసూదన ! — హరమామకదురితం.

— ♦ బ్రాహ్మణులు భగవంతుని స్తుతించుట ♦ —

శ్లో॥ ఇతి వివిధవచోభిః ప్రార్థయంత్యాం ధరణ్యా
మఖిలభువనమిత్రం శత్రుసంతార మీశమ్,
విధిముఖసురవర్యా స్తుష్టు వుర్విష్ణు మాద్యం
నిఖిలనిగమ వేద్యం స్వార్థసంసిద్ధిహేతుమ్. 25

శ్లో॥ క్షీరాబ్ధిమధ్యభుజగేంద్రమహాసనాయ
దేవాయ నాభికమలోదితపద్మజాయ,
యోగీంద్రభావ్యగగనామలనిత్యబోధ
భూమాభిధాయ పురుషాయ నమః పరస్మై. 26

15 శంకరాభరణ (ఆనందభైరవి) రాగము - త్రిపుట తాళము.

ప. నారాయణాయ నమో మాధవాయ

అ. నాగేంద్రశయనాయ నందితాఖిలలోకాయ

1\. నాభికమలజనితవిధిముఖాయ - నూతనజలధరాభాయ
నానాచరాచరనారీనరరూపాయ
నారదాదిమునివర్యనందితఘనమాయాయ

2\. అగణితగుణగణాయఆగమగేయాయ - విగళితభయశోకాయ
గగననిర్మలబోధగంభీరభావాయ
భగవద్భక్తహృదయపద్మభానురూపాయ

2. మణికుండలములు శోభిల ఫణి కుండలిపైనన్
అణిమాదికశుభసిద్ధుల గుణధామములోనన్
క్షణమాఖగపతిపై ముని మునిజనముల్ ముదమూనన్
రణధీరత మధుసూదన రారమ్మ బిరానన్

3. అరివర్గము నణగింపగ గురుసౌఖ్యము జేర్పన్
నరకంబును నరులొందని పరిపాలనఁ దీర్పన్
వరనారాయణతీర్థుని పరమార్థము గూర్పన్
హరి! పూనుము రామానుజు నవతారమెలర్పన్

గీ. సకలభువనావనుని శ్రీశు శత్రునాశు
చాలగా నిట్లు భూదేవి సన్నుతింప
బ్రహ్మదేవతల్ పొగడిరి, పరమపురుషు
ఆద్యు వేదవేద్యుని పరమార్థసాధ్యు. 25

సుగంధివృత్తము

క్షీరవార్ధిమధ్యవెల్గు శేషతల్పశాయికై
సూరిభావ్య భూమనామ శుద్ధలోకయాయికై
సారసాత్మ నాభిజాత సర్గసంవిధాయికై
శౌరికై నమశ్శతాళి సర్వభద్రదాయికై ?

15వ కీర్తన - దేవతలు శ్రీమన్నారాయణుని వేడుట.

ప. నారాయణుని మ్రొక్కెదన్ - శ్రీరమణుని

అ. ప. నందింప జగములెల్ల నాగేంద్రశయ్య నెలయు

1. నలువ మున్నొదవిన నాభీకమలమునఁ దొలిమబ్బు నీలిమను
పలుతీర్ల వస్తుజీవులు నాలుమగలన
నలరు మాయ దీర్పు నారదాది మునులే బొగడువాని

2. బహుసద్గుణముల నీ-పాటల వేదముల్ భయశోకములను ద్రోల
మహనీయ భావనిర్మలత గగనము బోల
విహితభక్తహృదయ కమలవిశ్వసూర్యుడౌ వాని

3. కరధృత రథచరణ కంబుపంకజ – కౌమోదకీ శార్ఙ్గాయ
నిరవద్యగళశోభి నిజకౌస్తుభ భూషాయ
పరిహృత పరపక్ష పక్షిరాజ వాహాయ

4. జగదేకనాథాయ జాతసుదయాయ – జితనైరిమండలాయ
నిగమ నిశ్శ్వాసాయ నిత్యానంద రూపాయ
నిరుపమ గోకుల నీత నవనీతాయ

5. ఆమయాదివిరహితాయాఖిలమాయాయ – కామకోటి సుంద
నామరూపరహితాయ భూమస్వరూపాయ [రాయ
సోమసూర్యనయనాయ సామగాన గేయాయ

6. వారిజలోచనాయ వాసుదేవాయ – వరమునిపారిజాతాయ
కరుణాకరభక్తకారుణ్యసారాయ
నారాయణతీర్థ నత చరణాబ్జాయ

శ్లో॥ ఇతి స్తుత్వా జగన్నాథం కృతాంజలిపుటాస్సురాః,
ముహుర్ముహు ర్నమంతస్త మూచు శ్చాత్మహితం వచః. 27
శ్లో॥ భగవా నపి తా నాహ భక్తినమ్రా నసౌ సురాన్,
అవతీర్య యదో ర్వంశే కరిష్యామి హితం తు వః. 28

గ. ఇత్యేవం భగవతో వాసుదేవస్య వదన సుధానిధిగళితాం స్ఫుటతర పదరసమనోహారాం వచనసుధాధారాం సురభూసుర బలాధారాం శ్రవణాంజలిపుటైః పాయంపాయం – శనైః శనైః స్వస్వభవనాభిముఖాః – తచ్చరణస్మరణ చంద్రికాపనోదితశోక మోహానలాంధకారాః – చతురాననా దయ స్సర్వే

3. కమలంబు శంఖచక్రములు-కత్తియు విల్లుగదహస్తముల దనర
రమణీయ కౌస్తుభ రత్నంబు మెడనొనర
వినతులెల్లరు పాఱ విహగేంద్రుపై వాని

4. జగతికెల్ల విభుడై స్మరునిగన్నవాడై శత్రులపై విజయుడై
నిగమంబులే శ్వాస నిత్యానందమే రూపు
నెగడ గోకుల నవనీతంబు గొనువాని

5. కలకలేక మాయ వెలసి-మన్మథకోటి గెలుచు నందముతోడ
నెలవు పేరు రూపు కొలమీరు భూమతోడ
జలజారియు రవియు కనులౌ సామగాన వినుతివాని

6. వారిజనేత్రుడవై వాసుదేవుడవై ముని - వరుల పారిజాతమై
సారమౌ కృప భక్తజనుల నేలనొవాని
నారాయణతీర్థు లెంచు నవ్యపాదాబ్జములవాని

కం. అని సురలు జగన్నాథున్
వినుతింపుచు నంజలులను వేమరునిడుచున్
వినతులు సల్పుచు తమతమ
మనవు లొనరజేసికొనిరి మాధవు నెదుటన్. 27

కం. సురలన్ భక్తివినమ్రుల
నరయుచు భగవంతు డనియె నవతారమునే
ధరపై యదువంశంబున
బరపి, యొనర్చెదను మీకు భద్రము హితమున్. 28

వ. ఇట్లు భగవంతుడౌ వాసుదేవుని వదనమను అమృతంపు నెలవు నుండి స్రవించునదై వివరమైనమాటలరుచిచే మనోహరమైన దైన వాక్సుధాధారను దేవతలకు బ్రాహ్మణులకు బల మొసంగుదానిని చెవులను దోసిళ్లచే గ్రోలిగ్రోలి నెమ్మదిగ నెమ్మదిగ తమ తమ గృహములకు అభిముఖులై, ఆస్వామి యొక్క పాదములస్మరణయను వెన్నెలచే శోకము, మోహము అను చీకట్లు తొలంగినవారై బ్రహ్మమొదలు సర్వదేవతలు

గీర్వాణాః - కరతలకలిత కపిత్థోపమం స్వకార్యం మన్వానా
స్సంపూర్ణమనోరథాః - స్వస్వభవన మావివిశుః. 29

మాథురానగర వృత్తాంతము

శ్లో॥ దదౌ కంసాయ దేవక్యాశ్శిశుం ప్రథమజం నృపః
అష్టమం స రిపుం మత్వా దదౌ కంసః పునశ్శిశుమ్. 30

శ్లో॥ తద్వృత్తం నారదో జ్ఞాత్వా త్వరయా కంసమందిరమ్,
సమాగతో నిమిత్తజ్ఞ శ్శిశూనాం నిధనం ప్రతి. 31

అథ నారదాగమనమ్—

16 దరువు - పంతువరాళిరాగము - రూపకతాళము.

నారాయణ నారాయణ నారాయణేతి సతతం
వారంవారం గాయన్ భక్త్యా నారదోఽయం విరాజతే

అథ కంసంప్రతినారదవచనమ్—

శ్లో॥ అష్టానా మష్టమత్వే తు న విశేషోఽస్తి కశ్చన,
ఉపేక్షసే కథం మూఢ యత్కర్తవ్యం కురుష్వ తత్. 32
ఏవ ముక్తో నారదేన షట్సుతా నవధీత్ఖలః,
సంకర్షణస్తు రోహిణ్యా మానీతో యోగమాయయా. 33

—♦ శ్రీకృష్ణావతారఘట్టము ♦—

అథ భగవదావిర్భావః—

17 దరువు - మధ్యమావతీరాగము - ఆదితాళము

శంఖీ చక్రీ గదీ పద్మీ శార్ఙ్గీ కిరీట కుండలీ
శ్రీవత్సకౌస్తుభీదివ్య - పీతాంబరో విరాజతే

అరచేత లభించిన వెలగపండువలె తమ కార్యములు సిద్ధించినట్లు తలంచి సంపూర్ణమైన మనోరథముకలవారై తమ తమ లోకములకుఁ జనిరి.

— ఇంతలో మథురాపురములో జరిగిన వృత్తాంతము —

కం. తొలి గలిగిన తన శిశువున్
తొలకక వసుదేవుఁడొసఁగ, దోడనె కంసుం
డల శిశువు నిచ్చె క్రమ్మర
యలుగక, "ఎన్మిదవ శిశువె యరి నా" కనుచున్. 30

కం. నారదు డిది గని వడిగా
చేరుకొనుచు కంసునగరు "శిశువుల వధచే
దీరును పూర్వనిమిత్తం
బీరహి" నని లోకహితము నెంచి విధిగతిన్ 31

16 వ కీర్తన - నారదమహాముని వచ్చుట.

నారాయణ! నారాయణ! నారాయణ! యని యేతటిన్
తీరా తీరా పాటలభక్తిన్ - నారదుడు వచ్చె నీతటిన్

వ. అంత కంసునితో నారదు డిట్లు పల్కెను.

మ. "ఎనమండ్రందున పిన్నవాని నొకనిన్ హింసించినన్ లాభముం
డునె? కర్తవ్యము నిట్లు పేర్కుఁ గనుచున్ మూఢుండవౌదువే?" యన్నమా
ని నియుక్తిన్ నాని, కంసుడాతనయుఁ, వానిన్ బోలె నాదేవకీ
తనయాళిన్ మరినైదుమందినట నిర్దాక్షిణ్యుడై చంపగన్. 32

గీ. ఘనత దేవకీ సప్తమ గర్భమందు
నొనరు సంకర్షణాంశను యోగమాయ
మార్చె, దేవకీ సవతియున్ మాన్యయైన
రోహిణికి, తా యశోదలో రూఢి నెనసె. 33

— శ్రీకృష్ణుడు అవతరించుట —

వ. అంత అవతరించిన భగవంతుడు ఇట్లు వెలసె—

17 వ కీర్తన.

లలిపీతాంబర కిరీటకుండల - ములు, గద, శంఖము చక్రముతో
జలజకౌస్తుభ శ్రీవత్సములతో - వెలసెను శ్రీహరి శార్ఙ్గముతో

శ్లో॥ హరి రథ నిజశక్త్యా మూర్తి మాస్థాయ దేవః
ప్రకటిత నిజరూపః ప్రాదురాసీ న్ముకుందః,
యదుకులవర గేహే దేవకీ గర్భవాసా
మదిత మమరబృందం దేవమస్తౌ దనంతమ్. 34

—♦ బ్రాహ్మణులు కృష్ణు నుతించుట ♦—

శ్లో॥ కల్యాణం వితనోతు కౌస్తుభమణిం కంఠే దధాన శ్శిశుః
కల్యాణీ మపి మే కరోతు శుభదాం వాణీం ప్రవీణాం ధియం
దేవక్యా వసుదేవ యాదవపతే శ్శంఖీ రథాంగీ గదీ
పద్మీ నందక శార్ఙ్గ చాపమకుటీ పీతాంబరః కుండలీ. 35

18 కల్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

ప. జయ జయ శ్రీనివాస జయ జీమూతాభ - జయ జయ
అ. భయ కారణ వినాశ భక్తమానస నివాస
1. కమల దళ నయన కనకమయ వసన
రమణీయ చంద్రానన రంజిత భువన
కమలావల్లభ దీన కామిత ఫల నిదాన
కామకోటిసమ మోహన
మంజులకంజవదన మహామోహమథన
మంగళఫలదాన మహేంద్రబృందాధీన

మత్తకోకిల: అంత శ్రీహరి దేవదేవుడు నాత్మశక్తి సుమూర్తియై
ఎంతొ తేజమునన్ ముకుందుడు నిద్ధరూపున దేవకీ
కాంతగర్భము పండ యాదవకాంతు లోగిట నుండగా
సంతసంబున దేవబృందము సంస్తుతించి రనంతునిన్. 34

సీ. వరకిరీటమ్ము మేల్ శిరముపై నలరార
కుండలమ్ములు కర్ణకోటి దనర
కంఠహారమునందు కౌస్తుభ శ్రీ వెల్గ
శంఖ చక్రాంబుజ శార్ఙ్గచాప
కౌమోదకీ నందక ప్రముఖాయుధ
వర్గలక్షణహస్త వైభవమున
నవ్యపీతాంబర నైగనిగ్యమ్మున
క్రమ నీలశరీర కాంతు లొనర
మాన్యతమమైన తన మహా మహిమ నెన్న
మాకు శుభవాణి, కల్యాణి, ధీకళాప్తి
దేవకీ వసుదేవుల దివ్యశిశువు
శిష్టకల్యాణనిధి దయసేయుఁగాక.

18 వ కీర్తన - శ్రీనివాసస్తుతి.

ప. జయ! జయ! శ్రీనివాస! జయ మేఘభాస- జయ! జయ!

అ. ప. భయములు నశించుగ భక్తులు నిన్నెంచగ

1. కనుదమ్ములు దనరగా కనకవసన మొనరగా
నునుశశి మో మెనయగా జనులు దనియగా
వనజాలయ దేవిగా వరములొసగె దీవెగా
మనోజుని నెంతో మింతుగా
ఎనయు మోము తమ్మిగా హెచ్చుమోహ మణగగా
మొనయు ఫలము లిత్తుగా మునులు నీకు పొత్తుగా

2. సుందరచరణార | వింద మణినూపుర
మంజుళముక్తాహార | సుందరధర
కుందరదన సుర | వందిత మనోహార
చంద్రికాసమస్మేర | బాల
నీరద ఘననీల పారా | వార విహార పర
పాలిత భూరాది | లోక నికర
3. విపులపుండరీకాక్ష | విశ్వ సంత్రాణ దక్ష
అపహృతాసురపక్ష | ఆర్తసంరక్ష
తాపసజనరక్ష | తారణాధ్వరదీక్ష
ఆపదుద్ధార | కటాక్ష
అశేషదుష్టశిక్ష | నానానిగమలక్ష
నారాయణతీర్థ పక్ష | శ్రీగోకుల సంరక్ష

శ్లో॥ దేవక్యాశ్శిశుభావమేత్య భగవాన్ నారాయణః శ్రీపతిః
సర్వజ్ఞానమహాలభూతి సహిత స్వత్రాపైర్గుణైః కర్మభిః,
ఆదిత్యేందుసహస్రకోటిసదృశా భాసా గృహం భాసయన్
పిత్రోస్స్నేహసుధామహోదధిశశాంకోఽయం హరిర్గీయతే.

—♦ దేవకీవసుదేవులు కృష్ణు స్తుతించుట ♦—

19 కేదారగౌళరాగము – ఆదితాళము.

ప. మంగళాలయ మామవ దేవ పంకజాసనభావితభావ
1. దేవకీవసుదేవ తనూజ | దివ్యకిరీట దళిత భవబీజ
సర్వయోగి విచింత్య పదాబ్జ | సంగతాఖిల సాధుసమాజ
2. అపరిమితానంద బోధస్వరూప | అతికరుణాకర కర ధృతచాప
కపటదైత్యహార ఖండితపాప | కనకాంబరధర. కలిత కలాప
3. మకరకుండల కేయూర విభూష | మనసిజశతకోటిమంజుల వేష
వికచ కమలసన్నిభ విపులాక్ష | విమలహృదయ గోపాలక రక్ష
4. కలిత శ్రీకౌస్తుభ కమనీయకంఠ | కరుణారస భర మిళిత వైకుంఠ
పరిపాలయ భువి భాగ్య వితరణ | గురుభక్తనారాయణతీర్థశరణ

2\. వెలయు పాద పద్మముల గల మణుల యందెల
తెలిము త్తెపు సరముల తేల్చి మంథరముల
లలి మొల్ల పల్వరుసల నలరు సురల వినతుల
నెల కల చిరునవ్వు దేల బాలా
నలుపు మబ్బులనిగ్గుల పాల దొలకు జలధి నోలి లీల
మెలగు నెల్ల భువన జాల ముల నేలు చాల

3\. విరితామర కనుల మించి విశ్వసంత్రాణ మెంచి
అరులౌ రాక్షసుల నొంచి ఆర్తుల రక్షించి
అరసి మునుల మంచి అధ్వరముగ గాంచి
కరుణ నాపన్నుల కటాక్షించి
దురుసుల శిక్షించి తొలివిద్యల లక్షించి
వరనారాయణతీర్థుల సిరి గోకులమున పెంచి

శా. జ్ఞానాధిక్య విభూతులన్నిగల యాసర్వాత్మ లక్ష్మీశుఁడా
శ్రీనారాయణమూర్తి సచ్చరితచే శిష్టార్తిచే ప్రీతుఁడై
తా నా దేవకిసూనుఁడై జనక వాత్సల్యాబ్ధి శీతాంశుఁడై
పూనెన్ కోటి సహస్రచంద్రరవులై పుట్టింట సారూప్యమున్.

19 వ కీర్తన - దేవకీవసుదేవులు స్వామిని దివించుట.

ప. మేలా నెలనై-పలుమాదైవమై-హేలనలువనిను-నెంచును సేవమై

1\. భవ్యమునులు నీపదముల నెంచగ - భక్తులసంగతి భవదళితుడవై
దివ్యకిరీటపుదీప్తిని వెలసెదు - దేవకీవసుదేవ సుతుడవై

2\. కనకాంబరమున దనరుపింఛమున - కరుణానందాఖండుడవై
దనుజుల దుష్టుల దండించుటకా? - కనుపించెను ఘనకరచాపుడవై

3\. గురుకుండలముల నెరిభూషణములసురుచిర వేషముమరిమించన్
విరితమ్మికనుల సరసహృదయమున-వర లెదుగోకులపర తవహించన్

4\. కరుణాఖండవు కలుములొసగెదవు-వరకౌస్తుభగళ! వైకుంఠపతివి
హరిభక్త నారాయణతీర్థ నేలగ-ధర పాలింపగ పరమమౌ గతివి.

శ్లో॥ అలౌకిక మిదం రూప మాలోక్యానకదుందుభిః,
హా రే స్వభార్యః ప్రోవాచ కంసాద్భీత స్సనస్యధీః. 36

శ్లో॥ సర్వాధార రమాంపతేఽథ భవతా తచ్చింతనీయం విభో
యత్కర్తవ్య మశేష శేషవిభునా బ్రహ్మణ్యారిణావిధా,
ఏవం రూప మమానుషం మునివర ధ్యేయం సమాచ్ఛాదయ
స్వామిన్ మానుష బాలభావ మధునాస్సందర్శయాస్మాన్ ప్రతి.

20 ముఖారి రాగము – ఆటతాళము.

ప. రక్ష రక్షాసురశిక్ష రాజీవదళాయతాక్ష

అ. అక్షీణకృపాకటాక్ష ఆశ్రితపక్ష సంరక్ష

1. సర్వమనోరథాధ్యక్ష సర్వలోకావనదక్ష
సర్వవేదాంతైకలక్ష సర్వయోగీంద్రసంరక్ష

2. అప్రమేయ బలవీర్య అనుపమ మహౌదార్య
అపరిమిత గాంభీర్య అవ్యయాఖండిత్తైశ్వర్య

3. అచ్యుతానంత గోవింద అత్యంతనిర్మలానంద
విచ్యుతసంసారకంద విశ్వమంగళ ముకుంద

4. పతితజనపావన పంకజసుందరానన
పతగపతివాహన పండితపరిపాలన

5. తానకరూప ముదారం ధారయ శాంతసంసారం
దర్శయ మానుషాకారం దేవ బాలకశరీరం

6. చింత యాథ యద్విధేయం చేతసా చిర మనుభావ్య
అంతరాయో మాభూదద్య ఆగమబృందసంవేద్య

7. అద్యమే జన్మసాఫల్యం అద్యమే వంశ నైర్మల్యం
సద్య ఏవ సమజని సంభూతే త్వయి భూమని

8. కలి కల్మష నాశనం కామిత ఫలనిదానం
నారాయణీయచరితం నారాయణతీర్థగీతం

ఆ. వె. లోక గరిమమించు శ్రీకాంతు తేజంబు
దివ్యరూపము వసుదేవుడు గని
కంసువలన భయముగలిగి దేవకిగూడి
నిశ్చలంపు భక్తి నెగడి వేడె. 37

మత్తకోకిల: మాయెడం దయదాల్చు తండ్రి! సమస్తచేతన నాయకా
చేయనోపని యార్యరక్షణ, చిత్తగింపు రమాపతీ!
ఈ యమానుష దివ్యతేజము నింక దాచుము; సన్ముని
ధ్యేయ! మానుష బాలలీలలఁ దేలి, దర్శన మీగదే! 38

20 వ కీర్తన - దేవకీవసుదేవులు తమకు జనియించిన స్వామిని ప్రార్థించుట.

ప. కావు! కావు! ఖలులద్రుంచి కంజదళనేత్రముల గాంచి

అ. ప. బ్రోవుమమ్ము కటాక్షించి నీవారిపక్షము వహించి

1. మనోరథములకెల్ల పతివి మరి లోకముల గాచు ధృతివి
ఘనవేదముల లక్ష్యోన్నతివి మునులకెల్ల నీవే గతివి

2. అనితరము నీబలశౌర్యమ్ము అపరిమితమహా గాంభీర్యమ్ము
అనుపమము నీయౌదార్యమ్ము అవ్యయము పూర్ణైశ్వర్యమ్ము

3. తరుగుకోనలేకే శుభమంద వరలగ నానందము గోవింద
మరిసంసృతిమూలముతుదిజెంద నెరపెదు మేల్జగములకు ముకుంద

4. దీనుల సముద్ధరింతువు తేజరిలు మోమున మింతువు
వైనతేయు నారోహింతువు జ్ఞానుల పరిపాలింతువు

5. ఈయుదారాద్భుతమహారూపు ఎటులగన మాకన్నులోపు
నీయవతారము మాకు ప్రాపు నెగడింపవె నరబాలురూపు

6. వేదమెరిగి వెలయుచుండు వేదిచిరమను భవమునందు
భేదమొందక మదికి చెందు ప్రేమతో సెల వీదగునందు

7. నేడే మా జన్మము సఫలము నేడే మావంశము నిర్మలము
నేడు నీ యవతారమున కులము నెగడె, భూమ! శుభముల మూలమున

8. దూరమహా కలియుగదురితము కోరికల మేల్ గూర్చు నిరతము
నారాయణుని జన్మచరితము నారాయణతీర్థ విరచితము

—♦ వసుదేవుడు భగవత్ప్రేరణచే కృష్ణుని గోకులమునకుఁ జేర్చుట ♦—

శ్లో॥ ఇతి నిగదతి తస్మిన్ యాదవేంద్రే సభార్యే
భవభయతిమిరారిర్దేవకీభాగధేయమ్,
సకలనిగమగుహ్యం దర్శయన్ స్వీయభావం
పరమకరుణయాతౌ సాంత్వయన్నేత దాహ.।

21 వ పూరికల్యాణీరాగము (సావేరి) - ఆదితాళము.

ప. అవధారయ మా మీశ్వరం దేవాదిదేవం – అవధారయ

అ. తవ తాత తపసా సంతోషితోఽహం
తావకతనయాత్మనావనౌ సమవతీర్ణాఖిలసారం

1. ఆగమాంతైకమానక మనన్యభావం
అగణితలోకనాయకం
విగళితమోహ మేకం విమలయోగితారకం
గగనాకారక మేకం గతాగతనివారకం

2. మధురాపురం సమానయ మామకయోగ
మాయా మిహ నిధాపయ
అథ గోకులే నయమామ – నవద్యనందాలయం
విధినా కృతనిలయం వివిధయోగినుగేయం

3. సంకర్షణాఖ్య మవ్యయం సాధువిధేయం
సంభూత మాశ్రితాభయం
శృంగారాదినిలయం శ్రీరామనామధేయం
సంగతం మత్సహాయం సర్వలోకాభ్యుదయం

4. సురవైరిభూరిసంకులం ధరణీతల మిద మ
సురహరణోద్యమం
పరిభావయ మామితి పరమాత్మగీత మిహ
వరనారాయణతీర్థవిరచిత మేత దితి

శ్లో॥ సుప్తేషు కంసదూతేషు ద్వారే షూద్ఘాటితేషు చ,
మదాజ్ఞయా యమునయా దత్తమార్గేణ మాం నయ. 40

కం. యాదవ ముఖ్యు నతనిసతి
నాదరమున భవభయాపహారి గని కృపన్
వేదరహస్యము దేవకి
మోదమునా తననురూపమును జూపి యనున్. 39

21 వ కీర్తన - అవతరించిన భగవంతుని ఆజ్ఞ.

ప. దేవాధిదేవు నీశు - నను - భావించి తండ్రి! విను

అ. ప. నీవిమల తపమును - నిండె నామెప్పును
నేవిశ్వరూపుడను - భువి - మీ వరతనయుడను

1. ఎల్లవేదాంతముల - నేకభావము నేను
ఎల్లజగముల పతినేను -
ఎల్లభ్రాంతులదీర్చి - హితము యోగుల కిత్తు నేను
ఎల్లయాకాశ మేను - ఏకర్మజన్మరాసీను

2. యోగులెల్ల కీర్తించు - నా గోకులమంను మించు
బాగా నందునింటికి ననుగొంచు
నేగు మది నా నెలవంచు - నేర్పాటు, నన్నటపెంచు
వేగ నిట మధురకు నా - యోగమాయను దెచ్చియుంచు.

3. వెలసె సంకర్షణుడు - బలరాము స రసికుడు
చలింపని నాసహాయుడు -
కలిమి లోకములకెల్ల - గలిగించు ధీరుడు
లలి సాధుపరుడాశ్రి - తుల కభయాధారుడు

4. ధరయెల్ల రక్కసుల - కిరవై గడు కలతల
దొరకొంట హరింతు ఖలుల
పరమాత్మ నేనంచు - నరయుడీ గీతముల
వరనారాయణతీర్థు - సరసమౌ రచనల

ఆ. వె. గాఢనిద్రవోవు కంసదూతల దాటి
ప్రీలుఘనకవాట వితతి దాటి
తగ మదాజ్ఞ దొరకు దారి యమున దాటి
గొనుము మము నయింపు, గోపవాటి. 40

శ్లో॥ ఇతి కథితవతీశ్వరే తథైవ
ప్రణయవశా దకరో ద్యదుప్రవీరః,
సుఖ మధివసతిస్మ గోకులాఖ్యం
హరి రఖిలాంతరచిత్ప్రభోపి మాయయా. 41

— సుగ్గావిలాసము —

అథ మధురాయాం య ద్వృత్తం త దుపవర్ణ్యతే—

గ. స ఖలు నరపతే రుగ్రసేన స్యాగ్రిమసూనుః – సమధిగతాసుర ప్రకృతికః – కంసాసురనామా – అవినయ దుర్విభావ్య గర్వమదాంధకార పరిభూత వివేకదర్శనః – పరిహృత కాలనేమి కళేబరోప్యపరిహృత తద్వాసనాజాల పరివేష్టితః – నిజపరిజనై స్సత్వరమవబోధిత స్సన్ – అతిమందగతి ర ప్యమందగతిః – దేవక్యా స్త్వష్టమో గర్భః కంసమృత్యు రిత్యశరీరవాక్యం శ్రుత మనుసందధానో – వేపమానో వసుదేవ మందిర మిందిరా సుందర మాజగామ. 42

శ్లో॥ భాగినేయీ మసౌ దృష్ట్వా దుష్టాత్మా తత్ర మందిరే,
గృహీత్వా పాద మేతస్యాః క్షేప్తుం భూమౌ మనో దధే. 43

శ్లో॥ పదా సంతాడ్య కంసం సా యోగమాయా సుదుర్జయమ్,
అంతరిక్షం గతా విష్ణో ర్దుర్గా భూత్వా స్తుతామరైః. 44

దుర్గాస్తవమ్

శ్లో॥ దుర్గే దుర్గతహారిణి త్రిజగతాం సర్గాదిసిద్ధార్థకే
స్వర్గాదీష్టఫలప్రదాననిపుణే త్రాయస్వ నశ్శాంకరి,
సా త్వం సర్వజనాంతరాంతరచిదంశానన్యసిద్ధాత్మికా
సారాసారవివేకదృష్టివిదితా సర్వైకసాక్ష్యాత్మనా. 45

కం. భగవంతు నాజ్ఞ భంగిగ
నెగడించె యదుప్రవీరనిధి ప్రేమమునన్,
జగదంతర్యామియు సుఖ
ముగ గోకులమందు గోప్యముగ వసియించెన్. 41

వ. అంత మధురానగరములో జరిగిన వృత్తాంతము వర్ణింపబడును. ఆమధురానగరమునకు రాజు ఉగ్రసేనుడు. అతని పెద్దకుమారుడు, రాక్షసాంశగలవాడు, కంసాసురుడనుపేరు గలవాడు, అవినయము మిగుల గర్వము అను అంధకారముచే కప్పబడి వివేకదృష్టి లేని వాడు, వెనుకటికాలనేమి కళేబరము పోయినను ఆ జన్మయొక్క దుష్టవాసనలచే చుట్టబడ్డవాడు, తన పరిజనులచే (శ్రీకృష్ణజన్మ గురించి) వెంటనే తెల్పబడ్డవాడై తొట్రుపాటున తీవ్రముగా నడచుచు మరల మందముగా నడచుచు ("దేవకీదేవి యొక్క ఎనిమిదవ కాన్పు కంసునికి మృత్యు వగును") అను అశరీర వాక్కును మరల మరల జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనుచు, కలఁగుచు వసుదేవుని మందిరమును సిరులచే నలరుదానిని సమీపించెను. 42

ఆ. వె. పురిటి యింటిలోన వరలు బాలను గని
భాగినేయి యనక పదములూని
కఠినకర్ముడైన కంసుండు భువిపైని
నురిమి చంపఁదలచె కరుణమాని. 43

తరళము: అదియు విష్ణు యోగమాయ, యనఘుదుర్గ కంసునిన్
పదముఁబెంచి కూలదన్ని, భవ్యతేజ మొప్పగా
నొదవె నంతరిక్షమందు నుర్వి ఖిలులు బెగడగా
ముదముతోడ సురలెల్ల మొనసి సన్నుతింపగా. 44

శా. దుర్గా! దుర్గతి బాపి కావుము మమున్, తోడన్ త్రిలోకాళికిన్
సర్గక్షేమలయాధిదేవివగుచున్ సర్వాంతర వ్యాప్తిమై
స్వర్గాతీతములౌ ఫలంబులొసగన్, సారార్థ విజ్ఞాన సం
సర్గా! శాంకరి! సర్వసాక్షివిగదా! సానందభక్తిప్రదా! 45

22 అహిరీ (కాంభోజి) రాగము - చాపు (ఆట) తాళము.

ప. జయ జయ దుర్గే జితసైరివర్గే

అ. వియదనిలాదివిచిత్రసర్గే

1. సుందరతరచరణారవిందే
సుఖపరిపాలితలోకబృందే
నందసునందాది యోగివంద్యే
నారాయణసోదరి పరానందే

2. సరసమణినూపురసంగతపాదే
సమధిగతాఖిలసాంగవేదే
నరకిన్నరవరసుర బహుగీతే
నందసుతే నిఖిలానందభరితే

3. కనకపటావృత ఘనతరజఘనే
కల్యాణదాయిని కమనీయవదనే
ఇనకోటి సంకాశదివ్యాభరణే
ఇష్టజనాభీష్టదాననిపుణే

4. అనుదయ లయ సచ్చిదానంద లతికే
ఆలోల మణిమయ తాటంక ధనికే
నానారూపాది కార్యసాధనికే
నారాయణతీర్థ భావిత ఫలకే

శ్లో॥ ఇత్యాది గీర్భిర్గీర్వాణగణైర్గీతా ప్రసాద్య తాన్,
సా వైష్ణవీతి విఖ్యాతా త్రిషు లోకేషు పూజ్యతే. 46

శ్లో॥ దురంతచింతాగ్రాహేణ గ్రస్తోదయాం కంసకుంజరః,
అలబ్ధశరణోస్వస్థ హృదనం స్వీయ మాగతః. 47

ఇతి శివరామానందతీర్థపాదసేవక శ్రీనారాయణతీర్థ విరచితాయాం - శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం-శ్రీకృష్ణ ప్రాదుర్భావ వర్ణనం నామ ప్రథమతరఙ్గస్సమాప్తః.

22 వ కీర్తన - దుర్గాస్తవము.

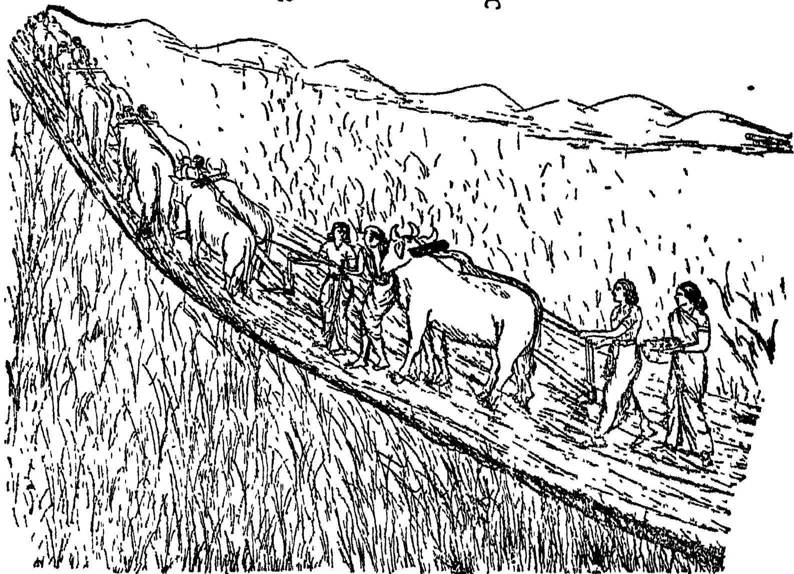
ప. జయమమా! శ్రీకనకదుర్గా! శాత్రవులపై జయమమా!
అ. ప. దయతత్త్వములగూర్చు తల్లీ! జయమమా.
1. అందమౌ పాదారవింద యుగముతో
అలరెడు కృపనేలి అఖిల లోకముతో
నంద సునందులను నత యోగి గమితో
నారాయణుని చెలియలౌ నవ్యానందముతో
2. లలిపాదముల మణు లలరు నందెలతో
వెలయుదు సినుగొల్చు వేదమ్ములతో
చెలగు నర సుర కిన్నరుల గానములతో
అల నందు తనయవై పలువేడుకలతో
3. సరిగె పట్టుచీరె వరలు జఘనముతో
సిరులొల్కు మోముతో చికుర భారముతో
మరి సూర్యమించు నగల మహిత తేజముతో
వరము లిచ్చువు భక్తపరమౌ ప్రేమముతో
4. జనన లయముల మించి యొనయు మోదముతో
దనరు మణులవెల్గు తాటంకముతో
పనుల దీర్చుగదమ్మా! బహు రూపార్థముతో
కను నారాయణతీర్థ కడువాత్సల్యముతో
కం. ఈరీతి సన్నుతించిరి
సారవచోరచన లెసగ శాంకరి నమరుల్,
పేరున వైష్ణవి, యామెను
శ్రీరహిని త్రిలోకపూజ చెందు ననయమున్. 46
కం. భయపడి మొసలికి లోనై
నయమెఱుగక శరణులేక నవయు కరివలెన్
పయిఁజూడ వెఱచి కంసుడు
మయిమయి తన నగరుసొచ్చె మదిఁ జింతిలుచున్. 47

ఇది శ్రీ శివరామానంద తీర్థులను గురువుల పాదముల సేవించు శ్రీ నారాయణ తీర్థయతీశ్వరులచే రచింపబడిన శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి యందు శ్రీకృష్ణావతారవర్ణనము అను ప్రథమతరంగము సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి - సంస్కృతము

ద్వితీయతరఙ్గము



—♦ బాలలీలాకథాసంగ్రహము ♦—

శ్లో॥ నందగోపశ్చ గోప్యశ్చ యశోదారోహిణీసుతౌ,
రామకృష్ణౌ తయోస్సమ్యగ్లాలనం రామకృష్ణయోః. 1
గర్గాచార్యాభిగమనం తయోర్నామకృతిస్తతః,
పూతనాశకటాదీనాం మర్దనం తదనంతరమ్. 2
నవనీతాదిచౌర్యం చ యశోదాయై నివేదనమ్,
యశోదయా కృతం కృష్ణస్యాహ్వానం ప్రణయాన్ముహుః. 3
ఉలూఖలే దామబన్ధో యమళార్జునభంజనమ్,
యక్షాభ్యాం చ కృతం స్తోత్రం విశ్వరూపప్రదర్శనమ్. 4
యశోదయా కృతం స్తోత్రం బాలభావప్రదర్శనమ్,
ఇత్యేవం బాలలీలాయాః కథాసంగ్రహ ఈరితః. 5

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణీ - తెనుగు

ద్వితీయ తరఙ్గము.



—♦ తోహంలు ♦—

నందగోపుడున్ యశోద రోహిణి నందనులన్ బెంచుటయున్
సుందరులౌ గోపికలౌ బాలుర శుభలాలన గాంచుటయున్ 1
ఆచార్యుడు గర్గుడు వేంచేయుట, అభిధానము లుంచుటయున్
ఏచికృష్ణుడట పూతననొంచుట హెచ్చి శకటుఁ ద్రుంచుటయున్ 2
వెన్నపాలు దొంగిలుట యశోదకు కన్నెలు చెప్పించుటయున్
సన్నిధికిన్ శ్రీకృష్ణుని యశోద సారెకు రప్పించుటయున్ 3
అచ్యుతు రోటికి యశోదగట్టుట, యమళార్జున భంజనమున్
విచ్యుతులౌ నాయక్షుల ప్రార్థన, విశ్వరూప దర్శనమున్ 4
లీలాకృష్ణుని మహిమల యశోద చాల నుతించిన విధమున్
మేలుగ వర్ణింపంబడు నీకథ బాలక్రీడాపథమున్ 5

—♦ నందయశోదాదులు రామకృష్ణుల లాలించుట ♦—

నందస్యాగమనమ్—

1 భైరవిరాగము - ఆదితాళము.

గోపై రనుగతో నిత్యం గోబృందాని విచారయన్
గోపాలకస్వామీ నంద గోపో మహాన్ విరాజతే

2 మధ్యమావతీరాగము - ఆదితాళము

వల్లవయువతీకదంబం ఆయాతి వర మరుణాధరబింబం
శృంగారవిలసిత పృథులనితంబం విఖ్యాతవివిధవిలాసవిడంబం
కరధృత దధి దుగ్ధ కమనీయఫలజాత
నిరుపమ సంతోష నీలకుంతలమిహ

శ్లో॥ పరం పరస్మా దసిపాజ్ఞకర్మ
క్రమేణవేద్యం కరణైరవేద్యమ్
నిజేచ్ఛయా ప్రాప్తమనుష్యవేషం
సుతం యశోదా సుఖ మాప దృష్ట్వా. 6

శ్లో॥ ప్రభాతే గోకులే నందగేహే గోకులవాసినః,
ఆవిర్భావం హరే శ్శ్రుత్వా వివిశు ర్నందమందిరమ్. 7

గ. అవతీర్ణే భగవతి గోకులభూమి భాగే తత్రత్య చందన మందార నాగపున్నాగ చంపకాశోక పనస రసాల ప్రముఖాః కుసుమఫల సంపదో దివ్యసౌగంధ గంధిత దిఙ్మండలాః విగళిత మాధ్వీఝురీ సంచరన్మత్త మధువ్రత ఝుంకారాలంకార రమణీయ కుసుమఫల భారానతశాఖాభిః అవనీగతాభిః అత్యంతభక్తి నమ్రా ఇవ భగవతో వాసుదేవస్య సాష్టాంగలక్షణం ప్రణామం కుర్వాణాః,

వ. నన్దుని ప్రవేశము—

1 వ కీర్తన - నందుని వర్ణన.

మందలు మందలు గోవులపై బృందావన గోపాలుగపై
నందగోపు డధినాయకుడై పొందుగ నేలును మహితుండై

2 వ కీర్తన - గోపికల వర్ణన.

గొల్లమిటారులగుంపుల్ వచ్చిరి గొనబౌ కెంబెదవుల సొంపుల్
మొల్లంపు సిగదులముద్దైన పెంపుల్ చెల్లకొయ్యారం పు సిరుగాల్కుల నింపుల్
పెల్లుగ పంష్ట పాలు పెరుగు పాత్రల పాణుల్ !
ఉల్లాస మెనయంగ నొప్పు నీలవేణుల్ !

కం. తొలిచేత ఫలము క్రమముగ
తెలియు పరంపరగ, తొలుత తెలియంబడునే?
ఇల, మనుజుడై, నిజేచ్ఛన్
వెలసిన సుతుఁగని యశోద వేడుకపడదే! 6

ఆ. వె. తెల్లవారగానె తెలిసె వ్రేపల్లెలో
నందునింట గలిగె నందనుడని
అచట బాలు మాత నరసి సేమమెఱుంగ
జానపదులు చనిరి సంతసమున. 7

వ. భగవంతుడు అవతరించగా, గోకులమున అన్నిభూములలో అచ్చటచ్చటనుండు చందనము, మందారము, నాగము, పున్నాగము, చంపకము, అశోకము, పనస, రసాలము మొదలైన వృక్షములు కుసుమ ఫలసంపదలతో దివ్యమైన పరిమళము దిక్కులయందు వ్యాపించగా, స్రవించుచున్న తేనెల గ్రోలి చరించు తుమ్మెదలు ఝుంకారము సొంపుగా చేయుచుండగ, ఫలముల బరువుతో కొమ్మలు వంగగా భక్తిచేత భూమిని అనుకొని భగవంతుడౌ వాసుదేవునికి సాష్టాంగ లక్షణమైన ప్రణామము చేయుచున్నట్లుండెను.

తత్రత్య మాధవీ జాతీ మల్లికాదిలతాః సంతతమందపవన స్పందనవిగళితకుసుమభారైః అవతీర్ణస్య శ్రీభగవతో నారాయణస్య పరమప్రేమలక్షణాం భక్తి మాతన్వంత్యః పుష్పాంజలిం సమర్పయం త్యఇవ స్వకీయప్రార్థనయా సురభూసురకార్యార్థం క్షీరసముద్రాదధేః గోకులమవతీర్ణస్య శ్రీనివాసస్య సంతోషాయాంతరానీత క్షీరసాగర పయోధరాధరేయం అసంఖ్యాత గోరూపధరేతి సాధుభి రుత్ప్రేక్షితా గావః ఖగమృగనారీనరాదయః సర్వే చ జనాః సంప్రాప్తస్వాస్వాసం పదో బభూవుః. 8

శ్లో॥ అన్యోన్యం వ్రజనార్యో నందస్యాంతఃపురే శిశుం దృష్ట్వా,
ఇతి జగు రావిర్భూతం లక్షణతస్తద్ధి వైష్ణవం తేజః. 9

3 కాంభోజి రాగము - ఆదితాళము.

ప. శ్రీపతి మిహ నందగోపగృహే పర

అ. మాగత మాకలయే - అయే సఖి - ఆగత మాకలయే

1. పరమపురుషచిహ్నం భద్రద మవధారయ
పద్మాంకుశాదిరేఖం - అయే సఖి - పద్మాంకుశాదిరేఖం
పరిపూర్ణభావం ప్రకటీకరోతి దివ్య
పాణిపదాబ్జగతం భజదార్తిహర మమోఘం

2. పశ్య పశ్యాధునా పాదపబృందాని
విశ్వస్య మే వచనం - అయే సఖి - విశ్వస్య మే వచనం
భృశ మివ భూమహా దిశిదిశి సఫలాని
భవ్యసుగంధికుసుమై రతినిబిడాని జాయంతే

అక్కడక్కడ మాధవి, జాజి, మల్లిక మొదలైన పూదీవెలు ఎల్లప్పుడు మందమారుతముచే జారునట్టి పుష్పములసమూహముగలవై యుండె. అవి యవతరించిన శ్రీభగవంతుడో నారాయణునియెడల, పరమప్రేమగల భక్తితో గూడినవై పుష్పాంజలి సమర్పించు నట్లుండెను. వారలప్రార్థనపై, దేవభూసుర కార్యార్థమై పాలసముద్రము నుండి గోకులమునకు అవతరించిన శ్రీనివాసునియొక్క సంతోషము కొఱకు అచ్చటనుండి వచ్చిరా! అనునట్లు సంఖ్యలకు మించినగోవులు పాలసముద్రమువంటి పొదుగులతో వచ్చిన భూమియా అని సాధువులచే నుత్ప్రేక్షింపఁబడగా, పక్షులు, మృగములు, స్త్రీపురుషాది సర్వజనులు సర్వవిధములైన సంపదలతో వర్ధిల్లుచుండిరి. 8

సుగంధి : గోపకాంత లాత చెంతగూడి నందు గోగిటన్
నీపదీప్తి మించు విష్ణు దివ్యతేజు బాలకున్
జూచికొంచు నొండొరుల్ సుశోభితాస్య హాసముల్
ప్రాపుగల్గ, లక్షణాంగుఁ బాడి యాడి రందఱున్. 9

౩ వ కీర్తన - గోపకలు, యశోదాకృష్ణునిఁ జూచి మెచ్చుట.

ప. నంద గోపుని యింట – నారాయణుడు కల్గె

అ. ప. అందేగి కనరమ్మ – ఓచెలులార – అందేగి కనరమ్మ

1. వినరమ్మ మేల్నించు – వీని కచ్యుతు లీల
దనరు శుభ రేఖలమ్మ – ఓచెలులార – దనరు శుభ రేఖలమ్మ
తన హస్తపద పద్మ తలముల పరిపూర్ణ
తను వీనిగొల్తుఁడమ్మ – కష్టములెల్ల – తలగు నిశ్చయమమ్మ

2. రమ్మ రమ్మదె చూడు – రాజిల్లు వృక్షముల్
నమ్మడీ మాటలమ్మ – ఓచెలులార నమ్మడీ మాటలమ్మ
కమ్మనౌ వాసనల్ గ్రమ్మ నల్దిక్కుల
ఇమ్మహి నించెనమ్మ – పూలపండ్ల – కొమ్మను నట్లమ్మ

3. అరవిందలోచనే ఆవిర్భవతి జగ
దతితరా మిహ రమతే – అయేసఖి – అతితరా మిహ రమతే
నిరుపమానంద నిత్యబోధ స్వరూపం
పర మనుగీత మిదం నారాయణ తీర్థయతినా

శ్లో॥ కరిష్యామ శ్శిశోరస్య మంగళాచరణం వయమ్,
స్మరిష్యామః పరం దైవం లక్ష్మీనారాయణం ముదా. 10

4 కేదారగౌళరాగము – ఆదితాళము.

ప. కలయ కల్యాణాని	నారాయణ
అ. బలభద్రావరజాయ	నారాయణ
1. సరసిజ నయనాయ	సకల లోక హితాయ
నరలోకసంభవాయ	నారాయణ
శరదిందు వదనాయ	శతమన్మథ సమాయ
నిరవధి కరుణాయ	నారాయణ
2. నందగోప సుతాయ	నగరాజధీరాయ
సుందర చరణాయ	నారాయణ
ఇందిరామందిరాయ	ఈప్సితఫలదాయ
చందనాదిగంధితాయ	నారాయణ
3. గురుతర కరుణాయ	గోకుల భూషణాయ
పరిజనపాలనాయ	నారాయణ
నిరుపమసుందరాయ	నీలమేఘ నిభాయ
పరమపురుష లక్షణాయ	నారాయణ
4. నవపల్లవ కరాయ	నవమణిభూషితాయ
కవిజననాయకాయ	నారాయణ
అవనీవల్లభాయ	ఆశ్రిత వత్సలాయ
శివనారాయణతీర్థ	సంసేవితాయ

3. అరవిందాక్షు డీత - డవతరింపగ జగతి
వరలె మరిమరి అమ్మ - ఓ చెలులార - వరలె మరి మరి అమ్మ
వరనారాయణతీర్థ - గురుయోగి గానంబు
సరిలేని రుచుల దమ్మ - శాశ్వతమైన - పరమానంద మమ్మ

కం. కోరెద మలరుచు లక్ష్మీ
నారాయణు భవ్యకీర్తనము పాటలలో
దీరగ లాస్యము సల్పుచు
నారీమణులార! శిశువునకు మేలొసగన్. 10

4 వ కీర్తన - గోపికలు బాలకృష్ణుని స్తుతించుట.

ప. అలరారుమయ్య! శుభముల   నారాయణా!
అ. బలరామునితమ్ముడవై   నారాయణా!

1. నీ కన్నుదమ్ముల చూపు   లోకములకు మేలుగూర్ప
గైకొంటి విహలోక జన్మ   నారాయణా!
రాకేందు బోలుమోము   రతిపతుల కోట్లునేలు
నీకరుణకు మేరగలదె   నారాయణా!

2. అందమైన పాదముల   ఆ మేరుగిరి ధీరతల
నందగోప నందనుండవై   నారాయణా!
చందనపరిమళవక్షు   యిందిరాదేవికి నెలవు
చెందజేతువు మేలికోర్కెల   నారాయణా!

3. కరుణ నెంతెంతో నింప   పరిజనులను పాలింప
వరలెదా గా గోకులమున   నారాయణా!
పరమపూరుషు లక్షణముల   నెరనీలి మబ్బుఁ బోలెదు
సరిగలదె నీసొంపులకు   నారాయణా!

4. నునుచిగుళ్ళ బోలుచేతుల   నొనరు మణుల నగలు శోభిల
నిను నుతించు కవుల నేలెదు   నారాయణా!
కనికరించి భూమి నోముము   వినతులందు వత్సలుడవౌ
గొను నారాయణ తీర్థసేవ   నారాయణా!

గ. ఇత్యేవం గోకులపురవరనార్యః వాసుదేవ మశేషజగతా మాది కర్తారం నారాయణ మవతీర్ణ మజానంత్యః విష్ణుమాయయా విమోహితాః మానుషశిశు మివ మత్వా తస్యాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధయే కృతస్వస్త్యయనాః తతోఽస్య మివ నారాయణం ప్రార్థయామాసుః. ప్రాగేవ వాసుదేవ సంకర్షణాఖ్యౌ రౌహిణేయో గోపీభి స్సంవర్ధిత స్తత్ర విహారతిస్మ.

—♦ గర్గాచార్యుడు బాలురకు నామకరణము సేయుట ♦ —

అథ గర్గాచార్యాగమనమ్—

5 మధ్యమావతీరాగము - ఆదితాళము.

నిర్గతమోహతిమిరో నిర్మలమానసోనిత్యం
స్వర్గాపవర్గాధికారీ గర్గాచార్యో విరాజతే

గ. గర్గోపి నిర్గతమోహ తిమిరపటలో దివ్యదృష్టి స్తయో ర్బలభద్ర కృష్ణనామనీ నందేన కిల కారయామాస. 12

—♦ పూతనాగమనమ్—

శ్లో॥ కంసేన ప్రేరితా కాచి త్పూతనా శిశుఘాతినీ,
కృష్ణం స్తనంధయం మత్వా తస్మై స్తన్యవిషం దదౌ. 13
తద్భావం సర్వవిద్ జ్ఞాత్వా స్తన్యపానమిషేణ తామ్,
జఘాన సా పత ద్భూమౌ దర్శయం త్యాసురీం తనుమ్. 14
తతో దృష్ట్వా జగన్నాథం గోపబాల మివ స్థితమ్,
చక్రు స్స్వస్త్యయనం తస్య గోపగోప్యోపి తం జగుః. 15

6 శహన నాదనామక్రియారాగము - జంపెతాళము.

ప. మంగళాని తనోతు మధుసూదన స్సదా
గంగాధరోపి తవ సాప గంగా

అ. శృంగారవారిధే శ్రీవత్సకౌస్తుభా
లంకార శిశుభావ భయవిభంగ

వ. ఇక నిట్లు, గోకుల పురములో నారీమణులు వాసుదేవుని సకల జగములకు ఆదికర్తను శ్రీమన్నారాయణుని అవతరించినవానిగా, తెలిసికొనక విష్ణుమాయచే భ్రాంతికి లోనై ఆస్వామిని మనుష్య శిశువనియే భావించి ఆయనయొక్క ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాభి వృద్ధికొఱకు మంగళాచరణములు చేయుచు, శ్రీమన్నారాయణుని వేఱగ ప్రార్థించిరి. అంతకుముందే సంకర్షణ భగవానుడు వాసు దేవుడు, రోహిణీదేవికి జనించి గోరికలచే పెంపఁబడి ఆగోకులము నందే వెలయుచుండెనుగదా!

అంతట గర్గాచార్యునిప్రవేశము—

5 వ కీర్తన.

అజ్ఞాన మను నిరుల నడచు విమల నిత్యచర్యులు
విజ్ఞాన స్వర్గమోక్షము వెలయించు గర్గాచార్యులు

వ. ఆ గర్గాచార్యులును అజ్ఞానమనుతిమిరపటలమును బోగొట్టువారై దివ్యదృష్టిగలవారై ఆ శిశువులకు పాలకజనకుడో నందునిచే బల రాముడు, కృష్ణుడు అను నామకరణములు చేయించిరి. 12

తోహరలు: కంసుడు పంపగ పూతనయనుశిశుఘాతినియొక్క తెవచ్చెన్
శంసలేక కృష్ణునకు పాలొసగుసాకున విషకుచమిచ్చెన్ 13
సర్వజ్ఞుడు తద్భావము గనుగొని స్తన్యపాన మిష దానిన్
ఉర్విగూల్చె,రాక్షసి పడిచూపెనుఉగ్రమైనతనమేనిన్ 14
దానికడన్ శిశులీల జగత్పతి దనరియాడఁ గని దరికిన్
జానపదులు చనిభయపడి సల్పిరిచాలదీవనలు హరికిన్. 15

6 వ కీర్తన – పూతనను సంహరించిన కృష్ణుని గోకులవాసులు దీవించుట.

ప. గంగాభవాని యా గంగాధరుడు శౌరి
మంగళము నీకెపుడొసంగెదరు గాక

అ. శృంగారముల కడలి! శ్రీవత్స కౌస్తుభ శు
భాంగ! వర్ధిలు బాల యలంత లేక

1. అస్తు తే భద్ర మిహ దుస్తరభవాంభోధి
విస్తరభయాపహార వస్తుసుఖద
కస్తూరికాతిలక విస్తీర్ణఫాల జగ
దస్తితాపాదక సదాస్తరహిత

2. అక్షీణసంప దిహ రక్షతు ధరేయ మధ
శిక్షతు హరిస్తవ విపక్షనిచయం
దక్షిణామూర్తిరపి దాక్షిణ్య మావహతు
వీక్షతాం త్వాం సకలసాక్షీ సదయం

3. దుర్గాణి వారయతు దుర్గా సరస్వతీ తే
భర్గోపి భర్జయతు పాపవర్గం
స్వర్గాది సకలసంసర్గ సాధక మిహ
మార్గస్సదావతు త వాపవర్గం

4. పరిపూర్ణ బోధరస పరిపంథిహర సరస
నిరవధిక సంపదం దిశతు భూమా
విరచిత మిదంతు శివ నారాయణానంద
తీర్థేన పరమపురుషార్థ ఫలినా

౫. సా ఖలు నంద గోప మహిషీ యశోదాఖ్యా సకలలోకాధార మనాధార మపరిమిత మహిమాన మప్యాత్త మహిమాన మవకల్ప్య స్వాంక మారోప్య విద్యుత్పుంజమధ్యాభి వ్యక్త నూతన జలధరవద్విద్యోతమానం శ్రీకృష్ణం కరకమలాభ్యాం ముఖాభి మర్శనం కృత్వా భూతి తిలక కరణాదినా ప్యాశీర్భి స్సంవర్ధయామాస.

—♦ శకటాసుర తృణావర్త మర్దనమ్ ♦—

శ్లో॥ నిహతే శకటే పద్భ్యాం తృణావర్తే చ మర్దితే,
కృష్ణేన విష్ణునా సోఽయం స్వస్థః క్రీడతి బాలవత్. 17

1. ఈడ సాధ్యముగాని దీ జన్మమను కడలి
మీాద భయములు లేక మేలౌనుగాక
ప్రోదిమై కస్తూరిబొట్టు నుదుటను వెలయు
నీదయను జగమెల్ల నెమ్మి మను గాక
2. స్థిరసంపదలను భూదేవి గూర్చును గాక
హరి నీ రిపులనెల్ల నణగించు గాక
మరి దక్షిణామూర్తి కరుణ నించును గాక
గురుజగత్సాక్షి రవి వరమిచ్చు గాక
3. వాక్కు శక్తియు నష్టు వారించెదరుగాక
చిక్కులను ముక్కంటి ఛేదించుగాక
పెక్కులౌ ధర్మముల పెంపౌ సుసాధనల
నిక్కమౌ నీచరిత నెలకొల్పుగాక.
4. అరుల నొంచగ బోధ పరిపూర్ణమౌ గాక
నెరనైన కలిమి శ్రీవరు డొసగుగాక
పరమపురుషార్థమౌ ఫలము గలుగునుగాక
హరి నారాయణతీర్థ పరుడౌనుగాక.

వ. ఆమె వెలయుగదా! నందగోపాలుని దేవియైాయశోద, సకల లోకములకు ఆధారమైనవానిని, తన కాధారావశ్యకత లేని వానిని పరిమితికిమించిన మహిమగలవానిని, (ఆమె) మహిమ లేనివా డనుకొని, (అనగా సామాన్య బాలు డనుకొని) తన తొడపై నిడుకొని, మెరపులతో ప్రకాశించుక్రొత్తమబ్బువలె వెలయువానిని, శ్రీకృష్ణుని, తన హస్త పద్మములచే ముఖము తుడిచి విభూతి తిలకమునుంచుట మొదలగు ఆశీర్వచన రక్షక క్రియలను ఆయనకు సల్పెను.

ఆ. వె. పాదముననె శకటుఁ బడదన్ని, యౌ తృణా
వర్తు మింటినుండి వసుధఁ గూల్చి,
విష్ణుతేజుడైన కృష్ణుండు బాలుండు
చిన్నిగోపికలను చేరి యాడె.

౫. అథ జానుచరాభ్యాం రామకృష్ణాభ్యాం సహ యశోదాయా ఆగమనం గీయతే—

7 ద్విజావంతీరాగము - ఆదితాళము.

1. నందగేహినీ మందగామినీ
సుందరాననా యశోదా సురమోహినీ
2. నందితామరీ నీలకబరీ మందం
మంద మాయయాంతి మధుర భాషిణీ
3. లోకనాయకం యోగితారకం
బాలక మథ యాతి భగవంతంకృష్ణం
4. అంబుజాసనం అబ్జలోచనం
కంబుకర్ణమపి శ్రీ రామనామానం

అథ యశోదా సుతమాహ—

ద్వి. 1. సకల లోకాధార సచ్చిదాకార
ప్రకటితాగమజాల పద్మావిలోల
2. అగణిత గుణగ్రామ ఆత్మాభిరామ
మృగమదాంకిత ఫాల మిత్రానుకూల
3. ఖగరాజ వాహ ని ర్గత భవమోహ
నగరాజ వరధీర నానా విహార
4. వికచ వారిజనేత్ర విస్ఫురద్గాత్ర
శకలితాసురజాల శాంత్యేకమూల
5. భగవన్ భయాపహార భక్తమందార
నిగమ శీర్షారామ నిత్యాప్తకామ
6. సకల సన్నుత గుణ సాధుసంత్రాణ
మకరధ్వజాకార మంజుళహార
7. కలిత కౌస్తుభశోభ కాలమేఘాభ
బలభద్ర కృతఖేల బాలగోపాల

వ. అంతట మోకాళ్ళచే దోగాడు బాలురౌ బలరామకృష్ణులతోగూడ విచ్చేయు యశోదాదేవియొక్క ఆగమనము గానము చేయఁబడును.

7 వ కీర్తన – యశోద బలరామకృష్ణుల లాలించుట.

1. నందుని యిల్లాలు మందగతుల వచ్చె
సుందరాస్య యశోద సురలగమి మెచ్చె
2. అందమైన వేణి నచ్చరలే పొగడ
పొందుగ మెల్లమెల్ల పొలుపు పలుకు నెగడ
3. మొనసి జగము గాచి ఘనయోగుల బ్రోచి
తనరు బాలకృష్ణు దైవతాంశు జిష్ణు
4. నోమియాడు శంఖ మొనరు తెల్పువాడు
రాము డబ్జాక్షుండు రాజిలు మోమువాడు

అంత యశోద తన కుమారు నిట్లు లాలించెను——

ల. 1. ఇందిరాపతివను నెల్ల లోకములు
అందిందు వాడవను నఖిల వేదములు
2. అభిరాముడాత్మకను నతులగుణములు
శుభతిలకుండను సుహృదుల గములు
3. ఖగవాహనుండను గగన చారములు
నగధీరుడను వీడు నతవిమోహములు
4. శాంతికి నెలవను సౌమ్యనేత్రములు
దాంతుండవను నోడు దనుజ సంఘములు
5. భయముడుపు దైవమను భక్త కూటములు
దయ వరదుడను వేదముల సూత్రములు
6. సుగుణమ్ములన్ సాధు శుభనుతిఁ గాంచి
నెగడు భూమల మరునిన్ గడున్ మించి
7. లలి కౌస్తుభమున నీలపు మబ్బులీల
బలభద్రుతో నాడు బాల గోపాల

8. మదనగోపాల సన్ మానిత శీల
ముద మేహి దేహి సుత మునిబృంద వంద్య

9. సారసాక్ష ముకుంద సచ్చిదానంద
ధీరనారాయణ తీర్థసుగీత

శ్లో॥ జానుభ్యాం పాణిపద్మాభ్యాం వ్రజంతం నందనందనమ్,
ఆనందయంత మబలా స్సబలం పరమం జగుః. 19

8 మోహన (నవరోజ్) రాగము – చాపుతాళము.

ప. మాధవ మాధవ కృష్ణ మంగళాలయ శ్రీకృష్ణ

అ. సాధక ఫలద కృష్ణ సబల శ్రీకృష్ణ

1. నందనందన ముకుంద సుందరముఖారవింద
నందితగోపికాబృంద నతజనానంద
ఇందిరా హృదయానంద ఇందువదన గోవింద
మందరధర సునంద వంద్య సానంద

2. దివ్య కస్తూరీ తిలక దీనజన పరిపాలక
భవ్యయోగి భయవారక భక్తోద్ధారక
అవ్యయ భూతిదాయక అగణిత లోకనాయక
నవ్య నవనీత రసిక నందబాలక

3. చారు నూపుర కోమల చరణ బాలచాపలం
సరస సద్గుణజాల సంగీతలోల
నీరదనీల నిర్మల సత్య శుద్ధాగమమూల
నారాయణతీర్థపాల నతజనాలోల

శ్లో॥ ఇత స్తత స్సంచరంతం జగన్మోహన విగ్రహమ్,
కరాభ్యా మథ జానుభ్యాం లాలయంతి వ్రజాంగనాః. 20

8. మునులకందని లీలమును జూపు లీల
మనసు రంజిలు నాన్న మదన గోపాల
9. తీరుచూపుల నెల్లఁ దెలియుమాటలను
ధీరనారాయణ తీర్థు పాటలను

మత్తకోకిల: అల్ల నల్లన చిన్ని చేతుల నందు నిందును ప్రాకుచున్
మెల్ల మెల్లన జానువుల్ భువిమీఁద మోపుచు నానుచున్
చల్ల చల్లని నవ్వువెన్నెల చాలగా వెదజల్లుచున్
గొల్లతల్లుల నల్లపిల్లఁడు గూడె వేడుక లల్లుచున్. 19

8 వ కీర్తన – గోపికలు కృష్ణుని లాలించుట.

ప. మాధవా! శ్రీధవా! కృష్ణ! మహిఁశుభుఁడవై వెలయుటెల్ల
అ. సాధకులకు రాముని గూడి సఫల మొసంగుటకో

1. గిరిని దాల్చినావు నందు వరతనయుఁడవౌటల
వరలువోముతమ్మి గోపీ తరుణు లెంచుటకో
సిరి యురమున వెలయ ముక్తు లరయు రూపమలరు నీవు
ధర గోవిందుఁడౌట దాసపరత మించుటకో
2. ఎన్నోలోకము లేలునీవు హితయోగుల కభయమీవు
చిన్ని కృష్ణుఁడౌట దీనుల మన్నించుటకో
చెన్నైన కస్తూరిబొట్టు చెలఁగ నిత్యపదవు లిత్తువు
వెన్నల రసము గొనుట భక్తుల వేడ్క దీర్చుటకో
3. చదువుల మొదలైన నీవు సరస గుణ రాశివీవు
మృదుల శ్యాములుఁడౌట వినతుల మేలొనగూర్చుటకో
పదములందెల మ్రోగనాడు బాలుడు సంగీత లోలుఁడౌట
ముదమున నారాయణతీర్థుని మొనసి యేలుటకో

సుగంధి: అప్ప పప్పయంచు తల్లి నందు నిందు ద్రిప్పుచున్
తప్పటడ్గు కాలచేత తాకి దోగియైచుచున్
చెప్పుమన్న "సత్త తాత" చిన్నిమాటలాడుచున్
ఒప్పులయ్యె లాలనంబు లొందె గోపికాళిచే. 20

9 యదుకులకాంభోజిరాగము - ఆదితాళము.

ప. ఏహి ముదం దేహి శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ - మాం
పాహి గోపాలబాల కృష్ణ కృష్ణ

1. నందగోప నందన శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ - యదు
నందన భక్తచందన కృష్ణ కృష్ణ

2. కలభగతిం దర్శయ శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ - తవ
కఙ్కణ చలయ శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ

3. ధావ ధావ మాధవ శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ - నవ్య
నవనీత మాహార శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ

4. విక్రమబలం దర్శయ శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ - విధి
శక్రాది సన్నుత శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ

5. భవ్య నట నం కురు శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ - బల
భద్ర స హోదర శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ

6. చంచల మణి కుండల శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ - చారు
చంపకనాసా మౌక్తిక శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ

7. కుంకుమ పం కిలదేహ శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ - భక్త
శంకర చరణ శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ

8. సాధు సాధు కృతి మిహ కృష్ణ కృష్ణ - లోక
సాధక హితాయ శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ

9. నారదాది మునిగేయ కృష్ణ కృష్ణ - శివ
నారాయణ తీర్థ వరద కృష్ణ కృష్ణ

శ్లో॥ విన్యస్యైకం భువి భువనభృత్పాద మేకం చ హస్తం
మాత్రా చానుప్రణిహిత మథ స్వాదు హైయఙ్గవీనమ్,
హస్తే గృహ్ణన్ సకలజగతాం సారభోక్తాహ మాత్మే
త్యాచక్షాణో విహరతి జగన్మోహనో నందసూనుః.

9 వ కీర్తన – యశోద కృష్ణుని లాలించుట.

ప. రార! మోద! మీరా! శ్రీ కృష్ణా! కృష్ణా! – నన్ను
అ. ఏర! గోప బాల! యేలర! కృష్ణా! కృష్ణా!
1. కోడుకై నంద గోపు గావవె! కృష్ణా! కృష్ణా! – యదుకుల
మడరఁ జల్లగ భక్తులఁ బ్రోవవె! కృష్ణా! కృష్ణా!
2. ఆడవో వేసుంగుగున్నె కృష్ణా! కృష్ణా! – ఏడీ
చూడనీ చెవు లూర్పు నేర్పు కృష్ణా! కృష్ణా!
3. పరుగు పరుగు లెత్తర! మాధవ! కృష్ణా! కృష్ణా! – క్రొత్తొ
నరవా వెన్న నీ కిచ్చెదరా! కృష్ణా! కృష్ణా!
4. సగ్గువెంతో నాపైఁ జూపు! కృష్ణా! కృష్ణా! – చాల
మెచ్చురా బ్ర హ్మేంద్రులు నిన్ను! కృష్ణా! కృష్ణా!
5. ఆడరా మే లైన యాట! కృష్ణా! కృష్ణా! – పెంచ్చి
కూడరా బలరాముతోడ! కృష్ణా! కృష్ణా!
6. అలరు మణుల ప్రోవులూచు! కృష్ణా! కృష్ణా! – బంగరు
బులాకిపై ముత్తెముగూర్తర! కృష్ణా! కృష్ణా!
7. కుంకుమ లేపము పూయనీరా! కృష్ణా! కృష్ణా! – ప్రేమ
కూర్తువుసౌఖ్యము పదభక్తులకు! కృష్ణా! కృష్ణా!
8. మేలు మేలు మేలయ్యెనిట! కృష్ణా! కృష్ణా! – నీకే
పోలుజగతి సాధుల మెప్పు! కృష్ణా! కృష్ణా!
9. నారదాదుల పాటవినరా! కృష్ణా! కృష్ణా! – శివ
నారాయణ తీర్థుఁ గనరా! కృష్ణా! కృష్ణా!

మత్తకోకిల : ఒక్కపాదము నొక్కజానువు నొక్కహస్తము భూమిపై
చక్కమోపి మరొక్కహస్తముచాచి కమ్మని వెన్నలన్
మక్కువం దన తల్లిచేఁగొనె, మాన్యలోక సుసారమే
నొక్కటన్ గొనుదైవమన్నటులొప్పుకృష్ణుడుముద్దుగా.21

గ. తథావిధ మిహ గోపరమణీ చిత్తమత్త మాతంగ మనానీయాలా నభూతం శ్రీకృష్ణం నందగోప మహిషీ స్వసుత మివలాలయం తీద మాహ.

10 ఆంధ్రభైరవి (తోడి) రాగము - చాపు (ఆది) తాళము.

ప. ఏహి ముదం మమ దేహి - జగ - న్మోహనకృష్ణ మాం పాహి

అ. ఏహి సమాహితదీనజనావనమోహరహితమునిముక్తివితరణ

1. కమనీయకౌస్తుభ శోభ - కర - కలితనవనీత ఘనాభ
సముదితగోకులకలభ - సర్వ - సహామానయతివర్యసులభ
అమరేంద్రవల్లభఅసురసుదుర్లభ - విమతమదవిభంగవీరపక్షనాభ

2. చరణానుకన్తైరలంతే - బహు - సంచరణేన గోపాల
కరధృతనవనీతకబళం - తవ - కర్దమంమాంకురువిమలం
పరిపూర్ణ నిజకామ పాతకగణభీమ-వరనూపురాభరణవసుధాభరణ

3. కంకణకేయూరభూష - కనక - కింకిణీకృతి బహుఘోష
కుంకుమపంకిలవేష - కుటిల - కుంతల గోకులభూష
కింకరహితకర కీర్తిసుధాకర - మంగళకర నారాయణతీర్థతోష

శ్లో॥ లాలయంతీ యశోదా సా నందస్య మహిషీ సుతమ్,
చరంతం కర్దమభువి త్వరయా జగృహే హరిమ్. 23

గ. అయం హి పరమాత్మా పరమ ప్రేమాస్పదతయా పరమానంద ఘనః - స్వభక్తానుగ్రహచికీర్షయా స్వేచ్ఛయా ప్రాప్తగోపబాలక విగ్రహః - శనైశ్శనైః గోపబాలై స్సహ పద్భ్యామేవ సంచరన్ - అనంతకల్యాణగుణరత్న లీలాకల్లోలాస్పదతయా అత్యంత సౌందర్య రసజలనిధి రపార కరుణాసుధానిధి రిహ జయతి భగవాన్ నందకుమారః. తస్య నవనీత చౌర్యాదిలీలాసక్తస్య సబలస్య చోరశిఖామణేః ఆగమనం గీయతే. 24

వ. ఇట్టి విధముల, ఇచ్చట గోపకాంతలయొక్క మనస్సులను మదించిన ఆడఏనుంగులకు కట్టు స్తంభమువంటి శ్రీకృష్ణుని, నందగోపాలుని దేవియగా యశోద తన సుతునిగా లాలించుచు ఇట్లు పలికెను.

10 వ కీర్తన - యశోద కృష్ణుని లాలించుట.

ప. రారా! జగన్మోహనాకారా! కృష్ణా! రక్షించి ముదము నాకీర

అ. ప. ఏరా దీనులపక్షమీవే గాదటరా తీరభ్రాంతి మునులఁజేర్తు ముక్తికి గదరా

1. లలి కౌస్తుభము దీర్చెదనురా చేత - గల వెన్న నల్లనయ్య తినురా
సులభ సమత యతులగనురా గో - కులము నిన్నే కలధనమురా
ఖలులకందవు దేవతలకు మింతువురా అల పద్మనాభుడన నరులనొంతువురా

2. చాలు కాపరిసాగాట చాలురా మో - కాల చేసులఁ బ్రాకుట చాలురా
నేలీ వెన్నముద్ద మేలురా చేత - కేళి నిది బగదొనో, తాళురా
మేలనం జెలరవళి కేల, గుసుసులవోలరాఓలి సంపద ఁడియుర్వి సొంపుగ నేలరా

3. ముదుగుల్ బాహాపురుషోప్సకురా బం - గరు గంటల్ కిణకిణ యనురా
వరలు కుంకుమ నీకలరెదరా వంపా - కురు లూరు మెచ్చు దువ్వెదరా
సరిగా దాసులనోము శశికీర్తితో మనరా వరినారాయణతీర్థ వర్ణనల్ వినరా

కం. పరువులిడి బురద చోటుల
పరులకు దొరకక చరించు బాలుని కృష్ణున్
వర వాత్సల్యము చేఁ గొని
త్వరగా లాలించి తల్లి ధామము చేర్చెన్. 23

వ. ఇతడే కదా పరమాత్మ, పరప్రేమకు తావు, పరమానందము చే ఘనుడు-తన భక్తులను అనుగ్రహించుకోర్కెతో, స్వేచ్ఛగా గోపబాలుని రూపముఁగొనెను. నెమ్మది నెమ్మదిగా గోపబాలకులతో కూడి నడచువాడై, అనంతములైన కళ్యాణగుణ రత్నములను అలల విలాసమునకు నెలవై, అపారమైన సౌందర్యరసమను నీటితో నిండిన సముద్రమై, దరిలేని కృపయను అమృతమునకు నిధియై, వెలసిల్లు భగవంతుడే నందకుమారుడు. ఆయనయొక్క నవనీత చౌర్యము మొదలౌ వేడ్కలయందు దాసక్తియు ఆయన బలరామునితో కూడి చోరశిఖామణియై ప్రవర్తించుటయు గానము చేయఁబడును. 24

11 ముఖారిరాగము - ఆదితాళము.

ప. కృష్ణం కలయ సఖి! సుందరం - బాల

అ. కృష్ణం గతవిషయ తృష్ణం జగత్ప్రభ
విష్ణుం సురారిగణ జిష్ణుం సదా - బాల

1. నృత్యంత మిహ ముహు రత్యంత మపరిమిత
భృత్యానుకూల మఖిల సత్యం సదా - బాల

2. ధీరం భవజలధి పారం సకలవేద
సారం సమస్తయోగి తారం సదా - బాల

3. శృంగారరసభర సంగీతసాహిత్య
గంగాలహరీఖేల సంగం సదా - బాల

4. రామేణ జగదభి రామేణ బలభద్ర
రామేణ సహావాప్త కామేన సదా - బాల

5. రాధారుణాధర సుధాపం సచ్చిదానంద
రూపం జగత్త్రయ భూపం సదా - బాల

6. దామోదర మఖిల కామాకరం ఘన
శ్యామాకృతి మసుర భీమం సదా - బాల

7. అర్థం శిథిలీకృతా నర్థం శ్రీనారాయణ
తీర్థం పరమపురు షార్థం సదా - బాల

శ. స ఖలు మహానుభావో లీలయా పరికలితగోపాలబాలవేషో బ్రహ్మాండనాయకో మధుసూదననామా వ్రజపురవనితాసుందరీ పరివేష్టితో వశీకృతమహామాయోపి మాయాపరవశో బాలక ఇవ లీలావినోదం దర్శయన్ - కలభగమనకలభాషణ కమలేక్షణ మృదు మంద హాసాది విలాసైః నిజపరిజనానానందయన్ - సకలలోకసంరక్షణే జాగరూక స్సన్ స్వకీయ పరబ్రహ్మభావ మనుసంధానో నంద గోపమందిరే నందసూను రివ విహరతిస్మ. 25

11 వ కీర్తన

ప. అలరు చిన్నికృష్ణుడు అడుగో చెలియ!
అ. తొలగించు భ్రాంతుల వెలయించు జగముల
పాలియించు నసుకుల గెలుచు నెప్పుడు, చెలియ!
1. నృత్యమ్ము మరి సల్పు నెమ్మి దాసుల గెల్పు
సత్యం బెచట నిల్పు నిత్యమ్ము మేల్ దెల్పు
2. సంసారమను కడలి సాధుల్ గడవ బల్కు
శంసల్ దీర వేద సారమ్ము ధృతి జిల్కు
3. సరసుడౌను చాల చదువు పాటల దేల
సురలు గంగను బోల వరలు కేళి లీల
4. ఎనయు సొంపుల యతడు ఎల్ల జగతి మహితుడు
ఘనుడ వాప్తకాముడౌ తనయున్న రాముని తోడు
5. రేపై యేలు జగమ్ము ఆను నందించు సుమ్ము
రాడు చూడమమ్ము రాధకు కెంబెదవి సొమ్ము
6. ఎనయు బోజ్జ త్రాడు ఎన్నో కొర్కెలం దోడు
తనువు మబ్బుకు నీడు దనుజుల వెలపించు చూడు
7. పారమే శుభార్థములకు దూరమే యనర్థములకు
సారమే పరమార్థములకు నారాయణతీర్థులకు

వ. అతడేకదా మహానుభావుడై లీలచే కల్పింపబడు సకల బ్రహ్మాండములకు నాయకుడై, మధుసూదనుడను పేరుకలవాడై, గోకుల కాంతలచే చుట్టబడి, తనకులోనౌ మాయగలవాడైనను, మాయకు పరవశుడై, బాలునివలె, లీలావినోదము చూపుచుండె. ఏనుగు గున్నవలె నడచుట, మృదువుగా మాటలాడుట, తామరలవంటి కనులతో చూచుట, మృదువుగ మందహాసముచేయుట మొదలౌ విలాసములచే తన పరిజనులను సంతోషపెట్టుచుండె. సకల లోకములను సంరక్షింపుటందు, జాగ్రత్త గలవాడయ్యును, తనయొక్క పరబ్రహ్మభావము తనలోతాను మఱువక, అనుసంధించుకొనుచు నందగోపాలుని మందిరమందు, నందకుమారుడై విహరించుచుండెనుగదా!

శ్లో॥ వ్రజభువినందకుమారే వ్రజ బాలబృందకుముదపూర్ణేన్దౌ
విహరతి తస్య చరిత్రం వ్రజపుర నార్యో జగుర్యశోదాగ్రే. 26

12 కేదారగౌళరాగము – ఆటతాళము.

ప. కలయ యశోదే తవ బాలం ఖలబాలక ఖేలనలోలం

1. అపహృతబహుతర నవనీతం అనుపమలీలానటనకృతం
కపటమానుష బాలక చరితం కనకకందుక ఖేలననిరతం

2. పథిపథిలుంఠితగధిభాండం పాపతిమిరశతమార్తాండం
అధికబలోద్ధృతజగదండం ఆనందబోధరసమఖండం

3. మల్లబాలక ఖేలన చతురం మనసిజకోటిలావణ్యాధరం
కల్యాణగుణాపవమణినికరం కమనీయకౌస్తుభమణిశేఖరం

4. నవనీత చోర బాలక చరితం సందాదివ్రజపుణ్యాతరఫలితం
ధ్రువపదఫల మేత దతిలలితం భువినారాయణతీర్థయతిభణితం

వ. అయి సఖి యశోదే – తవ తు యశోదాత్వ మస్వర్గపున – భగవాన్ గోపబాలపరివేష్టితో–బలభద్రసహాయః – తత్ర తత్ర శక్యసంస్పర్శోన్నత గృహనిబద్ధేషు శిక్యేషు సంచిత గోరసగ్రహణోపాయానభిజ్ఞాన్ గోపబాలాన్ ప్రతితమపాయనిచయ మాచారత శ్శిక్షయన్ – ఆరురుక్షూ ని వారూఢయోగీ – తత్రత్యదధి దుగ్ధనవనీతాదిక మాకంఠ మాపీయాన్యానపి పాయయన్ – తత్రత్యగోపబాలబిడాలాదిభ్యోనిక్షిపన్ – క్వాపి క్వాపి కరపల్లవ కలితవేత్రాదినా విరచితశిక్య భాండవివరా న్నిస్సరంతీ ర్దుగ్ధదధి ధారాః – స్వయంపిబ న్నన్యానపి పాయయన్ – భాండాని చాస్ఫోటయన్ – విశ్వాత్మా నిత్యసిద్ధవిపులతర పరానంద రసతృప్తోపి స్వేచ్ఛయా పరిగృహీతమూర్తిమత్తయా గోరసపరితృప్తః; స్వయ

ఆ. వె. గోకులమ్మునందు గోపబాలకులందు
సరస కుముద పూర్ణచంద్రుఁ బోలి
వేడ్క మెలఁగు కృష్ణు వింతలీలల నెంచి
తల్లి కనిరి గోప తరుణు లిట్లు. 26

12 వ కీర్తన – గోపికలు యశోదతో కృష్ణునిగూర్చి చెప్పుట.

ప. కనవే యశోదా నీ కొడుకున్ చనియాగ పంచవలతో నీ దుడుకున్

1. కల్ల పోకడలెన్నొ గడియించున్ చల్లగా మా వెన్న సంగ్రహించున్
తల్లీ! దొంగలౌపుత్రుల తగఁ బెంచున్ పిల్లుగ బంతులయాటను ప్రేమించున్
2. పాపముచీకటప్రొద్దున మేల్కొంచున్ ప్రతివీధి పెరుగుకుండల పగుల్చున్
ప్రాపై జగముల నుద్ధరించున్ బ్రహ్మానందమున సంచరించున్
3. మరికౌస్తుభము దద్ది కనుచుందువే మావాడే సుగుణముల మణియందువే
మరు మించు కోటిరెట్లనుకొందువే మల్లులపై పోరు నేర్పు వినుచుందువే
4. వెన్నదొంగని చర్య లెన్నగలమే ప్రేపల్లె నందాదుల పుణ్యఫలమే
విన్న శాశ్వతగతికి తావలమే చెన్నొన్న నారాయణతీర్థ వాక్‌జాలమే

వ. ఓచెలీ! యశోదా! నీయొక్క యశోదాత్వము తగియున్నది. భగవంతుని లక్షణములు గలిగిన నీ కుమారుడు గోపబాలకులచే చుట్టుకొనబడ్డవాడై, బలరాముని సహాయముతో, అక్కడక్కడ చేతి కందనంత ఎత్తైన యిండ్లలో కట్టబడిన ఉట్లలో నుంచఁబడిన పెరుగుపాలను సంగ్రహించు నుపాయములను బాగుగా తెలిసినవాడై, గోపబాలురకుఁ గూడ ఆ యుపాయములను తాను చేయుటచే నేర్పుచు, ముముక్షువులను పైకి ప్రాకించుటలో నేర్పరియగు యోగ[illegible]వాడై, అచ్చుట[illegible] లైన[illegible] చుచు, అక్కడనున్న [illegible] లకును పోయుచు, ఒక్కొక్కచోట [illegible] బెత్తములచే నుట్లలోని కుండలకు రంధ్రములు చేసి, [illegible] కారుచున్నపాలు, పెరుగు ధారలను, తాను త్రాగుచు యితరుల చేత త్రాగించును. మఱియు భాండముల పగుల్చును. ప్రపంచ మంతట వ్యాపించి నిత్యము, సిద్ధము, విపులతరములయిన, పరమా

మన్యాంశ్చ తర్పయన్; ముఖ్యప్రాణ ఇవ వాగాదీ నశ్రాంతో విశ్రాంతిస్థాన మిత రేషాం నిజానుచరైస్సహ సానంద మిహ విహరతి నందసూనుః. 27

శ్లో॥ వీథ్యాం వీథ్యాం వ్రజభువి సుఖం సంచరంతం ముకుందం
మధ్యే మధ్యే ఘృతదధిపయః పాయయంతం పిబంతమ్,
బుద్ధ్వా బుద్ధ్వా వహ మిహ మితి స్వాంత మాభాసయంతం
భూయోభూయః సుత మనునయం త్వ్యాహ చేదం యశోదా. 28

13 కాంభోజిరాగము - చాపుతాళము.

ప. ఆయాహి మాధవ కృష్ణ - హేకృష్ణ - ఆయాహి

1. సంగవసమగో౽తీతే సవితరి మధ్య మాగతే
మంగళా చారోచితే త్వయి
అంగజ సలిలావృతే అధిక శ్రమసంయుతే
అంగజ! ఖేలనై రలంతే - హేకృష్ణ

2. చంద్రమండల సమాన చారు దధిఖండ ఫేన
సాంద్ర నవనీతా ద్యాహారం
మందిరే మమగృహాణ మంజునూపురాభరణ
సుందర సుఖయ సాదరం - హేకృష్ణ

3. పల్లవవ దతికోమలపాద పంకజయుగళ
మల్లికా జాజి సుగంధిత
ఫుల్లపంకేరుహ దళభూరి నేత్ర సుకపోల
పల్లవీ మానసాలంకార - హేకృష్ణ

4. ఆలోలమణికుండల అనవద్యమౌక్తిక జాల
బాలభావ! ఖేలనలోల!
నళినసుందరనాభ నవనీతాహారవిలోభ
నారాయణతీర్థసులభ - హేకృష్ణ

నందరసముచే తృప్తుడైనను, స్వేచ్ఛగా గ్రహించిన మూర్తి గల వాడగుటచే ఈ పెరుగు, పాలచే తృప్తతను, పొంది ఇతరులచేత పొందఁ జేయుచున్నాడు. ముఖ్యప్రాణము, వాక్కు మొదలైన ఇంద్రియములకువలె తాను ఇతరులకు విశ్రాంతిస్థానముగా నుండి విశ్రాంతిలేని ఆనందముతో అనుచరులతో నందుని కుమారుడు విహరించుచున్నాడు. 27

ఉత్సాహ :—వెడలి హితులు తాను పల్లెవీధివీధిఁ దిర్గుచున్
తడవ తడవ పాలు పెరుగు త్రావి త్రావఁ జేయుచున్
కడకు బుద్ధి బుద్ధి తానె గాగ నిండి వెల్గుచున్
అడరుసుతు యశోద యిట్టు లనునయించె మఱిమఱిన్. 28

13 వ కీర్తన - యశోద కృష్ణుని పిలుచుట.

ప. రావోయి! నాకన్నకృష్ణా! రావోయి నాముద్దులకృష్ణా! రావోయి రావోయి శ్రీకృష్ణా

1. ప్రొద్దున చల్లనివేళ గతించె ప్రొద్దు మధ్యాహ్నమును గాంచె
కొద్దిగ విశ్రాంతి సమయమే తెంచె
నిద్దపుమేను చెమటనించె నిండుగా నలసట వహించె
వద్దిఁక యాటకు తఱియు మించె – నాచిన్నికృష్ణా!

2. చందమామ నిగ్గులజాలు చక్కని పెరుగు నురుగులఁ దేలు
పొందా కమ్మని వెన్నను గ్రోలు
మందిరమున నీకు మేలు మణులనగలఁ గూర్తు తాళు
అందముగ నిదురింపపోలు – నాచిన్నికృష్ణా!

3. పల్లవములలీల మెత్తన, పదములు నీవి నొప్పిగొనెన ?
మల్లి జాజి పూల నద్దెదన ?
చెల్లు ! నీవిరితమ్మి కనులన చిన్నిబుగ్గల నిగ్గులన
గొల్లపడంతుల మెప్పులం గొన – నాచిన్నికృష్ణా !

4. తీరౌ మణుల కుండలముల తేటౌ ముత్తెపు హారముల
చేరు బాలుర నాట సాయముల
కోరు నవనీత ఖండముల కొందు పద్మనాభ ! విమల
నారాయణతీర్థ గానముల – నాచిన్నికృష్ణా !

శ్లో॥ ఇత్యేవం ప్రార్థయంతీ సా గోవిందం నందనందనమ్,
యశసా పూరయంత్యేషా యశోదా సా నయద్గృహమ్. 29

శ్లో॥ ఆనీయ స్వగృహం బాలం సబలం బాలవత్సలా,
నీలమేఘనిభాకారం యశోదా సమతోషయత్. 30

—♦ యమళార్జున భంజనము ♦—

శ్లో॥ కదాచి దౌద్ధత్య మనంతవీర్యే
హరౌ విలోక్యాప్రతిమం యశోదా,
బబంధ దామ్నా త మశేషబంధు
ములూఖలే బాలవిలాసలోలమ్. 31

శ్లో॥ ఆకృష్యోలూఖలం తస్మాద్యమళార్జునమధ్యగః,
బభంజ బలవాన్ కృష్ణ స్తౌ వర్జునతరూ హరిః. 32

శ్లో॥ నారదమునివరశాపా ద్యమళార్జునవృక్షభావ మాపన్నౌ,
యక్షసుతౌ సవిచిత్రందామ్నా బద్ధోప్యమోచయద్బంధాత్. 33

అథ శాపవిముక్తయో ర్యక్షసుతయో రాగమనం గీయతే—

14 కాంభోజి రాగము – అటతాళము.

వృక్షభావబంధముక్తౌ కృష్ణేన యక్షసుతౌ వనురక్తౌ
లక్షితవిషయవిరక్తౌ సతతం లక్ష్మీపతిపాదభక్తౌ
ప్రక్షీణకల్మష భారతయా హరి భక్తిసుధారసగిర ముద్గిరన్తౌ.

శ్లో॥ తం తుష్టువతు రత్యంత సంతుష్టౌ దివ్యసుందరౌ
కుబేరతనయౌ యక్షౌ దామోదర మరిందమమ్. 34

కం. ఈరీతి కృష్ణు లాలన
హరించి యశోద చనవు సల్పుచు మైమై
చేరిచె గేహము; నంద కు
మారుడు గోవిందుడెనసె మాతృహితోక్తిన్. 29

కం. తనయుని హితులన్ రాముని
తనయింట యశోద తన్పెఁ దనియించె సుతున్
ఘననీలవర్ణు, భక్తులఁ
దనుపన్ తృప్తుండుగాడె దాసవరదుడున్. 30

గీ. అతిశయోత్సాహియగు కృష్ణు నమితమైన
దుండగము నొక్కటెంగని దుడుకుతనము
నాప, బాలఖేల విలాసు నఖిల బంధుఁ
బట్టి త్రాటితో రోటికిఁ గట్టె తల్లి. 31

సుగంధి: తల్లి రోటఁగట్టి యేగ! తానుఁ దాని లాగుచున్
డొల్లఁద్రోసి, నవ్వుతో, నటుల్ నిటుల్ పెనంగుచున్
మెల్లమెల్ల మద్దిచెట్ల మేటిజంట సందునన్
అల్లఁదాపి, యీడ్వ చెట్టు లంతఁ గూలె నార్భటిన్. 32

కం. బంధమ్మువ దానుండియు
బంధము విడిపించె వృక్షభావగతులకున్
సంధిల నారద శాపము
నంధులౌ యన మహిమ విడిన యక్షసుతులకున్. 33

వ. ఇక శాపము తీరిన యక్షకుమారులయొక్క ఆగమనము గానము చేయఁబడును.

14 వ కీ ర్త న

చెట్లజన్మమువదలి శ్రీకృష్ణుదయప్రేమ చెంది రా యక్షసుతులు
పాట్లులోట్లులేని పదవినిగని శ్రీహరికి భక్తి పాద ప్రణతులు
కోట్లుసమర్పించి కోమలవాక్యముల నిట్లు గానముసేసిరింపైనసన్నుతులు

కం. వారలుయక్షోత్తములుకుబేరసుతులుదివ్యరూపవిభవులు, శ్రీశున్
జేరిముదమునసుతించిరుదారులురిపుదమనుకృష్ణుదామోదరునిన్.

15 కళ్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

ప. దామోదర తావక పర భావ మహం సదా జానే

అ. శ్యామధామన్ భూమన్ సామాదిసర్వనిగమవాసంజానే

1. పుండరీకపురమధ్య పురమభావేనసిద్ధం
చండభానుకోటిప్రకాశం చిద్ఘనాకాశం
పండితపరిభావితం పాపసంఘవివర్జితం
ఖండితమాయావిలాసం కారణమఖండరసం

2. సత్యకామాదిగుణకం సర్వహృదయాభాసకం
నిత్యమంగళనివహం నిర్గతమోహం
ప్రత్యయబాధితశోకం ప్రతిభాతసర్వలోకం
మృత్యుజన్మాదివిరహం సత్యలోకాది సర్వదేహం

3. కమలాసనాదిగీతం కామయానాదిఫలితం
శ్రీ మదశేషవిభవం ధీరానుభావ్యం
సమరసతయా నిత్యం విమలయోగి విదితం
అమరరమ్య శ్రీగోకుల కమనీయ గోపాలశరీరం

4. నరకభయవారకం నామరూప నిర్వాహకం
పరిపూర్ణానందదాయకం భక్తతారకం
సురగురుగీతమేకం సూదితాసురనాయకం
నరనారాయణతీర్థ వందితపాదపద్మకం

శ్లో॥ దేవం బ్రహ్మపురాంతస్థం పుండరీకాంతరస్థితమ్,
చిదాకాశం జగద్బీజం వాసుదేవం త మాశ్రయే. 35

శ్లో॥ భగవతి యమళార్జునస్య భంగం
కృతవతి గోకులవాసిభి ర్యశోదా,
సపది నిజకృపావిముక్తబంధం
హృది పరిరభ్య చకార మంగళాని. 36

15 వ కీర్తన - యక్షకుమారులు శ్రీకృష్ణుని స్తుతించుట.

ప. దామోదర ! పరమాత్ముఁడవని మేమెఱుఁగుదుము మెప్పుడైన
అ. ప. శ్యామలకాంతులమహిమన్ సామగానముల వేదమంత్రముల
1. పురుషోత్తమ నీసేవదొరకున్ పుండరీకపురమునన్
వరలుసూర్యులకోటిదైమదిన్ వరవిజ్ఞానమునన్
నెరసులన్నిటిఁ బాపెదవుగా నెరివిజ్ఞానుల భావనన్
విరియజేయుదుమాయ నెచటన్ పరిపూర్ణమహా పెంపునన్
2. తలపులెల్లను సుఫలమొసగన్ వెలిగెదెల్లర మనసు లెసగన్
నెలవుగా మేలెందుఁ బెరగన్ నెఱయు మోహము తఱుగన్
అలఘుధిషణన్ వెతలుతొలఁగన్ అఖిల జగములు దీప్తి వెలగన్
పొలసి పుట్టుట లేకయుండన్ పుణ్యలోకము లెల్ల నిండన్
3. కోరుగ మనము భక్తులొందన్ కొలుచు బ్రహ్మపాటలందున్
శ్రీరహిన్ పూర్ణశుభములన్ ధీరుల భావములన్
తీరైన సమరీతులొనరన్ తెలిసి యోగులు దనరన్
చేరి సురలు మ్రొక్కగోకుల శ్రీరమణున్ గోపాలదేవున్
4. నరకభయము తీర్చుటకే కద నామరూపము లొందితౌగద
పరిపూర్ణానందమొసగుట భక్తుల నేలుటకే కద
గురువుగానము నీకొనర్చుట క్రూరముఖ్యుల నణచుటకు గద
సరసమహా పాదమునఁ దనరుట వరనారాయణతీర్థునకై గద

ఆ. వె. అఖిలలోకబీజమైన చక్రమునందు
ఘనచిదాత్మజఠర గగనమందు
హృదయపుండరీక సదమల స్థలమందు
బ్రహ్మపురిని వెల్గు ప్రభుఁ గొలుతుము. 35

కం. దొరలించె కృష్ణుఁ డర్జున
తరువుల నని యచటివారు తన కెరిగింపన్
త్వరఁజని కట్లూడ్చి కృపన్
మరి సుతు నెద హత్తి సల్పె మాత శుభవిధుల్. 36

౫. అథ కదాచి దరవిందలోచనే భగవతి వాసుదేవే సబలే గోప బాలబృంద పరానంద సుధామహోదధిపూర్ణ శశాంక బింబే స్వకుక్షిపరిరక్షితానేకకోటి బ్రహ్మాండనాయకే కృత్రిమమానుష బాలచాపలేన సందర్శితమృద్భక్షణాదిచరితే సుచరితే విహరతి - తదీయలీలావిలసిత తచ్చరితం - బలభద్రముఖా దాకర్ణ్య స్వకీయ బాలహితైషిణీ దండోద్యతకరా సంతాడయంతీవ తత్సవిధమా గతా యశోదాభయా దివ ముఖవిదారణం కుర్వతి తస్మిన్-సకల మపి జగదండ మాత్మానం సవిస్మయ మాలోకయామాస. 37

శ్లో॥ కర్తారం సర్వలోకానాం మాయామానుష బాలకమ్
కుక్షౌ సంరక్షితాశేష ముచ్చైః స్తౌ తీతి సాదరమ్. 38

16 శంకరాభరణరాగము - త్రిపుటతాళము

ప. హరి మీడే శ్రీహరి మీడే - దేవం - హరి మీడే

అ. గురుతరాసుర భారహర మహ మీడే

1. అఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండనాయక మిహ నిఖిలభువనకర్తారం
ప్రకటితనిజవిశ్వరూప మనామయ మఘటితఘటనాకారం

2. స్వర్ధామమస్తకసూర్యచంద్ర నయనవిధ్వస్తమోహ మహం
వర్ధితాఖిలవేదవాచ మాశాశ్రుతి మనిలాసు మఖిలదేహం

3. విశ్వహృదయ దేశవిపులమహీచరణశాశ్వతానందఘనం
నిశ్వసితాగమనిర్మలవిజ్ఞాననిత్యకల్యాణనిదానం

4. భక్తజనసమూహ భద్రదం భవభయ ముక్తమమరమృదుగీతం
ముక్తసంగమునీంద్రముక్తిదాననిపుణమూలమాగమబోధితం

5. తరణిశశిమండలకోటికోటిభాస్వర పరపందభవకారణం
హరిభక్తిశివనారాయణతీర్థకృత మిద మఖిలపాతకహరణం

వ. అంతట నొకనాడు, పద్మాక్షుడు భగవంతుడు అగు వాసుదేవుడు, బలరామునితో, గోపబాలురసమూహముతో, పరమానందమను సముద్రమునకు పూర్ణచంద్రుడై వెలయుచు తన కుక్షిలో రక్షింపబడు, అనేకములైన బ్రహ్మాండములకు ప్రభువై, కల్పించుకొనిన, మానవ బాల్యచాపల్యము చూపుచు మన్ను భక్షించుట మొదలైన, శుభలీలలతో విహరించుచుండెను. ఇట్టి లీలలచే నొప్పువిధమును, బలభద్రుని మాటవలన విన్నదై, యశోద తన కుమారునకు మేలు కోరునదై, బెత్తమును చేతబూని కొట్టంబోవునట్లు, భయపెట్టి శ్రీకృష్ణుని నోరు తెఱపించెను. అపుడు తన కుమారుని నోటియందు సమస్తమైన బ్రహ్మాండమును, తన్నుకూడ ఆశ్చర్యముతో చూచెను.

ఆ. వె. సర్వలోకకరుని సర్వంబునుం దన
కుక్షిలోన దాచు రక్షకు, పరు
మాయమించు సుతుని మనుజబాలక రూపు
సన్నుతించె తల్లి సాదరమున.　28

16 వ కీర్తన - యశోద కృష్ణుని స్తుతించుట.

ప. హరిసెంతున్! శ్రీహరి సెంతున్! శ్రీకాంతున్ - హరి సెంతున్

అ. ప. దురుసులఁ గూల్చి భూ - భరము బాపిన శ్రీ - హరి సెంతున్

1. కలిగించి భువనముల ఘనతబ్రహ్మాండముల కగుణ - పాలన దీర్చునిన్నన్
వెలయించి నిరూపు విశ్వమని రుజలహితి అలవిగానివెల్ల గూర్చు నిన్నన్

2. సురలోకమై శిరము సూర్యచంద్రులైకనులు కెరలు మోహామడంచు నిన్నన్
వరవేదమైవాక్కు, మరిదిక్కులై శ్రోత్రములు, వాయువూర్పు, జగమెతనుచౌనిన్నన్

3. నెలవు జగతి హృదయమై యిలయెల్ల పాదమై యలరునిత్యానందు నిన్నన్
లలినూర్పు జ్ఞానముల లక్షణము ధర్మమై వెలయు కల్యాణఖనివౌ నిన్నన్

4. భక్తుల సంఘములకు భద్రమ్ముగూర్తువని పాటల సురలెన్ను నిన్నన్
ముక్తిగను మునులవిరక్తికి నాలయుని మొదటి యుసువులు పల్కు నిన్నన్

5. కోటిసూర్యచంద్రుల కోట్లదాటు దీప్తి కోట్లబ్రహ్మలఁగన్న నిన్నన్
తేటౌ నారాయణ తీర్థునిభక్తిడల్పు పాటవిని కొఱతదీర్చు నిన్నన్

శ్లో॥ గోవింద ఘటయానందం పరమామ్నాయగోచర,
శ్రీనందతనయా శేషయోగిధ్యేయ పదాంబుజ. 39

17 కాంభోజిరాగము - జంపెతాళము.

ప. గోవింద ఘటయ పర మానంద మమృత మిహ
అ. శ్రీనందతనయ బహు యోగీంద్రసురవినుత
1. అగణిత గుణగ్రామ అపరిమితనిజకామ
నిగమపరమారామ నిఖిల మోహవిరామ
నగధర ఘనశ్యామ నతజనకుముదసోమ
అఘహరణ సర్వసమ అసురమండలభీమ
2. పరమపురుషాశేష పాల పరిజనతోష
పరిహృతాఖిలదోష పతగవాహనశేష
పర్యంక, మృదుభాష పరమమంగళవేష
నిరవద్యగోపపురి నియత వరమణిభూష
3. నవమాత్తికాహార నందగోపకుమార
భవబంధనవిదూర భద్రదసుఖాకార
అవనతజనాధార అపరిమిత శుభచార
నవనీత-చోరనర నారాయణావతార
4. శరదిందుసమవదన శతమన్మథసమాన
గురుతరానందఘన కుందసుందరరదన
పరిపంథిగణదళన పాలితాఖిల భువన
సరసనారాయణతీర్థ సత్యఫలదాన

శ్లో॥ ఇత్యేవం ప్రార్థయంతీం తాం యశోదాం నందనందనః
భూయస్సందర్శయామాస ఒ లభావం స్వలీలయా. 40

ఇతి శ్రీ నారాయణతీర్థ విరచితాయాం - శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
బాలలీలావర్ణనం నామ ద్వితీయతరఙ్గః

ఆ. వె. అఖిల యోగివర్యు లర్చించు పదముల
పరమ వేదవీధి ప్రభుత వెల్గు
నీవు తనయుఁడైతి; నిర్మలానందంబు
చెందఁజేయు; నాకు నందునకును. 39

17 వ కీర్తన - యశోద కృష్ణుని స్తుతించుట.

ప. గోవిందు నిను నందు కొడుకంద్రు సురమునులు
అ. శ్రీవరా! మాకిమ్ము స్థిరమైన మోదమ్ము
1. సుగుణములఁ గడునించు శుభకల్పనలఁ గాంచు
నిగమముల రంజించు నెరిమోహ మడంచు
నగమెత్తి రక్షించు నవ్య నీలిమ మించు
తగు సమత్వముఁ బెంచు దనుజుల యశము మాన్చు
2. పరమపురుషునిబోలు భక్తులెల్లర నేలు
గరుడు నెక్కఁగఁజాలు దురితమ్ములను దోలు
ఉరగశయ్యను మేలు గురియుమాటలఁ దేలు
నెరిమణుల నగలోలు వర గోపపురిబాలు
3. మొనయు ముత్తెములఁ గొను మురియు తండ్రినిగను
మను సిరుల సొంపులను మాన్చు భవబంధమును
వినతుల కాధారముగను వెలయుచును నీతిగను
ననుఁ గనుము; వెన్న నర నారాయణా! కొను
4. పలువరుస మొల్లలన లలిమోము చంద్రుడన
అల స్మరులు నూర్గురన ఆనంద మహిమమున
ఖలు రిపుల నడతువన కని భువనపాలన
తెలియ నారాయణ తీర్థ నిజఫలమన

ఆ. వె. తనమహత్వమెంచి ఘనవత్సలతమించి
సన్నుతించు తల్లి సంతసిల్ల
తిరిగి బాలభావ మరవిందనయనుండు
నందసుతుడు లీల నందుకొనియె. 40

ఇది శ్రీ నారాయణతీర్థులచే రచింపఁబడిన శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి
యందు బాలలీలావర్ణనము అనుపేరుగల రెండవ తరంగము.

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృ ష్ణ లీ లా త ర ఙ్గి ణి - సం స్కృ త ము

తృ తీ య త ర ఙ్గ ము



క థా ను క్ర మ ణి క.

—♦ వత్సపాలనవర్ణనము ♦—

శ్లో॥ అథాభినీయతే కృష్ణకృతం గోవత్సపాలనమ్,
ఆదౌ నంద స్తతో గోప్యో బలభద్ర స్తతో హరిః. 1
బలేన సహ కృష్ణేన వత్సానాం పాలనం కృతమ్,
కృతే వత్సాపహారే చ బ్రహ్మణా కృతసంస్తుతిః. 2
యజ్ఞపత్నీ స్తుతి శ్చాత్ర సంగ్రహస్తు తృతీయకే,
నందాద్యాగమనం పూర్వం గోపబాలై ర్బలేన చ. 3
సహైవాగమనం బాలకృష్ణ స్యాథానుగీయతే,

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృష్ణలీలా తరఙ్గిణి - తెనుగు

తృతీయ తరఙ్గము.



కథానుక్రమణిక.

తోహరలు॥: శ్రీకృష్ణుఁడు గోవత్సపాలనముఁ జేసిన యీ కథయందున్
గోకదంబ నంద గోపికా హాలి శ్రీకృష్ణ వినుతి ముందున్. 1
బలకృష్ణులువనిఁ గాచుగోవులన్ బ్రహ్మ మాయచేయుటయున్
తెలిసికృష్ణుమాహాత్మ్యము, బ్రహ్మనుతించి వినతివేడుటయున్ 2
యజ్ఞపత్నులుహరిన్ వినుతించుట యారగింపులిచ్చుటయున్
ప్రాజ్ఞులిందు రాగతాళ వృత్తుల భవ్య ఫణితి మెచ్చుటయున్
నందుడు గోపసుతులు రాముడు గోవిందుడు వచ్చుటలిందున్
ముందుగ గానముసేయఁ బడును నీమూడవతరంగమందున్ 3

—♦ రామకృష్ణులు గోవులుఁ గాచుట ♦—

నందగోప స్యాగమనమ్—

1 మధ్యమావతీరాగము - ఆదితాళము.

గోష్పై రనుగతో నిత్యం గోబృందాని విచారయన్
గోపాలకస్వామీ నంద గోపో మహా న్విరాజతే

అథ గోపీనా మాగమనమ్—

2 మధ్యమావతీరాగము - ఆదితాళము.

వల్లవయువతికదంబం ఆయాతి నవ మరుణాధరబింబం
శృంగారవిలసితపృథులనితంబం విఖ్యాతవివిధవిలాసవిడంబం
కరధృతదధిదుగ్ధకమనీయఘలజాతం నిరుపమసంతోషనీలకుంతలమిహ

అథ బలరామ స్యాగమనమ్—

3 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము.

హలీ బలీ చ ముసలీ లలితాంగద కుండలీ
నీలాంబరీ శ్వేతరూపీ బలభద్రో విరాజతే

అథ శ్రీకృష్ణ స్యాగమనం దేవాంగనాభి ర్గీయతే—

4 హుశేనిరాగము - ఆదితాళము.

ప. ఆలోకయే శ్రీ బాల కృష్ణం సఖి
ఆనందసుందర తాండవ కృష్ణం
1. నవనీతఖండ దధిచోర కృష్ణం - భక్త
భవపాశబంధ మోచన కృష్ణం
2. నీలమేఘశ్యామ సుందర కృష్ణం - నిత్య
నిర్మలానందబోధ లక్షణ కృష్ణం
3. చరణనిక్వణిత నూపుర కృష్ణం - కర
సంగతకనక కంకణ కృష్ణం
4. కింకిణీజాల ఘణఘణిత కృష్ణం - లోక
శంకిత తారావళి మౌక్తిక కృష్ణం

నందగోపుని ప్రవేశము—

1 వ కీర్తన.

మందలు మందలు గోవులపై బృందావన గోపాలురపై
నందగోపు డధినాయకుడై పొందుగ నేలును మహితుండై

అంతట గోపికల ప్రవేశము—

2 వ కీర్తన.

గొల్లమిటారుల గుంపుల్ - పచ్చిరి గొనబౌ కెంజెదవుల సొంపుల్ !
మొల్లంపు సేసుల ముద్దైన పెంపుల్ తెల్లనొయ్యారంపుసిరులొల్కులింపుల్ !
పెల్లుగ పంక్లాపాలుపెరుగుపాత్రలపాటుల్ ఉల్లాస మెనయంగనొప్పునీలవేణుల్ !

అంత బలరాముని ప్రవేశము—

3 వ కీర్తన.

హాలముగద కుండలములన్ బలమా కవచమునన్
తెలిమెయి నీలాంబరమునన్ బలరాము డలరి విచ్చేయున్

వ. అంతట శ్రీకృష్ణస్వామివారి ప్రవేశము దేవతాస్త్రీలచే గానము చేయఁబడుచున్నది.

4 వ కీర్తన.

ప. పరికింతుము సొంపౌ శ్రీ బాల కృష్ణున్ - చెలి
తరియింతుము కొల్చి మన తాండవ కృష్ణున్
1. ధ్రువమౌ పెరుగు వెన్న దొంగిలు కృష్ణున్ - భక్తుల
భవపాశబంధముల బాపు శ్రీకృష్ణున్
2. నీలిమబ్బుల నిగ్గు నెనరౌ శ్రీకృష్ణున్ - ఎపుడు
మేలౌ ఆనందమున మెప్పించు కృష్ణున్
3. ఘల్లుఘల్లుమను కాళ్ళ కడియాల కృష్ణున్ - చేతుల
మొల్లంపు బంగారు మురుగుల కృష్ణున్
4. గన గన యను మువ్వ గజ్జెల కృష్ణున్ - జనుల
దనరించు ముత్తెములే తారలౌ కృష్ణున్

5. సుందరనాసామౌక్తిక శోభిత కృష్ణం - నంద
నందన మఖండవిభూతి కృష్ణం
6. కంఠోపకంఠశోభి కౌస్తుభ కృష్ణం - కలి
కల్మషతిమిర భాస్కర కృష్ణం
7. వంశనాదవినోద సుందర కృష్ణం - పరమ
హంసకులశంసిత చరిత కృష్ణం
8. గోవత్స బృంద పాలక కృష్ణం - కృత
గోపికాజాల ఖేలన కృష్ణం
9. నందసునందాది వందిత కృష్ణం - శ్రీ
నారాయణతీర్థ వరద కృష్ణం

శ్లో॥ నందసూను రథ గోపసూనుభి
ర్మండితేందువదన శ్శనై శ్శనైః
ఖ్యాపయ న్నఖిలదీనబంధుతాం
వత్సపాలనవిధౌ స దీక్షితః. 4

౫. అసౌ ఖలు భగవాన్ - అపరిమిత కరుణారసాలవాలో భూమా ఖ్యో నిజజన సంతాప హరణప్రవీణః పరిగృహీత గోపకుమార భావో వేణువిషాణ నినాదవిశేషైః - ఉపవనపరిమిళితాన్ ఆగమ భాగవచో విలాసై రివ పరతత్త్వ పరిమిళితా నశేషయోగి చిత్త వృత్తి విశేషానివాశేష గోవత్సాన్ - నిజకరకలిత వేత్రసంచార విలాసై ర్నియమేన సంచారయన్ - సముదిత మహోత్సాహ హాసావలోకన భాషణాదిభిః - అఖిలానపి గోపబాలానానందయన్ వైమానికబృంద నయనమహోత్సవో - మోహాతీత విశుద్ధబోధ మూర్తిరపి - విహరతి హరి రిహ దీనబంధుః. 5

5. వెలయు ముత్తెపునాస | విలసిల్లు కృష్ణున్ - నందు
డలర నిండా సిరుల | కలలొల్కు కృష్ణున్
6. మెడసరుల కౌస్తుభము | మెఱయు శ్రీకృష్ణున్ - కలిలో
వెడగు చీకటి నినుడై | విరియించు కృష్ణున్
7. మురళిగానము వేడ్క | మ్రోయించుకృష్ణున్ - పొగడు
పరమ హంసలు మెచ్చు | చరితుడౌ కృష్ణున్
8. దూడల నావుల మేపి | తోలించు శ్రీకృష్ణున్ - గొల్ల
చేడియల గుంపులతో | నాడు శ్రీకృష్ణున్
9. నందాదులౌ మునులే | నతిసేయు కృష్ణున్ - శ్రీ
నారాయణతీర్థ స | న్నానించు కృష్ణున్

సుగంధి : అంతనంత నందసూనుడంబుజారి మీఱు మేల్
కాంతి మంతమైన మోము క్రమమాస్మితమ్ముతో
నింత యింత వత్సకోటి నెల్లఁగాచె దీక్షమై
చెంతగోప సూనులొప్ప శిష్టదీన బంధువై. 4

వ. అంత భగవంతుడౌ కృష్ణుడిట్లు వర్ధిల్లెను. అపరిమితమైన దయకు మొదలై, "భూమ" అనబడి, తన భక్తులయొక్క సంతాపమును పోగొట్టుటయందు ప్రవీణుడై, తాల్చిన గోపకుమారుని రూపము కలవాడై, వేణువుల కొమ్ముల వాద్యములతో, సమీపవనముల యందు కలిసి సంచరించునవియు, వేదములయందు వాక్యములో యనునట్లు, సొంపుగ పరమాత్మడైన తనతో కలసి తిరుగు నవియు, సమస్త యోగుల చిత్తవృత్తులవంటివౌ గోవత్సములను తనయొక్క చేతిజెత్తముతో, తీరుతీరులుగ త్రిప్పి, మేపుచు, పొడ చూపునట్టి, గొప్ప యుత్సాహముతో, చిరునగవులతో కూడిన చూపులతో, వాక్యములు మొదలౌ విలాసములతో అందరు గోప బాలురను ఆనందింపజేయుచు, విమానములందుండు దేవతలనేత్ర ములకు మహోత్సవము నొనగూర్చుచు, మోహమును అతిశ యించు జ్ఞానానందస్వరూపిష్టైనను, శ్రీహరి దీనబంధువై యిచట విహరించుచుండెను.

శ్లో॥ నైమానికాః పరం తత్వం మత్వా గోపాలనందనమ్,
పరస్పరం జగు ర్భక్త్యా గోవత్సానుచరం హరిమ్. 6

5 పంతువరాళిరాగము - రూపకతాళము.

ప. కలయత గోపికా కారుణ్యరసపూర కాలమేఘాభిరామం
అ. చలదధరాంచిత చారుమురళీనాద కలితకైవల్య కామం
1. కుత్సితాసురతిమిరకోటిసూర్యమమరకుముదకుముదబాంధవం
మత్స్యకూర్మాదిశ్రీమహనీయావిర్భావమాయోల్లసితవైభవం
సత్సుఖామృతజల సతతఖేలననిరతం సాధుజనాత్మదేవం
వత్ససంరక్షణం వాత్సల్యపరిపూర్ణం వల్లవబాలభావం
2. అక్షీణసంపదా మాశ్రయమఖిలసం రక్షణదీక్షాధరం
పక్షీశవాహనం పంకజభవభవ భావితభద్రాకారం
కుక్షిస్థబ్రహ్మాండ కోటివిరాజితం కుటిలకుంతలసుందరం
వీక్షణసముదితం వివిధవిశ్వాకారం విమలవిజ్ఞానసారం
3. కరసరోరుహగత కనకనిర్మితవలయ కమనీయతరవిగ్రహం
గురుతరమౌక్తిక గుణమణిగణభారం గోపీసంతాపాపహం
సురరాజరిపువత్స సురసూదనచరిత సులలితమతిసుగ్రహం
వరనారాయణతీర్థ వరణీయపరమార్థావరణమోహావినిగ్రహం

శ్లో॥ యజ్ఞం యజ్ఞభుజం విష్ణుం గోపబాలైస్సమన్వితమ్,
దధ్యన్నపూర్ణశిక్యాఢ్యం జగుర్వైమానికా వనే. 7

భైరవిరాగము - త్రిపుటతాళము.

ప. పశ్యత పశ్యత భగవంతం - గోప
బాలకశిక్య ముపహరంతం
అ. రస్య ధవళ దధి మిళితాన్న పూరిత
రమణీయ కలశ విశేషాశ్రితం

కం. దేవతలు విమానములన్
బోవుచు గోపాలకృష్ణుఁ బొగడిరి, తమలో
భావన పరతత్త్వముగా
గోవత్సానుచరు, హరిని గురుతరభక్తిన్. 6

5 వ కీర్తన - దేవతలు శ్రీకృష్ణుని స్తోత్రముచేయుట.

ప. కనరమ్మ గోపికల కరుణారసముజిల్కు కాల మేఘముబోలువానిన్
అ. తనరు మురళీగానమున కెంబెదవిగదలు ఘనుసాత్మారాముడౌ వానిన్

1. దురుసురక్కసులిరులు విరియరవియై, శశిగ సురలను కల్వల నేలువానిన్
విరళించి మాయ, జలచర కూర్మరూపముల నెరిమహిమ నెగడించువానిన్
నిరతము నానందాబ్ధి కెరలియాడుచు సాధు గుణులమది నైవహూ వానిన్
కరుణించు గోపబాల వరుడై దూడల మేపు పరమవాత్సల్యంబు వానిన్

2. కొలలేని సంపదల నెలవై పుట్టావుమించి బలదీక్షుఁ కాపాడు వానిన్
పుఁగుదొర కొంతంచునలువపర మేశులెంచు సొలుపైన నెన్మైనివానిన్
పలుకోట్ల బ్రహ్మాండములు బొజ్జలోఁ దిరుగ లలితంపు జాలపాలవానిన్
వెలసిసాక్షిగ విశ్వములరూపు తానై విజ్ఞానసారహూ వానిన్

3. బంగారు మురుగుల్ హంగైన కేల్దమ్మి లంగల్లు సోయగము వానిన్
రంగైన ముత్యాలసంగ, సుగుణాళిఁగోపి కొంగనల జెంగదీర్చువానిన్
పొంగువత్సాసురుని ద్రుంగించి భక్తహిత ముంగూర్చు సులభుడౌ వానిన్
సంగీతపరమార్థచణు నారాయణతీర్థ శృంగార రంగడౌ వానిన్

ఆ. వె. యజ్ఞభోక్తయగుచు యజ్ఞస్వరూపుడౌ
విష్ణు వడవి చిన్నికృష్ణుఁ డగుచు
గోప బాలకులను గూడి యుట్లనుచద్ది
యారగించు టరసి, యమరులనిరి. 7

6 వ కీర్తన - దేవతలు శ్రీకృష్ణుని స్తోత్రముచేయుట.

ప. మేలు! కాంచు! కాంచు! హరి మించున్ - గోప
బాలుర చిక్కముల దొంగిలించున్
అ. కేల కమ్మని తెల్లనిపెరుగన్నమున నిండు
పీలా సొంపౌ పాత్ర వేడ్కతోడ వహించున్

1. శరమారుత మానస సమవేగవంతం
శతకోటి గోపబాలానపి లాలయంతం
సురుచిరపరిహాససుధా ముద్గిరంతం
సురలోకవనితాగణ మాకర్షయంతం

2. శాఖామృగ లంఘనానుకరణ చతురం
శ్యామసుందరాకార మతులవిహారం
అఖిలలోకాధార మిహ వత్సానుచరం
అధికసాహసోత్సాహవీర్య ముదారం

3. ప్రణయకలహకోలాహల మతిసరసం
ప్రకటితనిజపరమానందివిలాసం
క్వణితకింకిణీఘణంఘణలలితలాస్యం
క్వాపి క్వాపి మధుమధురగీతరసాస్యం

4. సరసమసృణకబళ మిహ తు భుంజానం
సబలసకలగోప మఖిలనిదానం
తరళకుండలహార మతినర్మహాసం
వరనారాయణతీర్థహృదయవిలాసం

—♦ అఘాసురవధః ♦—

శ్లో॥ ఆనీతం శిక్యభాండస్థం దధ్యన్నం గోపబాలకైః,
భుక్త్వా వనేచరన్ కృష్ణ స్త్వఘాసురముఖం యయౌ. 8

శ్లో॥ అఘాసురముఖావిష్టా స్సవత్సా గోపబాలకాః,
ప్రాప్తమోహాపనుత్త్యర్థం ప్రార్థయంతో జగుర్హరిమ్. 9

శ్లో॥ పరమకరుణయా మాం పాలయ త్వాం ప్రపన్నం
నిజపరిజనకామం పూరయాచింత్యకీర్తే,
నిరవధికకృపాబ్ధే నిర్మలానందమూర్తే
భయజలనిధిమగ్నం దీన ముత్తారయేశ. 10

1. అలుగో! గాలియో! మనసో! యనగా పరువెత్తున్
చెలఁగి గోపబాలకుల కోట్ల హత్తున్
చెలువౌ సరసములాడి సేయు గమ్మత్తున్
అలయచ్చరలే వలతు రాతని పొత్తున్
2. లీల కొమ్మలమృగము లలివతో లంఘించున్
మేకాశ్యామల రూపుమించఁ జరించున్
ఏలులోకముల నన్నిటి నిట దూడల బెంచున్
చాల బలముత్సాహము శౌర్య మౌదార్యమునించున్
3. ఆట పొట్లాటల నతినేర్పు గలుగున్
చాటించి యానంద సారమై వెలుగున్
సిస్తైన కిణికిణల నృత్యముల మెలగున్
తేటౌ పాట లందందు తియ్యగ చెలగున్
4. పెరుగన్నపు ముద్దల నెరిరుచుల గ్రోలున్
మరిగోపకుల రాముఁ కెరలించి యేలున్
వరల భూషలు! చాటౌ సరి నవ్వులోలున్
వరనారాయణతీర్థ పరుడై మదితాళున్
గీ. ఉట్టికావళ్ళ పెరుగన్న మొనరదెచ్చి
గోపబాలురు తాఁ గొని, కూడి యడవి
తిరుగుచున్ కృష్ణుడేగె భీకరుని యెడకు
నలయఘాసురు పెనునోటి బిలముకడకు.
గీ. కొండచిల్వ యౌ నయ్యఘు గొప్పనోరు
కొండగుహ యనుకొని వత్స గోపనుతులు
వేడ్క నటదూరి చీకట వెడల లేక
వివశతం బాప శ్రీకృష్ణు వేడిరిట్లు.
ఉత్సాహ. పరమకరుణ మమ్ముగావు భయజలధి నిమగ్నులన్
పరిజనులము నీకు, కోర్కె బడయ నుద్ధరింపుమా
నిరవధిక కృపాబ్ధి! విమలనిత్య కీర్తిధారణా!
వరతర పరితోషభూష! వర్ధనా! జనార్దనా! 10

7 సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము.

1. పరమకరుణయామాంపాలయ-కృష్ణ భక్తమనోరథంపూరయకృష్ణ
పరిపంథిగణ మిహవారయ-కృష్ణ భయసాగరపతితంతారయ-కృష్ణ
2. మధుకైటభాదివిజయాదవ-కృష్ణ మత్స్యకూర్మాదిరూపసాదర కృష్ణ
అధికదయావలోకసుందర-కృష్ణ అపరిమితానందసాగర-కృష్ణ
3. అఖిలాండకోటిపతిపాలక-కృష్ణ అనవద్యగోకులనాయక-కృష్ణ
అఘహరణ దుష్టనివారక-కృష్ణ ఆశ్రితకజనసముద్ధారక-కృష్ణ
4. తరళమణిమకరకుండల-కృష్ణ తాండవనటసకృతమండల-కృష్ణ
సరస పరిపాలితాఖండల-కృష్ణ సాధు గోకులవరస్థండిల-కృష్ణ
5. అవనిమండలభారఖండన-కృష్ణ ఆశ్రితజనహృదయమండన-కృష్ణ
ధ్రువవిభూతిదానవిచక్షణ-కృష్ణ శివనారాయణతీర్థరక్షణ-కృష్ణ

శ్లో॥ ఏవం స్తుత స్స గోవిందః ప్రవృద్ధ స్తమఘాసురమ్,
ఆస్ఫాట్య బాలైర్గోవత్సై స్సహ గోకులమాయయౌ. 11

— గోవత్సబాలాపహరణమ్ —

శ్లో॥ కదాచి ద్గోవిందే కలితమురళీనాదలలితే
సరామే గోవత్సా న్వనభువి సుఖం చారయతివై
విధిస్తత్సౌభాగ్యం నిరవధిక మాలోక్య కుతుకాత్
ముహుర్వత్సాన్ బాలా నహర దజమాయాపరవశః. 12

శ్లో॥ హృతేషు వత్సబాలేషు జ్ఞాత్వా విధివిచేష్టితమ్,
తన్మాతౄస్తోషయామాస స్వయం వత్సాది దేహభాక్. 13

అథ బ్రహ్మగమనం—

8 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము.

ఆయాతి చతురాస్యో బ్రహ్మ సదసి
గాయ న్గాయన్ ధ్యాయ న్ధ్యాయన్ విష్ణుం చేతసి
దండకమండలుధారీ దానవవైరీ
అండబ్రహ్మాండవిధా తాఖిలజనయితా

7 వ కీర్తన - గోపబాలకులు కృష్ణుని ప్రార్థించుట.

1. కలికాగమున మము పాలింపవా-కృష్ణా! కలిభక్తుల కోర్కెలింపవా-కృష్ణా
ఘనులౌ వైరులగములగ్రింపవా-కృష్ణా పెనుభవాబ్ధిని తరియింపవా-కృష్ణా
2. మధుకైటభుల గెల్చినావుగా-కృష్ణా! మత్స్యకూర్మావతారుడవీవెగా-కృష్ణా
అధికమౌ దయజూపెదీవుగా-కృష్ణా! ఆనందమున దేల్చరావుగా-కృష్ణా
3. జగములన్నింటిని నేలవా-కృష్ణా! నెగడు గోకులమున నేలోలవా-కృష్ణా
పొగరడంచి ఖలుల బోలవా-కృష్ణా! నొగులు నివారింగలఁజాలవా-కృష్ణా
4. చెవులపోగులమణులు వేలగా-కృష్ణా! దనిలి నృత్యము దీర్చవలయుగా-కృష్ణా
దివిజేశుడే మెచ్చి తెలియునుగా కృష్ణా! నేడీ గోకులము నిన్నుకలియునుగా-కృష్ణా
5 విశ్వభవనము దీర్పగదరా!-కృష్ణా! విలసిల్లుము మామదిరా-కృష్ణా
శాశ్వతాత్మము గూర్చవుగదరా-కృష్ణా! సరసనారాయణతీర్థునెదరా-కృష్ణా

కం మిత్రులిటు వేడ కృష్ణుడు
రాత్రించరు నోటమారి రయముగ బెంచన్
గాత్రము, వాండ్రెల్లౌ నవిసి
గోత్రాతయు హితులు చనిరి గోకులమునకున్. 11

మ. మురళీగాన వినోదలీల బలరామున్ గూడి గోవిందుడా
దరి,మందన్ వని బీళ్ళమేపి, సుఖులై తానుండు సౌభాగ్యమున్
సరిలేనట్టిది చూచి బ్రహ్మ మదిలో సందేహియై దూడలన్
హరియించెన్ వ్రజబాలరాజి నొకనాడత్యంత మాయాధృతిన్.

కం. గోవత్సంబుల బాలుర
నా విధికొని దాచుటెఱిగి హరిదయతోడన్
తా వరలె నన్నిరూపుల
నేవిధి లోపంబు తల్లు లెఱుగని లీలన్. 13

8 వ కీర్తన

అంత బ్రహ్మ వచ్చుట—

నలు మోము లలర నలువయడకు విచ్చేసెన్
తలఁచి తలఁచి మది చెలఁగ చెలఁగ-పాట తా విష్ణు నుతించి
దండ కమండలముల గొని దనుజుల నొంచి
అండ బ్రహ్మాండముల తీరకల నన్నిటి నిర్మించి

శ్లో॥ ఇత్థం భూతం హరిం దృష్ట్వా వత్సరాంతే విధిః స్వయమ్,
సందర్శిత జగత్కోటిశరీరం స్తౌతి సాదరమ్. 14

9 కురంజీ (భైరవి) రాగము - ఆదితాళము.

ప. జయజయ గోకులబాల జయసకలాగమమూల
దయయా మాం గోపాల దీనం పాలయ బాల

1. దేవ మయా చరిత మిదం దీనధియా అపరాధం
శ్రీవసుధాధవ కృపయా కేవల మిహా ధునీహి

2. ఈక్షే తావక దేహే ఈశ జగంతి నిరీహే
వీక్షా శిక్షిత మోహే వేదాంతాగమ గేహే

3. జగదండకోటితనో జగదుదరాంతరసుతనో
అగణితసంజాతమనో అపరమితాశ్రితధేనో

4. వితరమ యీశ్వర కరుణాం విఘటయ మోహావరణం
సతతమ్మే భవశరణం సాధయ సంసృతితరణం

5. ఇతి విధినా పరిగీతం శ్రుతివచసా హరిచరితం
యతినారాయణకథితం యదుకులభూషణముదితం

శ్లో. లీలామానుష దేహంలక్ష్మీశం త్వాం ప్రసాదయే దేవమ్,
సంసారార్ణవపతితం కంసరిపో మాం త్వముద్ధర త్వరయా 15

10 మోహనం (రేగుప్తి) రాగము - ఆదితాళము.

ప. దేవ దేవ ప్రసీద మే-దేవకీవర బాల- దీనజనపరిపాల-దేవ

1. లీలావినోదవిగ్రహా లక్ష్మీపతే
బాల మోహావినిగ్రహా బాలోన్నతే
కలితసేవకానుగ్రహా కామాకృతే
అలఘులీర్యపరిగ్రహా అఖిలాండపతే
ఖిలమునిబృందానుగ్రహా గోపాలకృష్ణ

మి. బాల ఘననీలాతిశీల హేమచేలా - నంత
లీలాగమమూల శ్రీలోలాతివిశాలఫాల - బాలగోపాలకృష్ణ

గీ. వత్సరాంతంబునం బ్రహ్మ వచ్చి మఱల
వత్స బాలక బహురూప వర్తనమున
సర్వజగదంతరవ్యాప్తి చాటు కృష్ణు
విష్ణు గుర్తించి భక్తితో వేడె నిట్లు. 14

9 వ కీర్తన - బ్రహ్మ కృష్ణుని స్తోత్రము చేయుట.

ప. మేల్ మేల్ ! గోకులబాల ! మేలా వేదాలవాల !
మేల్ దయ నీకె నన్నేల జోలున్ దీనుడ చాల
1. దేవా ! నాయీచరితము దీనముగడు నజ్ఞానము
శ్రీ వసుధావర ! సైపుము కేవలకృప నానేరము
2. ఈశా ! నేగనుచుంటిని ఈజగములు నీ మయమని
నా శంకలు చనె నినుగని నమ్మితి శ్రుతులకు నెలవని
3. జగములెన్నొ తగు నీలో జన్మింతు రెందఱు మనువులో
నెగడెద వీ వన్నిటిలో నీవారిలో గోవులలో
4. కరుణన్ ప్రభు ! గురియింపుము ఘనమా భ్రమ విరియింపుము
శరణ మెపుడు గొని పెంపుము సంసారము తరియింపుము
5. తొలిచదువుల గాన గతిన్ వెలసెను హరికథ ఫణితిన్
నలువ శ్రీకృష్ణ నుతిన్ నారాయణతీర్థ మతిన్

కం. లీలామానుష దేహున్ శ్రీలలనా నాథు కృష్ణు సేవింతు నినున్
తేలింపు జన్మ జలధిన్ సోలు ననున్ త్వరగ కరుణ నుతు కంసారీ

10 వ కీర్తన - బ్రహ్మ కృష్ణుని స్తోత్రము చేయుట.

ప. దేవ ! దేవ ! నన్ను బ్రోవవ—దేవకీతనయుడవా ! దీనులగావవా !
1. మేలా రూపము నీదులీల శ్రీకాంతుడవు
ప్రీలు మోహము నీ ప్రేమల వరబాలుడవు
తాళెదా భక్తులపాల మదనసముడవు
చాలెదా సత్యంబు దేల జగదీశుడవు
యేలెదా మునుల నేవేళ గోపాలకృష్ణ
మి. నీలిమొయిలన పసిడి సేలువతో సుశీల
కేళి వేదము మొదలై శ్రీలోల్క— ఫాలంపు హేల—బాలగోపాలకృష్ణ

2. శ్రీవత్సలక్షణాంచిత శ్రీభావిత
దేవగంధర్వసేవిత దివ్యాయుధ
గోవత్సగణసంవృత గోపాలవృత
అవ్యయమునివందిత అచింతిత
భవ్యగోకులనిరత గోపాలకృష్ణ

మి. పీతాంబరపీత విధుశీతాఖిలతాతాఽఘవి
ఘాతార్జున సూతామర గీతాగమజాతభాత - బాలగోపాలకృష్ణ

3. పూర్ణేందుమండలానన పురాతన
పూర్ణసువర్ణవాహన వరానన
తీర్ణసంసారమోహన ధీరాయన
కర్ణకుండలశోభన కంజాసన
వర్ణితవీర్యవామన గోపాలకృష్ణ

మి. నారాయణ ధీరాగమసారాఘవి దూరాసమ
హారారి వి దారామర వీరాసంసారపార-బాలగోపాలకృష్ణ

శ్లో॥ కర్పూరాభౌ కువలయదళశ్యామలౌ చాభిరామౌ
కల్యాణానాం సకలజగతాం మాశ్రయౌ గోపబాలౌ
భక్తత్రాణాధ్వరవరవిధౌ దీక్షితౌ మోక్షహేతూ
మాయాశక్త్యా విరచితతనూ రామకృష్ణౌ స్మరామి. 16

శ్లో॥ భగవంత మితి స్తుత్వా విధిః స్వం ధామ సత్వరమ్
హరిణా గురుణా జ్ఞాతో యయౌ కృష్ణోపి గోకులమ్ 17

అథ యాజ్ఞికానా మాగమనమ్—

11 సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము.

1. అరణిపాలాశకుశ భారం వహంతో
ధరణితలే సతతం ధావంతో యాజ్ఞికా ఆయాంతి

2. శ్రీవత్సమను చిన్నెతోడ సిరికోరగ
దేవగంధర్వులు వేడ చక్రాదులెనయగ
గోవత్సముల మందఁగూడ గోపకుల్ గొల్వగ
సేవించు మునివరులు పాడ నపు డద్భుతముగ
తానా గోకులము నీడ గోపాలకృష్ణ

మి. బ్రోవుతండ్రివై శశి – రవి పీతాంబరమున
పోవుపాపము, పార్థసారథి–వై విబుధాగమములన్ దగ–బాలగోపాలకృష్ణ

3. మోము పూర్ణిమసోముడనగ తొల్తటి పెంపుగ
ధీ మహతి గరుడునిపై జనగ సొంపెనయగ
మేమీ మోహము దాటిమనగ ప్రాపైతివిగ
నీ మేల్కుండల కాంతిగనగ మా మెప్పు మించగ
వామనుడవై విక్రమము గొనగ గోపాలకృష్ణ

మి. ఓమి నారాయణతీర్థ – నొనరు సఁముల, వేదనుతిశుభ
మామహిమసంస్తుతిని వైరుల – నసురవీరోత్తమా: మింతువు–బాల గోపాలకృష్ణ

శా. బాల్యప్రాయము గోపభావమలరన్ భవ్యాభ కర్పూరమో
నైల్యంబున్ దగు కల్వరోయనగ విన్నాణంబుగన్ భక్తసౌ
శీల్యత్రాణమె యజ్ఞదీక్షగ, జగచ్ఛ్రేయార్థమాయాఢ్యులౌ
కల్యాణాత్ముల రామకృష్ణులను మోక్షప్రాప్తికై గొల్చెదన్ 16

ఆ. వె. బ్రహ్మ యిట్లు వేడి భగవంతు గురు కృష్ణు
సెలవుఁబొంది తనదు నెలవుఁ గాంచె
బ్రహ్మమాయ విడిన పశుబాలకులతోడ
హరియు గోకులమున కరిగె నంత. 17

అంత యజ్ఞముచేయువారి ప్రవేశము—

11 వ కీర్తన.

1. అరణులు పాత్రలు దర్భలు మొదలౌ యజ్ఞవస్తువుల గొనుచున్
పరుగులెత్తుచున్ యాగశాలలన్ పరతెంతురు యాజ్ఞికులున్

2\. పవిత్రపాణయో నిత్యం పశులక్షణవిదో
సవితృమండలాంతస్థం ధ్యాయంతో యాజ్ఞికా ఆయాంతి
3\. అహం పూర్వమహం పూర్వ మితి యజ్ఞకుశలా
గహనకర్మసామాదీని గాయంతో యాజ్ఞికా ఆయాంతి

అథ యజ్ఞపత్నీనా మాగమనమ్—

12 జనకపులకాంభోజిరాగము - ఆదితాళము.

యజ్ఞపత్నీబృంద మథునాయాతి యాగశాలామ నింద్యకర్మవిధినా
విజ్ఞానపూరిత శుద్ధమనసాసహ విశ్వాసపూర్వక సప్రమశిరసా
దివ్యసుందరం భవ్యకంధరం ధృతనవ్యపీతాంబర మద్భుతహారం
చారుకబరీభారభరితం దివ్య చామీకరాభరణగణభాసితం

౫. ఏవం యజ్ఞపత్నీ సహిత యజమాన యాజ్ఞిక ప్రవర్తితే యజ్ఞ
కర్మణి సాక్షా ద్యజ్ఞస్వరూపీ భగవాన్ కందర్పదర్ప మహాసర్ప
గరుడాయమాన దివ్యమూర్తిధరో గోపబాలైస్సహ శ్శనై శ్శనై
స్సంచరన్ చారయన్నపి గోవత్సాన్ తనుపవనదేశమాజగామ,
తత్ర కదాచి ద్వత్సపాలనసమయే బాలా ఊచుః. 18

శ్లో॥ వయ మిహ విచరామో హ్యన్న మాకాంక్షమాణాః
కథ మిహ భగవన్నో బాలకానా మిహాన్నమ్,
ఇతి వనభువి పృష్టో బాలకై ర్బాలకృష్ణో
వ్యవద దిహ చ భూయో దన్న మత్యంత మృష్టమ్.

శ్లో॥ యజ్ఞశాలేయ మస్మాభి రత్రైవాన్నం హి లభ్యతే,
గచ్ఛ పృచ్ఛేజ్యశాలాయాం యజమానం చ యాజ్ఞికాన్. 20

శ్లో॥ యది తే న ప్రయచ్ఛంతి యాచస్వాన్న మశంకితః,
తత్పత్న్యః ప్రతిజానంత్యో దాస్యం త్యన్నాని తాః స్త్రియః. 21

2. పవిత్రహస్తముల నెప్పుడు యజ్ఞ పశువులరీతులఁ దెల్పుచున్
రవిమండలమునఁగలహరి నెంచుచు రయమునవత్తురుయాజ్ఞికులున్
3. నేమించెద! నేమించెద, యజ్ఞము నోమించు విధుల నంచున్
సామగానములఁగర్మతంత్రముల జమపుచువత్తురు యాజ్ఞికులున్

అంత యజ్ఞపత్నుల ప్రవేశము—

12 వ కీర్తన.

యాగశాల శుభవిధి నెరవేర్పన్ యజ్ఞపత్ను లరుదెంతు రెలర్పన్
బాగెరుగుపతివ్రతలుసుమతులున్ పతివిశ్వాసముగలుగు వినతలున్
ఆగరితలమేల్ మెడల సొగసులున్ అలరుపట్టువస్త్రములువిలసిలున్
సోగనెరికురులసోయగమ్ములున్ శుభమాంగళ్యభూషణమ్ములున్

వ. ఇట్లు యజ్ఞపత్నులతోఁగూడ యజమానులు యాజ్ఞికులు, యజ్ఞకర్మలు సల్పుచుండిరి. సాక్షాత్తు యజ్ఞస్వరూపుడైన భగవంతుడు శ్రీకృష్ణుడు మన్మథునిగర్వమనే పెనుబాముకు గరుడపక్షివంటి (అనగా మన్మథుని గర్వమును హరించునంత సౌందర్యము గల) దివ్యమూర్తిధరించి గోపబాలురతో మెల్ల మెల్లగ తిరుగుచు గోవులను, దూడలను త్రిప్పుచు ఆ యజ్ఞశాలకు సమీపముగ నుండు, అడవులకు విచ్చేసెను. అక్కడ ఒకసమయమున దూడలను మేపుచుండగా కొందరు గోపబాలకులు ఇట్లు కృష్ణునికి విన్నవించిరి. 18

మత్తకోకిల: "ఆకలింగొని యిందుతిర్గెదమన్న! యన్నము గోరుచున్
ఏకతంబుగ మాకు బాలుర కిందు నన్నము చేకురున్
శ్రీకరా!" యని కోరు బాలురఁజేర్చి కృష్ణుడు నిట్లనున్
"మీకుచేకురు నిందు కోరిన మృష్టభోజన మిప్పుడే." 19

మత్తకోకిల: యజ్ఞశాలయదే! కనుండొక డన్నమున్నది యేగరా
యాజ్ఞికాళిని యజ్ఞకారకు నన్నమిమ్మని కోరరా
ప్రాజ్ఞు లన్నము పెట్టరో? చని భార్యలన్ మఱివేడరా
యజ్ఞపత్నులునన్నమిచ్చెదరమ్మలౌగదవారురా. 20, 21

శ్లో॥ యాఞ్ఞికైర్యజమానేన ప్రత్యాఖ్యాతశ్చ పైర్ద్విజైః,
యయాచే యజ్ఞపత్నీస్తాః కృష్ణాగ్రే గోపబాలకః. 22

శ్లో॥ సకృచ్ఛ్రవణమాత్రేణ స్వాద్వన్నాని బహూన్యపి,
ఆదాయ తాః పరం కృష్ణం ముక్తసంగాః ప్రదుద్రువుః. 23

శ్లో॥ తత్ర గత్వా తు గోపాలం గోపీజనమనోహరమ్,
భోజయిత్వాథ సంతుష్టం విహితాఞ్జలయోఽస్తువన్. 24

13 మోహన రాగము - ఆదితాళము.

ప. బాలగోపాలకృష్ణ	పాహి పాహి
అ. నీలమేఘశరీర	నిత్యానందం దేహి దేహి
1. కలభసుందరగమన	కస్తూరిశోభితానన
నళినదళాయతనయన	నందనందన
మిళితగోపవధూజన	మీనాంక కోటిమోహన
దళితసంసారబంధన	దారుణాసైరినాశన
2. యజ్ఞయజ్ఞసంగక్షణ	యాదవ వంశాభరణ
యజ్ఞ ఫలవితరణ	యతిజనశరణ
అజ్ఞానఘనసమీరణ	అఖిలలోకకారణ
విజ్ఞానదళితావరణ	వేదాంతవాక్యప్రమాణ
3. వ్యత్యస్తపాదారవింద	విశ్వవందిత ముకుంద
సత్యాఖండ బోధానంద	సద్గుణబృంద
ప్రత్యస్తమితభేదకంద	పాలిత నంద సునంద
నిత్యదనారాయణతీర్థ	నిర్మలానంద గోవింద

శ్లో॥ యజ్ఞపత్న్యస్తు మీశానాం లీలాగోపాలవిగ్రహమ్
ప్రసాదయంతి యం వేదా స్తాత్పర్యేణామనంతి తే. 25

సుగంధి: అంత గోపబాలుడేగి యన్నమంచు కోరగా
నింతయైన విప్రవర్యు లీయకుండ పోమ్మనన్
అంత యజ్ఞశాల వెన్క కాతడేగి స్వామికై
కాంతలన్ ద్విజాంగనాళిఁ గాంచి కోరె నన్నమున్. 22

సుగంధి: బాలుకోర్కె వారు విన్చు భక్తితోడ వేగమే
చాలునన్ని రుచ్యమై యెసంగు వంటలూనుచున్
ఆలమందకేగి గోపికాంగనా మనోహరున్
బాలకాళిఁ దన్పి మ్రొక్కి ప్రస్తుతించి రిట్టులన్. 23, 24

12 వ కీర్తన – యజ్ఞపత్నులు శ్రీకృష్ణుని స్తోత్రము చేయుట.

ప. బాలగోపాలకృష్ణ ఏలు! ఏలర!
నీలిమబ్బు బోలు మేన నిండొమోదమీయర ఈయర!

అ. గున్న చెన్నొగమనమున గొనబౌ కస్తూరి మోమున
కన్నులు విరితమ్ములన గారాబమున
నిన్ను నందుడు గోపికలు గన నెనరున మారుని రూపమున
భిన్నమై యిహబంధములుచన బిరుసువైరుల ద్రుంతువు తెంపున

2. యజ్ఞమై యజ్ఞము రక్షించి యదుకులము పెంపుగ జన్మించి
యజ్ఞఫలము లిప్పించి యతుల మన్నించి
అజ్ఞతమబ్బన గాలివై మించి అఖిలజగము కల్పించి
విజ్ఞతన్ భ్రాంతుల నణంచి వేదాంతార్థము నిరూపించి

3. పదముల మార్పులింపొంద ప్రణతులిడ విశ్వము, ముకుంద!
సదయబోధ లెందు చెంద సద్గుణము లొంద
మొదటిభేదము లంతమంద మునులు యోగులు జ్ఞానమంద
ఎద నారాయణతీర్థు నంద నెనయు గోవింద! శుభమొంద.

గీ. వేద తాత్పర్య నుతు నీశు విష్ణు కృష్ణు
బాలలీలా విలాసు గోపాలసుతుని
యజ్ఞపత్నులు సేవించి రలరఁజేసి
బాలగోపాలక తరంగ భంగి నిట్లు. 25

14 మోహన (రేగుప్తి) రాగము - ఆటతాళము.

ప. బాలగోపాల మాముద్ధర-కృష్ణ పరమకల్యాణ గుణాకర
అ. నీరద నీలకళేబర - కృష్ణ నిరుపమ కౌస్తుభ కంధర
1. నందనందన భక్తచందన - సుర బృందరచిత బహువందన
మందస్మిత సుందరానన - కోటి మదనసుందర జగన్మోహన
ఇందిరామందిర - భక్త సుందర హృదయారవింద
భృంగ భక్తి మకరంద నందిత గోపికాబృంద

తాం తాహాతధైదత్తతాం-తక్కతో ధిమ్మిణాం గిణతో ధిమ్మిరే-త
క్కత్తో ధిమ్మిధిమికిటతోధిమ్మిరే - తక్కత్తో దిగిణాందిగంగిణత్తోం
గ ధిగ్గుడుదధిగ్గుడు దత్తోంగ - తోదగిణంగ త్రిరుతోంగ - ధిగ్గుడు
ద ధికితకిటదధిగిణతోం - బాలగోపాల

2. యజ్ఞాదికర్మఫలప్రద - కృష్ణ యదుకులజాతసుఖప్రద
యజ్ఞసంరక్షణ దీక్షిత - కృష్ణ యతిజనముక్తిదసువ్రత

తాధైయ్యధై ధత్తధా - కిటతకిత తొక్కణ్ణాంకిణ్ణం-తరికిట తరికిట ధిమి
ధిం ధింధిమికిట - తోంగిట కిటత్తోంగ తోంగిణ - కిణకిణ ధరిధరి
కుంతకతక-దిగ్గుడుతకతక దిగ్గుడుతక - గణపతి గురుశ్రీపతిషణ్ముఖ
జయజయజయ - ఝుంతరి కిటతక తత్తోంగిటతోంగ - తక గిణ
దినహతధిమితాతాధాం - తకదిగ్గుడుతక దధిగిణతోం - దినహత
ధిమితాతాధాం - తకదిగ్గుడుతక దధిగిణతోం

మ. చింతితజన చింతామణిగణ సంతత సుఖసంతానప్రద
మందరధర మంజుళ మౌక్తిక నందితజన నందాత్మజ వర
బృందావన బృందారకగణ వందితపద వసుదేవాత్మజ

జయజయజయ-ఝుంతరికిటతక తత్తోంగిట తోంగి - తోకగిణ దినహ
తధిమితాతాధాం తకధిగ్గుడుతకదధిగిణతోం - బాలగోపాల

14 వ కీర్తన - యజ్ఞపత్నులు శ్రీకృష్ణుని స్తోత్రముచేయుట, నృత్యము చేయుట.

ప. బాలగోపాలా! ననుబ్రోవరా! కృష్ణ బహుసుగుణముల కీవె తావురా
అ. నీలిమొయిలను మేననెనయురా కృష్ణ నెనరా కౌస్తుభము మెడను మొనయురా
1. సుతుడంచు నందుండు తలచురా! సుగ-త్రతి భక్తఛందనుడని గొలుచురా
స్మితముమోమున నెంతో పొలుచురా! మరు -చెలువు నెల్లరు మెచ్చ గెలుచురా
అతులమా సిరినెలవు; భక్తుల మతులై పద్మము లీవె యళిరా
వితతభక్తి రసంబు తేనెల ప్రేనెలంతలు గ్రోలెదరురా

తాం తాహాతధైదత్రితాం-తక్కతో ధిమ్మిణాం గిణతో ధిమ్మిరే-త
క్కత్తో ధిమ్మిధిమికిటతో ధిమ్మిరే - తక్కత్తో దిగిణాందిగంగిణత్తోం
గ ధిర్గుడుదధిర్గుడు దత్తుంగ - తో దిగిణంగ త్రిరుతోంగ - ధిర్గుడు
ద ధికితకిటదధిగిణతోం - బాలగోపాల

2. యజ్ఞఫలము లిప్పించవా? కృష్ణా! యదువంశమున మేలు పెంచరా
యజ్ఞమేలుదిశ మించవా? కృష్ణా! యతిరక్షవ్రతమని యెంచవా

తాధైయ్యాధై ధత్తధా - కిటతకత త్క్కణ్ణంకిణ్ణం-తరికిట తరికిట ధిమి
ధిం ధింధిమికిట - తోంగిట కిటత్తోంగ తోంగిణ - కిణకిణ ధరిధరి
ఝంతకతక-దిర్గుడుతకతకదిర్గుడుతక - గణపతి గురు శ్రీపతిషణ్ముఖ
జయజయజయ - ఝంతరి కిటతక తత్తోంగిటతోంగ - తక గిణ
దినహతధిమితాతాధాం - తకదిర్గుడుతక దధిగిణతోం - దినహత
ధిమితాతాధాం - తకదిర్గుడుతకదధిగిణతోం

జిజ్ఞాసులకును చింతామణివి గావ? సిరియుసంతతియొసగ సేమమిత్తువు గావ?
ప్రజ్ఞమందరమూనవ? బహుముత్యముల గొనవ? భక్తులలరనందు పాలనసైకోవ?
ప్రాజ్ఞులౌ బృందావనదేవతలు మ్రొక్కపదముల వసుదేవ భవ్యాత్మజుడవు గావ?

జయజయజయ-ఝంతరికిటతక తత్తోంగిట తోంగి - తొకగిణ దినహ
తధిమితాతాధాం తకధిర్గుడుతకదధిగిణతోం - బాలగోపాల

3. అన్నమయాదిషుపంచసు త్వా- మంతర మానంద విగ్రహం
ఉన్నతఫలమామనంతి తే జగ-దుదయలయాదిషు లక్షితం
తద్ధిత్వమేవాసితద్ధిత్వమేవాసి-తత్సర్వమేతత్త్వమేవాసినూనం
ఉత్తుఙ్గముక్తామణిప్రస్ఫురద్దివ్య - మత్తేభవద్యోగిచిత్తేస్ఫురంతం
నృత్యంత మేత్యం తమానందమీడే - హితంత్వా మహంత్వా
మహంత్వామహం

తధితకుకు దకుకుత తత్తకుకుధికుకు - తత్తత్తఙ్గు తక్కిటకిటకుధరికిట
తత్తోంగ - కిట్టకతకిటదధిగణత్తోం - బాలగోపాల

4. సంతత మంత రవస్థితం - హృది సత్యవిజ్ఞానసుఖాకృతిం
అంతర్యామితయోదితం - యోగి చింతిత మాకలయామి తం

తత్ధిగ్గుడుధత్తాం - తత్తధిగ్గుడుధత్తాం - కిడతకత త్తరికి తత్తరికిదోగు
డుదోగుడుతకధోంధోం - కుందకిటకిటధరికికుందత్తకుకుధరికి -
ఢేకు ఢేకుకుధరికిఢిక్కప్రభేదమిహ - ఝుకు ఝుకుజర్ఝణ

జయశీలనటనమిహ - సకలజగదాదిం సకలమునిగీతం
సకలనిగమాంతజనితాంతమతివిదితం
తంపరమయోగిగణచింతిత మఖండసుఖ
సంపద మపారమహిమాన మణిమాన మిహ
రంగత్తరంగమాతంగ వరహంసగతి
మంజీరమంజురటనట మఖిలరంజనం

తతధింతధింతతకిట ధిమిధిమిధిమి తధీతకిట ధిమితకిట ధిమితకిట హం
తధీం - తాహత్తరీం తాహత్త ధిన్నాం - తాహత్తధీం - ధిన్నా
ధిన్నాహత్తతాంధిన్నా ధిన్నధీం - తాతాధిన్నధీం - తద్ధిన్నతక
ధిన్న తాహత్తధిన్నాం - కత్తరిడికత్తరిడి కాహురె కాహురె -
కంజరిడికంజరిడి దేహురే రాహురే

3. అన్నమయాది కోశమ్ముల నీవు నైజింట నలరు రూపమ్ముల
ఉన్నతమైనఫలమ్ముల గొనెద వొనరారియుణగు జగమ్ముల
ఉన్నదంతయు నీవె ఒనరెదంతట నీవె ఒప్పతత్త్వము లెల్ల నూహింప నీవే
చెన్నొను ముక్తామణుల సింధురమ్మునయోగి చిత్తంబులందెంతో భాసిల్లెదీవే
ఎన్ననౌనృత్యమున నెంతో గానందమున హితుడౌ నిన్నెంతుమువిమె నిన్నే మే

తధితకుకుదకుకుతత్త కుకుధికుకు – తత్తత్తోంగు తక్కిటకిటకు ధరికిట
తతోంగ – కిట్టకితకిటదధిగణతోం – బాలగోపాల

4. ఆనయమ్ము హృదయమ్ము నందవా విజ్ఞానానందరూపము నొందవా
ఎనసి మదిలో వ్యాప్తి చెందవాయోగి జనులు చింతింప ముద మొందవా

త్తధిగ్గడుధత్తాం – తత్తధిగ్గడుధత్తాం – కిడతకత త్తరికిత త్తరికిదోగు
డుదోగుడుతక ధోంధోం – కుందకిటకిట ధరికికుంద త్తకుకుధరికి –
ఢేకు ఢేకుకుధరికిఢిక్క ప్రభేదమిహ – ఝంకు ఝుకుజఝణ .

నిను జగమ్ముల మొదలని గెల్చువాడను మునులపాటల నందవా
దనరు వేదాంతముల మొనసి వినుతుల చెందవా ?
గనినిన్నఖండసౌఖ్యము గొనుయోగుల మనసులకు చెందవా ?
ఎనలేని మహిమల ఘనుడ విందింపొందవా ?
దనరునంచ యేన్గు తత్తడి నడకల
ఘనఘన గజ్జల జనులలర పెంపొందవా?

తధింతతధింతతకిట ధిమిధిమిధిమితధీతకిట ధిమితకిట ధిమితకిట హాం
తధీం – తాహ త్తధీంతాహత్తధిన్నాం – తాహాత్తధీం – ధిన్నా
ధిన్నాహత్తతాంధిన్నా ధిన్నధీం – తాతాధిన్నధీం – తద్ధిన్నతక
ధిన్న తాహత్తధిన్నాం – కత్తరిడి కత్తరిడి కాహులరె కాహులరె –
కంజరిడికంజరిడి దేహులరే రాహులరే

సంగీత సాహిత్య విద్యావినోద పరగోవింద గోపాల
గోపీమనోహారే - మతిరస్తు - రతిరస్తు మంగళం భవతు మమ

తద్ధింత తద్ధింత తకిటధిమిధిమిధిమిత - ధీతకిట ధిమితకిటకిడ్తకత
కిటదధి గణధోం - బాలగోపాల

5. తారకసమముక్తహారకం భక్త-కారుణ్యారసపూర ధారకం
నారదముని క్షేమకారకం-ధీరనారాయణతీర్థతారకం
తాంతాహతధణతాంధణాంధణతాం-ధణ్ణాంధణ్ణతాం
తద్ధిమ్మితద్ధిమ్మితాణ్డవాలోలం-రింఝురింఝురింఘుణరాధాలోలం
కుందకిటకిటధరికిగోపికాజారం - నగధరంతోంధిత్తనవనీతచోరం
త్వామహం కలయామి ధీర - మనామయం సకలకామదం భువి
సంతతమానన్దతాణ్డవాలోలం - సద్గుణమణిగణభూషణజాలం
సుందరగోకులబాలగోపాలం - సత్యప్రతిజ్ఞసంతానగోపాలం
విఖ్యాతసత్కీర్తివిజయగోపాలం - నందస్మితానన్దమదనగోపాలం
కందర్పకోటికల్యాణగోపాలం - భక్తజనబృంద ప్రసన్నగోపాలం
సిద్ధజనసిద్ధాంతసిద్ధగోపాలం - మత్స్యావతారాదిమహిమగోపాలం
తం త్వా మహం త్వా మహం

తద్ధితకుకుధికుకుతత్తత్తకుకుధికుకుత త్త - తోంగుతక్కిటకిటకుధరికి
టతధోంగ - కిడ్తకిటతకిటదధిగణధోం - బాలగోపాల

5. ధైధరికిటతాహాంధిత్తా - జేజేఝుంతరిదిగిధిగిదిత్తా - దిత్తరిదిగిదిర్గు
డుదిగిదిర్గుడుదిత్తా - తదిమితోదిమితోంగిటదిత్తాతత్తోంతత్తోం
గక్కిటతక్కిట-ధణధణతదిమిహిణ్ణం-ధళంగుతకతకదదిగిణధోం

సెనరా సంగీతమ్ము-గానబౌసాహిత్యమ్ము   విని వినోదము నొందవా
నినుగోపికలుగొల్వ కను!-మోదముశుభమ్ము   నిత్యమ్ము! గోవింద !గోపాల! శ్రీలోల

తద్ధింత తద్ధింతతకిటధిమిధిమిధిమిత - ధీతకిటధిమితకిట కిడ్తకత
కిటదధి గణదోం - బాలగోపాల

5. హారముల ముత్యముల్ తారలా? మూపై   కారుణ్యామృతంపు ధారలా ?
నారదునిమేలౌ తోహరలా? సేమహా   నారాయణతీర్థ పేరలా?
తాంతాహతధణతాంధణాంధణతాం   ధణ్ణాంధణ్ణతాం

తద్ధిమ్మి తద్ధిమ్మి-తాండవామాడన్   రింఝు రింఝు రింఝుణ-రాధికతోడన్
ఝుందకిటకిటధరికి-గోపికలగూడన్   నగమూని-తోంధిత్త-నవనీతము వేడన్
ధీరుడౌనీవే మాదిక్కై తనర్పన్   ఏరుజలేకెల్ల కోరికలఁ దీర్పన్
తీరా తాండవమెపుడు దివ్యానందములన్   నీ రమ్యమానగల సెతిసద్గుణములన్
తోరమా వ్రేపల్లె దూడల మేపంగన్   ఆరూఢి సంతాన మభయ మ్మొసంగన్
వీరుడవై కీర్తి విజయోత్సవమునన్   మాయండబోయిన మందస్మితమునన్
శ్రీరహిస్మరకోట్ల చెల్వౌ శుభములన్   సారకృపన్ భక్తసాధు బృందములన్
చేరమనస్సిద్ధి సిద్ధసంఘములన్   మీరిమీనము మొదలౌ మేటిరూవములన్
మేలొందు నిన్నెంతుము మేమే నిను, మేమే

తద్ధితకుకుధికుకుత త్తత్తకుకుధికుకుతత్త-తోంగుతక్కిటకిటకుధరికి
టతధోంగ-కిడ్తకిటతకిటదధిగణధోం - బాలగోపాల

6. ధైధరికిటతాహంధిత్తా - జేజేఝుంతరిదిగిధిగిదిత్తా - దిత్తరిదిగిదిర్గ
డుదిగిదిర్గడుదిత్తా-తదిమితోదిమితోంగిటదిత్తాతత్తొంతత్తొం
గక్కిటతక్కిట - ధణధణతదిమిహిణ్ణాం - ధళంగుతకతకదదిగిణధోం

స్వామినం విచిత్రవనమాలినం – పతత్రిరాజగామినం
పరిపాలితగోధనం – భుజగపతిశాయినం – సదానందదాయినం
సమస్తవేదసాధనం – సనాతనం – బాలగోపాలకం – భజామి

రేహు రేహు రేరింఖణ రింఖణ – కాహు కాహు రేకంజరి కంజరి –
ఝుకు ఝుకురో ఝణతజ్జగగిణ – ధేకు ధేకు రే – ఢింకుకుఢింకుకు –
ఝంఝురుంఝుహరిటకుమురింఖణ – తక్కిటకిటతక దిక్కిటకిటతక –
తొంగిటకిటతకనంగిటకిటతకతహతహతదిమిత – ధణేకుదధిగిణ
తోం – బాలగోపాల

శ్లో॥ స్తుత్వా తం యజ్ఞపురుషం యజ్ఞపత్న్యస్తదాజ్ఞయా,
పునః ప్రవివిశు ర్యజ్ఞశాలాం తద్గతమానసాః. 26

శ్లో॥ యాజ్ఞికాస్తేపి తాః పత్నీః ప్రశస్య చ పునఃపునః,
అంగీచక్రు ర్భగవతో మాహాత్మ్య ద్గతకల్మషాః. 27

ఇతి శ్రీ నారాయణతీర్థ విరచితాయాం – శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణ్యాం –
శ్రీకృష్ణగోవత్సపాలనవర్ణనం నామ తృతీయతరఙ్గః.

లలితవనమాలతో విభుడవై పులుగు రాజునెక్కు ప్రభుడవై
విలసిల్లు శేషశాయివై అలరుమానంద దాయివై
వెలయింపు గోధనము వేదములే సాధనము
చెలగింపు జ్ఞానము తోలినీవే దైవము
బాలగోపాలక భక్తి నిను గొల్తుము

రేహు రేహు రేరింఖిణ రింఖిణ – కాహు కాహు రేకంజరికంజరి –
ఝుకు ఝుకురో ఝుణతజ్జగగిణ–ఢేకు రే ఢేకు రే ఢింకుకుఢింకుకు –
ఝంఝుఝంఝురిహారిటకుమురింఖిణ –తక్కిటకిటతక దిక్కిటకిటతక –
తోంగిటకిటతకనంగిటకిటతకతహాతతహాతదిమిత–ధణేకుదధిగిణ
తోం – బాలగోపాల

ఆ. వె. యజ్ఞపురుషు నిట్లు యజ్ఞపత్నులు భక్తి
గాన నృత్యసేవ గదురఁ గొలిచి
యాజ్ఞనంది చనిరి యజ్ఞశాలకు నంత
మనసులన్ని కృష్ణు మననసేయ. 26

ఆ. వె. వారినచట పతులు వరభక్తురాంద్రంచు
మిగుల పొగడి పొగడి మెచ్చుకొనిరి
"సతులమహిమ కతన సమసె లోపంబులు
యజ్ఞఫలము మాకు నబ్బె" ననుచు. 27

ఇట్లు శ్రీ నారాయణతీర్థ విరచితమగు శ్రీకృష్ణ లీలాతరంగిణియందు శ్రీకృష్ణుడు గోవత్సములను పాలించిన వర్ణనగల మూడవతరంగము.

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి-సంస్కృతము

చతుర్థతరఙ్గము.



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

శ్లో॥ గీయతే రామకృష్ణాభ్యాం కృతం గోపాలనం తతః,
నందాద్యాగమనం పూర్వం తతశ్చ బలకృష్ణయోః. 1
కాళీయమర్దనం నాగపత్నీస్తోత్రం తతః పరమ్,
ఖరాసురవధశ్చాథ. ప్రలంబస్య చ మర్దనమ్,
దావాగ్నిభక్షణం బాలస్తుతిరత్ర నిగద్యతే. 2

అథ నందస్యాగమనమ్—

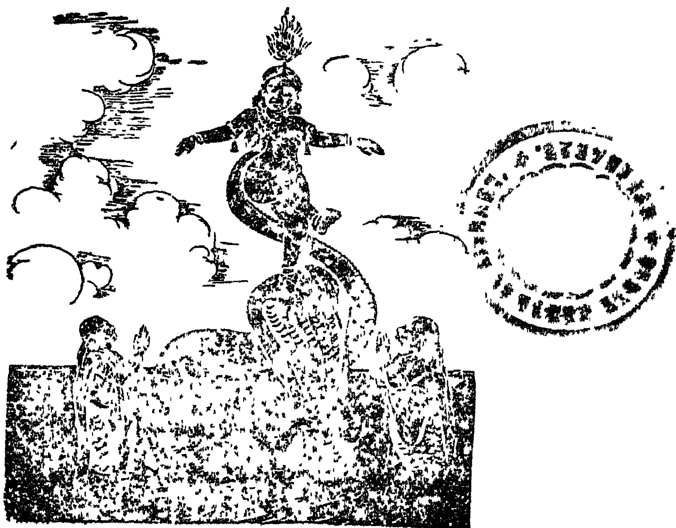
1 సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము.

గోపైరనుగతో నిత్యం గోబృందాని విచారయన్
గోపాలకస్వామీ నంద గోపో మహాన్విరాజతే.

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృ ష్ణ లీ లా త ర ఙ్గి ణి - తె ను గు

చ తు ర్థ త ర ఙ్గ ము.



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

రామకృష్ణు లొక వనమున గోవులు రాజిల మేపించుటయున్
ఈమెయి నందాదులు గోగణముల నెంచి సంతసించుటయున్ 1
కాళీయుని బలగర్వము లడగంగా హరి మర్దించుటయున్
కాళియపత్నులు స్తోత్రము సేయఁగఁ గరుణఁబూని విడుచుటయున్
ఖరుని ప్రలంబుని కృష్ణుడు గెడపుట ఘనదవాగ్ని భక్షణమున్
హరిని బాలకులు స్తుతించు కధలివి, యార్తులకగు లక్షణమున్. 2

వ. అంత నందుని ప్రవేశము—

1 వ కీ ర్త న.

మందలు మందలు గోవులపై బృందావనగోపాలురపై
నందగోపు డధినాయకుడై పొందుగ నేలును మహితుండై .

అథ బలభద్రస్యాగమనమ్—

2 సౌరాష్ట్రరాగము - ఆదితాళము.

హాలీ బలీచ ముసలీ లలితాంగదకుండలీ
నీలాంబరీ శ్వేతరూపీ బలభద్రో విరాజతే.

అథ శ్రీకృష్ణాగమనమ్—

3 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము.

శంఖీ చక్రీ గదీ పద్మీ శార్ఙ్గీ కిరీటకుండలీ
శ్రీవత్స కౌస్తుభీ దివ్య పీతాంబరో విరాజతే.

4 నాదనామక్రియారాగము - చాపుతాళము.

ప. పాహి పాహి జగన్మోహన కృష్ణ పరమానంద శ్రీకృష్ణ
1. దేవకీవసుదేవనందన కృష్ణ దివ్యసుందర శ్రీకృష్ణ
2. నందయశోదానందన కృష్ణ ఇందువదన శ్రీకృష్ణ
3. కుందరదనకుటిలాలక కృష్ణ మందస్మిత శ్రీకృష్ణ
4. కింకిణీరచితఘుణంఘుణ కృష్ణ క్రీడాలోల శ్రీకృష్ణ
5. కుంకుమపంకవిపంకిల కృష్ణ గూఢమహిమ శ్రీకృష్ణ
6. చంచలఝుళఝుళనూపుర కృష్ణ మంజుళవేష శ్రీకృష్ణ
7. తరళితకుండలమండిత కృష్ణ తాండవలోల శ్రీకృష్ణ
8. ధిక్కృతసురరిపుమండల కృష్ణ దీనపాలక శ్రీకృష్ణ
9. సాధు సాధు నటవేష శ్రీ కృష్ణ సత్యసంధ శ్రీకృష్ణ
10. పాలితనారాయణతీర్థ కృష్ణ పరమపావన శ్రీకృష్ణ

—♦ బలరామకృష్ణులు గోవులం బాలించుట ♦—

గ. అథ కదాచిదేతౌ నందకుమారౌ - నిర్మల నిరుపమ రజతాంజన శిఖరి శిఖర సముత్తుంగ దివ్యమంగళ సుందరాంగౌ - దుర్వినయ దుర్వీర్య గర్వపర్వాత విషయ విపినసంచారి మహాసుర మత్తమాతంగమహోదర కేసరిణౌ - సంతత సముల్లసిత కమల కుశేశయ కుముద కల్హారాది కుసుమ సౌరభ్య సౌభాగ్య భోగసమున్మిష దానందానుభవ దివ్యదర్శనైః హంస కారండవ సారస చక్రవా

వ. అంత బలరాముని ప్రవేశము—

2 వ కీ ర్త న.

హలము గద కుండలములన్ బలమగా కవచమునన్
తెలి మెయి నీలాంబరములన్ బలరాము డలరి విచ్చేయున్

వ. అంత శ్రీకృష్ణుని ప్రవేశము—

3 వ కీ ర్త న.

లలిత పీతాంబర కిరీట కుండల ములు గద శంఖము చక్రముతో
జలజ కౌస్తుభ శ్రీవత్సములతో వెలసెను కృష్ణుడు శార్ఙ్గముతో

4 వ కీ ర్త న.

ప. ఏలర! ఏలగ! జగన్మోహన! కృష్ణ! హెచ్చౌ మోదమీయర శ్రీకృష్ణ!
1. దివ్యసౌందర్యమున వెలసితివి కృష్ణ! దేవకీవసుదేవులకు శ్రీకృష్ణ!
2. అలరింతువు చంద్రాననమున కృష్ణ! యశోదానందులను శ్రీకృష్ణ!
3. చిరునవ్వుల మొల్లల పల్వరుసల కృష్ణ! వరలువంపౌ ముంగురుల శ్రీకృష్ణ!
4. ఘణకిణగజ్జెల గంటల కృష్ణ! కలయు నాదకరోర శ్రీకృష్ణ!
5. గూఢమా నీ మహిమ తెల్పౌసె కృష్ణ! కుంకుమంపు పూత శ్రీకృష్ణ!
6. ఝుళంఝుళమని మ్రోగు నంచెల కృష్ణ! చాల సొంపరివి శ్రీకృష్ణ!
7. తాండవమున కదలి తూగును కృష్ణ! తళతళ కుండలములు శ్రీకృష్ణ!
8. రక్కసిమూకల ధిక్కరింతువు కృష్ణ! రక్షింతువు దీనుల శ్రీకృష్ణ!
9. మేలు! సత్యము పాలింతువు కృష్ణ! మేలీయాటకై నేత శ్రీకృష్ణ!
10. శ్రీరమణ! పావనునిఁ జేయర కృష్ణ! శివనారాయణతీర్థ శ్రీకృష్ణ!

వ. అంత నొకప్పుడు నందకుమారులౌ ఆ బలరామకృష్ణులు ఇరువురు పావనము లైన వెండికొండ అంజనపర్వతము ఈరెంటికి శిఖరములవలె దివ్యములైన శోభ గల ఎత్తైన శరీరములు గలవారై దుర్వినయము దుర్వీర్యము గర్వము అనే పర్వతములపైన పెరుగువిషయలంపటత అనే అరణ్యమున, సంచరించురాక్షసులనే, మదించిన ఏనుంగులకు, సింహములై విహరించుచుండిరి. అందు నెల్లపుడు నలరు కమలములు తెల్లదామరలు కలువలు మొదలౌ నీటిపూవుల పరిమళము, నిండుచే కలుగు, ఆనందానుభవము దివ్యమైన దర్శనము గలవై, హంసలు, కొక్కెరలు, బాతులు, జక్కవలు మొదలౌ నీటిపక్షులచే అనుదినము చూప

కాదివివిధవిహంగమై రనుదినముదితమహోత్సాహసాహససమృద్ధ సముచ్ఛృంఖల కలరవావబోధితనిజానందావధీరితబ్రహ్మలోకాది సుఖై ర్నిజతటసమాగతసురవిటపిబృందై శ్చ సంతత పరిశోభమానాయాః కాళింద్యా స్తటభువి పర్యటంతౌ-కరతలకలితవేణువిషాణవేత్రౌ-నిరవధికకృపావలోకనహాసపరిహాసవిలాసై ర్నిజపరిజనానానందయంతౌ-సకలలోకపాలకావిహగోపాలౌ బభూవతుః. తే చ గోపబాలాః తదీయవిలాసాపన్నసుధారస మాకంఠమాపీయాత్యంతతృప్తతయా సముద్గిరంత ఇవ భగవదనుగ్రహప్రతిబోధిత సకలకలా స్తదీయకల్యాణగుణగణానిత్థంగాయంతో వభువిసుఖంచేరుః. 3

5 మధ్యమావతీరాగము - ఆదితాళము.

ప. కలయత వనభువి కామగతిం-కలభగమన మఖిలాత్మరతిం

1. రజతశైలశిఖరోపమకాయం-రమణీయమిహ రామనామధేయం
సజలజలదరుచిరం గతమాయం-సకలవల్లవీజనభాగధేయం

2. లలితతరమురళీనాదవినోదం - లావణ్యరసపూరసరిదాస్పదం
అళికులమిళితతులసీబృందమోదం - ఆనందనటనసుందరపాదం

3. దివ్యత్రిభంగిలలితతరగాత్రం - దేవాదివిరచితనుతిపాత్రం
భవ్యకరకమలకమనీయవేత్రం - భాస్కరకోటిప్రభంజనమిత్రం

4. సకృదవలోకనకృతజగత్ఖండం - సరసకుండలశోభిమృదుగండం
ప్రకటితబ్రహ్మాండశతకోటితుణ్డం-ప్రాకృతాసురతిమిరమార్తాండం

5. రవితనయాతటసుఘటితఖేలం - రక్షితసకలగోకులబాలం
నవరసపరిపూర్ణగానవిలోలం - నారాయణతీర్థగీతసులీలం.

శ్లో॥ గోవిందానుచరా స్సర్వే గోవిందాసక్తచేతసః,
గోవింద మనుగాయంతో సానందం ననృతు ర్వనే. 4

బడు గొప్ప యుత్సాహము అతిశయము స్వేచ్ఛ వీనితో, వానిసొంపగు ధ్వనులచే తెల్పబడునట్టి సంతోషాతిశయమువల్ల సౌఖ్యమువల్ల, బ్రహ్మలోకమును మించునవై, వెలయు గట్లపైగల దేవతావృక్షములతో ఎల్లపుడు మిగుల శోభాయమానములౌ కాళిందీతీరభూములందు, వెలయుచుండెను. అచట రామకృష్ణులు తమచేతులలో వెదురు బెత్తములను బూని, అవధిలేని దయగల చూపులతో పరిహాసములతో నవ్వులసొంపులతో తమపరిజనులను, ఆనందపరచుచు, సకల లోకములను పరిపాలించువారు ఇచట గోపబాలస్వరూపులై వర్తిల్లుచుండిరి. వారిననుసరించు ఆగోపాలబాలురును వారివిలాసమునే, అమృతమును కంఠముల వఱకు గ్రోలి, విశేషమైన తృప్తిచెందుచున్నారో యనగ, భగవదనుగ్రహ ప్రేరణగల సమస్తమైన కళ్యాణములగలవారై, ఆ రామకృష్ణుల కళ్యాణగుణ సమూహములను యిట్లు గానముసేయుచు, వనభూములందు సుఖముగా సంచరించుచుండిరి. 3

5 వ కీర్తన - గోపబాలకులు శ్రీరామకృష్ణుల స్తోత్రము చేయుట.

ప. ఇదె! కనరే వనిఁ దిరుగు వెంతయో స్వేచ్ఛన్ - ఏన్గుగున్న నడక నెల్లరు మెచ్చన్

1. వెండికొండకొమ్ము దండిగలమేనన్ - వెనుక బలరాముడును చను నాటలోనన్
నిండునీటిమబ్బు నీలిమెయి గానన్ - పండు గోపికలపంట పటుమాయపైనన్

2. కడు రమ్యమౌ వేణుగానంబుతోడన్ - కలగొల్పు నెలయేటి గమకమ్ముతోడన్
నడరు తులసీమాల నభులగమితోడన్ - అలరునృత్యము దీర్చు నడుగులతోడన్

3. నెమ్మెయిత్రిభంగిమము నేర్పు నెనయింపన్ - నెనరుగని దేవతలు వినుతులొనరింపన్
నెమ్మి చేతమ్మి బెత్తమ్ము జిగినింపన్ - సమ్మతిగ రవికోటి సరణి దీపింపన్

4. నీకటాక్షమున నేనెరిజగము వెలయున్ - శ్రీకరముగ చెక్కిళ్ళ చెవిస్రోవులొలయున్
లోకముల్ నీనోటిలోనెన్నొ తెలియున్ - నీక రవివసురతతి చీకటులు పొలియున్

5. కాళిందితీరమున గడు ఖేలనములన్ - యేలెదౌ గోకులము బాలుర ముదమునన్
ఆలింతు నవరసము లలరు గీతములన్ - దేలుము నారాయణతీర్థ గానములన్

కం. గోవిందమిత్రులెల్లరు
గోవిందాసక్తమతుల గురునందితులై
గోవిందగానలోలతఁ
గావించిరి నృత్యములను గడు తన్మయతన్. 4

— కాళీయమర్దనము —

శ్లో॥ వినా తు బలభద్రేణ కృష్ణో గోపాలకైస్సహ,
కాళియస్య హ్రదం గత్వా న్యపతత్ తజ్జలే బలాత్. 5

శ్లో॥ కాళియస్తద్ధ్వనిం శ్రుత్వా క్రోధసంరక్తలోచనః,
బబంధ కృష్ణం భోగేనదదృశు స్తం వ్రజౌకసః. 6

శ్లో॥ పశ్యత్సు నందాదిషు గోపికాసు శ్రీకృష్ణమే వాఖిలమిత్రభూతం
తుష్టావ రామస్సకలాత్మదర్శీ సర్వాత్మకంకృష్ణమనన్యదృష్ట్యా. 7

6 కర్ణాటసారంగరాగము - ఆటతాళము.

ప. బంధనా న్మోచయ–కాళీయకృత–బంధనా న్మోచయ

అ. బంధనా న్మోచ యాత్మాన మనుపమ
బల మనుస్మర తావక మధునా

1. కారణం జగతా మఘౌఘవి–దారణం హి భవాన్
దురితా శేషశోక మహీభార
వారణాయ కృతమానుష వేష శ్రీకృష్ణ

2. బాలచాపలతయా తవానఘ–లీలయాల మిహా
కాళియవిష మాశు వినాశయ
కలయ గోకులకల్యాణ మథ భో

3. నందగోపమహిషీ తవేయ మ–నిందినీ జననీ
నంద మేన మానందయ తామపి
నందనందన సుందర శ్రీకృష్ణ

4. కృష్ణతత్త్వవిదాగీత మతి–వృష్ణిజనముదే
విష్ణుభక్త శివనారాయణతీర్థ
విరచితం విపులానంద ముదితం

గీ. నందు డెందా! రాముని పంపె; నాడు శౌరి
గోపయువకవీరులనెల్ల గూడి చనుచు
పందెమూని యాపుష్పితాళిఁ బల్మి దాటి
కాళియాహి వెస్మడుగుసరో ఘనతఁ జూచె. 5

— ఉత్సాహము —

కలగు మడుగు సడిని వించు కాళియాహి కోపియై
చెలగి కృష్ణుఁ జుట్టిపట్టె; చెంత గట్టునుండియా
కలకలమ్ము గోపగోపికలను జూచి భీతియై
తలచి రఖిలమిత్రు కృష్ణుఁ దాకె సర్పమంచటన్. 6

కం. గోపికల రవము విని చని
రాపల్లెకు నందరాము లఖిలస్థంపై
గూపించి కృష్ణు సర్వ
వ్యాపకుని ననన్యదృష్టి హలి వినుతించెన్. 7

6 కీర్తన – బలరాముడు శ్రీకృష్ణుని హెచ్చరించుట.

ప. త్రెంచుమా కట్లు – కాళీయుచుట్లు – త్రెంచుమా! కట్లు
అ.ప త్రెంచుమాకట్లు – నెంచుమా యీపట్లు
మించు నన్నింటి నీ – మేటిబల మాటయట్లు
1. జగముకల్పించి – పాపమ్ముల – సరగ నీ వడంచి
మిగులుభూభారమ్ము – తెగడంగా నెంచి
నెగడు మానవరూప – మొగి నైకొంటివి, కృష్ణ!
2. చిన్నవగు వేడుకన్ పావనతేజ! అన్న! విడువు మింకన్
ము న్నీ కాళీయువిష – మున్ దీర్పుము పీకెన్
చెన్నుగా మనగోకులము – చెందు కళ్యాణము కృష్ణ!
3. నందగోపురాణి – మనతల్లి నందు డిదుగో తండ్రి
ఎందు కీభృత్యుల – కుఁ దెలిచ్చుట? మేల?
తొందరగ పీరికి నా – సందియము గూర్పుము కృష్ణ!
4. కృష్ణునుహిమలను – రాముడుపల్కె వృష్ణిజనులకును
జిష్ణుముదమునుగను – శివనారాయణు
విష్ణుభక్తితోను – వెలయు పాటలి వాను

శ్లో॥ రౌహిణేయకృతం గీతం శ్రుత్వాస్ఫాట్య చ కాళియమ్,
పాతయిత్వా జలే నృత్య మకరో త్తస్య మూర్ధని.

అథ నాగపత్నీనా మాగమనమ్—

7 నాదనామక్రియా రాగము - ఆదితాళము.

1. ఆయాతి నాగదారకదంబం
ప్రతి - మాయా కలితలోక కదంబం
2. నందాది యోగిబృంద చింత్యపాదం
పరమా - నందైకకంద మాశ్రిత వేదం
3. ఫణిఫణాసమర్పితపాదారవిందం
నిత్య - మణిమాదిభూతిద మఖండితానందం
4. కమనీయకాలమేఘాభిరామం
గోప - కామినీబృందకలితకామం
5. నానావిచిత్ర లీలావినోదం
శ్రీ - నారాయణతీర్థాభయవరదం

శ్లో॥ ఫణేషు తస్య నృత్యంతం క్షీణశక్తే ర్ముహు ర్ముహుః,
భర్తృభిక్షాం ప్రార్థయంత్యో నాగపత్న్యో జగు ర్హరిమ్.

8 ముఖారి రాగము - ఆదితాళము.

ప. దేవ కురు శిక్షాం, దేహి పతిభిక్షాం
అ. దీనపరిపాలనాయ స్వీకురు దీక్షాం
1. ఆగమైకశరణ మశేషలోకకారణం
ఆహు రాగమేన తాత్వ మానంద మఖండితం
2. యోగిమతిభూషణా ఘూఘపరిశోషణ
భోగిశయన భువన భూషపాహి పతితం

గీ. రౌహిణేయుఁడు తనయన్న రాము డనిన
పలుకు లాలించి ఫణిభోగపటలి ప్రీల్చి
మడుగులోఁ ద్రొక్కి వెలయించె పడగలందు
మహితనృత్యంబు కాళీయమర్దనుండు. 8

వ. అంత నాగపత్నుల ఆగమనము—

7 వ కీర్తన - నాగపత్నులు శ్రీకృష్ణుని దర్శించుట.

1. త్వరగ వచ్చి కనిరి నాగ - దార లంతన్
వరమాయ జగములెన్నో - విరచించు శ్రీకాంతున్
2. నందాదియోగులు - నతిసేయు పాదములవానిన్
పరమానందుడని వేదము లభి - నందించు వానిన్
3. పాముపడగల ద్రొక్కు - పాదారవిందములవానిన్
నిత్య - భూమల నణిమాదిసిద్ధిన్ - బ్రహ్మానంద మేలువానిన్
4. సొగసైన నీలిమబ్బు - సోయగమువానిన్
గొల్ల - మగువలెల్ల కోరి చుట్టు - మరి చేరువానిన్
5. తోరమౌ చిత్రనటనన్ - ద్రొక్కుచున్నవానిన్
శ్రీ - నారాయణతీర్థయతిని - నమ్మ వరము లిచ్చువానిన్

కం. ఫణముల కృష్ణుడు నృత్యము
ధణధణ నెనయింప బలముతగ్గ మఱిమఱిన్
ఫణిస్రుక్కె, నాగపత్ని
గణము హరిని వేడిరిట్లు ఘనపతిభిక్షన్. 9

8 వ కీర్తన - నాగపత్నులు శ్రీకృష్ణుని ప్రార్థించుట.

ప. దేవ! శిక్ష చేయనగును దీనలము పతిభిక్ష తగును
అ. ప. నీవు దీనుల గాచు దీక్ష నెంచి మము మన్నింపదగును
1. నీపర మెల్ల వేదములని నీవె లోకకారణమని
రూపింతురు పూర్ణానందమని రూఢిగ తత్వజ్ఞులు మునుకొని
2. యోగుల నలరించవా ఓగుల ఖండించవా
భోగిశయ్యనుండి జగతికి పొల్పుగ మము నెంచవా

3. జాతికులశరణ మ శేషజంతుతరణం
జాతం భవతాకృత మిత్యాగమవిదితం

4. సర్వజంతుసమతా సాధు తవ విదితా
సర్వబుద్ధిషు ప్రహితా సా చ వేదవిదితా

5. అజ్ఞాతవస్తు కిమస్తి విజ్ఞాన ఘనస్య తే
అజ్ఞాపయ యదుచిత మస్మాకం జగత్ప్రభో

6. నాగపత్నీగీత మిదం నారాయణచరితం
యోగివరనారాయణ తీర్థయతిఫణితం

శ్లో॥ ఏవం స్తుతే జగన్నాథే నాగపత్నీభిరాదరాత్,
నమస్తే దేవదేవేతి ఫణీ ప్రాహ శనైశ్శనైః. 10

—♦ శ్రీకృష్ణుఁడు కాళియుని రక్షించుట ♦—

శ్లో॥ శ్రీకృష్ణస్తం పరిత్యజ్య సాగరం గచ్ఛ నిర్భయః,
మత్పాద చిహ్నిత ఫణైరిత్యుక్త్వా గోకులం యయౌ. 11

—♦ శ్రీరామకృష్ణులు ఖరాదిరాక్షసులం జంపుట ♦—

శ్లో॥ పరం గోపబాలైర్మహత్తాళబృందం
క్రమేణ ప్రవిష్టౌ ఖలాన్ సంహరంతౌ,
ముదా రామకృష్ణౌ సఖేలం చరంతౌ
ఫలైస్తోషయామాసతు గ్గోపబాలాన్. 12

శ్లో॥ ఖరాసురవధం కృత్వా ఖగాధిపతివాహనః,
నిరాయాసః పరానందో రమతే నందనందనః. 13

గ. తమేవమసురకుల కదలీవనోన్మూలన కేళికలాకుశల కలభమూర్తి ధరం నందకుమారం సర్వే చ గోపబాలాః సంపూర్ణ మనోరథా ఇత్థం ప్రార్థయామాసుః. 14

3. ఏ జాతి కులములకైన ఏ జీవజంతువునకైన
నీజన్మ శరణము తరణమ్మని నిగమములు పల్కెనందైన
4. సమతనెల్ల జంతువుల సాకెదా నీవన్ని తావుల
సుమతులంద తెంతు రావల శ్రుతులు సన్నుతించు త్రోవల
5. నీకు విజ్ఞాననిధికి లోకముల తెలియనిది కలదే
లోకేశ! ఇక నేది తగునో మాకు సెలవీయగ వలదే
6. శ్రీకృష్ణుని ప్రార్థించు చిలువ నెలంతలు నించు
శ్రీకరమా నారాయణతీర్థ నీకీర్తన శుభ మొనరించు

ఆ. వె. పత్ను లిట్లు కృష్ణు ప్రార్థింప నాపాము
గర్వబలము లుడిగి కలుష మడగి
దేవ! దేవ! యనుచు తిరిగి తిరిగి మ్రొక్కి
యల్లనల్ల వేడె హరి కరుణను. 10

గీ. హరియు కరుణగల్గి "అహి! భయపడ కద్ధి
కడర బొమ్ము నీకు పడగపైన
నా పదముల గుర్తు దీపించు" నని పంపి
గోకులమున కేగి గురులఁ దనిపె. 11

ఉ. అంతట గోపబాలవరు లందఱతో జని రామకృష్ణు లా
చెంత విశాలతాళవని జేరి క్రమంబుగ దుష్టకోటినిన్
హంతలెయాచు తోలి సుఫలావళి గోపకబాలు లాప్తిమై
గొంతులదాక మెక్క, నట గూడి చరించిరి పెక్కు వేడ్కలన్.

గీ. గరుడుపై లీల వేంచేసి గగనమందు
సత్త్వతతినెల్ల నియమింపఁజాలిన హరి
కృష్ణు డవలీలగా నందె; కెడపి ఖరుని
గోపబాలురతో వనిన్ గూడి యాడె. 13

వ. అట్టి (ఈ శ్రీకృష్ణుని) రాక్షసులు అనే అరటితోటలను పెరికివైచు ఆటయందు నేర్పరియైన ఏనుగు గున్నయైన వాని నందకుమారుని అందరు గోపబాలకులు సంపూర్తిచేయబడిన మనోరథములు గల వారై, యిట్లు ప్రార్థించిరి.

9. కాంభోజీరాగము - త్రిపుటతాళము.

ప. రామ సఖే కృష్ణ సఖే రమణీయ గోకులమథయామో

1. కమలబంధురిహ కమలమనుపతతి కమలినీ మలినేవ విభాతి
కుముదబంధురపి కుముదమనుసరతి కుముదినీచపరం పరిహసతి.

2. శశధరం శనకై రనుపశ్యతి శర్వరీ వనితా నిజకాంతం
వశము పైతి వనితా ఝుషబృందం వామమన్మథదాశస్యమందం.

3. అళికులం కమలోదరమిళితం అలఘుగీతరసామృతభణితం
కలయ గోధనమిహ సముదితం లలితవేణురవేణ త్వరితం.

4. ముక్తలజ్జేవ ముహురవిచపలా ముంచతి వీటికారసమబలా
రక్తచందనలేపనలోలా రాగిణీ పశ్చిమా భాతి బాలా.

5. చక్రవాకయుగళంచ విగళితం చారునీర నిరంతర మిళితం
వక్రకంఠవిగళితరవలలితం వనజబృందమధునైవ ముకుళితం.

6. వారుణీసేవనాదబ్జమిత్రం వారుణో నీతవాన్నిజగాత్రం
తారకామలనిజదంతకాంత్యా తామసీ హసతీతి విచిత్రం.

7. శృణ్వతా గోపబాలకగీతం శ్రీధరేణ గోకులమాయాతం
తృణరానుసరేణ సముదితం ధీరనారాయణతీర్థసుఫణితం.

శ్లో॥ ఉషిత్వా గోకులే రాత్రౌ బలేన సహితః సుఖీ,
ఉపస్యుత్థాయ గోవిందశ్చోదయామాస గా వనమ్.

—♦ భాణ్డీరకవనవర్ణనము ♦—

శ్లో॥ అద్య భాండీరకం నామ వనం యామో వయం ముదా,
ఇత్యాహ భగవా న్బాలాన్ బలం చ బలినాం వరమ్.

9 వ కీర్తన - గోపబాలకులు సాయంకాలవర్ణనము చేయుట.

ప. రామ! సఖా! కృష్ణ! సఖా! రాజిలు గోకులమునకిదె పోదమ?

1. తమపతి రవి నీరమునన్ వ్రాలె తామరపూలవె వాడగ సోలెను
తమపతి చంద్రుడు తమజిగి గ్రోలును కుముదము తెల్లను గొనగా తేలెను

2. రాత్రియను రమణి రమణుడైన శశిరాకకై వెలసి మెల్లగ గాంచును
చిత్రముగా మారుండను జాలరి చేపలుగా కామినుల గ్రహించును

3. ముకుళించిన కమలముల జిక్కుకొనె మూగి తుమ్మెదలు సుధలో జుమ్మనె
ప్రకటమౌ వేణురవమున త్వరగొనె ప్రబలు గోవు లివిగో సిరులన జనె

4. రమణమాలి సిందురపుపూతయన రక్తిమ తాంబూలపురంగుల గొన
ప్రముద మెనసె, సిగ్గును వదలెనో యన పడమటిదిక్కొక ప్రౌఢకాంతయన

5. సరసుల నెంతయు సయ్యాటల మను జక్కవలకును వొసగె నెడబాటును
నెరివంపుమెడల పల్కులు నడగెను సిరియుడిగి తమ్ములు ముకుళించెను

6. వారుణిసేవల పద్మమిత్రుడదె వారుణమున్ తనువంతట గొనెగద
తారలనెడి తెల్లని పల్ జిగి నతె తామసి నిసి నవ్వెను చిత్రముగద

7. గోపాలకు లిటు పాటలఁ గోరగ గోవులతో హరి ముద మొనరారగ
మాపునకున్ గోకులమున్ జేరగ మరలెన్ నారాయణతీర్థులు తగ.

ఆ. వె. గోకులమున కరగి గోవిందు డలరుచు
రామమిత్రు లెనయ రాత్రిఁ గడపి
వేకువను మున్నె విహితులతో లేచి
మంద నంత సర్ది మలపె వనికి. 15

ఆ. వె. పలికెఁ గృష్ణుఁ డంత బలవంతు బలరాము
కెలన గోపబాలకులను జూచి
"ప్రబలు ముదముతోడ భాండీరకంబను
వనికి నేడు పోయివచ్చెద" మని.

10 సావేరీరాగము - ఆదితాళము.

ప. రామ రామ విచరామో వయం-రమ్యభాండీరకవన మధునా
అ. రామ రవికిరణదూరం-రమణీయసరోవరబహుళం

1. చంద్రకాంతోపలమణివాలుకా-చారుతరఝరీసుందరసలిలం
చన్దనచంపకతరుమన్దార-చ్ఛాయాతిమిరసూర్యమణిజాలం
2. ఉన్నతతరుపుసమున్నతబలవ-త్పన్నగరిపుముఖనిహ్నుతవిహగాః
ఉన్మత్తాఇవసన్నద్ధాయుధి-మన్యన్తేముహురిహఖలుయోద్ధుం
3. నందనం వన మేత దుపమితం - నానారసఫలైరపిమధుసుధయా
మందమారుతస్పన్దనవిగళిత-మందారాదిశ్రీచందనకుసుమైః.
4. ముక్తాఫలసమముద్రితవల్లీ - సక్తమధువ్రతశంసితవిభవం
త్యక్త్వాశంసద్దివివనమేతత్-చేతస్స్పృహయతి దివ్యవధూనాం.
5. స్వర్గారోహణసోపానపఙ్క్తిరివ-సురలోకావధిసుందరవిటపం
నిర్గళితోపమమతిరమణీయం-నిహ్నుతసకలసంతాపవిభూతి.
6. బంధుప్రియ ఇవబంధూనయమిహ-సంధత్తేఖలుసాదరమస్మాన్
మందస్మేరసుధామధుసేచన-మంగళపూర్వమహోవనదేశః.
7. నారాయణభణితం రమణీయం-ధీరోదాత్తగిరా బలభద్రం
ఘోరాఘౌఘనివారణమేత--న్నారాయణతీర్థార్యసుఘటితం.

శ్లో॥ గాయన్ గాయన్ వనభువి శనైర్గోపబాలైస్సమేతో
దేయం దేయం కరతలమితి ప్రీణిత స్తాడయం స్తత్,
పాయన్ పాయన్ సరసవచనాస్వాదపీయూషధారాం
సోయం మాయీ విహరతి ముహుర్నాదయన్వేణు మీశః. 17

—♦ ప్రలంబాఘబకాదివధ ♦—

శ్లో॥ క్రీడామారబ్ధవాన్ కృష్ణో జయశీలాన్ పరాజితాః,
స్కంధే వహంతి యస్యాంతాం బాలకైస్సహసంభ్రమాత్. 18

10 వ కీర్తన - శ్రీకృష్ణుడు భాండీరకవనము వర్ణించుట.

ప. అన్నా! రామా! అందేగెదమా? ఆ భాండీరక వనిఁ దరిగెదమా?
అ.ప. అన్నా యెండ మఱి నటచొరగదుసుమా ఎన్నో కొలంకుల నెనయునీదెదమా?

1. మంచినీళ్ళవాగు లిసుకతిన్నెలు మధ్యలన్ శశికాంతశిలల వన్నెలు
నించు నిరుల చెట్లపొదల చెన్నులు నెరి మెరయు సూర్యమణుల చిన్నెలు
2. మేటి మ్రాకుల కొనగుబురులలో మెలగు గరుడపక్షులు మరి తమలో
ధాటిగ వీరావేశమదములో చాటును రెక్కలనడి కలహములో
3. చందనమున మందారపుపూవుల చెందు మందమారుతముల కేవల
నందనవనమనదగు నటక్రొవ్వల నానాఫలముల రసముల తావుల
4. ముత్తెములంతటి తీవలవిరులన్ మూగి తుమ్మెదలు వరలున్ సిరులన్
చిత్తములన్ సురవనితలు మరులన్ చెందుచు రమరుల వనమని వరులన్
5. సురలోకమునకు సోపానములన పెరుగున్ కొమ్మలు పైపై క్రమమున
సరిలే దా వనమునకున్ సొంపున వెరసులే కెనయును మరి వైభవమున
6. ప్రియబంధువవలె ప్రేమల జూపును పిలుచు నాదరము పెంపున మనలను
దయ నవ్వుపూల తేనెసోనలను దనరు నీవని యోహో! శుభములను
7. ఈరహి కృష్ణుడు చెన్నొవిధమున ధీరత బలరామునకు వినయమున
తీరగ కొఱతలు పల్కె హితులు విన నారాయణతీర్థుల రచనలు గొన

—♦అంతట శ్రీకృష్ణుడు స్నేహితులతో భాండీరకవనమునందు నిట్లాడుకొనెను♦—

మత్తకోకిల: పాటపాటలనల్ల గోపకబాలురన్ వని గూడుచున్
వ్రేటువ్రేటున వారిచేతుల వేడ్క మెల్లగఁ దట్టుచున్
మాటమాటకుతియ్యనౌసుధమాడ్కి మెప్పుగ బల్కుచున్
ఆటయాటకు వేణువూదుచు నందుకృష్ణుడు రాజిలెన్. 17

కం. ఆడుటలోనన్ విజయుల
నోడినవా రూని మోచు నొకయాటఁ గడున్
వేడుక కృష్ణుడు మొదలిడి
యాడఁదొడగె హితులతోడ నా[illegible]ందున్. 18

శ్లో॥ ప్రలంబో నామగోపాలవేషధారీ మహాసురః,
పరాజితో రౌహిణేయం స్కంధేనోఢ్వా పలాయితః. 19

శ్లో॥ సంకేతస్థాన ముల్లంఘ్య పలాయనపరో బలః,
మాం నయత్యేష కిం కార్యం వద కృష్ణేత్యభాషత. 20

శ్లో॥ వీర్య మావేదయన్ కృష్ణో బలభద్రస్య ధీమతః,
ఇదమాహ మహావీర్యమార్యం బలసమున్నతమ్, 21

11 కాపిరాగము - ఆటతాళము.

ప. తావకం పరభావ మనుస్మర - తారకం స్మరతాం

అ. సేవకసంకల్పసిద్ధతనో పర - దైవత నరభావభావనయాలం

1. స్మర తవాతులబల మతివీర్యం సాహ -
సంచబలభద్ర! గాంభీర్యం
నరవపుర్ధర మసుర మిమంజహి -
నగవరాధికధైర్య! దుర్వీర్యం

2. ఖేలనే సమయో నాయ మిహ బల -
నీలాంబర! తవ భో
తాలనికేతవ! తాడయకుటిలం తవ -
ఖేలనమిత్రమమరశత్రుభృత్యం

3. అఘటితం ఘటయతితవమాయా -
అఖిలలోకజననీ
విఘటితభవబంధమూలమోహానిబద్ధ -
విపులబోధానందరసఘనజయభో

కం. గోపాలురూపమున్ గొని
ప్రాపుగ నాటాడి యోడి బలరాముని తా
మూపున నైకొని పరువిడె
నాపట్ల ప్రలంబుఁడను మహాసురు డోకడున్. 19

ఆ. వె. ఆటహద్దులెల్ల దాటి వాడురుకుట
తెలిసి యాగకుంట హాలి యెఱింగి
"ఏలొ? నన్ను నీతడెత్తుకొనుచుఁ బోవు
కృష్ణ! చూడు" మనుచు కేకవైవ. 20

ఆ. వె. అన్నకేక కృష్ణు డాలించి యాతని
బలమహాత్త్వమెల్ల తెలుపుటకును
ఆర్యవర్యుడో మహావీర్య బలరాము
నెంచి యిట్లు హెచ్చరించి పల్కె.

11 వ కీర్తన - శ్రీకృష్ణుడు బలరాముని హెచ్చరించుట.

ప. నీ మహిమ పరమహా నిజము స్మరింపుము - ఏభక్తులెల్ల తరింపన్
అ. నీ మిత్రులౌ వీరి - నోమగల దైవమవు నేడింక చాలు నర - నీమము సహింపన్

1. స్మరియింపుమన్న! నీసాహసము ధైర్యమ్ము
సరిలేనిబలము గాంభీర్యమ్మున్
గిరివరుని మించు ధీరవరుడవై యొంచు వీని
నరరూపాసుర దుర్వీర్యమ్మున్
2. చాలు నన్న! తరిమించె ఖేలనము నీ కిపుడు
నీలాంబరము సర్ది నెగడన్ దగున్
తాలధ్వజుని నిన్ను దనుజభృత్యు లెఱుఁగంగ
తన్ను వీనిమోసమునకు తగు శాస్తి యగున్
3. చాలు నెట్టిదైన సల్పగ నీమాయ
జనని సకల లోకములకు
ఏల భ్రాంతి భవబంధమెల్లఁ దీర్పగల బోధ
నెనయు నీవు తడవే? జయములకు

4. లోకబంధుఫణిత మేత దాశ్రిత -
శోకమూలహరణం
భక్తసంసిద్ధిసాధక శ్రీహరి -
భక్తనారాయణతీర్థాభరణం

శ్లో॥ జఘాన బలభద్రస్తం శ్రీకృష్ణేన ప్రచోదితః,
ప్రలంబం ముష్టినా మూర్ధ్ని ప్రలంబోఽపి పపాత చ. 22

శ్లో॥ అఘాసురబకాసురప్రముఖకంసదూతాసురాః
హతాస్తు హరిణా గుణవ్యతికర ప్రసూతాః ఖలాః,
వనే విచరతాఘనే వకుళమంజరీపుంజకే
స్రవన్మధురఘురీచరద్భ్రమర కామవిద్యాగురౌ. 23

— దావానలభక్షణము —

శ్లో॥ దృష్ట్వా దావానలం బాలాః కృష్ణ కృష్ణేతి చుక్రుశుః,
గృహీత్వాంజలినా కృష్ణో దావానల మభక్షయత్. 24

శ్లో॥ జీర్ణో దావానలో యస్య జాఠరేణ మహాత్మనః,
బాలా స్తమస్తువన్ కృష్ణం వేదాన్తైర్యస్తు లక్ష్యతే. 25

శ్లో॥ శ్రీగోపాలక మేక మేవ పరమం దైవం సదా మానయే
శ్రీవత్సాంకితవక్షసం శ్రితజనాధారం సమారాధయే,
ఆమ్నాయాంతసరోజహంస మఖిలానందాత్మకం శాశ్వతం
కుక్షిస్థాఖిలలోకరక్షకమముం గీర్వాణగేయం ప్రభుమ్. 26

4. ఈ కీర్తన భవ్యు లెంచి తరించంగ
శోకమ్ములను బాపఁజాలున్
చేకూర్చి వరభక్తలోక హితార్థముల
శివనారాయణతీర్థ నేలున్. 23

కం. తమ్ముని హెచ్చరికల్ విని
యమ్మానవఖాదిశిరము నవియ పిడికిటన్
గ్రుమ్మి బలరాముఁ డడఁచగ
ధిమ్మని పడె వాఁడు హలియు తెఱపిగ నిలచెన్. 22

మ. ఖలులై జన్మఫలవ్యతిక్రములునై కంసాప్తులై దూతలై
పొలియింపఁబడి రా యఘాసుర బకప్రోద్దాములున్ కృష్ణుచే,
లలి పుష్పాసవమాను భృంగముల కల్యాణార్థముల్ దీర్చుచున్
వెలయంజాలిరివిష్ణుభక్తులగుటన్ వ్రేపల్లెగోపాలకుల్. 23

—♦ శ్రీకృష్ణుఁడు దావానలమును లోఁగొనుట ♦—

గీ. అంత నొకనాడు దావాగ్ని యడవి రేగి
చుట్టు గ్రమ్మగ గోపకుల్ చూచి బెగడి
"కృష్ణ! కృష్ణా! యనుచు నార్తి కేకలిడగ
హరి కరంబున గొని దాని నారగించె. 24

ఆ. వె. వేదసారమెల్ల వివరించి లక్షించు
విష్ణుజఠరమందు విపినవహ్ని
జీర్ణమౌట చూచి శ్రీకృష్ణు గోపకుల్
చేరి మ్రొక్కి వినుతి చేసిరిట్లు. 25

ఉ. శ్రీకరవత్సవక్షుని నశేషముదావహు గోపబాలకున్
లోకము లన్నిటన్ దనకు లోఁగొని పాలనసేయు శాశ్వతున్
నాకనివాసగేయు, భువనప్రభు, భక్తజనార్థు, దేవు, లో
కైకపరాత్పరున్ దలతు మెప్పుడు వేదసరోజహంసమున్. 26

12 కాంభోజీరాగము - ఆదితాళము.

ప. శ్రీగోపాలక మేక మేవ దైవతం హృదయే
అ. ఆగమారవింద బృందహంస మాకలయే

1. సర్వలోకైకశరణ్యచరణారవిందం
దుర్వినీతమదభంగదోర్దండబృందం
నిర్విశేషనిరంతరనిర్మలానందం
గీర్వాణగంధర్వకోటిగీతగోవిందం

2. నిజజనస్వర్గాపవర్గనిత్యదా తారం
అజ మవ్యయ మాదిదేవ మనుపమాచారం
విజయసారథి సుశేషవిదుషా మాధారం
భుజబలనిర్జితవైరిభూపాలశూరం

3. లక్షితసర్వభువనలక్షణ మేకం
పక్షిరాజవాహనం విపక్షశిక్షకం
కుక్షిగతజగదండకోటిధారకం
అక్షీణగోకులనివాసలక్ష్మీనాయకం

4. నారదాదిమునిగేయనామధేయకం
నామరూపనిర్వాహక మామ్నాయమానకం
వారిజాసనాదివినుతవారితశోకం
నారాయణానందతీర్థానందదాయకం

శ్లో॥ ఇత్థం గోపాలకైర్గీతో భగవాన్ భక్తకామదః,
గోభిర్గోపాలకైః కృష్ణో గోకులం పునరాగతః. 27

ఇతి శ్రీ నారాయణతీర్థవిరచితాయాం-శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
శ్రీకృష్ణగోపాలనవర్ణనం నామ - చతుర్థతరఙ్గః.

12 వ కీర్తన - గోపబాలకులు శ్రీకృష్ణుని స్తోత్రము చేయుట.

ప. శ్రీగోపాలునే దేవుచిత్తమున గొలుతుఁ

అ. ప. ఆగమములను పద్మముల హంసను దలతుఁ

1. సకలజగముల నోము చరణాబ్జములవానిఁ
వికలుల మద మడంచు వేయిచేతులవానిఁ
అకలంకముగ నిండు ఆనందమువానిఁ
ప్రకటగీతగోవిందమును పల్కు సురగంధర్వులవానిఁ

2. దాసులకు స్వర్గము మోక్షము దయచేయువానిఁ
వాసి, తరుగు, మొదలు లేని వరచరితవానిఁ
భాసిలి పార్థసారథిగ భక్తివిదులఁ గాచువానిఁ
తా సకల శత్రురాజుల దండింపగలవానిఁ

3. లక్షించి జగతి కోరు లక్షణములవానిఁ
పక్షిరాజు నెక్కి వైరుల శిక్షించువానిఁ
కుక్షిలో లోకముల నెన్నికోట్ల దాచువానిఁ
రక్షించి గోకులమున పెంపార నేలువానిఁ

4. నారదాది మునులు పొగడు నామధేయమువానిఁ
పేరు పెంపుల దాల్చి శ్రుతులఁ పేర్కొనబడువానిఁ
భారతీపతి పొగడ, వెతలఁ బాపుచున్నవానిఁ
నారాయణతీర్థునకు, నానంద మొసగువానిఁ

కం. నుతియించు గోపబాలుర
నతిదయఁ గని కృష్ణుఁ డేగె నావులగమితో
హితులును గోపికలును స
మ్మతితో గోకులమునందు మన్ననసేయఁ. 27

ఇది శ్రీ నారాయణతీర్థులవారిచే రచింపబడిన, శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి యందు శ్రీకృష్ణగోపాలనవర్ణన మను నాల్గవ తరంగము.

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృష్ణలీలాతరఙ్గిణి-సంస్కృతము

పఞ్చమ తరఙ్గము.



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

శ్లో॥ గోపీవస్త్రాపహారాఖ్యం చరిత్ర మభినీయతే,
గోవర్ధనాద్రే రుద్ధార శ్చరితం హరిణా కృతమ్. 1
పాత్రప్రవేశ స్తు పున ర్నందో గోప్య స్తతః పరమ్,
బలకృష్ణౌ తతః కృష్ణకృతం వస్త్రాపహారణమ్. 2
ఉద్ధృత్య రక్షితే చాస్మిన్ గోకులేంద్రేణ కృతా స్తుతిః,
ఇంద్రేణ కామధేన్వా చ కృష్ణస్యాత్ర వ సంగ్రహః. 3

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృ ష్ణ లీ లా త ర ఙ్గి ణి - తె ను గు

ప ఞ్చ మ త ర ఙ్గ ము.



— గో హ ర లు —

గోపీవస్త్రాపహారణ మనబడు గూఢార్థ కథన మిందున్
శ్రీపతి గోవర్ధనగిరిఁ దాల్చిన చిత్రనాటకము నందున్. 1
పాత్రలుగా నందుడు గోపాలురు ప్రవేశమాదురు మరలన్
సూత్రధారి శ్రీకృష్ణు డన్నతో శుభవిలాసములు వరలన్
చిన్నిగోపికల చీరల దాచును; చేరి మ్రొక్క మరి యిచ్చున్
ఉన్నతగిరి పైకెత్తను, రక్షణమొగి గోకులమున కిచ్చున్. 2
గోకులమెల్ల నుతింతురింద్రుడును కోరి క[illegible]దయఁ బొందున్
శ్రీకృష్ణునకున్ సురగవి సేయును క్షీ[illegible]త మిందున్. 3

--- గోపీవస్త్రాపహరణము ---

శ్లో॥ నితంబినీగణం హ్రదే దిగంబరం విలోక్య తత్
వరాంబరం బహిఃస్థితం కరాంబుజే సముద్వహన్
బహూన్నతే తటద్రుమే మహోన్నతో హరిః స్థితో
వదన్ విచిత్రనర్మ తం హస న్నగాయతే దృశమ్. 4

శ్లో॥ బధ్వా దుకూలం శాఖాగ్రే కుతూహలతయా హరిః,
వల్లవీవల్లభః కృష్ణో హస న్నిద మువాచ తాః. 5

1 కేదారగౌళరాగము - త్రిపుటతాళము.

ప. ఆయాహి వ్రజయువతిబృంద త్వరయా
మాయాహి సలిలే దూరం

అ. ఆయాసో మా భవతు అల మధునా తవ
తోయక్రీడయా వరయా

1. పరిణామవిరసఫలోదయకర్మణి - పాటవ మతివితథం
పరిణామవిరహితపరమపురుష మేవ - భజ జగదేకనాథం

2. పరిగృహాణ భువనబాహ్యదృగావరణం - పరిహరసి వృథాకథం
పరమబాంధవ స్తవ ప్రకట మేవ వదతి - పరిహారఖేలనబంధం

3. ఆనందమయభువనే తవ జననీ - సానంద మనుసరతి
మాయాతీతవపుషం మాధవమేవజనకం - మానయమానయసతి

4. హరివిరచితపరిహాసకథారసగౌరవసంస్మరణం
గురుభక్త శివనారాయణతీర్థకృతమిదం - గోవిందజనభూషణం.

శ్లో॥ గోవిందం గోపికానందం వదంతం నర్మశర్మదమ్
పున్నాగవిటపాగ్రస్థం పుణ్యపుంజఫలోదయమ్. 6
భక్తానుగ్రహసువ్యగ్రగృహీతాద్భుతవిగ్రహమ్,
ఇత్థం గోప్యో జగుః కృష్ణం కంఠదఘ్నజలే స్థితాః. 7

—♦ మత్తకోకిల ♦—

చాటుచెర్వున వట్టిమేనుల చానలీదుట గాంచి తా
వాటుగా గొని, గట్టునన్ గల వారి చీరెల నన్నిటన్
మేటిచెట్టున కెక్కి కృష్ణుడు మేలమాడుచు పిల్వగా
బోటులాలని జూచి సిగ్గును బొంది దాగిరి నీటిలో. 4

ఆ. వె. వేడ్క కొమ్మకొనల వ్రేలఁ జీరెలఁ గట్టి
వల్లవీ మనోజ్ఞ వల్లభుండు
కృష్ణు డింత నవ్వి కీరవాణులతోడ
సరసవచనరచన వరలఁ బలికె. 5

1 వ కీర్తన - జలక్రీడలు సేయు గోపికలను శ్రీకృష్ణుడు హెచ్చరించుట.

ప. నారీమణులార! రండు! తీరమిందు గలదు
దూరాన లోతౌ నీరుండు! పోవలదు

అ. నీరునం దాడుట! మీరు శ్రమలఁ గూడుట
నేడు చాలు! తడియు టిఁక తగదు!

1. విరసమౌ ఫలమే పరిణామమౌ పనుల నెరప నేర్చు గొనిన మేలేమి
పరమాత్ము జగదీశు భజియించి మార్పులేని పదవిగోరుట కిందు రారేమి
2. పయివారు చూతురేమొ! పడతుల్ వీడనౌనె పయిచేలముల నిట్లు దూరమునన్
దయతో చనువుతోడ తరుణులార! పల్కుచుంటి తాళుడాట చాలు నీరమునన్
3. సంతోషమింట వెలయ జననీ మతల్లులు సరియని మిమ్మనుసరింపన్
కాంతలార! మాధవుని భ్రాంతులన్నిటిమించువాని గడులెస్స మీకు సేవింపన్
4. పరిహాసముగ, గోపతరుణులకు నీతి తెల్పు సరసమౌ శ్రీకృష్ణవచనముల్
గురుభక్తు లలరారు వరనారాయణతీర్థ హరిపరమౌ రచనమ్ముల్.

—♦ మత్తకోకిల ♦—

అన్నుమిన్నలు గొంతులోతగు నా జలమ్ముల దాగుచున్
సన్నుతించిరి, భక్తరాండ్రకు సంతసంబగు చెన్నులన్
పున్నమన్నిట వన్నెమిన్నగ పొందు నంద మిదౌననన్
పొన్నచెట్టున కల్కిపల్కుల, పూలరంగని కృష్ణునిన్. 6, 7

2 పున్నాగవరాళి రాగము - అటతాళము.

ప. శ్రీకృష్ణ తావకమహిమా కేన వర్ణ్యతే
అ. లోకాలోకనావరణం లోకేశ దేహి నొమి తే
1. పున్నాగ రాజాధిరూఢ పురుషోత్తమ
ఉన్నత వంశవిస్తార ఛిన్న పాపాఖండిత
2. శాఖాగ్రలక్ష్యసద్విగ్రహ శం విధేహి భో
శోకసాగరా దుద్ధర మాం శుద్ధభావం సందర్శయ భో
3. నందయశోదా నందన నళిననాభ
సుందర హాసవిలాస సూచితైరఖిలం విమలాభ
4. సర్వకామాది గుణాకర సర్వపాలక
శర్వరీనా యకానన శాతకుంభవర్ణవసన
5. గోవింద కింకరవామ గోపబాలక
నవ్యగోపీ గీతమిదం నారాయణతీర్థరచితం

—♦ శ్రీకృష్ణ గోపీసంవాదము ♦—

శ్లో॥ గోపీభిః ప్రార్థితః కృష్ణో గోవిందో భూర్యనుగ్రహమ్,
కుర్వాణ స్తాసు సంవాదం భూయోప్యకృత సాదరమ్. 8

3 ధన్యాసీరాగము - అటతాళము.

1. కృష్ణః. ఆవరణం మమ న హి తే దాతుం
భావయ గోపవధూజన బృంద
2. గోప్యః. దేవ య దావరణం మమ నీతం
దేహి విభో భవతా త దనంత
3. కృష్ణః. నీతం నైవ మయా పరకీయం
నైవ మ.మా వరణం నిజదృష్ట్యా
4. గోప్యః. ఆహ గృహాణ [illegible] నితి పూర్వం
దేహి త దావరణం మమ బంధో

2 వ కీర్తన - గోపికల వర్ణోక్తి.

ప. శ్రీకృష్ణ! నీమహిమవర్ణనము సేయనేర్తుమే
అ. లోకులకు చాలా నావగణము లోకేశ! యీయవోర్తుమె
1. ఉన్నతవంశమువారు లోపముల మన్నింపకుంట మేలా?
అన్నిటపూర్ణులు పురుషసత్తములు పొన్నను బ్రాకుటేలా?
2. నమ్మిన మావెత బాపి సుఖమ్మిడ నాయకులాగ్రదరే?
సమ్మతితో శుభరూపముఁ జూపక కొమ్మల డాగెదరే?
3. నలినవాభు లిల వెలయుట మమ్మా నవ్వుల దెప్పుటకా?
అల యశోదనున్ నందు మప్పుట మమ్మలయిక ద్రిప్పుటకా?
4. అన్నిటి నేలు గుణాఢ్యులు నెన్నడు సన్నియు గోరెదరా?
చెన్నగుమోమున పీతవస్త్రమున చెల్వలఁ జేరెదరా?
5. గోవిందులు గోపాలురు మమ్మున్ గొని నియమించెదరా?
భావింపుచు నారాయణతీర్థుల పాటల మించెదరా?

కం. వల్లవకుమారికలు తను
నుల్లాసముతోడ ప్రార్థనోక్తుల వేడన్
పల్లవపాణుల వేడ్కకు
సల్లాపము కృష్ణు డిట్లు సలిపెను దయతో. 8

3 వ కీర్తన.

1. కృష్ణుడు. మీ యావరణము - మాయలా చీరలా
మామెడ లేవే - మానినులార
2. గోపికలు. మా యావరణము - మంచిచీరలే
మాధవ! కొంటి వీవే దయవార
3. కృష్ణుడు. పరుల యావరణ నెరి చీరలఁ గొన
అరయ మాయ నా కావరణ మ గున?
4. గోపికలు హరి! కొమ్మంటివి - యావరణములన
కరుణ నిమ్మ నీ - సరస వవె పయిన

5. కృష్ణః. అక్షినిమీలన మేవ మయోక్తం
సాక్షా దిహ తు గృహా ణావరణం

6. గోప్యః. లోకాలోకనవిహితావరణం
లోకేశ్వర మమ దేహి సముదితం

7. కృష్ణః. లోక స్యావరణం న విధాతుం
లోకే కోపి సమర్థః పురుషః

8. గోప్యః. కశ్చన నాలోకయతి యథాస్మాన్
కలయ తథా విధ మే వావరణం

9. కృష్ణః. లోకో నాలోకయతి హి లోకే
లోకం కశ్చన క మపి విరోధాత్

10. గోప్యః. లోక్యా ఏవ వయం పరభోగ్యాః
లోకే శారవణం తు విదేహి

11. కృష్ణః. తర్హి తదావరణై రల మస్త్రైః
తస్య న కించి దలోక్య మిహాస్తి

12. గోప్యః. కి మిద మలౌకికసిద్ధావరణం
కే వా వయ మిహ లజ్జాభరణాః

13. కృష్ణః. యుక్తిసహం నహి భవదావరణం
యోగిభి రత్ర మీమాంసిత మబలాః

14. గోప్యః. అస్మాభి ర్న విధేయం కి మపి
హ్యవగత మచ్యుత త ద్వద భగవన్

శివనారాయణతీర్థసుగీతం
శ్రీహరిగోపీజనసంవాదం

శ్లో॥ ఆబాల్య మేత ద్వ్యస్మాక మబలాః కేవలం మతమ్,
ఉభాభ్యామేవ హస్తాభ్యాం గృహ్ణాంతు వసనాని వః.

5. కృష్ణుడు. కన్నులు మూసిన - కాంతల కగునే
చెన్నా నావరణం బిది తగునే
6. గోపికలు. ఎన్నగ సతులకు నీయగఁ దగునే
ఇతరులు చాటగు నావరణగనే
7. కృష్ణుడు. పరుడెరుగని యా - వరణము నెసగన్
పురుషుం డెవ డోపును మీ కొసగన్
8. గోపికలు. ఒరు లెఱుగని యావరణము నసిగన్
విరచింపుము మా కిరవై పొసగన్
9. కృష్ణుడు. లోకులు గాంచరు లోకమును సరిగన్
లోకము వేర్వేరా క్రమ మొసగున్
10. గోపికలు. లోకుల కగపడ మా కహిత మగున్
లోకేశ యావరణ మా కీయం దగున్
11. కృష్ణుడు. వరచేలము లావరణము లౌనే
పరుని మెరుకలకు తెర లవియౌనే
12. గోపికలు. పరమమైన విట పల్కగ నౌనే
వరలు లజ్జగతుల తరుణుల కౌనే
13. కృష్ణుడు. సరిగ యుక్తి కిది సమ్మతి గాదే
సరి! యోగుల సాక్ష్యము గానరాదే
14. గోపికలు. సరియుక్తుల మేమరయము! వాదే
హరి! విధేయులకు నానతి యేదే

వర గోపీకృష్ణ సం - వాద వచనములే
గురునారాయణతీర్థ సరస రచనములే.

ఆ. వె. అబలలైన మీకు ననుమత మాగదా
చిన్ననాటనుండి కన్నెలార!
ఎత్తి రెండు చేతు లీవస్త్రముల గొండు
సిరియు వరశుభాళి సిద్ధ మగును.

శ్లో॥ ఇత్యుక్త్వా వసనాన్యాసాం దత్త్వా గోపాలకైస్సహ,
అవరుహ్య తరోః కృష్ణః ప్రయయౌ స్వగృహం ముదా. 10

—♦ గోవర్ధనోద్ధరణము ♦—

శ్లో॥ ఇంద్రయాగ సమారంభం నందాదీనాం విలోక్య సః,
ఐశ్వర్యం ఖ్యాపయన్ స్వీయం నంద మూహేద మచ్యుతః. 11

4 యదుకులకాంభోజీరాగము - అటతాళము.

ప. ఇంద్రయాగ సమారంభ సంభ్రమ – మిహతు ముధా మన్యే
అ. చంద్రరవిపావక ముఖసురవర – పరిగణిత విభూతిరయంహి తాత
1. సకలలోకజనకం సకలాగమ–సంబోధితమహి మానమనింద్రం
ప్రకటిత జగదణ్డ కోటివదనమిహ–సాక్షాదేవవిహాయ మహేంద్రం
2. వనచరాహివయం వనపర్వత–వర్ధితభువి వనమేత దధునా [ధినా
అనుపమాన్న రసాదిభిచర చలేంద్ర–మనుపమమారాధయామోవి
3. గిరివనసరి దమర నరఖగాదిషు–పరిపూర్ణబోధరస మాగమవిదితం
హరిమిహాగో వర్ధనగిరియుత–మచ్యుత మేవ భజామోనిరతం
4. నందనందన గీత మిదం భువినందగోపహితం మహు రధునా
నందయోగివి చింతితమనుశివ–నారాయణతీర్థ కృతమితి విధినా

శ్లో॥ గోవర్ధనగిరేః పూజాం గోవిందవచనాదరాత్,
చక్రు ర్నందాదయ స్తూర్ణం సవనస్య గవాం తథా. 12

శ్లో॥ క్రుద్ధస్య తస్మాదింద్రస్య వవృషు స్సతతం ఘనాః,
గోకులం వ్యాకులం తస్మా ద్విలోక్య ధృతవాన్గిరిమ్. 13

శ్లో॥ ఛత్రీకృతగిరిరాజే రక్షితగోపాల గోధనసమాజే,
గోవిందేతమనంతం భక్త్యా గోప్యో జగుః పరం తుష్టాః. 14

ఆ. వె. ఇటుల సెలవొసంగి, యింతుల రంజించి
చీరలిచ్చి వారి నూరి కనిపి
ఆజ్ఞ వెంట దూరమందు గోవులమేపు
హితులతోడ కృష్ణు డింటికేగె. 10

గీ. ఇంద్రయాగవార్షికమున కెల్లవారు
నుత్సవారంభులౌట నచ్యుతుఁడు చూచి
శక్రుపై నీశ్వరత్వంబు చాటఁ దలఁచి
పలికె నిట్లని నందగోపాలునొద్ద. 11

4 వ కీర్తన.

ప. ఇంద్రయాగము సేయ! నీసంభ్రమము తండ్రి!-ఎల్ల వృథయని యెంచరే
ఆ చంద్రసూర్యులగ్ని సర్వ,సురతతిఁగతి-సకల మాతడె యంచు సత్యముగాంచరే
1. వెలయించి లోకముల వేదములబోధించి-విభులందఱను మించి శుభ మెంతో నించి
లలివాక్పున నెజగముల నెన్నింటినో గాంచి-యాలరువాని నెంచరే! అమరేశునట్లుంచి
2. మనయీగోవులుఁ దిరిగి దనరు గిరులుఁ గొలకులుఁ వనములుఁ వర్ధిల్లు నీవసుధపై గాదా
మనకోషధుల పంటలను పచ్చికలనిచ్చు ఘనమౌ నీగిరి కారాధన సేయరాదా
3. గిరుల నదుల నడవుల సురల ఖగముల వరలునని శ్రుతి పొగడు పరమానందున్
హరి నీ గోవర్ధన గిరిలోఁ గనఁగలము కాన హరికై గిరికే పూజలర్పింతమిందున్
4. నందగోపాదులుఁ నమ్మఁ బల్కిన గోవిందుని వాక్యము లానందమున వినుచున్
నందాదియోగులుఁ నతులై మతినుతి సేసిరి-నారాయణతీర్థుని నవ్యరచన యనుచున్

కం. గోవిందు వచనవాదము
భావించు సురేంద్రుపూజ బదులుగ నంతన్
గోవులు మేయు నిరవుగల
గోవర్ధనగిరిని గోపకులు పూజింపన్. 12

గీ. అందులకు వజ్రి కోపింప నంబుదములు
ధారగా నిరంతరవృష్టి ధరణి నింప
గోకుల మ్మాకులత ముంపుగొనుట జూచి
కృష్ణు డెత్తె గోవర్ధన గిరివరమును. 13

కం. గిరి గొడుగు నట్లు పట్టుచు
హరి గోకులగోధనముల నట రక్షింపన్
పరితుష్టి వినుతి సేసిరి
పరమున్ గోవిందు కృష్ణు భక్తిన్ వ్రేతల్. 14

5 ముఖారీరాగము - అటతాళము.

ప. గోవర్ధనగిరిధర గోవింద
గోకులపాలక పరమానంద

అ. శ్రీవత్సాంకిత శ్రీకౌస్తుభధర
భావకభయహర పాహి ముకుంద

1. పురుహూతమఖవి ఘాతసుచతుర
పురుషోత్తమ పూరితజగదుదర
మేరుభూరిధై ర్యాఘవిదూర
మీనకేతుశత కోటిశరీర

2. అమితకల్యాణగుణ అగణితలీల
అపరిమితానంద ఘననందబాల
శమితదైత్యదంభ శాంత్యాదిమూల
విమలమానసవృత్తి విలసితశాల

3. మహతో జగదండ కోటీస్త వేదం
వరద కిమద్భుత మచలేంద్రవహనం
మహనీయకీర్తిమా వహసి దేహి ముదం
మాఘవనం మద మపనయసికథం

4. ఆనందామృత వారిధిఖేల
అలఘుపరాక్రమ అనుపమలీల
శ్రీనందాత్మజ శ్రితజనపాల
శ్రీకరకిసలయ లాలనలోల

5. పాటితసురరిపు పాదపబృంద
పావనచరిత పరామృతకంద
నాట్యరసోత్కట నానాభరణ
నారాయణతీ ర్థార్చితచరణ

5 వ కీర్తన.

ప. గోవర్ధన మెత్తినావు! గోవింద!
గోకుల మోమితి వెల్లరు కూడిముద మొంద

అ. ప. శ్రీవత్స మలరార శ్రీకౌస్తుభ మొప్పార
భావించు భక్తుల భవ భయముఁ దీర్తువో ముకుంద

1. నిలిపినా విం[ద్రయాగము నేర్పు మీరంగ
బలు నీ మగటిమి, జగ ములు నిండంగ
కలుష మెడల బంగరు గట్టుదిట్టము పొంగ
వలరాజుల కోట్ల మింతువు లలి మే నెసఁగంగ

2. సుగుణంబు లెన్నన్నో [illegible]
నెగడి యానందముస నీ [illegible]
తెగడి క్రూరుల శాంతి ధీరత నేల
తగు నెలవౌదువు శుభమౌ ధ్యానముల పాల

3. వరదా! జగములకోట్ల వహించుంప లేద?
బరు వే! యీగిరియునీ బాహువుమీఁద
సుర రాజుగర్వమును సుక్కింపఁ గాద
వరలింతువు నీకీర్తి కరుణ మము నేద

4. ఆనందమౌ కేళి నమృతాబ్ధి పైన
జానౌ గాంభీర్య మె సగు లీలలోన
శ్రీ నిన్ను చేచివురుల సేవించు పతినైన
మా నందు సుతుడవౌట మమ్ము నేలుట కేన?

5. క్రూరులను నడపుల కుదిలించినైన
నీ రమ్యకథ సుధయౌ నిత్యభూతికి త్రోవ
తీరౌ నగలూని నృత్యము తీర్చెదము రావ?
నారాయణతీర్థుల నతిగైకొను మీవ

—♦ ఇంద్రకామధేనువులు శ్రీకృష్ణుని మతించుట ♦—

అథ దేవేంద్రాగమనం—

6 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము.

సహస్రామరసేవిత	స్సహస్రాక్షః శ్శతక్రతుః
సహస్రగోత్రభి ద్వజ్రీ	శచీనాథో విరాజతే

శ్లో॥ రక్షితే గోకులజనే హరిణా గిరిధారిణా,
లజ్జాభరానతశిరా స్సురరాజోఽభవత్తదా. 15

శ్లో॥ నివృత్తే మేఘసంఘాతే స్వస్థే గోకులవాసిని,
స్థాపితే చ గిరౌ కృష్ణ మింద్రః స్తౌతీతి సాదరమ్. 16

శ్లో॥ శ్రీగోపాల కృపానిధే కరుణయా స్వామి న్మయానుష్ఠితం
క్షంతవ్యం భవతాపరాధశతకం యద్యత్ క్షణే తత్తదా,
ఆదిత్యాదిసమస్తదేవనివహో యస్యాజ్ఞయా వర్తతే
సత్వం సాత్వతపుంగవః శ్రుతిశిరోవాగ్గోపికావల్లభః. 17

7 తోడి (శంకరాభరణ) రాగము - ఆదితాళము.

ప. మామకాపరాధశతం	క్షమ్యతాం త్వయా
అ. మామకాపరాధశతం	మాగణయాథ వాయుతం
శ్యామవర్ణ శమాన్విత	శాశ్వతానందసందోహ
1. అత్యంతకృపాసాగర	ఆదిపురుషాధార
నిత్యద జగదాధార	నిహ్నుతాసుర
శ్రుత్యంతవన సంచార	శోభనఫల దాచార
భృత్యదయాధృతాకార	భ్రమకారణ విదార

వ. అంత ఇంద్రుని ప్రవేశము—

6 వ కీర్తన.

ప. చాల గిరుల వజ్రమ్మున గెలఁకన్ జాలి నూర్గ యజ్ఞము లొనరించెన్

అ. వేలకొలది సురవీరులు గొలువన్ వేయికనుల శచీవిభు డరుదెంచెన్

కం. గిరిధరుడౌ కృష్ణునిచే
పరిరక్షణ గోజనాళి బడయుటఁ గనుచున్
సురరాజు గర్వముడిగిన
శిరమును గడు వంచి నయము సిగ్గును గాంచెన్, 15

ఆ. వె. మబ్బు పట్టువదలి మాయమై పోయెను
గోకులమ్ము వారు కుదురుకొనిరి
గిరిని తొలుతచోట కృష్ణుండు నెలకొల్పె
స్వామి నింద్రు డిట్లు సన్నుతించె. 16

శా. శ్రీగోపాల! దయామయా! కరుణతో శిక్షార్హు మన్నింపవే
రాఁగా నెప్పటితప్పు లాక్షణమె నూర్లైన సైచి రక్షింపవే
యోగుల్ సాత్వతు లెంచలేరు నిను వేదోక్తాళినీయాజ్ఞలే
వాగీ శార్కసురాళి వర్తనలు నీవాల్లభ్యముల్ మాధవా. 17

7 వ కీర్తన - ఇంద్రుని క్షమార్పణ.

ప. మాయపరాధములు నూఱు మన్నన గోరు

అ. మా యపరాధములు నూఱు మఱి పదివేలైన మీఱు
సేయుమా క్షమ; శ్యాములుధీరు శ్రీశు నినుగన ముద మొప్పారు

1. తొలి నీవై నెలవు మించవ జలధి యున కలిపమాపై నించవ?
కొలిపి మోక్షము భువి భరించవ ఖలుల నొంచవ
అలు వేదవని చరించవ? ఫలముశుభ మిప్పించవ?
లలిదయన్ మము మన్నించవ? కలిగిన భ్రమ తొలగించవ?

2. కామశతకోటివేష ఖండితనిఖిలదోష
దామోదరో దారభాష దాసపోష
కమలాకృతాభిలాష కామనాకలితాశేష
సామగీతా శ్రితాశేష సాధుజన సంతోష

3. ఆదిత్యచంద్రమండలా భ్యంత రాధార నిర్మల
బోధరూపా నందాచల పోషితాఖిల
వేదపురాణాదిమూల వేణుగానక్రీడాలోల
సుందరతరగోకుల శ్రీధర నాథ గోపాల

4. ధారాధరాకార ధిర ఘోరారిసంహార శూర
నీరజనాభ నిరుపమ నిర్మలానంద
పారావార శ్రీవిహార పాపతిమిరభాస్కర
నారాయణతీర్థసంతార నానాగమాంతసంచార

౫. ఇంద్రసహాయార్థ మాగతా కామధేనుః స్వకీయ క్షీరాభి షేకపూర్వకం శ్రీకృష్ణమిద మాహ.

శ్లో॥ నందకుమారక మనఘం నౌమి పరానందఘన మఖిలవంద్యమ్,
సుందరసరసిజనేత్రం మందస్మితసాంద్ర చంద్రికాచంద్రమ్

8 సావేరీరాగము - త్రిపుటతాళము.

ప. నందనందన గోవింద నౌమి తే పదం
అ. మందరభూధరోద్ధార మధురగోపాలకృష్ణ

1. సరససుందరహాస సముదితనిజభాస
నిరసితాంధతమస నిత్యానందరస

2. అపరిమితకరుణ అసురబృందనిర్వారణ
తపనీయాంబరాభరణ దాసపోషణ

3. కలితకస్తూరీతిలక కమనీయఫాలఫలక
లలితత్రివళీపులక లక్ష్మీపాలక

2. స్మరుల నూర్లకోట్లఁ బోలవ? దురితమెల్లను బాపజాలవ?
హరి! దామోదర భక్తిఁగ్రోలవ? వరభావ లోలవ?
సిరికూరిమి పరతఁ దేలవ? మరికోర్కెలఁ దీర్చి యేలవ?
సరససామము వినుచు తాళవ? సాధులన గరుడుపై వ్రాలవ?

3. భానుచంద్రుల మండలమున లోన పై నాధారశుభముల
జ్ఞానబోధల రూపముదముల సకలత్రాణముల
పూని వేదపురాణముల పొగడఁబడు వేణుగానముల
జానుగా గోకులభూముల శ్రీనిధవి! ప్రభు! గోగణముల

4. నీరదమువలె గర్జించి ధీరతఁ వైరుల నొంచి
సారసము నాభి ధరించి సరిలేని ముదము నించి
శ్రీరవిగ పాల్కడలిమించి చీకటుల పాపములద్రుంచి
నారాయణతీర్థు నెంచి నన్నేలుము శ్రుతి నలరించి

వ. ఇంద్రునికి సహాయముగా వచ్చిన కామధేనువు తనయొక్క క్షీరాభిషేకపూర్వకముగా శ్రీకృష్ణస్వామివారికి ఇట్లు విన్నవించెను.

కం. నందునినందనుని పరా
నందు ననఘు మోముకళల నగవులచంద్రున్
సుందరసరసిజనేత్రున్
వందన మిడి కొలుతు నఖిలవంద్యు ముకుందున్. 19

8 వ కీర్తన.

ప. నందనందను గోవిందు నతిసేతు పదములందు
అ. మందర మెత్తితివి ముందు మధురగోపాలకృష్ణ!
1. చిరునవ్వు నేర్పు యింపు హరి నీతేజంపు సొంపు
ఇరుల తామసముదింపు నెరి నానందంపు పెంపు
2. సరిగె సేల్వ నగల తోడ వరలి యెంతో కరుణ తోడ
సురల భక్తుల గాపాడ తరిమెదా రక్కసుల పీడ
3. లలి కస్తురి బొట్టు వెలయ అలరు నుదుటి సొబగు దెలియ
పులకలు మెయి వళుల నొలయ పొందుగ సిరి నిన్నే కలియ

4. కౌస్తుభశోభితకంఠ కలితశ్రీవైకుంఠ
విస్తీర్ణదయోత్కంఠ వినతశ్రీకంఠ
5. హరిహయమణినీల హాటకమణికుండల
నరనారాయణలీల నందితాఖిల
6. గోపరమణీనయన కుముదచంద్రవదన
తాపసమానసాయన తాపనాశన
7. శరణాగతహితార్థ శంసితనతపార్థ
వరనారాయణతీర్థ వర్యపురుషార్థ

శ్లో॥ స్తుత్వా సురేంద్ర శ్రీకృష్ణంవిజ్ఞాస్య జ్ఞాతకౌశలమ్,
ఆజ్ఞాతో లోకగురుణా ధేన్వా సహ దివం గతః. 20

ఇతి శ్రీనారాయణతీర్థవిరచితాయాం శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
శ్రీకృష్ణగోపీవస్త్రాపహారగోవర్ధనోద్ధారవర్ణనం నామ
పఞ్చమ తరఙ్గః.

4. కౌస్తుభము మెడశోభిల్ల — కాంతులను వైకుంఠ మెల్ల
విస్తరిల దయ వెదజల్ల — వేడు నీశుఁడు ప్రేమ చెల్ల

5. హరినీలతనువు వెలుగ — మరి కుండలములు చెలగ
నరనారాయణ సేవగలుగ — వరలెదా భక్తులు మెలగ

6. గోపకాంతల కన్నులను — కుముదములకు సోముశశియన
తాపసుల మది నిలయమన — దనరెదా తాపము చన

7. శరణన్న మేలుగూర్చి — పురుషార్థముల నెలర్చి
నరుని నతి నుతిగొందుచేర్చి — నారాయణ యతినలర్చి

కం. లోకగురువైన కృష్ణ మ
హా కౌశల మెఱిగి యింద్రు డాజ్ఞ బడసి తా
నాకమునకు సెలవుం గొనె
నా కామగవియును సురలు ననువర్తింపన్. 20

ఇది శ్రీనారాయణతీర్థులవారిచే రచింపబడిన శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి
యందు శ్రీకృష్ణస్వామివారిచే జరుపబడిన గోపీవస్త్రాపహారము
యొక్కయు గోవర్ధనోద్ధరణముయొక్కయు వర్ణనమను

అయిదవ తరంగము

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణీ-సంస్కృతము

షష్ఠతరఙ్గము



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

శ్లో॥ బృందావనేథ శ్రీకృష్ణగోపీసంగోభినీయతే,
ఆదౌ గోప్యస్తతః కృష్ణో గోపీనాం కృష్ణసంగమః. 1
గోపీ శ్రీకృష్ణసంవాదస్తతో గోపీపరిగ్రహః,
షష్ఠేస్మిన్ సంగ్రహేణైవం రాసారంభో నిగద్యతే. 2

—♦ శ్రీకృష్ణగోపీసమాగమవర్ణనమ్ ♦—

శ్లో॥ శారదేవ శరదాగతా స్వయం తారకోదయవిశేషభాసురా
వారితేషు సలిలేషు ధీమతాం స్మారితాగ్రమవభాసయంత్యసౌ.

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి - తెనుగు

షష్ఠ తరఙ్గము.



—♦ తోహరలు

ఇది శ్రీగోపీకృష్ణసమాగమ మెనయున్ శుభ నాట్యమునన్
ముదమొసగున్ బృందావన రంగాస్పద షష్ఠతరంగమునన్. 1
ఆదిని గోపిక లట్టుపై కృష్ణుడు నరుదెంతురు వనమునకున్
వాదము సరసోక్తుల నగు హరిగొను వనితలను రాసమునకున్. 2

—♦ శరత్ కాలవర్ణన ♦—

గీ. వాహినుల చెరువుల నింపి వానలాగె
రమ్యతరముగ మింట తారకలు వెలసె
నర్థచింత సుధీవర్గ మందుకొనియె
శారదాగమ మలరారె శారదవలె 3

గ. తత్ర భగవతి శ్రీనివాసే పరిపాలితనిజదాసే సంతతానంత కల్యాణ గుణగణనవరత్నరత్నాకరే సరళమురళీనాదసముదంచిత వివిధగీత సముద్ఘోష మందగమనోల్లాస వివిధవిలాసబహుతర కల్లోలజాలే భువనసుందరే శ్రీకృష్ణే విహరతి తస్మిన్ వ్రజయువతీమనోనద్యః స్యందమానాః సమభివ్యక్త శారదవిమలీకృత వృత్తివిశేషానుభవ రసాఢ్యాః తద్రైకరస్య మభిలషంత్యస్స్వత్వర మావివిశుః, ఇత్థంచ తాసాం వచోవిలాసాః ప్రాదుర్బభూవుః. 4

1 కేదారగౌళ (తోడి) రాగము - ఆదితాళము.

ప. పరమపురుష మనుయామవయంసఖి–పరమపురుషమనుయామ

అ. సురుచిరహాసం సుందరనాసం తరుణారుణకిరణాధరసరసం

1. నందకుమారం నగవరధీరం బృందావనభువి వివిధవిహారం
బృందారకగణవందితచరణార విందమిళితమణి మధుకరనికరం
2. భావుకచరణం భవసంతరణం భవ్యసేవకజనభాగ్యవితరణం
అవ్యయవిమలవి భూతివిజృంభిత దివ్యమణిరచిత వివిధాభరణం
3. పరమోదారం పాపవిదూరం స్మరసాయకస్రగ్ధరమతిచతురం
విరచితమురళీ గీతరసామృత భరితఘనంఘన కౌస్తుభహారం
4. యువతీగీతం యోగిసులలితం కవిజనమానస కమలవిలసితం
శివనారాయణతీర్థవిరచితం శ్రీగోపాలదయారసమిళితం.

శ్లో॥ భోభో వ్రజపురనార్యః శారదసమయం పరం శివం మత్వా,
కృపయా తస్యభజామోగోవిందం ప్రాహురితి సదానోన్యమ్. 5

వ. అచ్చట భగవంతుడును, శ్రీనివాసుడును, పరిపాలింపబడిన తనయొక్క భక్తులు గలవాడును, ఎల్లప్పుడును అనేకశుభగుణములను నవరత్నములకు సముద్రుడును, మృదువైన వేణుగానముతో మిగుల నొప్పుచున్న వివిధములౌ పాటలయొక్క చాలమంచిధ్వనియు, నెమ్మదియైన గమనమును, సంతోషములోకూడిన అనేక రీతుల విలాసములును, అను చాలచాల తరగల సమూహములు గలవాడును, లోకములకన్నిటికి సౌందర్యవంతుడును, అగుశ్రీకృష్ణుడు, అనేసముద్రుడు విహరించుచుండగా,

అందు (ఆసముద్రమునందు) గోపయువతుల మనస్సులను నదులు ప్రవహించుచున్నవై, బాగుగా వ్యక్తమైన శరత్కాలముచే స్వచ్ఛముగాఁజేయబడిన, తమ ప్రవృత్తివిశేషముయొక్క అనుభవమను రసముచే నొప్పినవై ఆ శ్రీకృష్ణసముద్రమునందు ఐక్యమును కోరునవై వేగముగా ప్రవేశించెను. అంత ఈప్రకారముగా ఆ గోపికల వాగ్విలాసములు ప్రభవిల్లెను. 4

1 వ కీర్తన.

ప. పరమపురుషు ననుసరింతమే చెలి! పరమాత్ముని సేవించి తరింతమే

అ. చిరునగ వెనయన్ వరనాస మొనయన్ సురుచుల మృదువౌ న ధరరసమువానిన్

1. నందుముద్దులపట్టిని నగరాజంతజెట్టిని-బృందావనిన్ మనతో ప్రేమనాడువానిన్
వందనములు సేయుసురలవరలుకిరీటముల-యందునీలములకు లైయానుపాదాబ్జముల వానిన్

2. చరణములు మేల్ నింప జన్మలెల్లతరింప - వరమిచ్చిభక్తుల కుసిరులొసగువానిన్
స్థిరమౌ శుభమౌపదవి చేకూర్పగా నోదవి-వరమణుల నగలొప్పు నైభవమువానిన్

3. ఔదార్యమునకొల్ల అణచు పాపులనెల్ల-అతనుశరములమాల నలిచేర్పుగలువానిన్
మోదమ్మునోలకంగ మురళీనాదముపొంగ-ముస్తాభుతో మెడనుకాస్తుభమువానిన్

4. గోపతరుణులపాటగురుయోగులకుతేట గానికవులమనోజ్ఞములౌవనుమాటలవానిన్
గోపాలుదయారసమునగూడినరచనమున-ప్రాపౌ నారాయణతీర్థుభక్తు నేలువానిన్

కం. నారీమణులారా! యిదె
శారదసమయమ్ము తగ నెసగె శివసమమై
గోరి భజింతము కృష్ణుని
నారయుద మటంచు వనిత లన్యోన్యముగన్. 5

—♦ శరదృతువర్ణనమ్ ♦—

2 కల్యాణీ (సారంగ) రాగము - త్రిపుటతాళము.

ప. శంకే శంకరం శారదసమయం

అ. ప. పంకేరుహపరాగ విభూతిధవళం

1. పాపపంకశోషణ పటుతరరవికిరణం
పరిహృతాపరిమిత ఘనావరణం
కపటకేతకకుసుమభారవిరహిణం
కలితతారకగణ స్ఫటికాభరణం

2. పరపురుషసురతిపతికామవిదూరం
పండితమండలపరమాహ్లాదకరం
వరహంసగతివిఘ్న పాటనచతురం
వాంఛితసముదితఫలవిధాతారం

3. నిర్మలరసపూరనిరుపమగంగం
నిఖిలమానినీజనమానవిభంగం
శర్మదశశిధరసరసోత్తమాంగం
సముదితగోవిందకృత బహుసంగం

4. ఇతి గోపవధూగీత మిద మతిలలితం
ఈశోపమశారదసమయవిలసితం
యతివరశివనారాయణతీర్థ ఫణితం
యాదవాబ్ధిజరత్న రత్నసమ్మిళితం

శ్లో॥ ఇతి ప్రలపతి వ్రజే శరది గోపికామండలే
సుధాకిరణమండలే పరిహృతాంధకారే నిశి,
పరాక్పవణమానసా స్సఖిలు కృష్ణ సారాః స్ఫుటం
మురారిమురళీరవ స్సపది తా స్సమాకర్షతి. 6

శ్లో॥ కాపి గోపీ పరం కాంతం కామచారఫలోదయమ్,
గంతుకామేతరాం గోపీం గోపీం త్వరయం తీద మాహ తామ్.

2 వ కీర్తన

ప. శంకరుడే యననౌనే శారదవేళనే

అ. ప. అంకిలియే తమ్మిపొడి అదే భూతితెల్పుతోనే

1. పాపమను బురద నంత భానుకరమన నింకించున్
పైపై మబ్బుల నెల్ల పటాపంచలు గావించున్
ఏపున మొగలిపూల హెచ్చునీయక డించున్
ప్రాపుగ నక్షత్రముల స్ఫటికమాల ధరించున్

2. పెరవారి యాస లుడుగ తరుణుల భర్తలఁ గూర్చున్
పరమా మోదమ్మున పండితులఁ దేర్చున్
పరమహంసల విఘ్న ఘణితిం బోకార్చున్
సరియైన కోరికల సఫలముగ సమకూర్చున్

3. గంగపోలు నదుల తేట గంగతోడ నింపున్
పొంగు కోపముగల్గు సతుల పొలయల్కల దింపున్
సంగడించు తలమీద శశికళల సొంపున్
చెంగలించు గోవిందు చేరు నాట పెంపున్

4. ఇది గోపికలపాట మృదువై యొప్పారున్
అదను శరత్తు శివుడా! యనగా నలరారున్
మది నారాయణతీర్థ ముదమై చేకూరున్
యదువంశాబ్ధిరత్న మలర దనరారున్.

శా. ప్రేమాలాపము నిండు శారద నిశాప్తిన్ గోపికామండలిన్
సోముం డాత్మసుధాంశుమండలముచే స్రుక్కించె చీకట్ల, భ
వ్యామోదాత్మల నీలలోచనల కర్ణాకర్ణనంబయ్యె ది
గ్వ్యామోహంబగు కృష్ణదేవమురళీగానంబు ప్రేపల్లెకున్. 6

కం. కామార్థశుభఫలోదయు
స్వామిన్ పరమాత్ము కృష్ణు సందర్శింపన్
తా మది వేగిరపడుచున్
భామ యొకతె తోడిచెలిని పదపద మనియెన్. 7

—♦ గోపిక లన్యోన్య ము సరససల్లాపంబు లాడుట

3. ముఖారీ [పున్నాగవరాళీ] రాగము – త్రిపుటతాళము.

ప. బృందావన మధు నా మన్యే సఖి
బృహదారణ్య మహం

అ. సుందరతరవంశనాద సంసూచిత స్వా
నందబోధామృత మయపురుషం

1. ఉన్నత శాఖాగ్ర పరానంద
నిర్ణయ రసపూర ఫలభారం
పుణ్యవతామతి రమణీయ మమరేంద్ర
వర్ణితభూమ పదంభవపారం

2. మునివరపరిసేవితం మోహవిరామ
మూల మశేష విశేషాస్పదం
అనికేతనికేతన మఖిలశోకహర
మనుదయలయపర తరసిద్ధఫలదం

3. సకృ దిదమవలోకితం సమ్యగిహ
స్వసుతకళత్రాదికృత ధనవిరసం
ప్రకటయతిపరమ హంససమహాకుల
మమలమానసవృత్తి విలసితసరసం

4. షడిహ్యాతరిపువర్గం పరమయోగి
పరిపూర్ణ భావ విశేషోదయం
హరిపర భావన యాగోపికాగీత
మితీక్షణితం నారాయణతీర్థయతినా.

గ. ఇత్థమన్యోన్యస్నేహ దయారసస్యందన ద్రవీకృత చిత్తవృత్తివిలా
సోల్లాసితవాగ్విలాసవత్యో గోకుల పురవరయువత్యో గోవిందం బృం
దావనసముదంచిత విపులతరలక్ష్మీవిలాసలాస్యరంగస్థలాయమా
నరమ్య వక్షోవిశాలఫాలాదిసుందరసర్వాంగం స్వశాంతిమాలత్య

3 వ కీర్తన.

ప॥ బృహదారణ్యోపనిషత్తన చెలి!
బృందావని తగునే

అ॥ మహనీయ వేణుగాన, మాధుర్యము సూచించుగ
మానాథు నానందమయుఁ దలపించున్

1. ఉన్నతశాఖలం దొనరు నానంద మిచ్చుగ
వన్నెల రసమైన ఫలముల హెచ్చున్
పున్నముల వెలయునని పొగడి సురరాజు మెచ్చున్
ఎన్న హరి నెలవు జన్మ కిది తారక మనవచ్చున్

2. మునులు సంసేవింప మోహమును డింపన్
మునుకొన్న విజ్ఞానమును నెంతో పెంపన్
తనకై తానిందు శోకతాపము లుడిగింపగ
ఎనసి తగ్గని ఫలముగను పర మిప్పింపగ

3. అగుదుగనే గన నాలుబిడ్డలన్
మరి ధనాశలన్ బరపు మఱపులన్
పరమహంసలుగ బ్రబలు యిరవులగ
వరలుగ మానస సరసులఁ దరులగ

4. వెలి లోవైరులు దొలగన్ మునులగ
తలపుల ధ్యానో దయవర్ధనలన్
అలరించు గోపికల హరికీర్తనలగ
అల నారాయణతీర్థయతి విరచనలగ

వ. ఇట్లు, ఒకరిపై నొకరికిగల స్నేహము, దయారసము, జిలుకుటవల్ల, ద్రవించిన మనస్సుల ప్రవృత్తిసొంపుచే నుల్లాసముతో కూడిన మాటల సొంపునింపుచు వ్రేపల్లెగోపికలు, శ్రీకృష్ణుని, బృందావనము యొక్క అతిశయమైన వైభవమును లక్ష్మీదేవియొక్క సొంపగు లాస్యమునకు రంగస్థలమౌ రమ్యమైనవక్షమును విశాలమైన నుదురును మొదలగు సర్వావయవముల శోభగలవాని; తమకాంతుని,

మదనమహీపతికార్ముక మహామేఘ సముద్గళితశతవర్ష ధారా ఇవ నిబిడతరబృందారణ్యనిగూఢం నవనీతముపం స మాసాద్య సకల లోకాభీష్టఫలం ఫలయుతం విశ్వంభరా ప్రదేశమివ వర్షధారా శ్రుతయఇవ శ్రోత్రియం సమధిగతా స్సత్వర మాజగ్ముః. నయ నోత్పలాని చ తస్మిన్ శ్రీనివాసే ప్రసారయామాసుః 8

శ్లో॥ జ్ఞాత్వా హరిః స్థిరం భావం పరస్మిన్ పుంసి యోషితాం,
ఆవిష్కరిష్యన్ గోవింద స్తాసాం ప్రాహేద మాదరాత్. 9

—♦ కృష్ణుఁడు గోపికలకు నీతిమార్గ ముపదేశించుట ♦—

4 శంకరాభరణరాగము - అటతాళము

ప. వల్లవాంగనా మా కలయత ధర్మోల్లంఘనం

అ. వల్లవాంగనా నిజ వల్లభపదయుగ
పల్లవసేవన మేవ పరో ధర్మో

1. కులశీలకర్మాది కులీరాదిజాలం
కోపసంతాపాది నిబిడకల్లోలం
అల మిహ సంసార జలధి మాగమకృత
కులధర్మసేతు రథ తారయతి బహుళం

2. రహసి నిశి వనే కిం రమణీయచరణం
మహనీయగృహపతి మపహాయ తరుణం
సహసా పరపురుషానుసరణే నాలమిహ
గృహపతి మిహ యాత గృహిణీశరణం

3. గురుబంధుజనావజ్ఞా కుత్సితాచారం
పరిహరత కురుత పరపరిహారం
త్వరయైవ గృహ మను యాతపాతకబుద్ధి
మరివర్గ మపి పరి హరత నిస్సారం

దర్శించి మన్మథుడను రాజుయొక్క విల్లులను గొప్పమేఘమునుండి వెడలు జడివానవలె (గోపికలు) దట్టమగు బృందావనమున దాగి యున్న నవనీతచోరుని సమీపించినవారై సకలలోకముల కోర్కెలనే ఫలముల నిచ్చుటకై, భూమిపైజారు వర్షధారలవలె, శ్రోత్రియునియందుచెందు వేదములవలె, త్వరితముగ స్వామినిసేవించిరి. ఈ గోపికలు తమకనులనేకలువలనుఆశ్రీనివాసునియందుప్రసరింపచేసిరి. 8

ఆ. వె. పరమపురుషుడైన హరియైన తనయందు
మతుల నిల్పుకొన్న సతుల నెఱిగి
వారి భక్తిభావ వరసుస్థిరత్వంబు
వెలువరింపఁగోరి పలికె శౌరి. 9

4 వ కీర్తన

ప. పల్లవాంగనలార! వలదు ధర్మమిఁాఱ
అ. ఎల్లరుక్ మీమీ వల్లభుల పాదములే
పల్లవము లని ప్రేమ భక్తి సేవించవలె
1. కులము శీలము కర్మ అలలౌ సంసారజలధి
కలఁగు కోపసంతాప కల్లోలములుగలది;
చెలులార! ఇదిదాట అల వేదము పల్కునది
కులధర్మ మనునది కల దొకచే సేతు వది
2. ఘహనీయుల గృహపతుల మఱపి యిట రానేల?
ఏహితమ్మో? వని రేయి విహరించుటమేల?
నహి, తగవు పురునికై మీ నడక లెవ్వియు చాల
గృహముల కేగుడు, పతులే గృహిణుల దిక్కెవేళ
3. కూడని దీపని యంచు కులమెల్ల నిం(ది)చు
పీడనౌ, మీమతుల వెగటిది యనుకొంచు
తోడనేయింఢ్లకుపొండు తొలగుడిది పెడబుద్ధియంచు
చేడెలార! యరివర్గముఁ నిస్సారమును పెంచు

4. పరిపూర్ణ బోధైక రస మఖిలసారం
పరమపురుష మను సరత బాలగోపాలం
గురువరకరుణా సుధాసముదంచిత
శివనారాయణతీర్థ యతిగీత మతులం.

శ్లో॥ శ్రవణాంజలిభి ర్గోప్యో గోవిందవచనామృతమ్,
పీత్వాపి జాతిస్వాభావ్యా ల్లజ్జాభారతరైః స్థితాః. 10

శ్లో॥ పునఃపునర్బోధయంతం ధర్మసారగిరా హరిమ్,
ఊచు ర్గోప్యో హరే స్తత్త్వం వ్యంజయంత్యోయథాగమాః. 11

—♦ గోపికలు కృష్ణు నుతించుట ♦—

5 మంగళకాపిరాగము - అటతాళము

ప. శరణం భవ కృష్ణ! సం సరతాం భవకృష్ణ!

అ. కరుణా తవ సం సరణపయోధి సం
తరణీతి వరముని ఫణితి రస్మాకం

1. ఆరంభణ మథ జగతి ఫలావధి
ధీరమునిభి రిహ నిశ్చిత మఖిలం
భూరికృపాలయ ముహురి హాగమ
సారం త్వా మఖిలాత్మక మమలం

2. నూనం త్రిభువనగృహిణీపతి రితి
గానం మహతా మానససంవిదితం
శ్రీనందాత్మజ శ్రీవసుధాధవా
నందం త్వా మనుయామో నిరతం

3. కామినీజనసకలకామదుహం పరమ
కారుణికం ప్రాహు రేవ భవంతం
కోమలగిరా గోపికాగణగీతం
గోవింద మితి నారాయణతీర్థఫణితం

4. పరిశుద్ధము నీతిసారము పడతులకు పూర్ణముగ
పరుడో బాలగోపాలుడు మరి తెల్పె తెల్లముగ
గురువరుల కరుణయే పరమామృతముగ
నరసి శివనారాయణ యతి గూర్చె నతులముగ

కం. వివరించి కృష్ణుడిట్లను
సువచనముల యమృతధార సుందరులెల్లన్
శ్రవణములను నంజలులన్
చవిఁ గ్రోలియు వినతలైరి సహజవ్రీడన్. 10

కం. సారంబై ధర్మార్థక
పూరితమా కృష్ణవాక్యబోధ మఱిమఱిన్
కూరిమి వేదాంతమువలె
నారీమణు లెంచి యనిరి నందసుతునకున్. 11

5 వ కీర్తన

ప. శరణ మిమ్ము కృష్ణ! జన్మ తరణమిమ్ము కృష్ణ!
అ. వరదా! నీ కరుణ సంసరణ మను కడలిని
తరింపఁ జేయునని వరమును లనిరి మమ్ముఁ గని

1. హరి! తొలినుండి సృష్టి అంత్యఫల మందు దనుక
నెరయుంతువని మునివరు లందురు గనుక
మరి మరి శ్రుతులు నీకరుణకు మేర గనక
పరిశుద్ధు నఖిలాత్ము ప్రణుతు లిడు, నిది చాలు ననక

2. ముల్లోకముల గృహముల సంపదల పతివన
ఎల్లమహితుల నుతుల నెనయు గానము విన
వల్లభుండవు శ్రీ వసుధా నీలలకన
చెల్లు నందకుమారు సేవింతు మెపుడు నినుగన

3. మంచికోర్కెల నెల్ల మగువలకు తీర్చెదవని
మించె దెంతో దయునని మిము పెద్దలు కొల్తురని
యెంచి, యింపౌ మాటలెనయ గోపికలు భక్తిని
గాంచి నారాయణతీర్థ కరణి వేడిరి గోవిందుని

శ్లో॥ జన్మాంతరసహస్రేషు కృతపుణ్యఫలోదయా
ఇదమాహాపరా కాంతం కుర్వంతీ ప్రణతీర్ముహుః

6 బిలహరీ (మోహన) రాగము – ఆదితాళము.

ప. పూరయ మమ కామం గోపాల పూరయ మమ కామం
అ. వారంవారం వందనం మస్తు తే–వారిజదళనయన గోపాల

1. మన్యేత్వా మిహ మాధవదైవం –
మాయాస్వీకృత మానుషభావం
ధన్యైరాదృత తత్త్వస్వభావం –
దాతారం జగ తామతివిభవం

2. బృందావనచర బర్హావతంస –
బద్ధకుంజవన బహులవిలాస
సాంద్రానందన ముద్గీర్ణహాస –
సంగత కేయూర సముదితభూష.

3. మత్స్యకూర్మాదిదశ మహితావతార –
మదనుగ్రహ దేవ మదనగోపాల
వాత్సల్యపాలితవరయోగిబృంద –
వరనారాయణతీర్థ వర్థిత మోద

శ్లో॥ నృణాం బంధహతిం కుర్వన్ నృసింహోసి దయాఘన
ఇతి సంబోధ్య గోవిందం సానందం ప్రాహ గోపికా.

7 సావేరీరాగము – త్రిపుటతాళము.

ప. కరుణయాఽవ లోకయ మాం శ్రీనృసింహ
అ. శూరా సురసంహార శోభనాద్రి శ్రీనృసింహ

1. పరిపూర్ణ దయారస పాథోధిబృంహణ
ప్రహ్లాదచంద్రోదయ శ్రీనృసింహ
నిరసిత తామస నిర్విశేషమానస
గురుతరవీర శ్రీ గూఢసుగుణాలయ

గీ. వేయి జన్మాంతరములందు వెలయు కర్మ
పుణ్యరాశి ఫలించిన పోలతి యొకతె
పరమపూరుషునకు మఱి ప్రణతి సేసి
చిత్తతన్మయ గానంబు చేసె నిట్లు. 12

6 వ కీర్తన.

ప. తీర్చవో నాకోరికన్ గోపాల! తీర్చవో నాకోరికన్!
అ. అర్చింతు మఱిమఱి ఆప్తి వందనము లుంచి అల తమ్మికనులఁ గాంచవో? గోపాల
1. మాయ నేలు నిను మానవరూపుని
మాధవుని దైవమని మదిధన్యులుగని
నీ యాధిక్యము జగముల నిర్మించునదని
నెమ్మిఁ గొల్చెద రెపుడు నీ తత్త్వమహాత్మిని.
2. నెమలి పింఛమున నెరి విలాసమున
నెనరా బృందావని పొదల కొలనున
తమి నిండు నవ్వున దానురాండ్రు విన
తనరారవో నగల నెనయు నెమ్మేనున
3. మీను కర్మ మను పదిమేటి రూపు లొందినావు
పూని మదనగోపాల పూజ్యలీల నన్నుఁ బ్రోవు
మానులకు వాత్సల్యమున జ్ఞాన మొనగూర్చినావు
శ్రీనారాయణతీర్థ సేవ లందుము నీవు.

కం. "నరులకు భవబంధములన్
హరియించు నృసింహదేవ! అచ్యుత! కృష్ణా!
పరమగురువర్య! కావుము
కరుణ" నని మఱొక్క గోపికామణిపలికెన్. 13

7 వ కీర్తన

ప. కరుణతోడ నన్ను గాంచుమా శ్రీనారసింహా!
అ. శూరులౌ ఖలుల ద్రుంచిన శోభనాచల శ్రీనరసింహా
1. నెరి నీదయ కడలి నసిగ వరలు ప్రహ్లాదుడు శశిగ,
మరి పొంగు నిండెసగ శ్రీనారసింహా!
సరగ తామస మడగ సరిసమత మది మెప్పుగ
ఇరవుగ సుగుణములు తగ నెరయు శౌర్య మొప్పుగ!

2. పాతకమహాటవీ పఙ్క్తికోపానల
భక్తచందనశీతల శ్రీనృసింహా
ఉత్తుంగసుకిరీట ఉన్నతకేయూర
మత్తచిత్తమాతంగ మర్దనమహాబల

3. త్రిగుణ్యఫలాతీత తత్త్వఫలాత్మక
తాపజలధితారక శ్రీనృసింహా
శ్రీగురుకరుణయా శ్రితభక్తిసుధారస
శ్రీనారాయణతీర్థ శ్రేయోవిధాయక

శ్లో॥ అన్యాపి యువతీ కాచి దన్యాదృశగిరా హరిమ్,
ధన్యా సంబోధయం త్యద్ధా నన్యాయం ప్రాహ సాదరమ్.

8 పున్నాగవరాళిరాగము – అటతాళము

ప. భూయో భూయో యాచేఽంజలినా
భూమన్ త్వయి మే దాస్యం దేహి

1. నిమిషార్థ మపి తవ దర్శనవిధురా
నింద్యా హి తను రేషా
తామరసేక్షణ తవపాదకమలే
తనుతాం తనుతాం మమ తనో రతులాం

2. కాంతం కాంతార మపి తవ యోగే
కమలేక్షణ మన్యే
కాంతారం గృహ మపి తు వియోగే
కరుణా తరుణీ మయి తవ భవతు

3. వరయామి గోపాలవల్లభ మధునా
త్వరయాహ మఖిలగురుం
సరసగిరా గోపయువతీ కథిత మితి
కరుకృపయా నారాయణతీర్థ ఫణితం

2. పాపంపు పనుల కెల్ల పటుకోపాగ్నివై చెల్ల
ప్రాపై భక్తులకు చల్ల నా శ్రీనృసింహ
దీపించు మేల్ కిరీటమున దివ్యాలంకారమున
కోపింతువు పెనుబలమున క్రూరుల మదగజము లన

3. సత్వము రజస్సు తమము సమకూర్చు ఫలము మించు
తత్వమై తాపాబ్ధిఁ మాన్చు శ్రీనృసింహ
స్వత్వమా భక్తి సుధనించు సౌమ్యమా గురుదయఁగొంచు
సత్వరము శ్రేయస్సు గాంచు సాధునారాయణుని విన్చు

ఆ. వె. అన్యయువతి యొక తె హరిని సంబోధించి
మాన్యముగను వేరు మాటలొనర
ధన్య గణ్యయాట సన్న్యాయ విజ్ఞప్తి
సాదరముగ గానసరణిఁ నెరపె. 14

8 వ కీర్తన

ప. మరి! మరి! నంజలినేఁ జేసి వేడెద
పరమేశ! నీసేవ! అరుదయ్యెనుగద

1. నీ దర్శన మర నిమిషమైన లేక
నిష్ఫల మీతను వెంతదాక
పాదాబ్జములు నీవి ప్రభు! నాపై సోకసోక
పద్మాక్ష! ధన్యనౌ భాగ్య మబ్బును గాక

2. కాంతారమే యైన కడు ప్రియమా నీవున్న
కన్నుదమ్ముల నన్నుఁ గన్న
కాంతారమా గృహమే గన నీవు లేకున్న
కరుణింపవలె నీవే తరి నన్ను గన్న విన్న

3. వరియింతు గోపాల వల్లభుని నిన్ను గడు
త్వర బాపు గుర్వై మాయ గడు
సరసవాక్కుల గోపతరుణుల పాట పొగడు
వరనారాయణతీర్థ పరమాప్తి నించి నెగడు

శ్లో॥ మురారివచనావ్యగ్రా వల్లవీ కాపి తత్పరా
సంబోధయిత్వా స్వసఖీమితి గాయతి సాదరమ్. 15

9 కల్యాణీరాగము—అటతాళము

ప. వద కిం కరవాణి సఖి హే
వద కోకిలశుకవాణి

అ. బత వనభువి బర్హి బర్హావతంసో
వదతి కి మపి వక్రతయాలం

1. నిమిషార్ధమపి యుగ సహస్రసమతయా
నీతం మయా దిన మాసాయం
అమితకృపానిధి రయ మితి సహసా
అధునా గత మిహ త్యజతి కథమయం

2. గృహ పతిపుత్రధనాదిషు మమతా
గ్రహపరిగృహీతాం తరంగం
మహనీయమురళీ సరళగీత మంత్రేణ
మోచిత మపి రచ యతి గృహసంగం

3. తపసా కిల మహ తా భువి కల్పక
తరు ముపలభ్య కోపి కామితదం
సఫ లేయ మితి గోపికాగణగీతం
విపులం శివనారా యణతీర్థే నేదం

—♦ శ్రీకృష్ణుడు గోపికల బరిగ్రహించుట ♦—

శ్లో॥ మధ్యే కృష్ణం మరకతమణిచ్ఛాయ మిచ్ఛావిహారం
కృత్వా గోప్యః కువలయదృశో నాయకం వేష్టయంత్యః,
గాయంత్యస్తం సరసవచసా దాస్యభావం భజంత్యో
బృందారణ్యే మణయ ఇవ తాః పద్మరాగా ఇవాసన్. 16

శ్లో॥ నిగమబృందసరోరుహసంగతం నిఖిలలోక మధుస్వసుఖాత్మకం
మధురిపుం ప్రతిలభ్యచ వల్లవీమధుకరా స్సుకరంజగురిత్యలమ్ 17

ఆ. వె. కృష్ణపరవరాత్మ విష్ణుతత్వజ్ఞాత
యైన గోపియొకతె హరివచనము
విని మనంబులోన వినతాప్తి గానమ్ము
సలిపి చెలియ నిట్లు పలుకరించె. 15

9 వ కీర్తన.

ప. చెలి! పల్కవే శుకవాణీ! ఏమి
సేయనే వాని పికవాణీ!

అ. అల నెమ్మి పింఛమున నడవి నంతట వెలయు
పలుకు నేమేమో కలికియై శాక నోలయు

1. నిమిషార్ధ మొక్కొకటి నే వేయి యుగములుగ
తమియై పగలంతయు తరలించి రేయి డాయగ
అమితదయగలవాడని ఆతనికై యిందరు
అకటా! యెట్లోర్తునే అగుపడకనే పోయెగ

2. గృహపతి సంతతి యని గృహమని ధనమని
గ్రహముల జిక్కిన నా సహనంపు మతిని
మహామురళీమంత్రమున మఱి దక్కిన దనుకొంటిని
గృహముల గ్రహముల మించిన కీలకమ్మున జిక్కి కొంటిని

3. ఘనమా తపమునగాని కనబడని యీ కల్పతరువును
గనునదియే సఫల మొం దినదా సీధరను
అని గోపకామిను లలరించిన పాటను
విని శివనారాయణ ముని గూర్చె కీర్తనను

సీ. మధ్యనాయకముగా మరకతమణి వెల్గ చుట్టు కెంపులసొంపు శోభిలంగ
నిచ్ఛాంచితవిహారు నిందీవరశ్యాముఁ గదియ సంవేష్టించి సుదతులెల్ల
కువలయలోచన ప్రవిమల వీక్షలన్ భక్తి దాస్యప్రేమ భావ మెనయ
సరసవచోరాగ సంగీతనృత్యముల్ భజన బృందావనిన్ బరిఢవిల్ల

గీ. వేదకమలాలయుండగు విశ్వసేవ్యు మధురిపుని మధురంబైన మహితసేవ,
లంబ రోలంబ కచపాళి లలి నటింప, సుకరముగ సల్పి గోపికల్ శుభము గనిరి.

10 కేదారగౌళ (కాంభోజీ) రాగము - అటతాళము

ప. వనభువిగోపాల మిహ విహరంతం

అ. వల్లవయువతిజన వలయభాస్వంతం

1. నిగమసరోరుహ నిత్యసంగతమధు
మధుహరాత్మత యేహ సముదితం
అగణితగోధన మపరిమితానందం
ఆనందకర మమ రేశితు రపి తం

2. ఇనశశిపావక తారకాభాసక
మీక్షణసముదితజగదేక నాథం
మునిజనమానససారసవరహంస
మహనీయదైవత మఖిలదేహరథం

3. లావణ్యసరిదేక నాయక మఖిలసం
రక్షణ మమరసంరక్షణ మధునా
సేవకశివనారాయణతీర్థభావిత
శ్రేయోవిధాయక మిహ వేదవిధినా

శ్లో॥ గాయంత్యో నన్నృతు శ్చేష్టం గాయంతం నందనందనమ్,
వేణునాదసుధాధారా ముద్గిరంతం ముహు ర్ముహుః.

ఇతి నారాయణతీర్థవిరచితాయాం - శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
శ్రీకృష్ణగోపీసమాగమవర్ణనం నామ షష్ఠతరఙ్గః.

10 వ కీర్తన

ప. వనినిండే కృష్ణుండు వరలి విహరించెన్

అ. తనచుట్టు గోపికలు తనరి సేవించగ

1. వేదములే పద్మముల్ వెలయు భృంగము దారి
పూఁదేనె సార మెప్పుడు గ్రోలు నన శౌరి
మోదమునన్ గోగణముల నేలె, భక్తిఁ జేరి
ప్రోది సురరాజైన పొగడు నట్లలరారి

2. రవి చంద్రు డగ్ని తార లెవనివల్ల వెలుఁగు
ఎవని కటాక్షమున నీజగము లన్ని కలుగు
ఎవడు మానసహంసగ హృదయముల మానులకు మెలఁగు
ఉవిద! మేనులను రథముల నొకడె దేవుం డితడు చెలఁగు

3. లావణ్యముల నదులౌ లలనల సముద్రు డితడు
దేవతల నెల్లర దీనుల బ్రోచు నితడు
సేవించి భావించు శివనారాయణతీర్థు
శ్రేయమున వేదవిధి రక్షించు మాస్వామి యితడు

గీ. వేణునాదసుధాధార వెలయ గురిసి
యనువుగా పాట మఱిమఱి నందగించు
నందనందను సేవించి రిందుముఖులు
గాన నృత్యాభినయ కళాఘనతఁ దనరి. 18

ఇది శ్రీనారాయణతీర్థులవారిచే రచింపఁబడిన శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి యందు శ్రీకృష్ణగోపీసమాగమవర్ణన మను ఆరవతరంగము.

శ్రీరస్తు

శ్రీ కృష్ణలీలాతరఙ్గిణి-సంస్కృతము

సప్తమతరఙ్గము



— కథా సంగ్రహము —

శ్లో॥ అథాభినీయతే రాసక్రీడాఖ్యం చరితం ప..రేః
గోపీకదంబసహిత శ్రీకృష్ణా గమనం. వనే. 1

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి - తెనుగు

సప్తమతరఙ్గము.



—♦ తోహరలు ♦—

రాసక్రీడ యొనర్చు హరిచరితము రమ్యముగా నభినయమున్
జేసెదమిందె, సల్పెదరు గోపికలు శ్రీకృష్ణుని యమనయమున్ 1

తాసాం తత్త్వోపదేశశ్చ తాభి రానందతాండవమ్,
తత్కృతం హరిణా సర్వం పుష్పవృష్టి స్సురైః కృతా. 2
లాస్యతాండవసంగీతైః గోపీనాం చిత్తరంజనమ్,
సంగ్రహః కథిత స్త్వేవం సప్తమేఽస్మిన్ తరంగకే. 3

— శ్రీకృష్ణుఁడు గోపికలకు తత్త్వోపదేశము సేయుట —

శ్లో॥ అనేకజన్మసాహస్ర తపసా పరితోషితః,
ఆవిర్భూత స్స భగవాన్ తాసు గోపీషు జన్మని. 4

గ. తత్ర ఖలు బృందావనే, మందారపారిజాత సంతానకల్పకహరి చందనాదితరుబృందానందిత శుకపికశారికాది బృందవినిందిత నందనోద్యానే, సముత్ఫుల్లశారదమల్లికాది మకరందపరిమళ లాలసతయాసంచర చ్చంచరీకఝుణఝుణాత్కార నూపుర రవైః విచిత్రపత్రివక్త్రోద్గళిత నానావిధవినోదనినాదతాళమృదంగ సంగీతాది కలావిశేషైః, అలంకృతా నేకకోటి వనదేవతా నాట్యరసోత్కటే కళిందనందినీ పుళిందసముల్లసిత లవఙ్గలతాది వివిధలతాభవనే, క్వాపిక్వాపిశారదసాంద్రచంద్రికాసంగవిలసితమణివాలుకామౌక్తిక సితసికతా సుధా రమణీయవేదికాజాలే, దివ్యవిమాన సమారూఢసురకిన్నరాది వరవనితాగణేషు పశ్యత్సు వర్షత్సు చ ముహుర్ముహుః పారిజాతాది దివ్యసుంగధికుసుమాని భక్తసంకల్ప సిద్ధి మాతన్వానో గోపరమణీనయనోత్పలారాధిత మదనగోపాల మూర్తి ర్వాసుదేవో గోపీభి స్సహ రాసక్రీడా మహోత్సవారంభ సంభ్రమ చేతాః గోపీభిః సార్ధ మాత్మతత్త్వ ముపదిశ న్నిద మాహ. 5

శ్లో॥ బ్రహ్మానుభూతిరసికాం శౌరే ర్వాగ్లక్షణాం సుధామ్,
గోప్యః పిబంత్యో వై మోదంతే కృష్ణబ్రహ్మణి తాః స్థితాః. 6

పాలతులకున్ హరి వనమున తత్త్వముబోధించు దయాదృష్టిన్
అలరు వారి తాండవమున గురియుదురమరులు పుష్ప సువృష్టిన్.
గాన లాస్య తాండవముల గోపీగణము లెనయ వర్ధిల్లున్
మానిత సప్తమ తరఙ్గ సంగ్రహ మహిత కథన మిది చెల్లున్. 3

కం. ఎన్నో వేల సుజన్మల
సన్నియమము తపము సల్ప సంతుష్టుండై
పెన్నిధియై గోపికలకు
వెన్నుఁడు జన్మించె వారి విమలకులమునన్. 4

వ. ఆ బృందావనమున మందారము, సంతానము, కల్పకము, హరి చందనము మొదలైన దివ్య వృక్షముల సమూహముపై నలరు చిలుకలు కోయిలలు గోరు వంకలు మొదలౌ పక్షులసమూహముచే నందనవనమును మించునట్లుండగా, డగా, వికసించిన శరత్కాలపు జాజి మల్లిక మొదలగు పూవుల తేనెలచేతను, సువాసనలచేతను మిక్కిలి సంతోషపడి తిరుగు తుమ్మెదలయొక్క ఝుంకార ముచే ఝణ ఝణ యను అందెల సందడిని పోలగా, విచిత్రములౌ పక్షుల కంఠ ముల వెడలు అనేకవిధములైన వినోదధ్వనులే, తాళములు మృదంగములు సంగీతము మొదలౌ కళలుకాగా, చూడబడు అనేకకోట్ల వనదేవతల నాట్యమే రసమును సంపాదింపగా, కాళిందీనది చెంత వసించు పుళిందులు వెలయు లవంగములు మొదలౌ పెక్కుపొదరిండ్ల యందును, అచ్చటచ్చట శరత్కాలపు వెన్నెలనిగ్గుల వెలయు మణుల యిసుకల ముత్తెముల తెల్లని సున్నపుతిన్నెలపై నుండియు, విమానములపైనుండియు, దేవతలు, కిన్నరులు, దేవతాస్త్రీలు, గుంపులుగ కూడి చూడగా, మరియు మరియు వారు గురిపించు పారిజాతములు మొదలైన దివ్యపుష్పములు జారగా, భక్తులయొక్క కోర్కెలు తీర్చువాడై, గోపికల కనులనే కలువలచే పూజింపబడు, ఆనుదనగోపాలస్వామి వాసుదేవుఁడు గోపికలతో రాసక్రీడామహోత్సవము ప్రారంభింప నుత్సాహపడుచు, వారికి తనయొక్క పరమాత్మతత్త్వము నుపదేశించుటకై ఈరీతిగా సెలవిచ్చెను. 5

ఆ. వె. అమృతసమములైన హరిలక్షణోక్తుల
బ్రహ్మ ననుభవించు భావరసము
ముదముతోడ గోపముగ్ధ లెంతయుఁ గ్రోలి
బ్రహ్మమైన కృష్ణు భక్తిఁ గనిరి. 6

శ్లో॥ నృత్యన్త్యస్తేన తద్గీతం గాయన్త్యో రాసమండలే,
తే నోపదిష్ట మద్వైత మనుకుర్వన్తి మానతః.

1 ముఖారీరాగము – ఆదితాళము.

1. అద్వయ మఖండిత మ శేషజగదాదిం
యత్ర చ జగత్త్రితయ మాస్థిత మనన్తే
యత్ర విలయం పున రుపైతి మృది కుమ్భో
యద్వ దవధారయత సత్య మితి మా మోం

2. యచ్చ నిజశక్తియుత మైక్షత పురస్తాత్
యత్పున రభూ ద్వికృత మైక్షత సుతేజః
యచ్చ కమభూ త్పున రుదైక్షత యదన్నం
జాత మవధారయత సత్య మితి మా మోం

3. యత్పున రభూ త్త్రివిధరూపమపశరీరం
యత్త్వ దను విశ్వ మఖిలం త్రివృత మాసీత్
జీవకలయా సకలసా క్ష్యవికృతం సత్
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోం

4. అన్నసలిలే అభవతా మసితపీతే
ప్రాణమానసపరిణతే పరమసూక్ష్మే
వాగ్భవ దప్యసిత మల్పపరిణామి
జ్యోతి రవధారయత సత్య మితి మా మోం

5. షోడశకలః పురుష ఏష పరిశిష్టః
తాసు విలయం పరిగతాసు న చ వేద
తాసు తు సమస్త మనుపశ్యతి తదిత్థం
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మె

6. యేన పురుష స్సమరసత్వ ముపలభ్య
స్వాపసమయే స్వపితినామక ఇతి స్యాత్
యత్ర విలయం సమనుయాతి మన ఆది
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోం

ఆ. వె. అతనితోడ నృత్య మాతనిగానమ్ము
నంది, రాసమండలానువృత్తి
నలరి యతనిబోధ నద్వైతసంసిద్ధి
నభినయించి రబల లాత్మశుద్ధి. 7

1 వ కీర్తన - స్వామి గోపికలకు తత్త్వోపదేశముఁ జేయుట.

1. అంతమై విడదీనిదై జగతి కాదియై
అందె ముల్లోకములు నలర తుది లేనిదై
అందు లయ ముదయమౌ ఆ మన్ను కుండ వలె
ఆ నిజమె 'ఓంకార' మన న న్నెఱుఁగనో

2. ఏది తనలో శక్తి నెఱిఁగి క్రమముగ పెంప
ఆదివలె నాకసము ననిల మగ్ని జనింప
ఆదటన్ జలము భువి, యం దోషధుల నింప
అన్నమౌ "ఓం" సత్యమని న న్నెఱుఁగనో

3. అదె బయలు గాలి నిప్పను దేవతలునై
అదె విభజనం బొంది యఖిల విశ్వమునై
అదె జీవకళ వికృతి నందని సాక్షియై
ఒదవు సత్యము నేనె "ఓమ్" అనియు నెఱుఁగనో

4. ఆహార పానముల అన్న సలిలములన్
అదె ప్రాణమై మనసునై సూక్ష్మతమమై
అగ్నియై మార్పునం దల్పమై వాక్కునై
అలరు నిజమే "ఓమ్" యన న న్నెఱుఁగనో

5. పదునారు తత్త్వముల బరగు జీవుండున్
పదునైదు విడి తానె ప్రాణమై మిగులన్
ఎది నెఱుఁగకే యెఱిఁగనెల్లఁగాని మఱలన్
అదె నిజముగ 'ఓంకార' మని న న్నెఱుఁగనో

6. నిదుర జీవుడు పరమునిన్ బొంది [illegible]
ఎదియు నెఱుఁగని లయము మది నొందు సుగతిన్
అదె సమరసత్వంబు నాత్మకును నాకౌ
అదె నిజము "ఓంకార" మని న న్నెఱుఁగనో

7. యత్రమధుపాహృతమధూపమితి మేతత్
చిత్రరస మేకరసతాం సమధిగమ్య
నైవ రసభేద మిహ వేద జగదాది
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోాం

8. యత్ర జలధౌ సమరసత్వ మనుయాతాః
త త్పృథ గశేషసరితో న విదు రేవం
బ్రహ్మణి జనా అనుదినం సమనుయాతాః
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోాం

9. యస్య కల యాయ మఖిలస్య స హి భోక్తా
త త్పరిహృతో మృత ఇతి ప్రతివదంతి
యచ్చ భవమృత్యురహితః సకలసాక్షీ
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోాం

10. యత్ర చ విజృంభిత మిదం స్వగతశక్త్యా
స్యా త్పృథ గవస్థిత మశేషజడజాతం
య చ్చ వటబీజసదృశం పరమసూక్ష్మం
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోాం

11. సింధుజనితం సలిలమిశ్రిత మివాత్మా
సర్వగత ఏకరసతా మనుగతో యః
వేదశిరసాం పరిచయేన సువివిక్తః
తత్త్వ మవధారయత సత్య మతి మా మోాం

12. బద్ధనయనో వనభువి ప్రతివిముక్తః
ప్రశ్న ముపలభ్య నగరం పున రవాప
యద్గురుమతం పున రవాప నిజబుద్ధ్యా
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోాం

13. యత్ర లయ మేతి మన ఆది పరమాత్మ
నన్య దనుపశ్యతి స బంధుజన ఏషః
సర్వవిలయే ప్యవిలయం య దవశిష్టం
తత్త్వం మవధారయత సత్య మితి మా మోాం

7. చెట్టుకొక వ్రాఁదేన చేర్చి మధుపములుఁ
తెట్టెలో నొకటిగా బెట్టియుఁ దామే
ఎట్టు విడదీయగా నెఱుగవో యఱలన్
అట్టి నిజమే "ఓమ్" యన నన్నెఱుఁగనో

8. జలధిలో బహునదులు గలిసియున్ తమవో
జలములన్ వేర్వేర తెలుపవో మఱలన్
తెలియ రట్లు నుదినము గలిసి నను జీవుల్
అల నిజము 'ఓంకార' మని నన్నెఱుఁగనో

9. ఎవనికళ గలజీవు డెల్ల ననుభవముల్
దవిలి, యదిచన మృతుడు తా నోనో? అదియే,
భవము మృతి లేనిదా పరమసాక్షియునో
వివరింప నేనె "ఓమ్" విని నిజ మెఱుఁగనో

10. జడపదార్థము లెల్ల నడగి యెందుండుఁ
అడరి యెవ్వని శక్తి నంతటన్ నిండున్
కడు సూక్ష్మ మా గింజ నిడుద మఱ్ఱియునో
కడ నిజమె "ఓమ్" అనంగా నన్నెఱుఁగనో

11. కడలిలో నుప్పు యేకడ రుచిని నొకటా
వడువునన్ పరమాత్మ వర్థిల్లు నెచటఁ
బడయనో నుపనిషద్భావ సీనిజమున్
అడరు నిదె "ఓంకార" మని నన్నెఱుఁగనో

12. కనులు మూయగఁ గట్టి గహనమున విడువన్
జనుల నడుగుచు పురికి జనువాని రీతిన్
తనధిషణ గురుమతము గను ముముక్షువు ఏ
ఘనసత్య మదియె 'ఓ' మ్మన నన్నెఱుఁగనో

13. పరమాత్మలో లయము బడయు తన మదిచే
నరయు డేజీవుండు అన్య బంధువులన్
నెరి నర్వవిలయమున నిలుచు తత్వంబై
వరలు 'ఓం' సత్యమా గురుని నన్నెఱుఁగనో

14. అక్రియతయా సకలవిక్రియదృశిత్వా
న్నైవ హానాదివిషయో య దవశిష్టం
త ప్తపరశుస్పృ గివ సత్యపరిగుప్తః
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోం

15. కిన్ను కథనీయ మబలా య దనుభూతం
సర్వ మనుభూతి మపహాయ న తు తత్త్వం
నిత్య మనుభూతి సుఖవిగ్రహ మచిన్త్యం
తత్త్వ మవధారయత సత్య మితి మా మోం

16. స చ్చి దితి సర్వవిషయే ష్వనుగతం యత్
భాసకతయా ప్రియతయా చ పరిశిష్టం
మానమితి మేయమితి హీనమతిరిక్తం
విద్వ దనుభూత మవధారయత సత్యం

17. నిశ్చిత మశేషనిగమాంతవచనై ర్యత్
తత్త్వమయ మి త్యఖిలసార మనుభూతేః
తర్కశతకై రపి దృగేకరస మాద్యం
ధీరమతిగమ్య మవధారయత సత్యం

18 పర్యవసితం నిగమవాక్యతతి మిళ్లే
లక్షకత యాస్య విషయే పరిసమాప్తేః
సర్వవిషయస్య చ తదాత్మకతయా తం
శిష్ట మవధారయత సత్య మితి మా మోం

19. శ్రీమురరిపో ర్వదనపద్మమకరందం
బ్రహ్మసుఖసారవచనం బహు పిబంతః
గోకులవధూమధుకరాస్తు పరితృప్తాః
రాసభువి మండలకృతో బహు రమంతే

20. సామనిగమాంతవచనార్థ ముపలభ్య
స్వానుభవ మేక మఖిలై కరసభూతం
ఏతదమృతం భవభయాపహరమాద్యం
నారాయణానందతీర్థపరిగీతం

14. కను కర్మలన్ బడని మనసు నిష్కర్మన్
గొని, సత్యరతుడు ముట్టునో? కాలునినుముగా
గొన డక్లై మృత్యాదులను, మిగులువాడో
నన, సత్య మదియె 'ఓ' మ్మన వ న్నెఱుఁగనో
15. అనుట కేమున్న దిఁక అబలలారా! మీ
అనుభవములన్ బడక ఆత్మ తత్త్వమునే
గన, తలపు మించు సౌఖ్యము నిత్యరూపున్
గొననో నిజమె 'ఓమ్' అన న న్నెఱుఁగనో
16. ఎది సత్తు చిత్తు వెలు గెది? ప్రేమమయమా
ఎది జ్ఞానము ప్రమాణ మెల్లెడల మిగులున్
ఎదియు విద్యారిసుల మహితసేవ నెసగున్
అదియె నిజ మోంకార మన న న్నెఱుఁగనో
17. వేదాంత వాక్యలన్ విపుల వాదములన్
ఏది యనుభవమునం దేకమై స్థిరమై
ఆదియై సాక్షియై అర్థింపం దగినదై
మీఁదిదో సత్య మని మీరు న న్నెఱుఁగనో
18. కాదు కాదిది యంచు కడు పోల్చి తలచన్
వేద వాఙ్నిర్ణయం బేది తుద గెలుచున్
ఏది అన్నిటి కాత్మ యిదె యనగ దలుచున్
ఆది దదె ఓమ్ 'సత్య' మన న న్నెఱుఁగనో
19. శ్రీకృష్ణ వాక్యమల సీధువో మధువున్
శ్రీకరము బ్రహ్మసుఖసేవ గొను విధముగా
గోకుల వధూటు లటఁగ్రోలు భృంగములై
చేకొనిరి రాస కేళీ కళావతులై
20. ఛాందోగ్య ముపనిషత్ సామ వేదమునన్
చెందు ననుభవ మంతచెలువో రసములగా
ఇందు భవ భయ ముడుగు నెనయు సుధ తేటన్
అందమా నారాయణతీర్థపాటన్

— ♦ రాసక్రీడావర్ణనము ♦ —

శ్లో॥ సంసారరోగసంతప్తాః కృష్ణబ్రహ్మ రసాయనమ్,
గోప్యః పిబంత్య స్తన్మత్తాః రమంతే హ్యాభయం గతాః. 8

శ్లో॥ ఆత్మారామాః పరానందనిత్యతృప్తాః పునఃపునః,
ఆత్మానుభూతిం గాయంత్యః కృష్ణైకరసతాం గతాః 9

శ్లో॥ రమంతే పరమానందే కృష్ణబ్రహ్మణి తా భృశమ్,
వ్యక్త దేహాద్యహంమానా నిర్విశేషసుఖే స్థితా. 10

2 వ భైరవి (ఘంటా) రాగము - అటతాళము

ప. పర మిహ పశ్యత పూరుషం స్వీకృతమాయికమానుషం
1. నిజపరభేదరహితదృశ మక్షర మీక్షణకృతభువనం విభుం
ఉపనిష దేకసమధిగత మద్వయ బోధసుఖైకరసం ప్రభుం
2. ఇదమిదమి త్యఖిలేషు సమనుగత సత్యచిదద్వయవిగ్రహం
శ్రుతిశిరసి ప్రవివిక్త మసక్త మభక్తజనై రతిదుర్గ్రహం
3. గగనమరుమ్ముఖభూతసముదిత సమస్తజగత్ప్రతిభాసకం
తదను తదన్నరసమయ మశేష విశేష మఖండసుఖాత్మకం
4. అధిగతమన్నమయాదిషు యోగిభి రాంతరమాంతరమవ్యయం
హరి మఖిలైకరసం జననాది వికారవిహీన మనామయం
5. విదురిహ యంనిగమాంతవచోభి రపోహ్యాపరాంచమఖండితం
అఘటితసంఘటనాఘటితాకృతి మద్భుతకుండలమండితం
6. స్వజనదయాధృత దేహమ దేహత యావిహరంతమిహాభూతలే
వనభువిరాస సమయరస పండితం గోపవధూకృత మండలే
7. అతను మశేషతనుం జగతా ముభయంభయ కారణతారణం
నిజకలయా పరిబృంహితసర్వ జనాత్మతయాఘ నివారణం

ఆ. వె. భవరుజార్తి నొంది పటు రసాయన మంది
విడువు గొన్నయట్లు వ్రేతలెల్ల
సంసరణమునుండి సర్వేశు వాక్సుధఁ
గ్రోలి భయము వీడి మేలుకొనిరి. 8

కం. తమను తమలోని దేవుని
తమ లో వెలి నిండు పరమధాముని గనుచున్
తమ నిత్యానందానుభ
వముగని రా కృష్ణు పాట వలన మరిమరిన్. 9

కం. పరమానందము గోపీ
తరుణులు గని కృష్ణు బ్రహ్మతత్త్వ మరయుచున్
గురు దేహాహంకృతి విడి
నిరవధిక సుఖానుభూతి నెగడిరి. మిగులన్. 10

2 వ కీర్తన.

ప. పరమపురుషు నిటఁ గాంచరే
వరుడౌ మాయ నుతించరే

1. చూపునచే జగములఁ గల్పించును
శుభముగ సమదయ నెపుడేలున్
ఔపనిషద్విధ బోధన సేయును
అవ్యయ మహిమములో మేలున్

2. అన్నిటిలో "నిదియది" యనబడి తా
నలరు చిత్ ప్రతిభతో నెసగున్
క్రన్నన శ్రుతినుతి నొకడై భక్తులు
గానివారలకు దూరముగున్

3. ఆకస మనిల మ్మగ్ని జలము భువి
ఆపయి నోషధు లన్న మనన్
చేకూర్చున్ జగమంతయు వర్ధిల
చెలగును పూర్ణానందమునన్

4. అన్నమయము మొదలై గుణకోశముల
కన్నింటీ లోలో తా నిండున్
అన్నిరసంబుల గ్రోలి జనన మిను
అలఁత వికారము లేకుండున్

5. వీడి యహోహాక్ ష్ఞానులు గొల్వగ
వేదాంతము లెవ్వని [illegible]డున్
పోడిమి సఘటన ఘటించు నతడిదె
పాలుపా కుండలముల [illegible]గడున్

6. తనువేలే? మానకై తనువును గొని
వనభువి దయతో విహరించున్
వనితలారా! మన రాసమండలము
గొనబా నేర్పున నెనయించున్

7. తనువునఁ జిక్కక తనువు లన్నిటన్
దనరి జగతి కభయము గూర్చున్
తనకల లాత్మల నన్నిట వెలుగన్
జనుల మతుల కలుషముఁ దీర్చునౌ

8. సకృదవలోకనిరాకృతగోప వధూజనతాప మరిందమం
నవజలదాభతనుం తటిదాభ పటం నటవేషధరం సమం

9. హరిచరణస్మరణైకపరాయణ జనసుఖదం పరదైవతం
మునినారాయణతీర్థసువిరచిత గీతమిదం నిగమాన్వితం

శ్లో॥ జగదుదయలయాదేః స్వాదరం సాధకైర్య
చ్ఛ్రుతిగురుదృఢభక్త్యా లబ్ధ మద్వైతతత్త్వమ్,
శ్రుతిశిరసివివిక్తం పంచకోశాన్తరస్థం
నరభువి విహరన్తం తం తు పశ్యంతి గోప్యః. 11

శ్లో॥ ఏవం కృష్ణాత్మతత్త్వజ్ఞాః కృష్ణబ్రహ్మాత్మనా స్థితాః,
సర్వోపనిషదాం సారం గాయంత్యః కృష్ణ మాసతే. 12

శ్లో॥ హృదయనిహితం కాంతం కాచిత్కళిందసుతాతటే
ప్రియతమ మథాలింగ త్యద్ధా నిరంకుశతృప్తితః,
నిజపరభిదాతీతం ధైర్యా చ్ఛ్రితే శ్శిరసాం బలాత్
ముహురపి భృశంగాయం త్యేనం చిరం సహ మోదతే. 13

3 కాంభోజీ (పున్నాగవరాళీ) రాగము - ఆదితాళము

ప. కలయే దేవ మిహ సుఖకందం-కలయే దేవం

అ. నిగమనిగూఢ మఖిలదృశ మేకరసం ప్రజానందముకుందం

1. యం దర్శనయావికారవిహీన మశేష మజరదురంతం
ఇహమునయో మృగయంతి శుకాదిభి-రాంతరమేన మనంతమిం

2. ఇహ పరభోగ మసురపదవీ మపి యదనైగమేన భజంతే
విష మివ ధీరధియో మరమ్యాగ్య పరైకసుఖే విహరందే

3. నిఖిలతపశ్శ్రితయో సుపతంతి యమవధితయా పరదేవం
అఖిలషితం మునిభి స్స్వతపోభి రశేషభవాంబుధినావం

4. సకలసుధర్మ విధర్మకృతాకృత భూతభవిష్యదతీతం
నిజపరిబృంహితజగదనుకూల తయా సతతం సువిభాతం

8. తొలకరిమబ్బు మెయిన్ మెఱపులజిగి వలువల నృత్యము చెలగించున్
లలిచూపున మనతాపము బాపుచు వెలి లో వైరులఁ దొలగించున్
9. హరిచరణమ్ముల కర్పణగా జను లలర పరాత్పరు భావనన్
విరచన యగు వేదార్థము తగు నిది వరనారాయణుచే వినన్

—♦ తరళము ♦—

ఉదయ సంస్థ లయంబు లెట్లగునో! జగంబని సాధకుల్
కుదురుగా గురువేదభక్తిగ కోశపంచక శోధనన్
ఎది శ్రుతుల్ వివరింపఁ గాంతురొ! యేది యద్వయతత్త్వమో
ముదిత లయ్యెడ చెంత రాజిల మోదముంగొని కాంచిరో.

గీ. ఇటుల కృష్ణాత్మ తత్త్వంబు నెఱిగి సతులు
కృష్ణు బ్రహ్మాత్మలో స్థితిక్ క్షేమము గొని
ఉపనిషత్ఫలసారమై యొప్పు కృష్ణుఁ
జెంది గానము నాసక్తిఁ జేసి రపుడు. 12

చ. నిజ పర భేదరీతిపయి నిర్మలుడౌనని వేదసారముల్
నిజము వచింప ధైర్యమున నెమ్మికమై మదినిల్పి కృష్ణు, సూ
ర్యజతటి నొక్కగోపిక నిరంకుశతృప్తిగఁ గౌగిలింపుచున్
భజనయొనర్చె మోదమున పాటల నిమ్మయి సన్నుతింపుచున్.

3 వ కీర్తన

ప. కాంతున్ హాయిగూర్చు కాంతున్ నాదేవున్, కాంతున్ నా ప్రాణకాంతున్
అ. అంతర్యమై శ్రుతికి అఖిల మెఱిగి జన సంతోష మొనరించు శ్రీకృష్ణు శాంతున్
1. అలఁతయు కలఁతయు ఆఁకలి ముదిమియు అంతమే లేనివాని భక్తిన్
తలచి యోగులు మది తరచి శమాదుల తాము గొందురు సన్ముక్తిన్
2. ఏ దెఱింగినవారు యెంతో మించునని ఇహ స్వర్గసౌఖ్యముల నెదలో
నాదరింపరు విషమట్లు, ఇక హరిప్రేమ అనురులకు దుర్లభమా మదిలో
3. ఏ పరమాత్మ శ్రుతు లెల్లతపంబులు ప్రాపింప నవధి యని యెంచున్
అ పరాత్పరు జన్మ యను కడలి నోడ యని అఖిల మునిగణము ధ్యానించున్
4. సమ విశేష ధర్మసమితి కారణకార్య సరణి గతాగతముల పైనన్
సముద్ధై తా నెగడించు జగతి కనుకూలముగ స్వప్రకాశము నెపుడైనన్

5. ప్రణవతురీయసులక్షిత మక్షర మాత్మతయా య దనన్యం
యదయమనుస్మరతిస్వయమవ్యయ మాశు స విందతి ధన్యం
6. యదధిగమాదిహ జన్మమృతీహననాదిభయాని తరంతి
పునరిహ మోహవిజృంభిత మేత దతో మునయో న భజంతి
7. విరతిశమాదివిహీనదురాప మబోధసుబోధసమానం
యదవగతి ప్రతిషిద్ధ మబోధ విజృంభిత మాహురిహైనం
8. విభు మశరీర మశేషశరీర గుహాసు నివిష్టచిదంశం
వ్రజయువతీజనవల్లభ మాత్మతయా పరిశిష్టమధీశం
9. ఫణిత మనంతపరాయణశివ నారాయణతీర్థే నేదం
నిగమశిరోరసభావసయా గతమత్సరహృదయవినోదం

శ్లో॥ నిర్విశేషచిదానంద మావిర్భూతం నిజేచ్ఛయా,
కృష్ణభావేన బుద్ధ్యాదితత్త్వభాసం జగుశ్చ తాః. 1.

శ్లో॥ బుద్ధ్యాదితత్త్వపరిచిహ్నితగోపవేషం
సిద్ధానుభావిత మశేషజగన్నిదానమ్,
నాసాగ్రలగ్ననవమౌక్తికచంద్రబింబం
బింబాధరం భవభయప్రశమం నమామి. 15

4 కేదారగౌళ (నీలాంబరీ) రాగము - అటతాళము

ప. మాధవ మా మవ దేవ యాదవకృష్ణ యదుకులకృష్ణ
అ. సాధుజనాధార సర్వభావ మాధవ మా మవ దేవ
1. అంబుజలోచన కంబుశుభగ్రీవ బింబాధర చంద్రబింబానన
చాంపేయనాసాగ్రలగ్నసుమౌక్తిక శారదచంద్రజనితమదన
2. కపటమానుషదేహకల్పితజగదణ్డ కోటిమోహితభారతీరమణ
అపగతమోహతదుద్భవనిజజన కరుణతయాధృతదేహసులక్షణ
3. తరళకుండలరవిమండలవికసిత నిజజనమానస పంకేరుహ
కరుణాహాససుధానిధికిరణ శమితభవతాపసజనమోహ

5. మునుల తురీయస్థితిని ప్రణవముపైన దనరు యీ నిత్యాత్ము కలియన్
యనుసరించు నెప్పు డవ్యయు తా నెవ్వడతడే ధన్యతముడు తెలియన్

6. ఇతని మహిమ నొంది యీ జన్మ మృతి బాధలీ ప్రాత వెఱపులు విడవన్
యతులు మునులు మోహ మతుల గతుల మతి నందకుండుగు కర్మగడవన్

7. భగవత్ప్రీతి శాంతి బడయకున్న బోధ బడసిన లేకున్న సమమే
యగుదు రీతనిదృష్టి; అజ్ఞాన మధికమైన అవగతిగా పెరుగు నక్రమమే

8. అశరీరియై గుహల నట్లు శరీరముల నన్నింట చిత్ కాంతి వెలగన్
విశదమా బ్రహ్మగా వేరువేరై మిగులు విభుడై గోపికలతో చెలగన్

9. సరస హృదయులౌ సౌమ్యులౌనన వేదసారమై యీ పాట మొనయున్
సిరి యెల్లరకు నింక శివనారాయణతీర్థ శ్రీహరిపరమై మొనయున్

గీ. భేద మను విశేషము లేని యాది లేని
సచ్చిదానందమయు డుర్వి జన్మ గొనియె
స్వేచ్ఛమై; కృష్ణుడై కళాశ్రీల దనరు
నట్టి కళ్యాణగుణు నెన్ని రతివ లంత. 14

—♦ మత్తకోకిల ♦—

సోమబింబము బోలు మోమున సొంపుమీఱైపునాసతో
గోముకెంబెదవిన్ జగత్త్రియ కోటి కాదినిదానమై
శేముషీముఖచిహ్నలొప్పువిశేషు గోపసువేషునిన్
స్వామి నెంతుము సిద్ధతారణు జన్మభీతినివారణున్. 15

4 వ కీర్తన

ప. మాధవా! మమ్మేలు; దేవ! యాదవకులము బ్రోవ యగుకృష్ణుడవు గావ?
అ. సాధులౌ జనముల సర్వస్వము నెవ మాధవా! కృష్ణ మమ్మేలు దేవ!

1. శశిబింబమా మోము శంఖమా కంఠమ్ము జలజమ్ములా కనులు శారదచంద్రుడవా?
ప్రశస్తనాసచంపకమా అటుమైమ్మా భవ్యాధరము దొండపండా మన్మధుడవా?

2. బాలలీల నోట బ్రహ్మాండములు జూపవ భారతీరమణునకి భ్రాంతిని దీర్చవా?
మేలౌ లక్షణముల మేనిసొంపునమించి మా లోపములు దీర మన్ననఁ గూర్చవా?

3. రవిదీప్తి కుండల రత్నకాంతులు జిమ్మ ప్రభు! మా హృత్పద్మముల రంజింపవా
చివురుమోవినినవ్వు చెలువువెన్నెలగాయ చిత్తశాంతి మునులు చెంద మన్నింపవా?

4. మురళీగానరసామృతపూరిత వ్రజయువతీమానసార్ణవభో
సరసగుణార్ణవతీర్ణభవార్ణవ సతతగీతకీర్తిమండల భో
5. శంఖచక్రపద్మ శార్ఙ్గగదాఖడ్గ వైజయంతీకౌస్తుభాదిభూష
స్వీకృతబుద్ధ్యాదితత్త్వసమన్విత దివ్యమంగళగోపబాలకవేష
6. ఆగమగిరిశిఖరోదితసత్యచి దద్వయలక్షణసుఖభానో
భోగికులోత్తమభోగశయనదుగ్ధ సాగరజాలక్షణాఢ్యతనో
7. ఇందిరయా సహ సుందరకృష్ణ పురందరాదివంద్యపదకమల
నందనందన యోగివర్యధురంధర నారాయణతీర్థమతివిహార

శ్లో॥ సానందంనందసూనుంసకలజనిమతాంసారమారాదుపాస్యం
దాస్యోల్లాస్యంరసాఢ్యాఃకరతలకలితైస్తాళ వాద్యైస్సుగీతైః,
కుర్వంత్యోనిర్విశంకాః కువలయసదృశో దివ్యతాటంకవత్యః
బృందారణ్యే భజంతే సురవరవనితా స్తంజగుస్స్యందనస్థాః. 16

5 మధ్యమావతీ (భైరవీ) రాగము - ఆది [జంపె] తాళము.

ప. గోవింద మిహ గోపికానందకందం
సానంద మవలోక యామో ముకుందం
1. గోపికాగణనయనకుముదపూర్ణేందుం
గోపాలకులతిలక మఖిలజనబంధుం
శ్రీపతి మనింద్యహరిచందనసుగంధిం
శ్రేయోవిధాయి కరుణారససింధుం
2. సంగీత రస రసిక సరస సల్లాపం
సరళమురళీగళితసాధుసంతాపం
శృంగారరసపూర శ్రీమదనగోపం
శ్రితజనానంద మఖిలానందరూపం
3. అంగనాముఖపద్మ సంగిభృంగాక్షం
ఆలోల మకరకుండలనటనదక్షం
మంగళాకర మఖిలలోకసంగక్షం
మాధవ మశేషసురరిపుగణవిపక్షం

4. మురళీగానామృతమును గోపరమణుల నెరిమతులు జలధులై కెరల పూరింపవా
సరసగుణాబ్ధిపై జన్మాబ్ధిఁ దనణిపై నిరతము గీతముల కీర్తి బరగ సారింపవా
5 వరశంఖచక్రాదిపరమాయుధములతో వైజయంతీకౌస్తుభములను శేజరిలు భూషలతో
వరలుహారివిగోపతరుణుశుభత త్వముతో బరపెదవా కృష్ణలీల సరస భావలతో
6. వేదమను కొండకొనమీదనసత్యప్రభలవెలయు చిద్ఘనాకృతసవరెసౌఖ్యమొసగవా
ఆ దుగ్ధవార్ధిపై అల శేషశయ్యపై అలరు లక్ష్మీచిహ్నగల సేవ నెసగవా
7. సిరితో వెలయుకృష్ణ సురలింద్రుడుమ్రొక్క పరిపాదాబ్జసేవ కరుణతోనించవా
మరి నందనందన గురుయోగులు మెచ్చ వర నారాయణనిష్ఠ పరత వహించవా

సీ. సకలచేతనకోటి సారసూ నైవస్సే - వెంత నుపాస్యులై సేవ గొనగ
గానవాద్యంబుల కరతాళ విన్యాస - దాస్య విలాససే దాస్యమగుట
ధన్యులై దివ్యమా తాటంక భూషణా - లంకార వైభవ లక్షణముల
కువలయేక్షణలైన గోపికల్ స్వేచ్ఛపై - భక్త్యతరావృత్తి భజనసేయ
తే. గీ. రమ్య బృందావనమునైన రాజమాన - వరవిమానాళిపై దేవవనితలెల్ల
నంబరప్రదక్షిణముల నభినుతించి - కృష్ణు గోగోపికాలంకరిష్ణుఁ గనిరి -16

5 వ కీర్తన

ప. గోపికల నలరించు గోవిందుఁ గనరే
శ్రీపతిని మోదమున సేవింతు మనరే
1. కలువ కన్నుల గోపికల చంద్రు డౌనే
కులతిలక మఖిలజనముల బంధు వౌనే
దొలకు పరిమళ గంధములది సిరితోనే
కలిగించి మేల్, దయకు కడలియా తానే
2. సరసమా గానమున సల్లాపముననే
విరియు సాధుల చింత వేణురవముననే
సిరి మదనగోపాలు శృంగారముననే
కరుణించు భక్తులందర మోదముననే
3. అతివల ముఖాబ్జముల కళలతా కనులనే
చతురనటనల కళ లెసంగు ప్రోవులనే
అతిశుభ మొసగి కాచు నఖిలజగములనే
వ్యతిరేకి హరి సురల వైరుల యెడలనే

4. వల్లవీమాణిక్యమణియుగళఖేలం
మరకతమణిచ్ఛాయమదనగోపాలం
మల్లికాజాజిచంపకాదిసుమభారం
మహనీయలావణ్యలలితతరపూరం

5. స్ఫురదధరకలితమురళీనాదసుధయా
సురసుందరీగణం కర్షయతి కృపయా
గురుకరుణయారచిత మేత దతిలలితం
నారాయణానందతీర్థసముదితం

శ్లో॥ ధ్రువమటముఖముఖ్యైస్తాళభేదైర్నటంత్యో
వనభువి వరనార్యో రాసగోష్ఠీగరిష్ఠాః,
అలఘులఘుపదాదిన్యాసభేదైశ్చ నాట్యైః
సరసమభినయంత్యో నందసూనుం భజంతే. 17

శ్లో॥ ముహురపి సురనార్యో రాసలీలావిలాసం
జగురితి దివి దివ్యస్యందనానందవత్యః,
అభినయమపి తాసాం వల్లవీనాం మురారే
రధికమభినయంత్యః పుష్పవృష్ట్యార్చయంత్యః. 18

6 నాటరాగము - ధ్రువతాళము

1. ధ్రువమండలమండితవధూజనమండలమహోన్నతం
భవసాగరతారకగిరాం పరిభావుకసులక్షితం

2. ద్రుత మధ్యమమంథరగతిం అవలోకనసుందరం
కృతపుణ్యఫలాత్మకనృహరిం పరిపశ్యత వ్రజౌకసాం

3. త్రిపతాకపతాకసుకరైః కటకాముఖశిలీముఖైః
పరభావరసోత్కటపరై రపి వీక్షణసుక్షితైః

4. తనుమధ్యనియోజితకరై రపి నాట్యరసోత్కటాః
నారాయణతీర్థకృతం హరి రితి యతిజనతోషం

4. ఇరుదెసల కెంపులన తరుణులతోనే
మరకతపు మణి యనగ మధ్యగా తానే
విరిమల్లె జాజి సంపెంగ సరులతోనే
వరలు మృదువైన లావణ్యంబుతోనే

5. కదలుపెదవిగ వేణుగానామృతమునే
సదయుడై మన కొసగు హృదయ మోదమునే
ఇది గురుకటాక్షమున నెనయు మధురమునే
ఒదవు నారాయణయోగి రచనమునే

మ. ధ్రువ మత్యాది విభేద తాళములతో తోడా పదన్యాసముల్
కవగా లఘ్వలఘు ప్రముఖ్యవిధముల్ కల్పించు నాట్యంబుతో
సువిలాసాభినయంబుతో సరసముల్ శోభిల్ల గోపాంగనల్
భువిపై రాససభాగరిష్ఠత హరిన్ పూజించి సేవింపగన్. 17

మ. దివిపై భవ్యవిమానరంగములపై దేవాంగనల్, రాసవై
భవ గోపీగణ కృష్ణలీలల మతిన్ భక్తిగ విలోకింపుచున్
సువిలాసాభినయానులీల గొనుచుగ నూన ప్రవర్షంబులగ
భువిపై రాససుగోష్ఠిపై గురియుచున్, పూజించి రాకృష్ణునిన్.

6 వ కీర్తన. [రాసలీల]

1. ధ్రువమండలమున సువిదల మధ్యను వివరముగా నున్నతముగా
భవతారకమౌ పాటలు మాటలు భావింపంగా సులభముగా

2. ద్రుత మధ్యమ మందర గతి నృత్యము తోరముగా సువిలాసముగా
అతివా! కాంతుము నృహరి గోపపతి నాత్మపుణ్యములు సఫలముగా

3. పతాక త్రిపతాక కటక శిలీ ముఖము లను చిత్ర హస్తములన్
చతురత భావ రసాభినయములన్ సక్రమాభ్యాస విధములగ

4. సుతనుమధ్యముల కరములువెలయన్ శుభనృత్యము లుత్సాహ
ములన్, యతులే సరియన వచించె నారాయణతీర్థ లీగానములన్

తాంతకకిణతధిమితకిటతఝ్ఝుతకిటత – తకధరికిటఝ్ఝుతాహతధణ
ధిమిధిమినుతికిటతధిమితకిటతక – ఝ్ఝుతాకిటతకధణతా – తకధ
ణాంతకిట ఝుంతరికిటతకఝుం – ణంత్తరికిటతక – దణం తకిటత
ఝుంతకిట – ధిగ్గుడుతధ్ధైయ్యాత్తిక – ధాకిటతకఝుం – తరికిటతక
ధళంగుతకఝుంతకిట – తకతధిమితకిట ధణధిమిధరితక – తతకిట
తకతకఝ్ఝుతధణతద్ధిమి – తకదధిగిణథోం ।౬

7 మధ్యమావతీరాగము – మఠ్యతాళము

1. జగతీశం పశ్యత సురవనితా
   వ్రజాంగనాభి రిహ నవనవమణిదివ్య
   కుండలతరణినిచయశశిగణసంజాత
   శ్రీజితసత్యలోకవిచిత్రభూతి రయం
2. లీలామయదివ్యసుందరమదన
   కోటివిలసితతను ర్వసుధాసుధారాశి ర్న్రుత్యతి భువి
   నిజదాసవర్గసుఖ కరకృపాంబురాశి రేనం

తకధీనుతజకకిణణకధిధణకిణణకధికితధిమిత – ఝ్ఝుతద్దణతద్దిమితకిట
తకతోం – ధరికిటదింధిగ్గుడుతధ్ధయ్యాతదధీనుతధీ – తకణకఝుం
తరికుంతరి – తకిటఝుంతతకధణంతరికిట – ధాకిటతకఝుంతరికిట
తకతాహతధికితక – తధిమితకిట – తకఝ్ఝుతక – ధిమితధిమిత
తకదధిగిణదోం

8 గోడీ [ముఖారీ] రాగము – రూపకతాళము

1. నిత్యానంద మిహ పశ్యత నరసింహం
   వ్రజవధూభి రధిలాస్యకృతం
2. భక్తానా మభయదం – భవబంధనవిదళనం
   మునివర్యమోక్షైకఫలవేదవిదితం
3. ఇంగితలింగిదయాసుధయా పరిమితముదా
   గోపీజనమనసిజానేకరూపధర మిహ
   పరిపాలితనిజజనం నిరవధికకరుణారసం

తాంతకకిణతధిమితకిటతఝుణుతకిటత - తకధరికిటఝుణుతాహతధణ
ధిమిధిమినుతకిటతధిమితకిటతక - ఝుణుతాకిటతకధణతా - తక
ధణాంతకిట ఝుంతరికిటతకఝుం - ణంతరికిటతక - దణంతకిటత
ఝుంతకిట - ధిర్గుడుతధైయ్యత్తక - ధాకిటతకఝుం - తరికిటతక
ధళంగుతకఝుంతకిట - తకతధిమితకిట ధణధిమిధరితక - తతకిట
తకతకఝుణుతధణతద్ధిమి - తకదధిగిణథోం

7 వ కీర్తన.

1. చూడరే ! జగదీశు సురకాంతలార!
ఆడు గోపికలతో అలరు కుండలమణులు
పోడిమి నిన చంద్ర పుంజమ్ములన్ గెల్చు
ఈడె సత్యలోక మీా ప్రభావముతోడ
2. అందమైన లీల అల మన్మథుని చాల
చందంబులను మించు సరస నృత్యము నించు
ఇందె భక్తుల కానంద మిచ్చు దయాబ్ధి ఈకృష్ణుఁగాంచు

తకధీనుతజకకిణణకధిధణకిణణకధికితధిమిత - ఝుణుతద్దణతద్ధిమితకిట
తకతోం - ధరికిటఢింధిర్గుడుతగ్ధియ్యతదధీనుతధీ - తకణకఝుంత
రికుంతరి - తకిటఝుంతతకధణంతరికిట - ధాకిటతక ఝుంతరికిట
తకతాహతధికితక - తధిమితకిట - తకఝుణుతక - ధిమితధిమిత
తకదధిగిణదోం

8 వ కీర్తన.

1. నిత్యానందు గనరే నృసింహునే
నృత్య మొనయించు త్రేత నెలతలతోనే
2. భక్తుల కభయ మొసగి భవబంధములఁ దీర్చున్
ముక్తి బల్కు శ్రుతిసూక్తి మునులకుఁ గూర్చున్
3. యుక్తముగా దయనొనరు మోదము పేర్చున్
భక్తరాంద్రు గోరు ప్రతిరూపము తనర్చుచ్
సక్తిగోను దాసులపై సదయామృతము చేర్చున్

తఝుంతకఝుణుతక – తధిమితకిటధణాధిమితకధగికిటఝుణు – తఝుం
తధీ – తకగధిమిత – కిణఝుంతరిధణాతా – ఝుణుతాహాత తధిమి
తకిటఝుణు – ధికితకధణాధిమితరితధణాతతధిమితకిటధాణుంధణంతధ
ణాతఝుణుంతకఝుంతరి – తద్ధళంగుతకఝుణు – తకధిమితతకిటతక
తకఝుణుత – తధిమితకిటధినుత – ధణాధిమితకదఝిగణాధోం 24

9 పంతువరాళీ [వరాళీ] రాగము – జంపెతాళము

1. సురలోకవనితాన్సమవలోకయుతదేవ
మఖిలలోకాధార మధికతరలీలం
2. శరణాగతత్రాణకలితసంకల్ప మిహ
వనభువి మహోల్లాసరాసరసరసికం
3. వ్రజపురవధూకలితవివిధతాళమృదంగ
సంగీతరసవిజ్ఞ మఖిలసారజ్ఞం
4. ఉదయవిలయాతీతరసఘన మచింత్యం
సదయహృదయాలోకకలితకైవల్యం
5. అధికతరసాహసోత్సాహగాంభీర్యం
విధిముఖవిమృగ్యపదవిమలవిజ్ఞానం
6. కనకకటిసూత్రవలయాంగదపటీరం
కలితకౌస్తుభశోభికమనీయకంఠం
7. శ్రీవత్సలక్షణ మశేషసురరక్షం
శ్రేయసా మాస్పద మశేషభువనానాం

తందిరినాదిరినాద్రింద్రింనుతక – తధిమితకిటతకఝుణం – తగణంతద్ధి
క్కిటతకనంధిక్కిటతక – ధింధింతత్తాది – తత్తారి – గిణగణాం
కిణ తోదిగిదిగీ – ధాదుగుదుగుజంజంతజం – తద్ధిమితఝుంతరిత
ధణాం – ధాణుధణఝుణుతాహాంత – తధిమితకిటఝుంతకఝుం –
జణుతాహాతజంతరి తధిమితకిటతక– ధణాధిమిఝుణుతకదఝిగిణాధోం

తఝుంతకఝుణుతక - తధిమితకిటధణధిమితకధగికిటఝు:ఞు - తఝుంతధీ
తకగధిమిత - కిణఝుంతరిధణతా - ఝుణుతాహత తధిమితకిట
ఝుణు-ధికితకధణధిమితరిత ధణతతధిమితకిటధాణుం ధణంతధణంత
ఝుణుంతక ఝుంతరి -తద్ధళంగ:తకఝుఞు - తకధిమిత తకిటతకతక
ఝుణుత - తధిమితకిటధినుత - ధణధిమితక దధిగణధోం

9 వ కీర్తన.

1. సురకాంతలార! దేవాధిదేవు చూడరారే భాగ
నెరవు మేతాలీల నిఖిలాధారము గాగ
2. శరణొందు కాంతలు సంతసమును పొంద
సరస రాసకేళి సలుపు వనభువియందు
3. తరుణుల మద్దెలల్ తాళముల్ గలియంగ
నెరి సంగీతమునం దెనయుసారముపొంగ
4. ఉదయులయములు రసమం దూహకు మీరగ
మది కైవల్యము చూపి మహిమ దయ చేకూరగ
5. ఘన సాహస ముత్సాహము గాంభీర్య మొనర
తనధిషణ బ్రహ్మకందని ఘనత దనర
6. బంగారు మొలత్రాడు హంగౌ భూషణములు
రంగౌ మెడ కౌస్తుభ రత్నంపు కిరణములు
7. శ్రీవత్స మమరుల సేమంబు బెంచును
శ్రీవరుడు జగముల శ్రేయస్సు నించును

తందిరినాదిరినాద్రింద్రింనుతక - తధిమితకిటతకఝుణం - తగణం
తద్ధిక్కిటతకనంధిక్కిటతక - ధింధింతత్తాది - తత్తారి - గిణగణాం
కిణ తోదిగిదిగీ - ధాదుగుదుగుజంజంతజం - తద్ధిమితఝుం
తరితధణాం - ధాణుధణఝుణుతాహాంత - తధిమితకిటఝుంతక
ఝుం - జణుతాహాతజంతరి తధిమితకిటతక - ధణధిమిఝుణుతక
దధిగిణధోం

10 శ్రీరాగము - త్రిపుటతాళము

1. గోపాల మాకలయ సఖి హే గోపికాయుతమండలీ
 చండభానుసమాగ్రమండల నియత దేవనిత్యబోధ
2. మఖిలసారమాదిదేవత మతులలీల మమరగీత
 మప్రమేయపరాక్రమనిత్యశుద్ధసుఖైకవిగ్రహ మచ్యుతం
తతద్ధీధినుత - ఝుంతరితధిమితకిట - తధిమితఝుం - తఝుంధణాం
 ఝణుంధణాందిమితధీధణతకతధిమితకిటఝణుతతకిట - ధికితక
 ఝణు-ధణధిమి-తధిమితతకధణత - ఝణుతాహతధిమితజణుత -
 తకధరికిటజణుతతద్ధిమితకిట-ధికితకజణుతకతకతధిగణధో౦

11 ఆనందభైరవిరాగము - విళంబతాళము.

1. కలయతసురవనితామదనగోపాల
 మనుపమలావణ్యసరిదేకనాథం
2. వనభువిరవితనయాతటసీతట
 హరిచందనలవంగతాదివిలసితం
3. నిరుపమరాగరసోల్లసితవల్లవ
 యువతీజనమానసకుముదపూర్ణేందుం
4. మృగమదతిలకకలితఫాలసుందర
 శ్రమజలకణముక్తాఫలజాలగసం
5. చరణకమలగతమణిమయనూపుర
 మధుకరమదనిచయశిఞ్జాగురుం
6. మంద్రమధ్యమలఘుతరగతిభేద
 సుందరలాస్యనందితయువతీబృందం
7. హరిచందనతులసీకమలకేతకికుంద
 కుముదపారిజాతాదికుసుమసుగంధిం
తాం-తక్కిణకిణతకజం - తకజంతకుం తరి-తద్ధణంతద్ధణాంతద్ధినుత -
 ధణతద్ధిమితకజంత - తకజంత తద్ధణాంతధిమితక - తాహుజం
 తరిధణాంజణుతా - తకిటజంతకజంతధిమితక - జణుతధణధిమి -
 తజంతకిటతకజంకిణజం - తకధిత్తకజం-జణుతాహత-ధణధినుత -
 తజణంతతధణత-తద్ధిమితకిటతకజణుతక రేతకద ధిగిణధో౦

10 వ కీర్తన

1. చెలులారా! గోపాలుఁగనరే! చెలువౌ గోపీమండలిఁ
   వెలుగు సూర్యుని వలె జ్ఞానమునకు నెలవౌ బోధాగ్రకుండలిన్
2. సర్వార్థసారమౌ సర్వేశుగానంబు స్వర్గసంగీతముల మించున్
   సర్వోన్నతుండైన సత్యవిక్రము నిత్యసౌందర్య మెల్లర నలరించున్

తతగ్ధిమిత - ఝుంతరితధిమితకిట - తధిమితఝుం - తఝుంధణాం
   ఝుఁఝుంధణాందిమితధీధణతకతధిమితకిటఝుఁఝుతతకిట - ధికితక
   ఝుఁఝు-ధణధిమి-తధిమితతకధణత - ఝుఁఝుతాహతధిమితజఝుత -
   తకధరికిటజఝుతతద్ధిమితకిట-ధికితకజఝుతకతకతధిగణధోం

11 వ కీర్తన

1. మదనగోపాలు సుర మానినులార! కనుడీ!
   ఇదె; సొగసుల పెన్నిధి ఇతడే యనుడీ
2. కాళిందీ తీరమునగల వనమందున
   సోలు లవంగ గంధపు పూల తీవెలందున
3. రాగరసము పెంచు రే రాజు కీవి తాఁ దనరు
   ఆ గోపీ మానసకుముదము లలరి వికాసమున నొనరు
4. కోమరౌ కస్తూరి బొట్టున గొనబౌ నెన్నుదుటియందు
   శ్రమజలకణముల్ ముత్తెములన చెలువొందు
5. పాదకమలముల భూషల భవ్యమణులను తుమ్మెదలకు
   తా దక్షత గురువౌ తాండవానువ్రనములకు
6. మంద్ర మధ్య లఘు గతుల మహిత లాస్యమ్మున
   చంద్రవదనల మెప్పించును చాల మోదమ్మున
7. తులసీ హరిచందనము తోయజములు మొల్లలు
   కలువలు పారిజాతములు లలి పరిమళములు కొల్లలు

తాం-తక్కిణకిణతకజం- తకజంతికుం తరి - తద్దణంతద్ధణాంతద్ధిమిత -
   ధణతద్ధిమితకజంత - తకజంత తద్దణాంతధిమితక - తాహుజం
   తరిధణాంజఝుతా - తకిటజంతకజంతధిమితక - జఝుతధణధిమి -
   తజంతకిటతకజంకిణజం-తకధిత్తకజం - జఝుతాహత - ధణధిమిత -
   తజణంతతధణత-తద్ధిమితకిటతకజఝుతక రేతకదధిగిణధోం

12 సౌరాష్ట్రరాగము. - ఏకతాళము

1. కలయత వనభువి కమలేక్షణ మిహా
కలితలలితమురళీకలనినదం
2. కల్పితబహువిధ కామవిశేషం
కరుణారసఘనమనుపమ వేషం
3. శ్రీగోపాలక రాసక్రీడా
సిద్ధమహోత్సవవర్ణన మధునా
4. శివనారాయణతీర్థసుఘటితం
సూళాదిక మితి హరిగురుకృపయా

తకజం - తకధీధినుతజం - తద్ధిమితక్కిట - జణుధణతాం - తకణకి
జంతరి - ధణధిమితధిమిత - తకధరికిటజణుతద్ధిమితద్ధిస్నాంతక
జణుతతకిటత ధిమిత - ధికితకజణు తాహాతధిమితకిటజంతరి - తక
జణుతకతకదధిగణధ్రోం

శ్లో॥ అఙ్గప్రత్యంగగాణస్ఫుటసమవిషమ
వ్యంజకవ్యక్తిసిద్ధైః
శృంగారాద్యైరనింద్యైరధికమభినయం
వ్యంజయంత్యో యువత్యః,
రాసక్రీడావిలాసై ర్వనభువి నితరాం
మాధవం తోషయంత్యః
తుష్టాః స్వైరం రమంతే చిర మిహ గురుణా
శ్రీధరేణాప్తకామాః

ఇతి శ్రీనారాయణతీర్థవిరచితాయాం - శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
శ్రీకృష్ణరాసక్రీడావర్ణనం నామ సప్తమతరఙ్గః.

12 వ కీర్తన

1. వనకేతులు నిదె వని సేవించరె
అనువా మురళీస్వన మదె యెంచరె

2. గైకొను నెన్నో కాముగరూపముల
చేకొను కడు దయ చిత్ర వేషముల

3. రాసకేళిని శ్రీ రాజగోపాలు
భాసిలు నృత్యవ ఫణితి వినబోలు

4. హరిగురు జేయు సూళాదిక గీతము
మరి నారాయణ వరయతి ఫణితము

తకజం - తకధీధినుతజం - తద్ధిమితక్కిట - జణుధణతాం - తకణకి
జంతరి - ధణధిమితధిమిత - తకధరికిటజణుతద్ధిమితద్ధిన్నాంతక
జణుతతకిటతధిమిత - ధికితకజణుతాహతధిమితకిటుజంతరి - తక
జణుతకతకదధిగణధోం

సీ. ప్రత్యంగలీలచే భవ్యాంగహేలచే - గాణ మ్పుటా ద్యనుక్రమము దనర
సమపాదగతిచే విషమచార ఫణితిచే - రక్తిమై వ్యంజక వ్యక్తి గుదుర
నిర్మలోక్తులచే ననింద్య ప్రసక్తిచే - శృంగార ముఖ రస సిద్ధి తెలయ
వరరాసకేళిచే పరత త్త్వహేళిచే - నాప్తకామార్థ సంప్రాప్తి గలుగ

గీ. గాన నృత్యాభినయమహాకౌశలమున-మాధవున్ కృష్ణు ప్రియతమున్ శ్రీధరుగురు
పరమభక్తితో సంతోషపరచిరపుడు-తరుణు లెల్లరు గూడి బృందావనమున. 19

ఇది శ్రీనారాయణతీర్థులవారిచే రచింపబడిన శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి
యందు శ్రీకృష్ణరాసక్రీడావర్ణనమను సప్తమతరంగము.

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి-సంస్కృతము

అష్టమతరఙ్గము.



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

శ్లో॥ అష్టమే గోపికాగీతం అదరే ణాభినీయతే,
గోపీభిస్సహ కృష్ణస్య రహస్యాగమనం వనే, 1

అంతర్ధానం చ కృష్ణస్య తతో గోపీప్రలాపనమ్,
కృష్ణస్యాన్వేషణ భూయ స్తాసాం శ్రీకృష్ణదర్శనమ్,
ఏతచ్చరిత్ర మధునా సంగృహీతం హరేః కృతమ్. 2

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి - తెనుగు

అష్టమతరఙ్గము



—♦ తోహరలు ♦—

అభిధానము గోపికా గీతమని యష్టమ తరంగమునకుఁ
శుభముగవత్తురు కృష్ణుడు గోపీసుందరులున్ వనమునకుఁ 1
అంతర్ధానము కృష్ణుడు కాగా నంగన లాలాపించన్
అంత వేడి ప్రార్థించు వారలకు చెంతనె హరి గనిపించున్
ఈకథ సంగ్రహముగ వర్ణించితి మిది హరిసన్నిధి జేర్చుఁ
శ్రీకృష్ణునిదయ గల్గురసికులకు చిత్తరంజనముఁ గూర్చున్. 2

— గోపికాగీతలు —

శ్లో॥ ఆనన్దం నన్దయన్తం హృదయగత మవిద్యాశ్రయం నాదగమ్యం
ప్రాణాదీన్ షోడశారాన్వితరథచరణ స్యార్పితా న్నాభిదేశే,
ఆకాశాదీంశ్చ సర్వాన్నిజపరికలయా జృంభితాన్మాయయాతం
గోపీమధ్యే ముకుందం వ్రజపుర వనితా కాపి గాయ త్యుదారం.

1 ఆహీరిరాగము - ఆదితాళము.

ప. భావయే సఖి హే
భావయే సఖి భాదృశ మీశం

అ. మధురిపు మిహ రాస భువి విహరంతం
మాధవ మింద్రియాదిషు వసంతం

1. దినకరమండలగం నుతవంతం
విశ్వతనుం విషయాదిషు సంతం

2. సకలవిషయ మనుభవతి య దేకం
యత్ర తదా నిజ మేతి సదా కం

3. పవనగత మఖిల కారణ మాదిం
ప్రాణతయా పరి పీత మనాదిం

4. య మవధి లయ మనుయాతి తు తారం
తం పర మవ్యయ మాగమసారం

5. అర మివ రథచరణస్య పినద్ధం
యత్ర కలానియమేన సుసిద్ధం

6. నిగమవిచార జనిత మతిగమ్యం
జన్మలయాదివిహిత మతిరమ్యం

7. అభినవజలధరసుందర దేహం
వారితగోపవధూజనమోహం

8. హరిగురుపరిజన హృదయవినోదం
నారాయణతీర్థ ఫణిత మి హేదం

సీ. ఆది నవిద్యాశ్రయాధారపథమందు - ప్రాణాది వాయునిర్మాణమందు
పదియు నారాకుల భవ్యచక్రమునందు - వేదమూలంబైన నాదమందు
వాడికౌకూటమా నాభిదేశమునందు - జఠరాంతరావకాశంబునందు
ప్రకృతిలో బుట్టిన పంచభూతములందు - హృదయమం దాత్మలో సదనమందు
గీ. మలపియన్నిటిన్ ప్రేరేపు మాయయందు-నలరు నానందమయు వేఁడెచాముకుందు
మానితోదారు గోపికామధ్యమందు - గానమున నొక వ్రజపురకాంత యందు 3

1 వ కీర్తన.

ప. భావింతునే! చెలియా!
భావింతు; చెలియా! ప్రభుని జ్ఞాననేత్రుని
అ. ఈవని రాస కేళీ విలాసముఁ జూపు
శ్రీవరు డింద్రియభావములకు ప్రాపు
1. విశ్వమై సర్వవిషయమ్ముల నిండు
విశ్వమలర రవి విమల మండలి నుండు
2. ఒకడై యున్నింటిలోనొందు ననుభవ మొందు
సకియ! యితనిఁ గొలువ సత్యానంద మందు
3. గాలినుండి సకల కారణుడై తొల్లి
ఏలు ప్రాణులలో నెల్ల తా వర్ధిల్లి
4. ఇతని మేరలోన నెనసి "ఓం" లయమౌను
ఇత డవ్యయుడు పరము డెంచ వేదసార మౌను
5. పదునా రాకులచక్రము భ్రమము మధ్యనొనరి
పదునారు జ్ఞానకళల ప్రక్రియ నెరవు దనరి
6. శ్రుతులఁ దరచి చూచి ఇతనిం జెందఁదగును
ఇతడు జన్మ లయము లేని అతిరమ్యుడగును
7. తొలిమబ్బు నెమ్మేన వెలయు నందమువాడు
చెలుల యజ్ఞానమ్ము తొలగించినవాడు
8. హరియు గురువర్యులు పరిజనుల్ మదిపొంగ
వరనారాయణతీర్థులువిరచించె మే లెసంగ

శ్లో॥ సర్వప్రత్యంచమేకం ప్రకృతి మఖిలభావం స్వయంభాసయన్తం,
నిత్యానందస్వభావం సకలహృదయగం వ్యోమవన్నిర్వికారం,
ఆచార్యస్య ప్రసాదాద్విదు రిహ మునయో వేదభాగే ముకున్దం
నృత్యంతీ గాయతీతి వ్రజపురవనితా భక్తసంకల్పసిద్ధమ్. 4

2 సుఖారీ (సగాళీ) రాగము - ఆదితాళము.

ప. శ్రీనిలయం సఖి శ్రీనిలయం
ధీమహి గోపీ మానసనిలయం

1. గగనపవనముఖ భూతనిధానం
ప్రియతమ మాగమమృగిత నిధానం

2. యదభిసృజతి జగ దవతి పునాతి
గ్రసతి చిదాత్మతయా సువిభాతి

3. దివ్యతను మజర మమర మసంగం
అంత ర్బాహ్యాతతం జగదంగం

4. అసుకలిత శ్రుతివాచ మధీశం
దినకరశశధరలోచన దేశం

5. విశ్వహృదయ మవనీపద మాదిం
ప్రాణతయా పరిపీత మనాదిం

6. విశ్వనగరవరరాజ మరాజం
వివిధకలాకృత జీవసమాజం

7. ముహు రపరపరం బృంహితభావం.
నిజకలయాపరిహృతభవభావం

8. వ్రజయువతీజనకృతపరిహాసం
వనభువి మునివరహృదయనివాసం

9. బుధజనమానసమండనభూతం
ఇద మిహ నారాయణతీర్థగీతం

సీ. అఖిలేశుడౌ ప్రత్యగాత్మస్వరూపుని-లోకోత్తర ప్రభావైకమహిము
ప్రకృతిభావము నెల్ల భాసిల్లగాఁ జేయు - కౌంతుని భక్తసంకల్పసిద్ధు
సకలవ్యాప్తతుడయ్యు నకలంక నిర్వికారా - రత నాకసము బోలె ప్రబలువాని
నిత్యశుద్ధజ్ఞాన నిర్మలానందుని - కోమల మోహన శ్యామవర్ణు

గీ. మునులె యాచార్యకరుణచేఁ గని తరింత్రు - వేదవిధుల నెవ్వని విశ్వమయత;
ఆ ముకుందుని వినుతించె నాటపాట - లలరు నేర్పున వ్రేపల్లె లలన యొకతె.

2 వ కీర్తన.

ప. శ్రీనిలయున్ చెలి శ్రీనిలయున్
ధ్యానింతము, హరి మన మనసుల వెలయున్

1. పంచ భూతముల ప్రాపై మించున్
ఎంచ వేదవేద్యుడిట ప్రేమ నించున్

2. కల్పించు జగముల గాచు చిచ్ఛక్తిన్
నిల్పు పవిత్రదీప్తి గొల్పు విముక్తిన్

3. సంగమ్ము మొదిమి సమయుట లేకే
పొంగి మేనౌ జగతిన్ పూరించు లో వెలికే

4. ఎనయు శ్రుతివచన వినుతి దనరునే
ఇనుడౌ శశియౌ యనుకనుల నొనరునే

5. ఇల పద మఖిలము హృదయ మనాదిగ
కలయుగొను ప్రాణశ్వాసల నెల్ల నాదిగ

6. చెలి: తనకళకా జీవులె ప్రజలన
అలరు జగమె పురి యన, రారాజన

7. మరి పై పై తన మహిమము జూపును
ధర భవభయమును తనకిళేఁ బాపును

8. పరిహాసము వ్రజ భామలచేఁ గను
వరవని ముని హృద్వాసమునుం గొను

9. ప్రవిమల మిది మదిభవ్యులు మెచ్చన్
శివనారాయణు సిద్ధియు హెచ్చన్

శ్లో॥ ఇతి గోప్యః పరానందం గాయంత్య స్తాః పృథక్ పృథక్,
అపరాః శ్రుతయో భూయోభూయ స్తత్రైవ సంగతాః. 5

— శ్రీకృష్ణుని యంతర్ధానము —

శ్లో॥ కదాచి ద్గోవిందే గతవతి పరానందసదనం
నిరాకారం ధామ స్వకమితి చ విజ్ఞాపయతి తాః,
తదాకారం సాక్షా త్పర మధిగతాః కృష్ణరసికాః
పునస్తం గాయంత్యో రహసి మృగయంతి ప్రియతమమ్. 6

— కృష్ణాన్వేషణము —

3 శంకరాభరణం (కాంభోదీ) రాగము - అటతాళము

ప. మృగయత రాధామాధవం ముహు రిహనిగమవనేధవం
1. అనుపద మఖిలఫలప్రదశాఖిషు మృగిత మదృష్ట మనంతం
క్వచిదపిగాఢతయా నిజధామ నికృతసుకృతైరనుభూతం
2. యదఖిలదూరత రేపి యదంతిక మాత్మతయా వియదాదిం
అనుగత మధిగత మాగమపార మనన్యమనోభి రనాదిం
3. స్వయమనగతిరవ గంతృనియంతృయ దఖిలజనస్య నిరీహం
శ్రవణనయనవచనాదిదురాప మపుణ్యవతాతిదురూహం
4. యదనుమనసిపరిధావతిధావతి దూరత యేహ దురంతం
విభుతర మఖిలజనాంతర బాహ్యమఖండచిదాత్మతయా తం
5. యదఖిలభూతనిదాన మద్వైతి తదాత్మత యాత్మని సర్వం
సతరతి శోకమహోదధిమాశు వివర్జితమానమగర్వం
6. చలతి జగతియదచంచలమాతత ముపవినిహితజగదండం
ప్రభవతి భవతి పినద్ధ మిదం నిజ మాయికమేక మఖండం
7. అసురధియామతిదుర్గమమప్రియ మాత్మమహో హి పరం తే
ఇతి విగమా జగు రేన మపార సుఖైకరసం న భజంతే
8. కువలయదళరుచిరాకృతి మన్య మనోభిరుపాహృత దేహం
గురుకృపయాహృతగోపవధూజనశోక మపాకృతమోహం

కం. పరమానందుని కృష్ణున్
వరదున్ మఱిమఱియు గోపవనితలు వినుతిన్
నెరయించి గానసరణి న
పరవేదములనగ నందె ప్రబలిరి భక్తిన్. 5

గీ. తనదు నెలవు నిరాకారమని తెలుపనో?
హరి పరానందమున లీను డయ్యె నపుడు
కృష్ణసాకారరసికలు కృష్ణు వెదకి
ప్రియతమున్ చాటుపాటలో పిలిచికొనిరి. 6

3 వ కీర్తన

ప. రాధామాధవు గనుగొనరే రమణునికై శ్రుతివనిఁ జనరే
(అ. రాధిక దొరకిన మాధవునే రయమున పట్టగనౌ ననరే)

1. ఫలముల శాఖల పధిఁబధి వెదకిన కొలదిగ గఁపడ డెందున్
నిలుచుడాగి తన నెలవున నెక్కడో నెరి ధన్యఁల గొను నందున్

2. చాలదూరమై సరగున డాయును గాలి నింగియొ యనంగఁ
జేల! వేరుమతియేల! నిగమముల నేలు ననాద్యు గనంగన్

3. పరినికోగడు కోరుట కోరిక కోరువారిలో నున్నన్
దూరమౌ కనగ చేరిపల్కు విన దొరకడు సుకృతులు గాకున్నఁ.

4. మనసును మించియు చనుచను దవ్వుగ కొనలేకే పరువెత్తున్
తన సత్తున చిత్తున వెలిలోనై జను లెల్లర పై పై హత్తున్

5. అన్ని భూతముల కాపు్డితండని ఆత్మల కాత్మ యటంచున్
ఎన్నుచు గర్వము నన్నిట వదలిన ఈ వెత లెల్ల నశించున్

6. జగము చలించిన చంచలమొందడు జగమెల్లను తా నిండున్
తగి కల్పించియు తానట వెలసియుదాగి యఖండుండై యుండున్

7. అందడు అప్రియు డొగద ఖలులకు నాత్మవంచకులు వారెల్లన్
చెందరు పరమానంద మ్మని శ్రుతి సిద్ధ శాస్త్రములు ఘోషిల్లన్

8. దళముల నీలిమ దనరు కల్వజిగి లలి నెమ్మోయి విలసిల్లఁ
లలనలకుఁ భ్రాంతులు వెత లుడుగన్ వెలయు గుడుదయువహిల్లన్

9. శ్రుతిశిరసామను భూషణమద్వయ మాత్మరతిప్రియ శేషం
మురరిపుభావ రసికవర నారాయణతీర్థ ఫణిత మదోషం

శ్లో॥ ఇత్థం గోపీజనా శ్శౌరేః పరభావవిదః పునః,
భువి శిష్టాం వితన్వాంతో మృగయంత్యాదికారణమ్. 7

శ్లో॥ సర్వాంతఃకరణాంతఃస్థం మాధవం ప్రాణవల్లభమ్
మృగయంతీ ర్వనే పుష్పైః హసంత ఇవ పాదపాః. 8

శ్లో॥ మల్లికాదిలతా స్తద్వదోషధ్యో న్యాశ్చ తద్వనే,
సంబోధ్య నామభి స్తేషాం తా సాహూర్వల్లవాంగనాః. 9

4 కాంభోజీ (భైరవి) రాగము - ఆదితాళము

ప. మాధవం దర్శయ హే! మందార మాధవందర్శయ
అ. మాధవమిహ బాధ కారాధితమథ సాధకజనఫల సాధకమధునా
1. రే రే మందారసంతానకల్పక పారిజాతచందన
రే రే చంపకనాగపున్నాగశ్రీ పూగ పనసనారికేళ రసాల
2. సరసకదంబకదంబక పలాశ కురవక వటసమూహ
విలస దశోక కపిత్థ కదళీవన లలితదేవదారుబృన్దపిచుమన్ద
3. బృందేబృందా వనచరమహార్ణిశం నందనందన మతులం [లం
కుంద లవంగలతే కుటిలాలక మిన్దుసుందరానన మీశమతిబ
4. ఫుల్లకుసుమ మల్లికే జాతి మాలతివల్లివనజలతికే [లితే
కల్హారశ్రీ కమల కేతకీ కుముద కల్హారాదికుసుమచయపంక్తిల
5. శుకకోకిలశారికాబృంద శకుంత శోభనహంసకుల
ప్రకటాకాశానిలానలజలధరణి సకలదేవగణ సరసగుణగణ
6. సకలనిగమగాంధ మఖిలలోకా ధారమచ్యుత మఖిలగురుం
సరసగోపికాపరిగీతమనుశివ నారాయణతీర్థ ఫణితముదారం

9. సారమై యుపనిషద్వ్యాఖ్యానమై సముద్రై యాత్మల నేలున్
వేఱున్నే? మురవైరి దయన్ గన నారాయణతీర్థుల మేలున్

కం. పరమాత్ముండని గోపీ
తరుణు లెఱిగి ధరణి కృష్ణతత్త్వముఁ దెలుపన్
హరి నాదికారణున్ వెద
కిరి మఱి లక్ష్యముగఁ గొనుచు కృష్ణప్రేమన్. 7

గీ. "అఖిల చేతన హృదయాళి నలరువాఁడు
తమకు ప్రాణవల్లభుఁడు మాధవుఁడు మదిని
గలుగ, వనముల వెదుకగా వలెనె?" యనుచు
అలరు నవ్వుల తరుల తలప హసించె

కం. వల్లవకామినులాపై
మల్లిక మొదలైన లతల మఱి వృక్షములన్
తెల్లముగ పేరు పేరున
నల్లన వనిఁ బిలిచి పిలిచి యడిగిరి హరికై. 9

4. వ కీర్తన.

ప. మాధవుని జూపవే! మందారమా! మాధవుని జూపవే

అ. మాధవునిజూపు రాధ గొంపోవనోపు సాధకులు సత్ఫలము సాధించుటకు ప్రాపు

1. ఓరీ! మందారమా! సంతానమా కల్పకమా! పారిజాతమా! చందనమ!
ఓరీ! చంపకమ! పున్నాగమ! నాగమ! ఓరసాలమపనసనారికేళమా! శ్రీపూగమా

2. వరలు కదంబకమా! పలాశతరురాజమా! కురవకమా! వట సమూహమా!
ఇరవౌకదళీవనమ!కపిత్థమ! అశోకమ సరి దేవదారుబృందమ! పిచుమందవృక్షమా

3. తులసీ! మీలో పగలు రేయి వెలయు నందనూను డౌనా
అలరుమునుజులపాలఅజ్ఞాన్యనాథుబలుని తెలిసిమొల్లలవంగ తెలుపవదిసరియేనా

4. విరజాజి! మాలతి!-మల్లీ! వనలతలారా విరినవ్వుమీకేల?
సరసీజమా! మొగలీ! కల్వలార! హరిమీలోగలడే అకల్లోలమేల?

5. శుకమా! గోరువంకా! పికమా! హరియేడీ! సొంపౌహంసలార! సుందరుడేడీ!
సకలదేవతలార! సర్వతత్త్వములార! సదయులై తెల్పరె శౌరి యేడీ!

6. వేదరసాస్వాద విశ్వాధారుండౌ విష్ణు సర్వగురుని కలియన్
ఆదరమ్మున గోపికాళి పాటలవేడ అలరించె శివనారాయణముని తెలియన్-

శ్లో॥ గోపీషు మృగయంతీషు వనే గోపాలనందనం,
ఆత్మానం దర్శయామాస చికీర్షు ర్భూర్యనుగ్రహమ్. 10

గ. అథ ఖలు వల్లవయువత్యో నిజవల్లభవిరహసంతాపజనితదురంత చింతా సంతాపమందీకృత బాహ్యవిషయవివేకవృత్తిమచ్చిత్త వత్యో ముహుర్ముహు స్తదీయలీలావినోద నవరసావిష్కరణ ప్రవీణాః గోపాంగ ప్రత్యంగగుణగణ సమవిషమబలాబల సమ బలవిలాసవిలసిత గ్రీవాశిరఃకంప త్రిభంగీలలిత దివ్యగాత్ర భ్రూనేత్రహస్తవిశేషా ద్యావిష్కృతనవరసాలంకారాలంకృత వివిధలాస్యవిశేషం స్ఫురదధరమణిపరిమిళిత మురళీకలరవసుధావ ధీరితసురసుధాఖండమండలం స్మారంస్మారం స్వస్వాంతఃకరణాన పాయేన సర్వాంతరంగం మదనశతకోటి సుందరాంగం ధ్యాయం త్యో మనసా ప్రణమంత్య శ్శిరసా వచసా చ పురః స్థిత మివ సంబోధ్య ప్రత్యేకం గోపాల మగాయంత.

శ్లో॥ మదనశతకోటివేషం మాధవ మాధాయ మామకే మనసి,
విదళితసురరిపుబృందం విష్ణుం గాయామి విశ్వభర్తారమ్. 11

5 సౌరాష్ట్రి (మోహన) రాగము - ఆదితాళము

ప. నందనందన శ్రీగోపాల జయ నవనీతచోరగోపాల
1. కందర్పశతకోటిసుందర సుఖకర మందహాస శ్రీగోపాల
2. బృందావనగో బృందఘనానంద చంద్రానన శ్రీగోపాల
3. లీలామానుషబాలకవేష బలానుజవిగ్రహగోపాల
4. మురళీధర ముని బృందవిచింతిత ముక్తజనాశ్రయ గోపాల
5. నందసునందాది వందితచరణార విందమహోన్నతగోపాల

కం. తను నడవి వెదకు గోపీ
జనముపయిఁ బరమకరుణ సారింపుచు నె
మ్మనములలో నొసగెఁ ద
ర్శనమున్ గోపాలసుతుడు రమ్యాకృతితో. 10

వ. అంత గోపకాంత లెట్లుండిరన; తమకు ప్రభుఁడగు శ్రీకృష్ణుని యెడబాటుచే మిగుల చింతించువారలై, సంతాపముచే బాహ్యప్రపంచవిషయములందు విరక్తి గలిగినమనస్సులు గలవారలై, మరియు మరియు ఆ శ్రీకృష్ణునియొక్క లీలలను వినోదములను తలంచుచు నవరసములయందు చెందు మనసుల ప్రవీణతగలవారలై, శ్రీకృష్ణుడు తనయొక్క అవయవములచేతను గుణసమూహముచేతను సమము వ్యత్యస్తము అగు సత్వముయొక్క విలాసమును ప్రదర్శించుట నెంచువారలై, స్వామివారి శిరస్సుయొక్క కంఠముయొక్క కదలికచేత తెల్పబడు త్రిభంగి అను సొంపుచే వెలయు దివ్యశరీరము కనుబొమ్మలు, నేత్రములు, హస్తములు వీనిచే చూపబడిన వర్ణనకు మీరిన నవరసాలంకారములుగల లాస్యతాండవమును తలంచువారలై, కదలునట్టిదియు, పరిమళించునట్టిదియు, మణివలె ఎఱ్ఱనైనట్టిదియు, అగు స్వామివారి పెదవిచే మ్రోయింపబడు మురళీగానమును అమృతమును, దేవతల అమృతమండలమును అతిశయించు మాధుర్యముగలదానిని, తమ అంతఃకరణములచే గ్రోలువారలై, సర్వభూతముల అంతరంగములందుండువాడునై నూరుకోట్లమన్మథుల సౌందర్యము గల రూపముతో వెలయు స్వామిని మనస్సులలో ధ్యానించువారలై శిరస్సులచే నమస్కరించువారలై, వాక్కులచే ఆస్వామిని తమముందున్నట్లే పిలిచి ప్రత్యేకముగ శ్రీగోపాలకృష్ణునిస్మరించి ఆగోపికలు గానముచేసిరి.

గీ. దేవవైరులమూకల తెరలఁద్రోసి
విశ్వభర్తవై విలసిల్లు విష్ణు కృష్ణు
మాధవుని నుతించెదము మా మనసులందు
కోటిశతమన్మథ విలాసు పాటలందు. 11

5 వ కీర్తన.

ప. నందనందనుడవు గోపాలా! వెన్న గొందువ చాటుగ? జయ గోపాల!
1. అందమౌ చిఱునవ్వు అలరించు మించురా అతను శతకోటీసాటి గోపాల!
2. శశిబోలు మోమె సంగ బృందావని పశువుల నలరింపవా? గోపాల!
3. బలరాముని తమ్ముడౌ బాలుని యట్లు ఇల నవలీల నేలవ? గోపాల!
4. మురళీగానమును మునులెల్ల గ్రోలి ముక్తులై కొల్వరె? గోపాల!
5. భవ్యమౌ పదాబ్జముల ప్రణతి సునందాదులు భక్తులు సల్పరె? గోపాల!

6. బాధితరిపుబృంద బోధరసానంద సాధితజగదండ గోపాల
7. గోపీమన్మథ గోపరిపాలక గోవర్ధనోద్ధర గోపాల
8. రాసమండలనట దాసజనావన వాసవాదినుత గోపాల
9. మూలకారణ మోహవారకలక్ష్మీ పాలపరాధీశ గోపాల
10. ఘోరభవార్ణవతారక పాలిత నారాయణతీర్థ గోపాల

శ్లో॥ మాధవచరణసరోజే వనభువి సికతాసు రేఖయా నుమితే,
దృష్ట్వా తదను చ తన్వ్యాశ్చరణౌ కస్యాఇతీతరాః ప్రాహుః 12

శ్లో॥ కాచి ద్గోపీ కనకలతికాకాంతి రంతాదిహీనం
కాంతం స్వాంతఃస్థిత మనుగతం కామకామాశ్రయంతీ,
లక్ష్మీకృత్య శ్రుతి రివ పరానందమూర్తిం ప్రగల్భా
నృత్యంతీ గాయతీతి ప్రకృతిపరతరంమ్మృగ్యమాణే ముకుందే.13

6 కేదారగౌళరాగము - ఆదితాళము

ప. నందముకుందే పరమానందే వయమిహకిమున్మృగయామ
1. విహరతి గోపే గతభవతాపే కా మనుసరతి దురాపే
క్వచి దపి సీతే హృతనవనీతే నిజకలయా సువిభాతే
2. అమృతకలాయామతివిమలాయా మచలవిభూతినిదానే
స్వసుఖరతాయా మతితరళాయా మనుపదమహానుమమానే
3. కృతజగదండే సుఖచిదఖండే సకలజగత్ప్రతిభానే
శ్రుతిపరిగీతే మహదనుభూతే నిజసుఖసాధిత మానే
4. నభసి సదంశే మనసి చిదంశే పశ్యతి వితత మశేషం
ప్రకృతికృతాదిం రథతురగాదిం భానుసదృశకృతవేషం
5. మనసి విలీనే గతపతి మానే కలయతి రతి మిహ దేవే
నిజపదగతయా సుకృదభిమతయా సహగతనిజపరభావే

6. బ్రహ్మాండము చేర్చి ప్రబలు ఖలులఁ దీర్చి పరమానందము గూర్చవ? గోపాల!
7. గోవర్ధన మెత్తి? గోవులఁ గావవ? గోపికల క్షేమ నేలవ? గోపాల
8. దాసురాంద్రు నెగడఁ దనరి యింద్రుడు పొగడ రాసక్రీడఁ జేలవ? గోపాల!
9. పరమపదమున లక్ష్మీపతివి తొలి దైవమవు భ్రాంతులఁ దీర్పవ? గోపాల!
10. ఘోరమౌ భవజలధి తీరమ్ము జూపవ? నారాయణతీర్థులను గోపాల!

—♦ గోపికలు స్వామివారి జాడల పోల్చుట ♦—

ఆ. వె. మంచి రేఖలుండుట మాధవు పదములో!
యనగ జాడవెంట నతివ జాడ
నిసుక జాళ్ళ పోల్చి "యెవ్వతో" యని వని
నితరగోపికాళి యెంచి యెంచి. 12

ఉ. హేమలతాభ ధీర యొకయింతి ముకుందునితో చరింపుచున్
స్వామిని శాశ్వతున్ హృదయసంస్థి భక్తజనానుగమ్యునిన్
తామరిఁగోరి యాప్రకృతిదాటిన మోదము రూపుజూపు నా
శ్రీమయు వేదలక్ష్యముగఁ జేసెను నృత్య సుగీత సన్నుతుల్. 13

6 వ కీర్తన

ప. నందునిబాలు నా సందలోలు నె ఇందరయ మన కేల? చాలు నే
1. మనలోఁ దిరుగున్ మమతల తఱుగున్ మఱి తా దేనితోనో యరుగున్
కను నింతే మఱుగున్ గొను వెన్న పెరుగున్ తనరించున్ దన మెఱుగున్
2. కలలమృతముల కై కదం విమలముల కై నెలకొను వైభవముల కై
లలి తను రతుల కై దొలకు సుఖముల కై చెలి! యనుమానము లిక కై
3. జగ మెనగూర్చునో? సౌఖ్యమమర్చునో సకలము వెల్గొనొనర్చునో?
నిగమ మెలర్చునో? నిండి తనర్చునో? తగి స్వసుఖమున నె పేర్చునో?
4. తానె గగనమై జ్ఞానము మనమై భానుదీప్తికి సమానమై
చాన! సాధనమై జగమె వాహనమై చన నెల్లంగను లీనమై
6. మనసు గొనెనో? యభి మానమేల యనెనో మాధవు ప్రేమలఁ గనెనో
తన సుకృతముననో ధవు పదభజననో? తాఁ జను హరిభావనన్నో

6. అపగతకామే జగదభిరామే జడజనము స్తవిరామే
అనుకృతవామే విగళితభీమే భీతపవనరవిసోమే

7. వ్యవహృతిహీనే మహదభిధానే బోధలయాదిసమానే
ప్రణవతురీయే శివపదమేయే నాదలయావధిమానే

8. విగతకళంకే పరిహృతశంకే గళితపరాపరభేదే
వినిహతశోకే కృతపరిపాకే గోపవధూజనమోదే

9. సదసదతీతం సతతవిభాతం కేశవపరతరవాదం
అనుపరిగీతం నిగమసమేతం నారాయణతీర్థే నేదం

శ్లో॥ పాణావాధాయపాణిం వ్రజపురవనితా కాపి కస్యాః ప్రగల్భా
గ్రాహ్యం గృహ్ణాంతర్బహిరపి వితతంస్వానుభూతిప్రసిద్ధం,
సిద్ధం వేదాగ్రభాగే తదనుగుణనయైః బ్రహ్మవిత్సు ప్రసిద్ధం
నృత్యంతీ గాయతీతి ప్రకృతిపరతరం మానతో దర్శయంతీ. 14

7 మధ్యమావతీరాగము - ఆటతాళము

ప. దేవదేవం క్వేతి తం మృగయామ వయమిహ

1. దృశ్యవస్తుషు దృక్తయా సతతం సతి ప్రతిభాతి
ప్రత్యగాత్మ యాపి బుద్ధిషు నిత్యమేవ పునాతి వయమిహ

2. ప్రాణబుద్ధిలయోదయా దపి భాసయ త్యమలేన
స్వప్రకాశ సుఖాత్మనోదయ హానిధీరహి తేన వయమిహ

3. యేన విశ్వపదాభిధాన ఇహైకతా మనుయాతి
తత్ర సర్వసుఖైకరసే పరాత్మని భాతి వయ మిహ

4. చింత్యదే యదచింత్యరూప తథైవ యోగివరేణ
సంతతం హృద యాంతరం సఖి భాతిధీరవరేణవయమిహ

5. నందయ త్యఖిలం జనం నిజనిత్య బోధసుఖేన
ఛందసా మఖిలాగ్రభాగవి నిశ్చితేన సమేన వయ మిహ

6. పౌరజానప దానుగోరమతే నృపో హి యథైవ
ప్రాణబుద్ధ్యనుగ స్తనావికృతిం విభాతి విభైవ వయ మిహ

6. అజ్ఞాత మాన్యున్ అశలడంచున్ ఆభిరమ్యత నెటమించున్
అజ్ఞ నూర్యు నించున్ అనిలుచంద్రు నడిపించున్ ఆమె నేలేయనుసరించున్?
7. పలు పేర్ల వాడే పనిలేకపోడే తొలి సృష్టి లయము సమమా నాడే
చెలి! 'ఓమ్' వీడే శివునికి తోడే లిలినాద లయముపై వాడే
8. నెరసే లేడే మరి శంకయేదే నిజ పర భేదము లేదే
నెరి మేలు గాదే నిండు వెత పోదే నెలతల నలరింప రాదే
9. ఇహామహిమ దాటన్ ఎపు డెనయు చోటన్ ఈవె కేశవుడను మాటన్
మహి నిదియె చాటన్ మతి శ్రుతుల తేటన్ మా నారాయణతీర్థ పాటన్

మ. కలలన్ మేన మదిన్ సుఖానుభవముల్ కల్పించి గైకొంచు వి
జ్ఞులు వేదాంతములందు నెంచు గుణముల్ శోభిల్లగా నీభవం
బుల మాయావధిపై వరుండగుహరిన్ పూజింపుచున్ చేయి నె
చ్చెలిచేనుంచి ప్రగల్భ యొక్కసతి తీర్చెన్ గానన్నృత్యంబులన్.

7 వ కీర్తన.

ప. దేవదేవు నీక నెందే తెలియనా మన మిందే
1. ఏ వస్తువు నెపుడు జూచిన నెనయు సాక్షిగ నందే
భావన లన్నింట వెలయు ప్రత్యగాత్మను మన మిందే
2. జ్ఞాన ప్రాణము లేకమైన స్వప్రకాశమ్మున నెందే
హాని వృద్ధియు లేక శుభుడై యలరువాని మన మిందే
3. విశ్వమను పేరున నెవరు వెలసి యిహామున నెందే
శాశ్వత పరమత్వ మెనయు సానందు మన మిందే
4. మది నూహ మించు నెవని మహిమ యోగు లెంతు రెందే
హృదయముల ధీరులకు నెప్పు డెనయువాని మన మిందే
5. జనులకెల్ల తననిత్య సత్యబోధ గూర్చు నెందే
తన సమత నుపనిషత్తుల మొనయువాని మన మిందే
6. పౌరులన్ పల్లెవారల ప్రభువున స్లైలి యెందే
తీరుగ జ్ఞానుల ప్రాణుల తీర్చువాని మన మిందే

7. రాజవత్ఫలమాత్రభోగి తయాతనా సువిభాతి
బాలవద్విగతానురాగత యాపి యోనబిభేతివయమిహ
8. గోపనీయత యాపిగోప వధూభి రాభిరమాని
శ్రీమదాత్మక భావభావన యాసఏవ భవానివయమిహ
9. వేదభాగవిచారజాతమ తి ప్రియ ప్రణయేన
వర్ణితం శివరామతీర్థప దాంబుజభ్రమరేణవయమిహ

శ్లో॥ మూర్తామూర్తే యదనువితతే మాయయా యస్య రూపే
సచ్ఛ త్యచ్ఛే త్యుభ యరస ఇత్యాగమోక్తో య ఆత్మా,
నేతీ త్యేవం యదవధి జగ ద్బాధ్యతే యస్య దృష్ట్యా
సర్వోత్కృష్టం తమిహ మృగయంత్యాహ గోపీముకుందమ్.

8 కాంభోజీ (హుసేని) రాగము – అసె (అట) తాళము

ప. సహచరి సమరస మిహ మృగయంతే
అ. సజ్జనసంగర తా మునయో భువి నిగమశిరస్సుఖదం తే
1. గిరితరుసాగర సరిదపరాత్మత యా సతి భాతి ముకుందం
సురనరఖగమృగరూపతయాపి వి భాతి చిరం సుఖ కందం
2. ఇహ మధుమాధవ ముఖర్తువత్సర రూపతయాపి విభాతి
దినకర తారనిశాకరపావక భూజల భావ ముపైతి
3. గగనమరుద్వివి ధాత్మతయాపి పరాత్మని సర్వదృ గంశే
అహమహమిత్యను భూతివిశేషణ భూతతయానుభవాంశే
4. ఇదమిహదృశ్యమ దృశ్యతయాత్మని భాసయతిస్వవిభాతే
అపహతశోకభయే గగనోపమ దేహతయాఖిల భూతే
5. జగదుపమర్దిత మాగమభాగ విచారధియాపునరేతం
చిర మవివేకసమర్పిత మాత్మని యత్రజనై రనుభూతం
6. ధనపశుపుత్ర కళత్ర ఫలాని య దర్థతయా భువిసంతతి
స్వాయ మపరోక్షత యా సకలస్య మహా త్యుపలబ్ధరిభాతి

7. ఫలయోగ్యతను గాంచి ప్రతిజీవి నేలు నెందే
లలి శిశువా యన భయము రాగము నొలయనివాని నిందే
8. చనువుపెంపున గోపికలతో చాలవేడ్కల సల్పెనింకే
మనల తనకు సమైక్యభావన గనువాని మన మిందే
9. ప్రేమతో శ్రుతులరయుచుఁ శివ రామతీర్థుల పాదమందే
నోము నారాయణతీర్థుని స్వామినిఁ మన మిందే

సీ. ఎవని మూర్తులు రూపులెనయుసాకారముల్ - క్రమ వైభవమున గానుపించు
నెవని యమూర్తులౌ నెల్ల నిరాకార - ములు తనహాయచే వెలయుచుండు
నగ్ని భూమియు నిరు నను మూడు "సత్త"న - నాకాశ వాయువుల్ "త్యత్త"నంగ
ఉభయముల్ కూర్చియు నొనరు పరాత్ముగా - నెవ్వని వేదోక్తు లెంచి పొగడు
గీ. ఎవని దృష్టిపర్యంతమం దీజగంబు - "నేతి" కాదన నవధిలో నెరవు తక్క
నట్టి సర్వోన్నతు ముకుందు నా ఘనమున - వెదకి యిట్లొక్క గోపిక వినుతి సేసె

8 వ కీర్తన

ప. చెలి! సర్వసము నిందే శ్రీకృష్ణు నెమకెదరే,
అ. ఇల నుపనిషత్సౌఖ్యఫల మందు మునులతో అల సజ్జనులతో పదరే
1. మరగేనో! హరి లీనత తరువుల గిరులలో వరనదులఁ కడలిలోనే
ఇరవానో! సుఖమై సురలలో నరులలో ఈపక్షిమృగములలోనే
2. చెలగునో! ఋతువుల చిత్ర వసంతముల నెలలవర్షములలోనే
మెలగునో! రవిచంద్రులలో తారకలలో జలముల భువి నగ్నిలోనే
3. అందునో! అంశమై అంతమై గాలిలో ఆకాశాదులలోనే
చెందునో! నే నంచు శేషభూతుల నెల్లరందు ననుభవములోనే
4. దాగెనో! యిందే తా నెల్ల గాంచుచుఁ దనరించు తన వెల్గులోనే
ఆగెనో! వెతదీర్ప నభయమ్మవకాశమై అన్నింట దేహములలోనే
5. చాటునో! అజ్ఞాన సరణి సంసారమును చాలగొను నాత్మలలోనే
తేటునో! మహిల సుధీమంతులకు వేద ధీర విచారణలోనే
6. గైకొనునో! ధనకాంతా సంతానాదులుగల మోద మాత్మలలోనే
చేకొనునో! సుఫలసిద్ధు లితరులవల్ల సాకల్యముగ జగతిలోనే

7. సకలజగన్మథు నిస్వయ మవ్యయ బోధతనయా సువిభాతే
అమృత త్రేజగ తివ్యయమేతిస దాత్మతయాప్యను భాతే
8. వ్రజయువతీజన వల్లభభావ ముపేయుషి ఘనజలదాభే
నవరసశాలిని శుభవనమాలిని కామిని కనకలతాభే
9. మురరిపుభావ రసాభినివేశ జనాంతరభూషణ భూతం
అధిగతబోధనిదాన మిదం శివ నారాయణయతిగీతం

శ్లో॥ మధుత్వేన చ యత్సిద్ధం భూతభౌతికవర్గయోః,
సోయం సాక్షాత్పరానందం సహచర్యానువర్తతే. 16

—♦ రాధాకృష్ణసంవాదము ♦—

అథ రాధామాధవసంవాదః కథ్యతే—

9 మధ్యమావతీ (నాదనామక్రియా) రాగము - జంపెతాళము

1. రాధా. కలభగతి కలిత మన్ కాలమేఘాభ
కలయ మమ రహసి కుతు కాని సుబహూని
2. కృష్ణః. కలహంసగామిని తత్రైవ కరవాణి
కథయసి యథా సపది కథయ పర మద్య
3. రాధా. విమలకల్యాణగుణ వివిధవిశ్వాత్మన్
విగళితదుకూల మథ రచయ మమ సుదృఢం
4. కృష్ణః. బాఢ మబలే తవ దృఢం విరచయామి
హాటకదుకూల మాయాహి తరుమాలం
5. రాధా. రచయ మృగమదతిలక మతిలలిత మద్య
కుచకలశయుతమపి సకుంకుమవిలేపం
6. కృష్ణః. రచయామి తిలకమపి తవ లలితఫాలే
కుచకుంభ యుగళేపి కుంకుమవిలేపం

7. కూర్చునో! జగతికికొఅంతలేని ముదము గురుదీప్తి బోధలలోనే
తీర్చునో! జనులకు తెగుచుంటిమను భ్రాంతి ధిషణనించిమతులలోనే

8. తనరునో! నునుమబ్బు నెనరున గోపీవనితల మెఱపులలోనే
ఒనరునో! వనమాల మొనయు సారస్యమున కనకాంగినీ ప్రేమలోనే

9. అగునో! భూమణ మిది హరిభక్తిభావన నభిమానులౌ వారిలోనే
తగునో యీరచనాబోధన నారాయణతీర్థు తత్త్వనిర్ణయములలోనే

—♦ గోపికలిట్లు వెదకుచుండగా సమీపమున మరియొకచోట ♦—

గీ. భూతభౌతిక వర్గపుం బువ్వములకు
మధువు సాక్షాత్ పరానందు మాధవు నటఁ
గూడి చనఁజాలు ధన్యయై గురుత నెనసె
గోపికామణి రాధికా కోమలాంగి. 16

వ. అంతట రాధామాధవసంవాదము చెప్పఁబడును—

9 వ కీర్తన

1. రాధ. ఏనుగుగున్న కీవి నేతెమ్ము; కృష్ణ!
నానోము మబ్బువన్నె మేన దీర్చు కృష్ణ!

2. కృష్ణుడు. జానౌ కలహంస కీవి సరగఁ బల్కు రాధ!
చాన! కోర్కె లీడేర్తు చనవు లిమ్ము; రాధ!

3. రాధ. సరసశుభము లెఱుగు ప్రోడ జగము నేలు వాడ
చెరగు వదులయ్యె సరిగ సరదవ? నావాడ! ,

4. కృష్ణుడు. సరిగెచీర నెమ్మేన సర్దెదనె, చాన!
తెరువు మొదటిచాటునాతో తాళవ? నాదాన!

5. రాధ. సరగున కస్తూరిబొట్టు సవరింపవోయి!
నెరి నలదు కుంకుమము నిండుచనుల నోయి!

6. కృష్ణుడు. తరుణి! నెన్నుదుట బొట్టు సరిచేసినానే!
గుబ్బచనుల కుంకుమము మరి పూసినానే!

7. రాధా. గళితకచనిచయ మథ ఘటయ మమ కృష్ణ
గమయ మామిహ రహసి కేశవ కృపాళో

8. కృష్ణః. ఏహి మమ హృదయ కుతుకం కలయ రాధే
ఇహ సముపవిశ రహసి దేహి ముద మద్య

9. రాధా. కుసుమనిచయాపచయ మద్య కురు కృష్ణ
కుంతలభరం ఘటయ మమ కుసుమ భారైః

10. కృష్ణః. మమ రమణి కుసుమ భారై రలంకుర్వే
సుమశరశరాసన సమం తు కచనిచయం

11. రాధా. సరసవరగంధి సుర సాలఫలవర్గం
నిరవధిసుఖం దేహి నియత మపవర్గం

12. కృష్ణః నిరుపమఫలాని చ గృహాణ సరసాని
నిర్విశంకం విహర మమ హృదయరమణి

13. రాధా. పానీయ మానీయ తాం త్వయా మహ్యాం
పాతుం పిపాసా హి భూయసీ మమ భో

14. కృష్ణః. మధురం పయః పిబ మధూని సుబహూని
మమ వల్లభే తృప్తి రస్తు తవ సుతరాం

15. రాధా. అధరసుధయా మమ మనోరథపయోధిం
అధిక మిహ పూరయ కృపాపారజలధే

16. కృష్ణః. కలఙ్గు వరవర్ణిని తథైవ కలయామి
మిళతు తవ హృదయం మదీయహృదయేన

17. రాధా. కథ మనుసరామి వనభూమిషు భవంతం
కథయ సుభగాహ మబలాతీవ కాంతం

18. కృష్ణః. అహ మిహ వహామి తు రమామి చ సుశీలే
విహితసరసాలాప గతమదనతాపే

ఇతికలిత మిహ రాధికాకృష్ణచరితం
రహసి శివనారాయ ణానందభరచితం

7. రాధ. ఘనవేణి ముడివీడె నెనరు దీర్చు కృష్ణ!
నసుదయనేచాటునకొ కొనిపోర కృష్ణ!

8. కృష్ణుడు. చనెద మిందు పవళించు చాటుచోటు రాధ!
అనువైన విందు నా మనసుఁ దీర్చు రాధ!

9. రాధ. పూల గుత్తు లవియె చూడు పోయి తెచ్చెదవా?
మేలుగ నా వేణిపైన లీల గ్రుచ్చెదవా?

10. కృష్ణుడు. మేలిరంగు పరిమళముల పూలు దెచ్చినానె
పూలవేణి మారునారి పోల్చి మెచ్చనానె

11. రాధ. పరిమళించు నవె మామిడి పండ్లు కోయఁగలవ
కొరతలేని ముదము సుఖము నెరయింపఁగలవ

12. కృష్ణుడు. సరిలేని ఫలములివె సరసమైన వేన?
తరుణి శంకయేల? గ్రోలు ఒరగు ఎదపైన

13. రాధ. నే నెంతో దప్పి కొంటి నీరు తెచ్చెదవ?
పానయోగ్య మేనీరొ దాని నిచ్చెదవ?

14. కృష్ణుడు. పానీయ మీనీరు బాగున్న దాన?
తేనె లెన్నొ దెచ్చినాను తృప్తిఁగ్రోలు చాన!

15. రాధ. అధరసుధఁ గ్రోలరార అదియె తృప్తిగదర!
అధిక మది మనోరథమ్ము నందు దయఁగదర!

16. కృష్ణుడు. మధురవాణీ మేల్ మేలు! సుధను మించును గదే
అధికరక్తి హృదయమందు నలరు హృదయము గదె

17. రాధ. వనమం దింకెందు నన్ను గొనిపోదువు కృష్ణ!
నెనరైన నోపిక యిం కను గాన కృష్ణ!

18. కృష్ణుడు. నను కూర్మిమై అను కొని రావె రాధ!
వను సరసాలాపములఁ దనుపు దీవె! రాధ
తనరి రాధాకృష్ణు లొనరఁ బల్కు ప్రేమన్
గొనెదరు శివనారాయణ ముని రచన నోమన్

—♦ గోపికలు కృష్ణునిగూర్చి రాధ నడుగుట ♦—

౧. కదాచిదథ బృందావనే శారదచంద్రచంద్రికా ధవళితకాళిందీ
పులిననళిననాభ చరణ నళినాంక రమణీయభాగే విస్మృతపతి
పుత్రబాంధవాస్తత్ర గాయంగాయం సంచరంత్యో మధుక
రాఇవ మాధవ మభిలషంత్యో విలపంత్యశ్చ రహస్యారాధి
తమాధవాం రాధాం క్వాప్యుపకుంజం మాధవవిరహావ్యాకు
లాంతరయా చోన్మాదావస్థాయాం స్థితాం సర్వా గోపయువత్యో
దదృశుః, ఇత్థం చ తాం పప్రచ్ఛుః. 17

10 కల్యాణీ (ఆహిరీ) రాగము - అటతాళము

ప. కథయ కథయ మాధవం - హే రాధే
కథయ కథయ మాధవం

అ. అథ సఖి కథయ శ్రీ మధుసూదన మశేష
విధినా వర్ణితవీర్య మమితవిభవం

1. వనభువి రహసి స మారాధితో భగవా
ననవద్య సుందరాంగి హే రాధే
ఘనజఘనయా త్వయా ఘననీలకుంతలశ్రీ
వనమాలీ పీతవాసా వసతి క్వవా జగతి

2. మృగమదకలిత తిలకఫాలసుందరం
అగణితసుగుణ మణిరత్నాకరం
విగతమోహ మఖిల వేదభాగవిదితం
భగవంత మాశ్రిత భావుకవిధాతారం

3. సరస హాసన సరళ తరళ
మురళీమిళిత గోపవధూజనం
అరవిందలోచన మరివర్గసూదనం
వరనారాయణతీర్థ వాంఛితఫలనిదానం

అటు పిమ్మట

వ. ఒకానొకప్పుడు అంతబృందావనమున, శరత్కాలపుచంద్రుని వెన్నెలలో తెల్లనైన కాళిందిదరి యిసుకతిన్నెలందున్న స్వామివారి పాదపద్మముల, అడుగు జాడలు, మెచ్చుకొనుచు గోపికలు తమ పతులను, పుత్రులను, బంధువులను మఱచి, ఆజాడలవెంట పాటలఁపాడుచు తిరుగుచు, తుమ్మెదలు మాధవుడను పేరుగల వసంతఋతువును కోరునట్లు ఆర్తితో స్వామిని కోరువారై, ఒకచోట ఒకానొక పొదరింటిలో స్వామివారి రహస్యసేవనలిపి తర్వాత స్వామి వారియెడబాటుచే వ్యాకులమైనమనస్సుగల శ్రీరాధాదేవిని ప్రేమభక్తియను ఉన్మాదావస్థలోనున్నదానిని గోపికలందఱుచూచి యిట్లు ఆమెను ప్రశ్నించిరి.

10 వ కీర్తన.

ప. పలుకు పల్కవె రాధా! మాధవు కథల
పలుకు పల్కవె రాధా

అ. పలుకు చెలి! మధుసూదను ప్రతిభల మాకెల్ల
నలువ పొగడిన ధీరబలుని వైభవములెల్ల

1. నెనరై కటిదాటి వ్రేలు నీలకుంతల శ్రీల
వనితా! నీ సొంపు లింతనలేముగా చాల
వనమాలిని పీతవసను పవములో నేదోమూల
తనియఁ గొల్చినదేవు దాచి తెచ్చుట జగతి లీల?

2. తిలకముగ కస్తూరి గల నెన్నొసలివాని
వెలయు సద్గుణరత్నముల కడలియౌ వాని
తొలగ భ్రాంతులు శ్రుతుల నలరు కీర్తిగల వాని
చెలి! యెందుంచితివే భక్తుల దైవమౌవాని?

3. సరసమౌ చిరునవ్వున మురళీగానమ్మున
తరుణీ! మనలో వెలయు వరదు నయమ్మున
అరివర్గము నడగించు నక్షాత్తు నీసొమ్మున
వరనారాయణతీర్థపరు దాచి తేయిమ్మున?

శ్లో॥ అథ చిరపరిభుక్తా శౌరిణా ఖండరూపా
నిజసుఖపరితృప్తా బ్రహ్మవిద్యేవ గోపీ,
వ్రజయువతిభి రుచ్చైః ప్రార్థితా సాభిలాషం
హరిపరతరభావం దర్శయంతీదమాహ. 18

—♦ రాధ గోపికలకు శ్రీకృష్ణుని పరతత్త్వమును జెప్పుట ♦—

11 రేగుప్తి (ధన్యాసీ) రాగము - ఆటతాళము.

ప. హరి మేక రసా కృతి మధునా అవధారయ తాగమవిధినా

1. చిరతరపురుషం ప్రతిభావపుషం పర మిహ వియ దాతతం
ప్రశమితకలుషంభవరోగభయముషం ప్రత్యగభేదమనంతం
2. ఇద మితి సకలం జగ దతిచపలం మాయిక మధునాతనం
పరిణతివిగలం ఫల మివ విపులం కలయత పరిశోధనం
3. విలసిత మఖిలం గురుతరలీలం యద్వ దబోధవిధం
క్షణ మిహ విదితం సత్స్వప్న రుదితం పశ్యత పురతో హితం
4. అనుదయవిలయం ప్రియతమమభయం జగదుదయాదిద్వశం
యదవధివిదితం సకల మభిహితం నియత మబోధవశం
5. అనుకృతదురితం ఫలయుగరహితం కేవలబోధాత్మకం
చిర మిహ మృగితం మునిజనవిదితం నిరవధికసుఖాత్మకం
6. యదపృథ గఖిలం నిగమభాగఫలం భాతి హి పరదైవతం
నభవతి భూతం నచభావి సతతం సుకృతిభి రభిభావితం
7. నిరవధివిభవం నియతానుభవం భూమపదే నేరితం
ఫల మివ కరగం సకలహృదయగం తత్త్వధియాఖండితం
8. అవచన మమతిం గతలోభరతిం నిరతనిరస్తాఖిలం
వ్రజపురవనితా! గతతనుమమతాః స్వాత్మతయైవామలం
9. ఇద మిహ ఫణితం నిగమైరనుగతం కృష్ణరసై కాత్మనా
హరిగురుకృపయా నిగమజసుధియా నారాయణతీర్థేన

—♦ మత్తకోకిల ♦—

అంత రాధిక శౌరిచే ప్రణయానుభోగ సుతృప్తిగా
నెంతొ శోభిలి బ్రహ్మవిద్యగ నింపుగా నభిలాషగా
చెంతగూడిన గోపకాంతలు చెల్మిమై గడుఁ గోరగా
కాంతు శ్రీపరతత్త్వభావముఁ గాంచఁజేయగ నిట్లనున్. 18

11 వ కీర్తన

ప. హరిప్రేమాకృతు అందరవగునే   ఆగమనూక్తుల నరయఁగఁ దగునే
1. తొలిమగటిమితో నలరు ప్రతిభతో   నొలయు పరాకాశముతో
కలుష మడగ జన్మగల భయ ముడుగన్   పలుఁరూపుల సమ మహిమముతో
2. ఇది యను జగమే ఎల్ల చపలమే   ఇంతయు మాయాజాలమే
అది విపులమొ? యన తుద శోధించిన   నొదవు నహితమా ఫలమే
3. వెలసి యెల్లెడల విపుల లీల గల   విధి మిది తెలియగ లేమే
తెలియు క్షణములో ధీని నిజము లో   దలచి మేలు గనరేమే?
4. జగతి పుట్టించిన సాక్షిగ దయఁగన   సతతము మన ప్రియు డెనయున్
తగు పరిమితిగల జగతి నియమముల   నెగడ వినుతుడై మొనయున్
5. పాపపుణ్యముల ఫలముల కావల   ప్రవిమల బోధన్ దనరున్
తాపసులు మతుల తరచి కనిన కల   తానై సుఖాప్తి నొనరున్
6. వేరా కాదని వేదాంత మితని   విశ్వపరత్వము లెంచున్
చేరడు తీరని తీరినతతి కని   సిద్ధజనము భావించున్
7. కరమున ఫలమన పరతత్త్వవిదు లన   వరహృదయముల గనంగన్
నెరివైభవమున నిజ శుభ భావన   నెగడున్ "భూమ" యనంగన్
8. వరలు సమతపై వాఙ్మనసులపై   హరి నిర్వృతిపై నెపుడున్
తరుణులార! తనుపరత మీఱినను   దొరకు శుభాత్మల కపుడున్
9. హరిగురు దయగొని ఆగమపథిఁ గని   ఆత్మ కృష్ణునం దెల్లన్
స్థిరమైన ధిషణ శివనారాయణ   తీర్థ లిది గూర్ప చెల్లున్.

శ్లో॥ ఏవం గోప్యస్తతః శ్రుత్వా సమాధాయ పరాత్మని,
కృష్ణే చిత్తం తదాకారాకారితం మాన మాస్థితాః. 19

శ్లో॥ విస్మరంత్యః స్వకం దేహ మాత్మమాత్రావశేషితం
బాలోన్మత్తాదయో యద్వ దాత్మన్యేవ సమాహితాః 20

శ్లో॥ కృతకృత్యాస్తదా దృష్ట్వా సర్వయోగేశ్వరో హరిః,
తాసాం తు పురతః కుర్వన్నాస్తే మాయావిడంబనమ్ 21

శ్లో॥ ముగ్ధాః స్నిగ్ధాంతరంగా మురనరకరిపుం మూర్తిమత్తార్తిహాంతం
కామానాం కమరూపం కలితనవరసం కాలమేఘాభిరామం,
దృష్ట్వా హృష్టాసుపుష్టా ఝటితి మురభిదం వేష్టయన్త్యోయథేష్టం
ఆలింగన్త్యోఽనురక్తా శ్రుతయఇవ పరబ్రహ్మ గోప్యో జగుస్తం.

12 కాంభోదిరాగము – ఆదితాళము

ప. నాథనాథ మా కలయ నందనందనం

అ. మాధవ మఖిలగోపీ మదనకోటిమోహనం

1. పాదపల్లవకలిత పద్మకులిశాదిరేఖం
వేదవేదాంతవిదితం విపులసుఖదం
సాదర మఖిలలోక సాధకతయా భువన
నాథ మమరేంద్ర వంద్య నటనవినోదం

2. బృందావనభువి గోపీ బృందానందసందోహాశ్రీ
కుందసుందరరదన మందహాసనం
ఇందిరాసేవ్యపాదార విందభక్తిమకరంద
నందితామరభూసుర నందనందనం–సఖి

కం. విని యిది కాంతలు పరమా
త్ముని కృష్ణుని నిల్పి హృదయములలో భక్తిన్
వన జేక్షణు దివ్యాకృతి
గనుచున్ మానంబుఁ గొనిరి కడు మోదమునన్. 19

కం. తరుణులు మేనుల మఱచియు
హరి గను నాత్మలనెమిగిలి యర్భకులవలెన్
గురుకొనునున్మత్తులవలె
వరలిరి పరతత్త్వమగ్నవరచేతనలై. 20

గీ. వారి కృతకృత్యభావంబు వారిభక్తి
సర్వయోగీశ్వరుండైన శౌరి యెఱిగి
ఆత్మమాయావిడంబనం బంతవరల
మోహనాకృతి కృష్ణుడై ముందు వెలసె. 21

చ. మురనరకాళినైరి నఘమూలము ద్రుంచిన కాలమేఘభా
స్వరవరవర్ణునిన్ నవరసప్రదు మన్మథమన్మథుఁ మనో
హరుఁ గని ముగ్ధగోపసుత లా పరమాత్ము శ్రుతుల్ నుతించు న
ట్లిరవుగఁ జుట్టి పల్కిరి యథేచ్ఛ ముదా ప్తతఁ గాగిలింపుచున్.

12 వ కీర్తన

ప. నందనందను నాధుల–నాధుని చెలులార! గనరే

అ. ఇందు మదనకోటిమోహను డితడు గోపీమాధవు డనరే

1. పాద పల్లవముల పద్మాంకుశాది రేఖల
వేదవిదు లింద్రాదులు వినుతింప నృత్యముల
ఆదరమ్మున దీర్చి అఖిలలోకమ్ముల
మోదమున గూర్చి యేలు మోహనకృష్ణ లీలల

2. బృందావనమున మనమందఱ ఖింపొందు సిరుల
పొందౌ మొల్లలపలుజిగి మందహాసమ్ముల
ఇందిర గొల్చు పాదాబ్జమందు భక్తి తేనెల
నందు సురల భూసురుల నలరజేయు సొంపుల

3. కుటిలాలక శైవాల భ్రుకుటిభుజగనయనశఫరి
పటుతరలావణ్యరస తటినీనాయకం
నిటలసుందరకస్తూరీ చటులతిలకనందితశ్రీ
ఘటితనారాయణతీర్థ ఘనపరిపాలకం

శ్లో॥ ఉరసా మనసా దృష్ట్వా పరిష్వజ్య ముహుర్ముహుః,
కృతకృత్యాస్తదాత్మానం కృష్ణం మత్వా సమాస్థితాః. 23

శ్లో॥ ఆత్మారామోపి భగవాన్ ఆత్మానం దర్శయన్పరం,
తతః ప్రభాతే గోపీభిః సహ గోకుల మాగతః.

ఇతి శ్రీనారాయణతీర్థవిరచితాయాం – శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
రాసక్రీడావర్ణనం నామ అష్టమతరఙ్గః.



3. జల లతలో! ముంగురులు లలి నాగులో! కనుబొమలు
అలమీనులో కన్నులన - అందకత్తెలు మనమే నదులు
జలధి తా పతి; మృగమదతిలక మెనయు నుదుటిసిరులు
జలద మను శివనారాయణ-సాధకుని కందించు రసములు

ఆ. వె. ఎదను మదిని చూడ్కి ముదితలు మఱిమఱి
నోదివిక్షొనుచు కృష్ణు ముదముఁ గనుచు
అతడు తాము నొక్క రౌనంచు గుర్తించి
నిత్య సత్య సుకృత కృత్యలైరి. 23

గీ. అంత వేకువతఱి గోపికాళి చేరి
అనుసరింప నాత్మారాము డఖిలభక్త
తారకంబైన తన దివ్యదర్శనంబు
వెలయ వేంచేసె గోకుల నిలయమునకు. 24

ఇది శ్రీ నారాయణతీర్థులవారిచే రచింపబడిన-శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి
యందు రాసక్రీడావర్ణనమను ఎనిమిదవ తరంగము.



శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృష్ణలీలా తరఙ్గిణి-సంస్కృతము

నవమ తరఙ్గము.



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

శ్రీకృష్ణలీలా మధురా ప్రవేశాఖ్యాత్ర వర్ణ్యతే.

శ్లో॥ కంసస్యాగమనం పూర్వం దేవకీవసుదేవయోః.
బృందావనేఽథ శ్రీరామకృష్ణయోస్తదనంతరం, 1
నారదాగమనం పశ్చాదక్రూరాగమనం తతః.
కంసస్యానుజ్ఞయాక్రూరాగమనం కృష్ణసన్నిధౌ, 2
శ్రీకృష్ణదర్శనం తస్య విశ్వరూప ప్రదర్శనమ్.
మధురాయాం ప్రవేశశ్చ సంగ్రహోఽయం ప్రకీర్తితః. 3

శ్రీరస్తు

శ్రీ కృష్ణలీలాతరఙ్గిణీ - తెనుగు

నవమతరఙ్గము



—♦ తోహరలు ♦—

శ్రీకృష్ణుని మధురాపుర గమనము చెలువౌ వర్ణనలొందన్
ఆకంసుం డట దేవకి వసుదేవాదులు వచ్చెద రిందున్ 1
శ్రీరహి బృందావని బలరాముడు శ్రీకృష్ణుండ లరుటయున్
నారదునివలన విని కంసుం డక్రూరుని రప్పించుటయున్
కంసాజ్ఞల నక్రూరుడు గోకులగతుడై కృష్ణు గనుటయున్
శంసింపుచు కృష్ణుం డక్రూరుని సమ్మతి దయఁ గాంచుటయున్. 2
విశ్వరూపమును జూపి కృష్ణు డట వెడలి మధురకు జనుటయున్.
శాశ్వతమోదము నవమతరంగ మొసంగును భక్తివినుటయున్. 3

— కంసాక్రూర సంవాదము —

కంసాగమనమ్ - నారదాగమనమ్.

శ్లో॥ అథ నివసతి తస్మిన్ గోకులే వాసుదేవే
వ్రజయువతిచకోరీబృందరాకాశశాంకే,
ఇతి కథయతి కంసం నారదే కృష్ణవృత్తం
భయవికలితచేతాః ప్రాహ కంసోపి దూతాన్. 4

శ్లో॥ మంత్రిభి ర్మంత్రయిత్వాథ ధనుర్యాగ చికీర్షయా,
అక్రూరం చోదయామాస కంస స్త్వానయనే తయోః. 5

అక్రూరాగమనమ్—

— నాదనామక్రియారాగము - అటతాళము —

ఏకాంతభక్తిసంయుక్తః	శ్రీకాంతే దేవకీసుతే
లోకానుగ్రహాయ సర్వ	లోకాక్రూరో విరాజతే

అథ అక్రూరం ప్రతి కంసవచనమ్—

శ్లో॥ మయి ద్వేషో దోషః జగతి తేషాం ఖలజుషాం
మహాన్రోషో మేఽద్య ప్రసరతి సర త్వం తు ఝటితి,
ధనుర్యాగవ్యాజా దథ మధురిపుం రామసహితం
నయాస్మత్సందేశా దిహ మమ సఖే క్రూర సుమతే. 6

అథ కంసంప్రతి అక్రూరవచనమ్—

శ్లో॥ మహారాజ శ్రీమన్ జగతి మహిమా తే విజయతే
తథా కుర్వేహం త్వం వదసి తు మహారాజతనయ,
అమోఘం తద్వీర్యం బల మపి చ లోకే సువిదితం
విధే స్సంకల్పః కిం ఫలయతి న జానే త్వయి పరమ్. 7

అథ అక్రూరం ప్రతి కంసవచనమ్—

శ్లో॥ అక్రూర త్వరయా గత్వా రామకృష్ణౌ విహాసయ;
బృందావనం ధనుర్యాగ చ్ఛలేన మమ తౌ రిపూ. 8

—♦ కంసునిప్రవేశము - నారదునిప్రవేశము ♦—

గీ. సరస గోపీచకోరాళి చంద్రుడైన
వాసుదేవుండు గోకులావాసుఁడైన
కథను నారదుఁ డెఱిగింప కంసుడంత
కలఁగి మది భీతి దూతల వలనఁ బిలిచి. 4

కం. మంత్రులతో చింతించిన
మంత్రముగా ధనువుపేరి మఖమను వీలా
తంత్రం బౌనని కంసుడు
యంత్రం బక్రూరుపిలుపె యని రప్పింపన్. 5

1 వ కీర్తన

వ. అక్రూరుని ప్రవేశము.

ఏకాంత భక్తు డక్రూరుడు లోకమంత ప్రేమించునతఁడు
శ్రీకాంతుని దేవకీసుతుని చిత్తమందునఁ గొల్చు సౌఖ్య

వ. అంత అక్రూరునితో కంసుని వచనము.

శా. అక్రూరా! హితా! సూంత లీజగతిపై నారామకృష్ణుల్ ...
వక్రత్వంబుగ నుందురా గెడపెదన్ వారిన్; ధనుర్యాగ మా
యా క్రీడన్ వడినేగి వారల నిదే వ్యాజంబుపై దెమ్ము; మా
పై క్రోధంబున నున్నవారు సుమతీ! భంజింపనౌ ద్వేషులన్. 6

వ. అంత కంసునితో అక్రూరుని వచనము

గీ. జగతి నో మహారాజ మీజయము నిండు,
సెలవొసంగినయట్లు నే సేయువాడ,
కాని వారు వీర్యఖ్యాతి ఘనులుగాన
నెఱుగ విధికల్పఫలమేమొ యీావె యాన. 7

వ. అంత అక్రూరునితో కంసుని వచనము.

కం. జాగొనరింపక యిప్పుడె
యేగుము బృందావనమునకీ వక్రూరా!
వేగమె నా రిపుల ధను
ర్యాగ మిషన్ దెమ్ము మోస మందెద రింయున్. 8

శ్లో॥ అక్రూరో గోకులం గచ్ఛన్ మధ్యేమార్గం ముహుః స్మరన్
కృష్ణస్య గుణరత్నాని గాయంగాయం యయా విభీ. 9

—♦ అక్రూరుఁడు బృందావనమున కేతెంచుట ♦—

2 మధ్యమావతీరాగము - ఆదితాళము

ప. ద్రక్ష్యామి గోకులనిలయం గోపీమాధవం

అ. ప్రక్షీణకల్మషయోగి ప్రత్యక్షదైవతం-నూనం

1. పాతకారణ్యకుఠార పాదపంకజం - శుద్ధ
పాదజసలిలపూత భక్తసమాజం
కేతకీచంపకతులసీ లలితవారిజం - శ్రిత
కేవలానందైకభావం గళితమోహజం - నూనం

2. పక్షిమృగబృంద మిహ యాతి దక్షిణే - పథి
పశ్యామి పూర్ణకలశం భద్రలక్షణం
అక్షీణశంఖవీణాది - నాదమోక్షణం - పర
మద్యైవ శృణోమి మధుర మఖిలరక్షణం - నూనం

3. చంద్రవదనసుందరం మందహాసనం - చారు
చంపకనాస మరుణార విందలోచనం
నందనందన మమరరచిత వందనం - భూరి
నందితనారాయణతీర్థ నందరసఘనం - నూనం

శ్లో॥ గత్వాథ యమునాం తస్యాః పులినం దదృశే ముదా
శ్రీహరేశ్చరణాంభోజ ధ్వజవజ్రాదిచిహ్నితమ్. 10

శ్లో॥ కళిందకన్యాలహరీహధన్యా కళిందజాయాః పులినంచధన్యం
మిళన్ముకుందస్య పదారవింద ప్రసారభాగ్యోదయతః ప్రసన్నః 11

కం. అన వెడలి గోకులమునకు
చనుచో నక్రూరు డెన్నొసార్లు స్మరణన్
దనివి గొనె కృష్ణుసద్గుణ
మనన మెనయు పాటలందు మార్గంబందున్. 9

—♦ అక్రూరుడు బృందావనము సమీపించి ఇట్లు గానముచేసెను ♦—

2 వ కీర్తన.

ప. కనెదనా! గోకులమందు గోపికల గోవిందు
అ. చనగా కలుషము యోగి జనులకు ప్రత్యక్షమెందు
1. అడవిని గొడ్డళ్ళన అఘముఁ దీర్చు పదముల
అడుగుదమ్ముల నీట శుద్ధు లౌ భక్త సంఘముల
దొడరి సంపంగి మొగలి తులసి తమ్మి పూవుల
తురీయానందులై తొలగించు భ్రాంతుల
2. ఎడమనుండి కుడికై యేగు మృగపక్షులు
ఎదురౌ పూర్ణకలశ మివి శుభ శకునములు
అడరి శంఖవీణాదుల ఆ నిస్వనములు
అవె వినవా; దర్శింతు నఖిలరక్షణ పదములు
3. నందనందనుని కట ఇందువదన మట
మందహాసము కను లర విందములవంటి వట
పొందౌ నాస సంపెంగ పువ్వట ఆనంద మట
అంది మ్రొక్కు సురలు నారాయణతీర్థ మెత్తురట

గీ. ఏగి యతఁడాయమున చెంత నిసుక దరుల
మోదమున గాంచి "శ్రీకృష్ణు పాదయుగము
కంజ వజ్ర ధ్వజాది రేఖలను వెలసె
సోకె నీ భూమి" ననుచు సంస్తుతి యొనర్చె. 10

గీ. శౌరి పాదారవింద ప్రసార భాగ్య
భవ్య సంస్పర్శమాటచే పావనంబు
లీ కళింద కన్యా లహరీ కదంబ
చుంబన ప్రసన్నత పులినంబు లనుచు. 11

శ్లో॥ అహం చ ధన్యో యమిబృందమాన్యో
యదూద్వహస్యాంఘ్రి సరోజచిహ్నమ్.
పశ్యామి యస్మా దితి తత్త్వదర్శీ
గాయత్యథాక్రూర పదాభిధేయః. 12

3 పంతువరాళిరాగము - అటతాళము

ప. ధన్యధన్యోహం ధరణీతలే ధన్య ధన్యోహం
అ. ధన్య ధన్యేయం కాళిందీ ధన్యం కాళిందీపులినం

1. శ్రీహరిచరణాంభోజ శ్రీవిలసిత మతులం
దేహధారిణా మతీవ దృష్టిరమణీయం
గేహబాంధవపశ్వాది గేహినీపుత్రధనాదా
మోహపాపవినాశనం ముహు రపి దృశ్యతే

2. గోపగోపీజనబృందం గోకులజంతుకదంబం
పాపతాపాదివిహీనం పరమపావనం
శ్రీపతిదృగ్విలాసితం శ్రేయసా మమితాస్పదం
రూపయౌవనసంయుతం రుచిర మిహ పశ్యామి

3. శంఖచక్ర వజ్రపద్మ చారుపతాకాది రే
ఖాంకితాని భువి దృశ్యం తే అద్య నూనం
పంకజనాభస్య యదు పుంగవస్య చిహ్నాని
శంకరనారాయణతీర్థ శంసితం హరిగురుకృపయా

శ్లో॥ శ్రీహరిచరణసరోజే హృదయసరోజే నిధాయభూయోఽపి,
గాయతి నందకుమారం సంబోధ్యానన్యభక్తియుక్తాత్మా. 13

4 బిలహరిరాగము - ఆదితాళము.

ప. భావయే హృదయారవిందే తావకపాదారవిందే
అ. దేవగంధర్వాదిబృంద సేవిత మా మవ ముకుంద

కం. యదువరుని పాదపద్మము
లిదె తీర్చిన చిన్నె లరయు నే ధన్యుండన్
గద మానిబృందమాన్యుడ
గద యని యక్రూరు డెసగి గానము సేసెన్. 12

3 వ కీర్తన.

ప. ధన్యుండ ధన్యుండ ధరణీస్థలిలో ధన్యుడ నేను ధన్యులలో

అ. ధన్యయౌ కాళిందిపుణ్యనదులలో ధన్యమౌ నిసుక లీమాన్యమౌ

1. అలరు నిందు శ్రీ హరిపాదచిహ్నములు [దరిలో
ఇల జీవకోటికిని పులకు రమ్యములు
లలన గృహము బంధు వులు సుతులు పశు ధనములు
పలు మోహబంధములని తొలగించు నిచటిసేవలు

2. శ్రీపతి కటాక్ష మను శ్రేయస్సుల గాంచి
గోప గోపీ జనులు గోవులు గోకుల జీవులు మించి
రూపము యౌవనము గల్గి చూపులకు సొంపు వహించి
పాపతాపము లేకుందురు పావనత్వ మెసయించి

3. జలజము శంఖము వజ్రము చక్రము పతాక యన
ఇలపై శుభరేఖ లొప్ప నివె కన్పడె నిందున
జలజనాభు యదుపుంగవు చరణచిహ్నము లౌను గావున
అల నారాయణతీర్థు హరిగురుకృప గూర్చు మ్రొక్కవె

కం. శ్రీహరిపదసరసిజముల
తౌ, హృదయసరసిజమందు తప్పక నిడి యు
త్సాహమున కృష్ణుఁ బిలుచుచు
మోహనగానంబు భక్తి మొనయగ సల్పెన్. 13

4 వ కీర్తన

ప. సేవింతు! హృదయాబ్జమున నీవరపాదాబ్జమున

అ. దేవగంధర్వాదుల సేవన కైవడిన్ నను నోము కరుణ

1. సకలలోకనాయక సాధుజనతారక
మకరకేతుజనక మాయాధారక
వికటారివిదారక వేదసముద్ధారక
వికృతభయవారక విపులసుఖదాయక

2. కనకమయదుకూల కలితకల్యాణజాల
మునిమానసానుకూల మురళీలోల
వినయాదిగుణశీల వేదపురాణాదిమూల
వీరవిజయగోపాల విగతశోకాదిమూల

3. కాళిందీతటవిహార కరుణారససాగర
మేళితగోపీనికర మేరుసమధీర
కాళీయమదహార కంసాదిభయంకర
గోకులశ్రీమందార కోటికామసుందర

4. భక్తజనసంరక్ష పరమకరుణావీక్ష
సక్తజనసుశిక్ష సాధుజనపక్ష
రక్తకమలపత్రాక్ష రమణీయచరణదక్ష
భక్తనారాయణతీర్థ భవబంధనమోక్ష

—♦ అక్రూరుఁడు కృష్ణుని సేవించుట ♦—

బృందావనే గవాం మధ్యే గోపమండలమధ్యగం,
దృష్ట్వాక్రూరః ప్రణమ్యాథ భక్త్యా ప్రార్థయతే హరిమ్. 14

శ్లో॥ శ్రీనందగోపతనయాఖిలవిశ్వమూర్తే
శ్రీమద్యశోదతనయాధవ కృష్ణమూర్తే.
ఆనందయాఖిల మశేషజగన్నివాస
వీరానాంక కోటిసమసుందర శుద్ధకీర్తే. 15

1. జగము లన్నిటి నియమించ సౌమ్యు లెల్లరు తరించ
తగు మాయ వెలయించ దర్పకుని గాంచ
నిగమముల నుద్ధరించ తెగడి వైరుల నొంచ
నెగడెదా భయము వారించ నెరి సౌఖ్యము నించ

2. సరిగె వల్వలు దనరార పగమ శుభము లొనరార
మురళీరవ మింపు మీఱ మును లలరార
సరసవినయ మొప్పార శాస్త్రముల కాది చేకూర
వెరపు వెతలు దీర్చు వీర విజయగోపాలుడ వార

3. చనెదు యమునా తీరమున జలధివి దయా రసమున
మినుకజేతువు కంసుని మొన మేరు ధైర్యమున
అణచి కాళీయు హ్రదమున గనెదు గోపికల ప్రియమున
ఘనవరదుడవు గోకులమున కామకోటి రూపమున

4. భక్తులా జనుల నేల పరమమహా కరుణం దేల
సక్తుల భ్రాంతులు వ్రీల సాధుల మ్రోల
రక్తిం కనులబ్జములం బోల రాజిలు పాదముల లీల
ముక్తి నారాయణతీర్థ మునిపాల గూర్పవేల?

కం. బృందావనమున గోవుల
మందలమధ్యమున గోపమండలమందున్
నందకుమారుని దర్శన
మంది వినుతి సేసె భక్తి నక్రూరు డటన్. 4

—♦ మత్తకోకిల ♦—

శ్రీమనోహర! నాథ! కృష్ణ! యశేషమండలవర్తివై
భూమి నందకుమారరూపున బ్రోచు నిర్మలకీర్తివై
శ్యామసుందర! కోటిమన్మథ సౌమ్యపావనమూర్తివై
ప్రేమం శాశ్వతమోద మీగదె! విశ్వపావనపూర్తివై. 15

5 కాంభోజీరాగము - ఆదితాళము

ప. నందగోపబాల కృష్ణ	నంద యాఖిలం శ్రీ
అ. చందనకుంకుమతులసీ	చాంపేయాదిసుగంధితాంగ
1. అజయ్యరమణీయలోక	ఆగమబృందమానక
భజదార్తినివారక	భద్రదాయక
అజిత లోకనాయక	ఆదిత్యాదిశాసక
విజితాసురనాయక	విశ్వమంగళదాయక
2. గోపాంగనామండల	గోగోపపరిపాల
తాపసజనలోల	తారకాగమమూల
శ్రీపతేఽనంతలీల	శృంగారకృపాలవాల
శ్రీవత్సచిహ్నాదిమూల	సృష్టికారణజాల
3. అతులకరుణాసార	అఖిలజగదాధార
ధృతదివ్యపీతాంబర	దివ్యసుందర
హృతనవనీతోదార	హ్లాదయనిహితేందిర
శ్రితభక్తమందార	శ్రీలసత్కౌస్తుభోదార
4. సంతతానందకర	సాధుజననికర
చింతితార్థదోదార	చిన్మయామరవీర
సత్యకామచతుర	సంసారపరాపర
నిత్యనిగమశిఖర	నియతవిహార
5. వ్యత్యస్తాంఘ్రికమల	విమలమణికుండల
ప్రత్యస్తమోహజాల	ప్రత్యక్దృగఖిల
నిత్యముక్తనిర్మల	నిఖిలనిగమమూల
భృత్యజనానుకూల	భ్రాజద్గోకులలీల

5 వ కీర్తన

ప. నందగోపకుమార! సిరుల నందఱ నలరింపు కృష్ణ
అ. చందనము కుంకుమ తులసి సంపెగల ఘుమ మేను నింపగ

[సప్తవిభక్త్యంత్య నియమ చరణములు]

[ప్రథమము]

1. విజయరమ్యము నీలోకము వేద్యమా నీ కెల్ల వేదము
భజనచే తొలగు శోకము ప్రబలు భద్రము
అజిత! నీదా నఖిలజగము అర్కగతి నీ శాసనము
ప్రజల కా నీవల్ల శుభము పాపముఖ్యుల కపజయము

[ద్వితీయము]

2. గోపికలు చుట్టు గలవాని గోవుల గోపకుల వాని
తాపసులయెడ తారకుని తత్త్వవేదముల కాద్యుని
శ్రీపతిని శృంగారమూర్తిని సృష్టిలీలకు కారణుని
ప్రాపౌ శ్రీవత్సచిహ్నుని ప్రణుతింతు కృపాళుని

[తృతీయము]

3. తులయె లేని కరుణచే నెలవై తా జగతిచే
లలి పసిమి చేల్వాచే వెలయు సొంపుచే
కలగొన్న వెన్నచే కమలాలయ గల యెదచే
నలరెడా కౌస్తుభముచే నాశ్రితార్థుడ వౌటచే

[చతుర్థము]

4. సాధుల సంఘముల కై సదానందము: గూర్చుట కై
బోధ చిన్మహిమ కొఱకై పుణ్యాత్మముల కై
సాధన నేర్పు నిజమున కై సంసారముఁ గని తీర్చుట కై
శోధన ముపనిషత్తుల కై శుద్ధవర్తన సుందు మాకై

[పంచమము]

5. పదము నటనన్ మార్పు వలన భవ్యకుండల మణుల వలన
ఒదిగిపోవు మాయ వలన ఒనరు ప్రత్యక్ దృష్టి వలన
పదిలమా శుభముక్తి వలన మొదట గాచిన చదువు వలన
ముదము భక్తులకగు నీ వలన మొనయు గోకులలీల వలన

6. నైజయంతీశోభిత
నిజభక్తసువిదిత
ఋజుమానసలలిత
వ్రజనారీపరివృత
వామదేవాదిసేవిత
నిత్యశుభచరిత
ఋగ్యజుస్సామాదిగీత
విశ్వవిఖ్యాత

7. దేవాదికృతమోద
భావితాఖిలవేద
శ్రీవసుధావినోద
శివనారాయణతీర్థ
దివ్యమురళీనాద
భవ్య భక్తవరద
శ్రితజనమోక్షప్రద
సేవితపాద

శ్లో॥ ముహు ర్ముహు ర్నమ న్నమన్ ముకుంద పాదపద్మయోః
మహాన్ మహా మహీయసాం ప్రభో మమ ప్రబోధయ,
ఇతి స్వయంప్రభం ప్రభుం హృదా హరిం స్మరన్ గుణాన్
స గద్గదస్వరేణ తత్సమీపగోఽస్తువ న్ముదా. 16

శ్లో॥ మాయామానుషదేహీ మాధవనామాఽభివాద్య తం సబలః,
తేనాలింగితమూర్తిస్సురరిపువృత్తం తదుక్త మథ వేద. 17

శ్లో॥ అక్రూరో రామకృష్ణాభ్యాం న్యవస ద్గోకులే సుఖం,
అథోత్థితో రాత్రి శేషే సముత్థాపయతి స్వయమ్. 18

—♦ అక్రూరుఁడు రామకృష్ణుల మేల్కొల్పుట ♦—

6 దేశాక్షీ (మలహారీ) రాగము - ఝంపెతాళము.

ప. హే రామ హే కృష్ణ ఇహాసముత్తిష్ఠ
అ. హే రామ హే కృష్ణ హే జగత్త్రియగురో
హే పుండరీకాక్ష రక్ష నిజపక్షం

1. ప్రాచీదిగంగనా పరిహసతి హే కృష్ణ!
పతియోగపరమసౌభాగ్యమహితా
ప్రాచీనవైరస్య మభినయంత్యథ సా
ప్రతీచీదిశం రామ కామముదితా

[షష్ఠము]

6. తలుకుతళ్కును వైజయంతికి అల వామదేవాదుల భక్తికి
కొలుచు దాసుల తృప్తికి నెలవౌ చరిత నియతికి
లలితమౌ మది ఋజుపథికి తొలి వేదత్రయ సమ్మతికి
వెలయు గోపికామండలికి వినతు లివె నీ విశ్వోన్నతికి

[సప్తమము]

7. సరళమౌ మురళీరవమందు సురలు గాంచు మోదమందు
వరము లొందు భక్తులందు స్వరముల వేదమ్ములందు
సిరి భువియు గల లీలలందు శిష్టభక్తుల మోక్షమందు
వరనారాయణతీర్థునందు వర్ధిల్లుము నీ సేవలందు

—♦ పంచచామరము ♦—

"మహామహేశ! బోధసేయు మాకు" నంచు సల్పుచున్
బహుప్రణామముల్ ముకుందపాదపద్మసన్నిధిన్
సుహృత్ సగద్గద స్వరాప్తి సుప్రభున్ స్వయంప్రభున్
సహానుగుణ్యభంగి వేడె సంతసించి యాతఁడున్. 16

కం. ఆయక్రూరున కభినతి
మాయామానుషవిలాసి మాధవు డొనరన్
జేయుచుఁ గౌఁగిటఁ గొని, విని
"న్యాయ" మనియె కంసుపిలుపు హలధరుతోడన్. 17

కం. అలరాత్రిని నక్రూరుడు బలకృష్ణులతోడ గడపి ప్రముదమునన్ గో
కులమున, మఱి వేకువ మేల్ కొలిపెన్ వారలను గోపకుల నీభంగిన్

—♦ మేలుకొలుపుపాట ♦—

6 వ కీర్తన

ప. ఓరామ! ఓకృష్ణ! మీ రింక మేల్కొనరె
అ. ఓరామ! ఓకృష్ణ! ఓ జగద్గురులార!
కారుణ్యమున మమ్ముగని యేలుకొనరే!
1. పతిగ సూర్యుని పొంది ప్రాక్ దిక్కనెడు కాంత
అతిశయిలు సౌభాగ్యవతి యగుచు నంత
ప్రతిగ పడమటిదిశ స వతియనియొ! తా నింత
వితతపరిహాసమును వెలయించు, వింత!

2. నళినముకుళోదరవి దళనగళితాళయో
లలితతరరవినిష్కు తాంధతిమిరాః
మిళిత నవ నళిన పరి మిళ బహుళమకరంద
కలనయా విచరంతి కామముఖరాః

3. దధిమధనసంజాత మధురతరసంగీత
బుధజనాగమఘోష రమ్యఘోషం
మధుమథన! సంకలయ మాధవ! విధీంద్రనుత
పదకమల పద్మా కృతాభిలాషం

4. భూపాళదేశాక్షి దేవగాంధారిశుభ
బిలహరివసంతిముఖరాగబృందం
గోపికా గాయంతి గోవింద తవ తు శుభ
గుణరత్న బృంద మానందకందం

5. కలితనవమల్లికాకుసుమాని విహసంతి
కామ మిహ తారకాబృంద మమితం
లలితవచసా క్రూరకలితమితి గురుభక్త
నారాయణానందతీర్థరచితం

—♦ శ్రీకృష్ణం డక్రూరునిఁ గోడ మధురాపురికి వెంచేయుట ♦—

శ్లో॥ వ్యతీతాయాం స తద్రాత్రౌ సబలం బలినాం బలం,
ఆరోప్య స్యందనే తూర్ణమక్రూరోశ్వా నచోదయత్. 19

శ్లో॥ స్యందనే వసతి నందనందనే చంద్రమండలసమాననే ఘనే
మందహాసరమణీయచంద్రికాస్సుందర-జగురిమాహిగోపికాః 29

7 కల్యాణీరాగము - ఆదితాళము.

ప. అక్రూరో గమయతి మధురా మచ్యుత మిహ సఖి సుతరాం

అ. న క్రూరో మాయావీ తస్య సాహస మథ సఖి పశ్య

1. సబలం గోపీ జనహృదయాంబుజ సవితారం సఖి సహసా
కబళితనవనీతం కలితాగమ కారణ మసురవి దారణ మిాశం

2. నలినమిత్రుఁడు వెలయఁ దోలఁగు నిరులను బోలి
అళులు జలజముల వెలి కలఁగె రొదలోలి
తోలకు నునుతమ్మి పరిమళములను సుధ గ్రోలి
లలన తేంట్లను గలియు వలపులను దేలి

3. పెరుఁగుల తరుచు ఘుమ్ము వరలు సంగీతమ్ము
గురువేదఘోషమ్ము గోరవమ్ము
సురపతి నలువ గొల్చెదరు నీ పదాబ్జమ్ము
సిరుల కిది నిలయమ్ము హరి! మధుమథన! లెమ్ము

4. దేశాక్షి భూపాల దేవగాంధారి యన
శ్రీశ! బిలహరి వసం తాశిషమున
నీ శుభగుణమ్ములన్ నెలత లిదె గానమున
కేశవా! యెన్నెదరు కృష్ణ! యింపౌ విన

5. వరలి తళతళల తెలవాఱు నీ సమయముల
విరిసి నవమల్లికలు విహసించు తారకల
సరళమా నక్రూరు హరిమేలుకొలుపుల
వర నారాయణతీర్థ గురుసంస్మరణల

ఉ. ఈ రహి రాత్రి యేగగ నహీనబలాఢ్యుని కృష్ణు రాము న
క్రూరుఁడు తేరునందుగొని గుఱ్ఱములన్ గదలింపఁబోవగా
నారథమందు చంద్రముఖు నంబుదవర్ణుని గాంచి గోపికల్
తీరగు నవ్వు వెన్నెలలఁ దేల్చి జయంబుగఁ బల్కి రిట్టులన్. 19–20

7 వ కీర్తన – గోపికాలాపము

ప. అక్రూరుం డిదె కొనిచనునే చెలి! మన-హరిని మధురకు, నింకేమననే

అ. నక్రూరు డీతని సాహస మేమననే చాలమాయావి చాన! కననే

1. మనసులను కమలముల-మనకు బలరామునితో-దనరి సూర్యుఁ బోలువానిన్
మనవెన్నగొన్ని జ్ఞాన-మునకు కారణమై దనుజులనొందు మనప్రభువౌ వానిన్

2. బృన్దావనచంద్రమసం నిజనిజ చన్దన మింద్రాదినుతం
నందనందన మానందితవిధిముఖ బృన్ద మనిందితస్యందననియతం
3. సంసారార్ణవ తారకవిజయ గోపాలక ముఖ్యైకగురుం
కంసరిపుం శివనారాయణతీర్థ కలితమిదం కవిహృదయవిహారం

శ్లో॥ బలేన సహితం కృష్ణ మక్రూరస్యందనస్థితం.
మథురాభిముఖం దృష్ట్వా గోపికా కాపి గాయతి. 21

సావేరీ [దేవ గాంధారి] రాగము - అటతాళము

ప. స్వామినంవనమాలినంసఖి! కలయ స్వామినం వనమాలినం
అ. శ్రీమహోన్నత శ్రీవత్సకౌస్తుభ విమలకామద విజయగోపాలం
1. సుందరం సత్య సుఖబోధరసికం సోమవంశజల నిధిపూర్ణసోమం
నందనందనమిహపరమానంద స్యందనే నందయోగినుతంసఖి
సురనరకిన్నరవరమునిసేవిత - సరసగుణార్ణవసకలగురుం మమ
2. అధరబింబసమర్పితమురళీ మధురగీతరసామృతసరసం
మధురిపుంసఖిమాధవమిహపశ్య మాధురీభాగ్యభరమన్దహాసం
శక్రాదిసురగణసన్నుతపదమిహ-వక్రకున్తళభారవరరత్నాభరణం
3. భద్రదండకలయసఖిబలభద్రం-భవ్యయోగదళితమోహనిద్రం
అద్రి రాజధీర మరివర్గరుద్రం-అచ్యుతేనసహితంసుఖముద్రం
శివనారాయణతీర్థసేవితమనుపమ-భవ్యముక్తామణి భవన
[విహారణం

శ్లో॥ మథురాగమనోత్సాహం మాధవం వల్లవాంగనాః,
మంగళాన్యాచరంత్యస్తం జగుస్తస్య జయేచ్ఛయా. 22

2. బృందావని చంద్రుడన-ఇంద్రాదు లెన్న మన-చందనమన దనరువానిన్
పొందౌ రథమున గొని-పోవు బ్రహ్మాదులనుతు-లంగు మన నందనందనుడౌ వానిన్
3. సంసారమను కడలి - జయముగ దాటించు - సద్గురు గోపశ్రీవానిన్
కంసుని పైకటనే-కవుల సన్నుతు లటనే-కరుణ శివనారాయణు గాంచువానిన్

క. మధురాభిముఖంబగు నా
రథమం దక్రూరు వెంట రామునితోడన్
ప్రథితుండౌ శ్రీకృష్ణుని
కథ నిట్లొక గోపకాంత గని వినుతించెన్.

8 వ కీర్తన

ప॥ [మన] స్వామినే వన - మాలినే - చెలి! కనవే ॥మన॥
అ॥ తన కౌస్తుభశ్రీలఁ - దనరు నున్నతవక్షు - గుణమాన్య విజయ - గోపాలు
శుభునే -మన॥

1. ఇందువంశ జలధి- కితడే పూర్ణేందుడై-హితము సత్యము మన - కెఱిగించువానినే
నందయోగి కొల్చు మన-నందగోపునిసుతుని-అందు రథమున పరమా - నందుడౌ
వానినే
పొందౌ గుణముల నిధి యని - భువనగురువని మునులు-బృందారకులు జనులు -
పొగడువానినే ॥మన॥
2. అలరారు మురళిగల-అధరబింబమువాని-దొలఁకు నమృతమ్మురు - చులకగానము
వానినే
లతి చిఱునవ్వుల-కలల సంపదవాని-చెలియా! మాధవుని, మ-ధుని జయించిన
వానినే
వెలరాల నగల వంపు-జులపాలవాని నింద్రా-దులుగొల్చుపాదాబ్జ - ములుకల
వానినే ॥మన॥
3. తనయోగమున మోహ - మను నిద్ర గెల్చువాని-కనరే! బలరాము శుభ - మును
గూర్చువానినే
ఘనధృతి గిరిరాజై-ఖలులపై రుద్రుండై-కడుసుఖియై హరితోడను జనువానినే
తనను శివనారాయణ-ముని బొగడ మంచి - మణుల మేడలలో - నెనయుదగు
వానినే ॥మన॥

గీ. మధుర కేగ నుత్సాహియౌ మాధవునకు
సర్వతమమైన విజయసూచనలు గాగ
మంగళాచరణముల మేల్ మధురగాన
మొనయఁజేసిరి గోపాల వనిత లెల్ల.

9 సురటీరాగము - అటతాళము

ప. విజయగోపాల తే మంగళం జయ విశ్వంభర తే మంగళం

1. నందయశోదా నందన సుందర మందస్మిత ధృతమందర
నందసునందాది వందిత పాదార విందగోవిందజయమంగళం

2. చారుకదంబకతరుమూలాశ్రిత చంచలమణి మయకుండలం
దారుణవైరి సంహరణ పరాక్రమ దాసపోషణ తే మంగళం

3. చందన చంపక తులసీకల్పక శీతలవనసంచారిణే
వాచామగోచర చరిత సదానంద వాసుదేవాయ తే మంగళం

4. గోపీమండలగూఢ పరాయణ గోవింద గోకులనాయక
ఆపదుద్ధారక అఖిలజనాధార తాపహరణ తే మంగళం

5. వర్ధితగోబృంద వనమాలిన్ గో వర్ధనగిరిధర వామన
తీర్థీకృత శివనారాయణతీర్థ మానససారసమందిర

శ్లో॥ అక్రూరో రామకృష్ణాభ్యాం మధురాభిముఖో వ్రజన్,
ఆచరన్ యామునే స్నానం సలిలే దృష్టవాన్ హరిం. 23

శ్లో॥ ముహు ర్ముహు స్స్యందనస్థం సలిలస్థం హృది స్థితం,
దృష్ట్వా సర్వాత్మకం కృష్ణం ప్రాహ చేదం సతత్త్వవిత్. 24

10 తోడీరాగము - ఆదితాళము

ప. జానే భువనసృష్టి చాతురీధురీణం
గోనికేతనం విజయ గోపాల మఖిలశరణం

1. సకల హృదయ కమల సవితృకోటిప్రకాశం
సలిలాదిభవమధ్య సంగమప్పూరితాశం
ప్రకట మేవ ఫణీంద్ర ప్రచురశయనదేశం
ప్రత్యగభిన్న మఖిల పరమానందనివేశం

9 వ కీర్తన.

ప. విజయగోపాల! నీకు మంగళం జయ విశ్వమేలుఁ నీకు మంగళం

1. నందయశోద నానందించు సుందర మందహాసమునకు మంగళం
నందాదు లెన్నగ మంధర మెత్తిన గోవిందా! నీ పాదములకు మంగళం

2. కడిమిచెట్టు మొదట, కనక మణి కుండల కాంతు లెనయు నీకు మంగళం
కడిమి వైరుల నొంచికరుణ దాసుల గాంచు కళ్యాణకరునకు మంగళం

3. తులసి సంపెగ చందనముల చలువ చమనుల విలసిల్లు శ్రీకృష్ణ! మంగళం
పలుక నలవిగాని కలన వసుదేవు నెప్పుడలరింపఁ గలనీకు మంగళం

4. గోకులము నేలు గోపికల పాలి గూఢపు ప్రేమకు మంగళం
మాకష్టములఁ బాప మాతాపములఁ దీర్చి మమ్మెల్లఁ గాచునీకు మంగళం

5. గోవర్ధన మెత్తి గోవులఁ గాచిన దేవ! నీ వనమాలకు మంగళం
శ్రీ వామనావతార మన నారాయణతీర్థ పావనుఁ జేసిననీకు మంగళం

—♦ స్వామి అక్రూరునకు విశ్వరూపముచూపుట ♦—

గీ. రామకృష్ణులు విలసిల్లురథమునంత
మధురకై తోలుచున్ బోయి మార్గమందు
యమునదరి నాపి యక్రూరు డందు స్నాన
మాడుచున్ గాంచె మఱి కృష్ణు నాజలముల. 23

ఆ. వె. నీరమందు నలరి తేరునం దనరారి
హృదయ పథము నిండి యొనయుచున్న
సర్వమయుని కృష్ణు సారెసారెకుఁ గాంచి
యతఁడు తత్త్వ మెఱిఁగి యనియె నిట్లు. 24

10 వ కీర్తన

ప. కంటి భువనము లెల్ల కల్పించు నేర్పరిని
కంటి గోనిలయు నెల్ల గాచు విజయగోపాలుని

1. హృదయాబ్జముల నెల్ల ఇనకోటి దీప్తి నుండి
కుదురై పంచభూతముల గోష్ఠితో దిక్కుల నిండి
ఒదవి ప్రత్యగాత్మగా నొనరి వేర్వేర దండి
ముదముతో శేషశయ్య మొనసెడో నానోముపండి

2. నిగమాగమసారసనిచయ నిత్యవిదితభావం
సుగుణమణిసమూహ సూత్రసత్త్వభావం
అఖిలజగదంత రాత్మాన మమితవిభవం
ఖగమృగసురనరాది ఘననామరూప మభవం

3. నందితవ్రజజనా నందఘనభాగధేయం
కందర్పశతకోటి కలితకాంతికాయం
నందితయోగినిచయం నారదాదిగేయం
బృందావనవిహారం బద్ధమాయూరవలయం

4. అవనిమండలతిలక మచ్యుత మఖిలజనకం
నవనవనీతరసికం నమదభయదాయకం
భవభయనివారకం భవ్యముక్తినాయకం
శివనారాయణతీర్థ సిద్ధానందదాయకం

— ♦ మథురాపురీవర్ణనము ♦ —

శ్లో॥ దృష్ట్వాఽథ మథురాం రామం నగరీం సురనాగరీం
ఆహ చేదం మహోత్సాహో మాధవో మధురం వచః॥ 2[illegible]

11 సౌరాష్ట్రరాగము - చాపుతాళము.

ప. రామ మథురానగరీరమ్యా హేమగోపురప్రాకారకలితా
అ. రామ రామణీయకాభిరామ రత్నకోటీర సంభారా
1. సౌధచంద్రశాలాజాల సోమరవిలీలాలోలా
మాధురీభాగ్యా మారఖేలా మహనీయభూతివిశాలా
2. నవనవమణిశ్రేణీ నాక రమణీ మనో హారిణీ
అవనీసురభారిణీ అమరపరివారిణీ
3. కాళిందీ కేళీనందినీ కల్లోలాలోలపద్మినీ
మిళితహంసమాలినీ మీనాంక రాజ రాజధానీ

2. నిగమ మెఱిగిన వారి కెపుడు నీవె జ్ఞానసారమై
సుగుణములను మణులఁ గూర్పగ సుస్వభావమె దారమై
జగతి కంతరాత్మ వౌదువు సకల విభవాధారమై
ఖగమృగమ్ముల సురనరాదుల నెగడి జన్మకు దూరమై
3. ప్రజలకున్ బృందావనమ్మున భాగ్య మీవై మించియున్
నిజశరీరము స్మరులకోటి నెనరు నతిశయించియున్
భజనఁ యోగుల నారదాదుల పాటలన్ దయ నెంచియున్
విజయమైతివి నెమలిపింఛము వేడ్కగా ధరియించియున్
4. తిలక మీవై భువికెల్ల స్థిరమై అన్నిటిన్ పెంచుచు
కొలుచువారి కభయము మొసగుచు క్రొత్తవెన్న సంగ్రహించుచు
తొలగించి జన్మభయము తోనెముక్తి ననుగ్రహించుచు
చెలగెదా యానందసిద్ధిగ శివనారాయణు నెంచుచు

ఆ. వె. అమరపురముఁబోలు నామధురం గాంచి
మదిని చాల మెచ్చి మాధవుండు
పలికె నన్నయైన బలరామునకు నిట్లు
మధురవాగ్విలాససుధలు గురియ, 25

11 వ కీర్తన

ప. రంగా మధురానగరము రామా! బంగరు గోపురముల కోటఁ గనుమా
అ. హంగా రమ్యస్థలమాను సుమా! అలరు రత్నములకోట్ల ననుమా
1. చంద్రశాలల సూర్యచంద్రులున్ సంచరింతురన పెద్దమేడలున్
ఇంద్రవిభవములు స్మరభోగములున్ నెసగు మహితములు వాడవాడలున్
2. క్రొత్తక్రొత్త మణు లివె వెలఁ దెచ్చున్ కొన నచ్చరల మనసులే మెచ్చున్
మొత్తములై భూసురతతి హెచ్చున్ మునులా! దేవతలా! వీరన వచ్చున్
3. జలజమ్ములతో నలలేపారన్ అల కాళిందియె యీదరిఁ పాఱున్
కలహంసల బారులు దనరారన్ కామ ముఖ్యపట్టణమై తీరున్

4. అబ్జయోనికృత్యాతీతా అఖిలసంపదోపేతా
లబ్ధవిద్యావాదాధ్యుషితా లక్షితలక్షణసహితా
5. మాధవసుగీతమిదం మహితబలరామామోదం
బాధితసంసారఖేదం భవ్య నారాయణ తీర్థసుఖదం

శ్లో॥ ఉపవనవనజేషు హంసమాలాః
మునివర మానస నిస్పృహాస్తు యస్యాః,
నిరవధి సుఖమాత్ర లగ్న చిత్తాః
కథమపి బాహ్య మనుస్మరంతి నైవ. 26

శ్లో॥ అవతీర్ణో రథాత్తూర్ణ మక్రూరాధిష్ఠితాత్ప్రభుః,
మధురా రాజమార్గేణ పద్భ్యామేవ శనైర్యయౌ. 27

ఇతి శ్రీనారాయణతీర్థవిరచితాయాం-శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
శ్రీకృష్ణమధురాప్రవేశవర్ణనం నామ నవమతరఙ్గః.

4. నలువ చేసిన సృష్టిని మించి
కలుముల నెల్లను సేకరించి
వెలయున్ విద్యల వాదను, మంచి
కళల లక్షణములను వహించి

5. అన్నగారి సంతోషము పెంపన్
ఆనవుగా కృష్ణుడు గమియింపన్
నాల్గు కీర్తన తాపమడంపన్
శివనా [illegible] సమియింపన్

గీ. సరసవనజలజముల హంసముల జాళ్ళు
మునులవలె మానసావాసమును దలపవు
పరమసుఖలగ్నచిత్తముల్ బాహ్యభంగు
లెంచుచున్ బ్రీతితో స్మరియించు లెన్నొ. 26

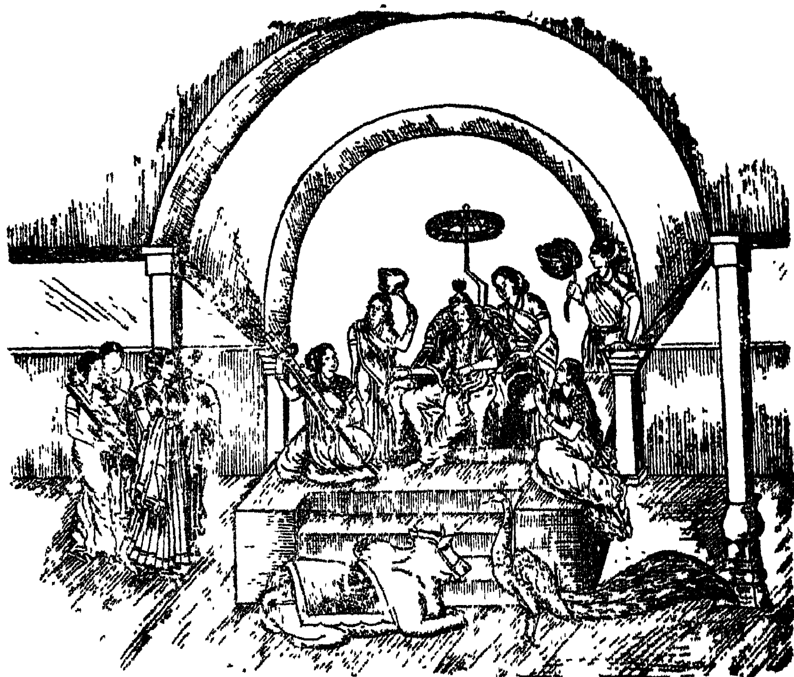
గీ. మధురకున్ జని యక్రూరరథమునుదిగి
రమ్యముగ పాదచారులై రాజమార్గ
గాములై రామకృష్ణులు ఘనత నెనసి
మందమదగజగతిఁ పౌరమాన్యులైరి 27

ఇది శ్రీనారాయణతీర్థులవారిచే రచింపఁబడిన శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి యందు శ్రీకృష్ణమధురాప్రవేశవర్ణనమను తొమ్మిదవతరంగము.

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణీ-సంస్కృతము

దశమతరఙ్గము



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

శ్రీ కృష్ణచరితం కంసవధాఖ్య మభినీయతే.

శ్లో॥ కంసస్యాగమనం పూర్వం దేవకీవసుదేవయోః. 1

మథురానగరీవీథ్యాం రజకాదే ర్వినిగ్రహః,

కుబ్జాద్యనుగ్రహశ్చాథ మల్లమాతంగమర్దనమ్. 2

కంసాసురవధశ్చాథ పిత్రోర్దర్శన మాదరాత్,

సంగ్రహోఽయం చరిత్రేస్మిన్ కథితః సావధానతః. 3

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి - తెనుగు

దశమతరఙ్గము



—◆ తోహారలు ◆—

శ్రీకృష్ణుడు కంసుని వధించుకథ చిత్రచరిత్ర మనంగన్
ఆ కంసుడు దేవకివసుదేవుని నవరోధించి యెసంగన్. 1

పురవీధుల శ్రీకృష్ణుడు రజకుని భూరిగర్వము నణంచున్
హరి కుబ్జను సన్మానించును కరివరమున్ పోరున మించున్. 2

శౌరి కంసు నట వధించి జననీజనకులఁ గని యలరించున్
తీరుగ వినవా దశమతరంగసుసార మిది శుభము నించున్. 3

౪. తౌ ఖలు రామకృష్ణౌ–స్ఫుటతర నీలపీతసుందర పరిధానౌ – మధ్యభాగసమభివ్యక్త సరస్వతీవిలసిత సితాసితసరిద్వరసంయోగ సముల్లసితవిచిత్ర కాంతితిరస్కరణప్రవీణౌ–సత్పథపథికపరిశ్రాంతి విరామరమణీయాముని వరమనోహంస శ్రేణీసమాశ్రయకరచరణ వదననయననాభిసరసీరుహసంవత్సరిద్వర కాంతి కాయౌ–తుంగప్రాసాదశృంగసంగతచంద్రకాంతమణిగణ శశాంక సంయోగ సముద్గళితలలిత తరామృతసంసిక్తరమణీయసైకత మథురారాజమార్గగామినౌ విచిత్ర వనమాలినౌ – మానినీజనమోహనౌ – సరళమురళీగీతసుధాసముద్బోధితసురకిన్నరాది వరవనితామనోమయ రాజహంసగణౌ–సత్యకామాందిగుణౌ – సకలలోకసంరక్షణప్రవీణౌ – మథురాపురీనివాసి భాగ్యపరిపాకవిశేషలక్షణౌ – సురనగరీనగరీగురుతరగీతసుధా సాగరాంధనానందితౌ – దుర్మదమదిపభఙ్గతుఙ్గధైర్య వీర్యగాంభీర్యభావౌ పరివృతగోపకుమారభావౌ–మహానుభావౌ-దృష్ట్వా ముహుర్ముహుః సంతుష్టాస్తత్ర జనా బభూవుః.

శ్లో॥ ఆయాంతం రాజమార్గేణ మథురాపురయోషితః,
ఆశ్చర్యరూపసంపన్న మాశ్చర్యం సబలం జగుః. 5

1 యదుకులకాంభోజీ (ఆనందభైరవి) రాగము – ఆదితాళము.

ప. నందనందనం నిజభక్త	చందన మాకలయ
1. నందాదిమునీంద్రభావ్యా	నంద మాకలయ
2. సుందరాననచంద్రశ్రీ	మందిర మాకలయ
3. శృంగారరసప్రవాహా	శ్రీనిధి మాకలయ
4. భ్రూభంగకటాక్షలక్ష్య	భూరికరుణ మాకలయ
5. సర్వలావణ్యతటినీ	సాగర మాకలయ
6. కలభసుందరగమన	కలితలలిత మాకలయ

వ. ఆ రామకృష్ణు లిరువు రిట్లు వెలసిరి. మిగుల ప్రకాశించుచు నీలవర్ణము (బలరాముడు), పసుపువర్ణము (శ్రీకృష్ణుడు), గల అంపమైన వస్త్రములు ధరించిన వారై, (తెల్లనివస్త్రములను ధరించిన అక్రూరుడు) సరస్వతీ నదిని పోలి మధ్యమం డగా నుభయులను గంగాయమునా ప్రవాహములవలె గూడినదులయొక్క కూడి కను అతిశయించు ప్రకాశముగలవారై, (మంచి) మార్గమున నడచువారి మనస్సు లకు పరిశ్రాంతియు, విరామము నొసగు దర్శనముకలవారై, మునివర్యులయొక్క మనస్సులనే హంసల శ్రేణికి ఆశ్రయములౌకరములు, చరణములు, మోములు కన్నులు నాభీప్రదేశములు అను పద్మములయొక్క వైభవముచే, ప్రకాశమానమా, నదుల బోలు శరీరములు గలవారై, (మధురానగరమందలి) ఎత్తైన మేడలయొక్క శిఖర ములందు స్థాపించబడిన చంద్రకాంతమణులపై వెన్నెలసోకుటచే స్రవించు, మిగుల మృదువైన అమృతముచే కలాపిగా, చల్లబడిన రమ్యమైన యిసుకగల మధురాపుర రాజమార్గములందు గమనించువారై, విచిత్రమైన వనమాలలు ధరించినవారై, మానవతులైన స్త్రీలకు మోహము గలిగించువారై, మృదువైన మురళీగానము అను అమృతముచే సంతోషపెట్టబడిన దేవతలు, కిన్నరులు మొదలౌ దివ్యకాంతల మనస్సులనే రాజహంసలయొక్క సగూహముకలవారై. సత్యసంకల్పములు మొదలౌ సుగుణములుకలవారై, సకలలోకములను సంరక్షించుటయందు ప్రవీణులై, మధురాపురమునందుండు జనులు తమ పుణ్యవిశేషములచే యెంచునంత శుభలక్షణ ములుగలవారై, దేవనగరములనుండు వనితలయొక్క గొప్ప గానమను అమృత ముచే ఆరాధనగొనువారై, దుర్మతులయొక్క వధమును నాశనముచేయుటయందు అతిశయములైన ధైర్యము, శౌర్యము, గాంభీర్యమునుగలవారై విడువబడిన గోప కుమార లీలాభావముగలవారై, మహానుభావులగు శ్రీరామకృష్ణులను, సందర్శించి మేను, మతియు, సంతోషముతో అక్కడి జనులు అలరారిరి. 4

ఆ. వె. రాజమార్గమెల్ల రాజిల్ల బలరాముఁ
గూడి యచ్చెరువులఁ గొల్పు రూప
వైభవమున వచ్చువాని కృష్ణునిఁగాంచి
వినుతి సేసి రచటి వనిత లిటుల. 5

1 వ కీర్తన

ప. నందకుమారు భక్త చందను వదె! కనరే
1. నందాదియోగు లెంచు, నా నందరూపు కనరే
2. పొంకౌ శశిమోము సిరుల మందిరమౌ కనరే
3. శృంగారరస మను నదిని శ్రీనిధినిఁ గనరే
4. హంగౌ కన్బొమల లీల నా కటాక్షముఁ గనరే
5. అందగత్తె లను నదుల ఆ సముద్రుఁ గనరే
6. అందె గజగమనమున నడుగు ధీరుఁ గనరే

7. పరిజనరక్షణబద్ధ — పరికర మాకలయ
8. విజయగోపాల మతుల — విఖ్యాత మాకలయ
9. బలభద్ర భద్రదబాహు — బంధ మి హాకలయ
10. మధురామానినీజన — మనసిజ మాకలయ
11. శివనారాయణతీర్థసేవ్య — దివ్యపద మాకలయ
— నందనందనంనిజభక్త — చందన మాకలయ

శ్లో॥ హరంతం రాజవస్త్రాణి చరంతం చారుదర్శనం,
నిరంతరపరానందసరసం కల యాళి! తం

—♦ శ్రీకృష్ణుఁడు కుబ్జ ననుగ్రహించుట ♦—

అథ రజకనిగ్రహో వస్త్రపహారశ్చ మాలాకారానుగ్రహః. కుబ్జాగమనమ్—

2 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము

1. కుబ్జా సమాయాతి గోవిందచిత్తా — అబ్జయోనిచాతుర్యసర్వస్వ
2. ఉజ్జ్వలవిచిత్రభూషణోజ్జ్వల — కజ్జలనేత్రశోభిత [భూంతా
3. కస్తూరిఫాలాకరధృత — కస్తూరిచందనాది సంభారా

శ్లో॥ శ్వాపి కుబ్జాం సునేత్రాబ్జా మబ్జనాభో విలోక్య తాం,
ప్రాతిలోమ్యగిరాం సారైః ప్రహస న్నిద మాహ సః. 7

3 పంతువరాళీరాగము - అటతాళము.

ప. కామమోహిని కథయ కిన్ను నామ తే పదం
అ. కోమళాధర కరపాద పల్లవ కుముదబంధు వదనకుంతలజాతే
1. తన్వఙ్గితావక తనురియమార్జవ
మతివహతిసుతరా మానన్దకారిణి
అన్వహమభినవ యౌవనఘనవన
మాచరసిభువన జనమనోహారిణి

7. నిజభక్తుల రక్షవ్రాను నెనరు సాధన వానిఁ గనరే
8. విజయగోపాలు బిరుదు వెలయువాని గనరే
9. అన్నగారిని బాహువ్రానెను అతడె కృష్ణుడు కనరే
10. అన్నమిన్నల కెల్ల నీప్సరి నలరు మన్మథుఁ గనరే
11. చెన్నుగా శివనారాయణు సేవఁ గొను పాదముఁగనరే
— నందకుమారు భక్త చందను నదె! కనరె

కం. హరియించు కంసు దుష్టుల
చరియించి యొసంగు దివ్యసందర్శనమున్
నిరవధిక పరానందుఁ
సరసున్ చెలులార! కనుడు జన్మ తరించుఁ. 6

వ. అంత రజకుని శిక్షించి కంసునివస్త్రములుహరించి మాలాకారునివల్ల పుష్ప
మాలలుగొని అనుగ్రహించిన శ్రీరామకృష్ణుల, సమీపమునకు కుబ్జప్రవేశించెను.

2 వ కీర్తన

1. అరుదెంచె నంత కుబ్జయను కాంత సరగ బ్రహ్మ మాపె తన చాతుర్యమంత
2. మరిచిత్రమా నగలు వరల నెంత నెరి కౌటుక కనులాక వింత
3. సరి సుదుట కస్తూరి,కరమందు చందనాదులుగలిగికృష్ణు నెంచుత్రివక్రయనుకాంత

గీ. మించు కన్నులు కుబ్జయా మేనివిక్రృతి
గలుగుకాంత నీమె నొకర్తఁ గాంచి కరుణ
నించి ధన్యాత్మఁ గాఁజేయ నెంచి పల్కె
నర్మవాక్కుల కృష్ణుండు నవ్వి యిటుల 7

3 వ కీర్తన.

ప. కామసుందరి! పల్కవేమే నామమేమే పదవియేమే
అ. నీ మృదు కరపదముల సారే మోముశశి కెంబెదవిచివురే
[నెరికురు లెంతో బారే

1. వనిత! నీరూప మెంతో నెనరు వహించునే
జను లలర యౌవన వన మని పించునే
అనిశము నీ సొగసు ఆనందము నించునే
తనరారెదా జగతి తనివి దీరఁగాంచునే

2. చన్దనమృగనాభి చంపకాదికుసుమ
గన్ధసుగన్ధిత గగనదిఙ్మండలే
కందర్పరథిరథ కల్పితశుభగాత్రి
కలహంసభాషిణి కల్యాణశీలే

3. తవరూపమనర్ఘ నామవిదితమిహ
భువి పౌరజాన పదైరపి విపులం
శివనారాయణతీర్థ శివగీతమిదమిహ
భవభయభంజన మభయద మతులం

శ్లో॥ హసంతం వదంతం సమీపే వసంతం
ముహుస్సంస్మరంతం తపః ప్రాక్తనం తత్,
పరప్రేమభక్త్యా ప్రభుం ప్రార్థయంతీ
స్వయం ప్రాహ చేదం వచ స్సాధుకుబ్జా. 8

4 సౌరాష్ట్రిరాగము – అటతాళము

ప. ఏహి ఏహి విజయగోపాలబాల
పాహీహ మాం పాలయ లోకపాల

1. భువనసున్దర చారువదనాబ్జ
సవితృమండల కోటిభాస
భూరికృపాలయభూమాభిధాన
సంసృతిదృఢపాశబంధవిదళన

2. గోపరమణీ జారరమణ
పాపాసుర బృందనిర్వారణ
గోవిందగుణమణిగణవరాభరణ
పరమపావనచరిత పాతకహరణ

3. గంధమాల్యాది గృహాణ
సున్దరమమ దేహీసురత మిహ
గళితభవ ఫణీంద్రగరుడవిహారణ
సుఖయ మామిహ దేవమమభవశ

4. కలితకస్తూరికాతిలక
బలజితసుర వైరిని వహ
కరధృతమురళీకలనాదరసిక[దణం
బద్ధమాయూర పింఛవనజాభన

5. పరిపూర్ణానందసముద్ర
పరిజనకృతబహుభద్ర
పాపమహాటవీపావక రౌద్ర[యన
వరనారాయణతీర్థధృతబోధముద్ర

2. చందనము కస్తూరి సంపెంగ విరుల
పొందగు పరిమళము దివిని భువి నెల్ల దరుల
కందర్ప రథమై పెం పొందు మేని సిరుల
సుందరి! కలహంస లీల శుభమైన మరుల

3. పొరులు పల్లెవారు పేరు రూపునుజూచి తెలియ
నీరీతి త్రివక్రత యేల? భక్తినొలయ
తీరుగా భవభయము వీడును దివ్యశుభములు గలియ
నారాయణతీర్థు పాట నవ్యమై వెలయ

— ♦ సుగంధి ♦ —

వింత వింత మాటలాడి వేడ్కమించి డాయుచున్
కాంతపూర్వపుణ్య మెంతొగా స్మరించు నాప్రభున్
స్వాంతరంగదైవ మంచు సాధువాక్యసమ్మతిన్
చెంత ప్రేమభక్తితోడ చేడె వేడె నీరహిన్. 8

4 వ కీర్తన

ప. రార! రార! విజయగోపాలబాల!
ఏర! నన్నేలర! ఎల్లలోకము నేలులీల

1. జగము మెచ్చు మోముతమ్మి సొగసువాడ నెగడి శ్యామయన కరుణ నించువాడ
తగి కోటిసూర్యదీప్తిం దనరువాడ బిగియు సంసారపుకట్లం తెగచువాడ

2. గోపకాంతల ప్రేమ గొన్నవాడ గోవింద! నగధా సుగుణములవాడ
పాపుల మూకల నొంచు బలిమివాడ పావనచరిత నఘము బాపువాడ

3. మాలలివే! గరుడు నెక్కు మహిమవాడ చాలగంధమిదె! శేష శయ్యపైవాడ
జేలు కేళి జన్మసక్తి దీర్చువాడ ఏలు శరణంటిని దయ నెనయువాడ

4. తిలకమ్ముగ కస్తూరిగలుగువాడ లలితములగు వేణురవములవాడ
ఖలులౌ సురవైరుల గెలుచువాడ జలజాక్షు! నెమలిపింఛ మలరువాడ

5. ఆనందమున కడలియౌవాడ అఘముఁబాప రుద్రునియట్టివాడ
జ్ఞానము మేల్ భక్తుల కొసంగువాడ దీన నేలు నారాయణ తీర్థునివాడ

శ్లో॥ సర్వాంగసౌన్దర్య సుధావగాయా
మపారసంసారవిశోధికాయాం,
కంసద్విషస్తస్య సుఖం చరంతీ
కుబ్జామశోవృత్తి రతన్నివృత్తా. 9

శ్లో॥ ఆకర్ణ్య కుబ్జావచన మాశ్చర్యం తా మనిందితాం,
అకరో త్కరసంస్పర్శా దమరీం సుందరీం హరిః. 10

శ్లో॥ రిరంసయా తేన సాకం కుబ్జా సా కామమోహితా,
పీతాంబరధరం శ్యామం మధురం ప్రాహ మాధవం. 11

5 రాగ [భైరవి] రాగము - అటతాళము

ప. మాధవ మేరతిం దేహి-నాథనాథ మాధవ మాధవ మేరతిం దేహి

అ. మధురాధరబింబ! ధన్యేయం మాననీయా త్వయా నూనం

1. దీనజనదయాఘన దేవకీవరనందన
మానినీమానభంజన మదనమదన
మునిమనోనికేతన మోహతిమిరనిధన
కనకమయపరిధాన కలితనిఖిలభువన

2. న త్యజామి చేలాంచలం నాథ తవ సురతిమూలం
అతినీలఘనసుందరం ఆనందలీలం
సత్య మాశాస్మి గోపాలం సత్య కామాదిగుణజాలం
భృత్యవర్గపరిపాలం బలభద్రానుజం బాలం

3. తరణికోటికిరణ తామసగుణనిర్వారణ
తారకముక్తాభరణ దాసపోషణ
దూరితదుర్జనగణ దోషరహితచరణ
వరనారాయణతీర్థ వర్ణితనిజచరణ

గీ. గాఢసంసార పాప పంకమును గడుగు
కంసరిపు దివ్యసౌందర్య గంగయందు
పూర్ణసుస్నాత విజ్ఞానపూత యగుచు
మనసాకింతయు కుబ్జకు మఱలదయ్యె, 9

కం. విని కుబ్జా వచనంబుల
గొని యాశ్చర్యంబు నామె గుణపావనియా
ట నెఱిగి కరసంస్పర్శనె
వనితకు సురనారిసొంపు వరదుఁడు కూర్చెన్. 10

కం. పీతాంబరధరు మాధవు
నాతతసుశ్యామవర్ణు ననయముఁ గొలువన్
ప్రీతి మది నెసఁగ కామిని
యా తెఱగున మధురవాక్కు లెనయగ పలికెన్. 11

5 వ కీర్తన

ప. నన్ను ప్రేమ నేలర! నాథ! మాధవ! రార
అ. మన్నించి ధన్య జేసి! మధురవాక్ సుధల నీర

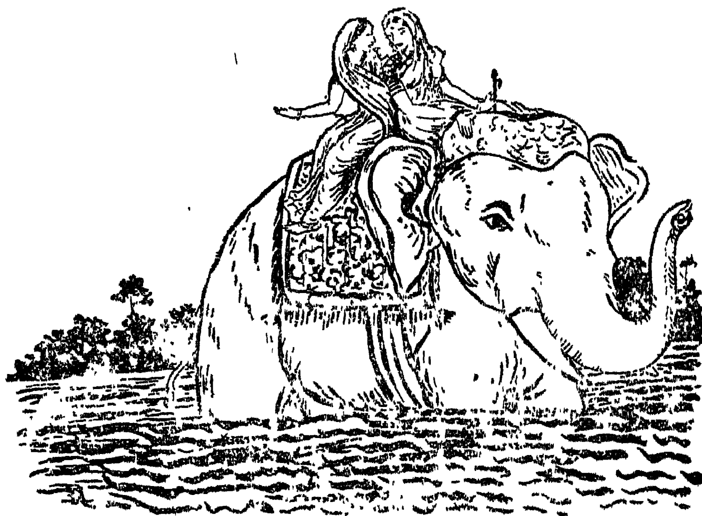
1. దేవకికొడుకు వని దీనుల దయ బ్రోతువని
నీవు మరుని మింతువని నెలతల మది గొందువని
తావు మునిమనసులు నీ కని తరిచెదు ఘనభ్రాంతులనని
శివి జరిసేల్వావాడని తెలిసె భువనకర్తవని

2. నీలిమబ్బన తగుదువోయి నీవారిలోదాన నోయి
మేలౌ సుగుణరాసి వోయి లీల వేడ్క గాదోయి
పాలించవలె నిజము నోయి బలరాము తమ్ముడవోయి
సేలువచెంగు విడువనోయి ఏలితీరవలె నోయి

3. కోటిసూర్యుల మించి క్రూరతామస మడగించి
నీటు ముత్తెపునగ ధరించి నీవారి రక్షించి
మీటిఖలుల దూరముంచి మేలిచరణసేవ నించి
పాటించు శివనారాయణు పాటల నంగీకరించి

—♦ శ్రీకృష్ణుడు కువలయాపీడాగజమును వధించుట ♦—

శ్లో॥ ప్రార్థిత స్త్వనయా కృష్ణ స్తాం సమాధాయ సత్వరం,
బలా త్కువలయాపీడం కుంజరం నిజఘాన సః 12



శ్లో॥ హత్వా ముష్టికచాణూరౌ ధనుర్భంగం విధాయ చ,
సాగ్రజో మాతులసభాం ప్రవిష్టో గీయతేమరైః. 13

—♦ దేవతలు కంససభం జేరిన శ్రీకృష్ణు నుతించుట ♦—

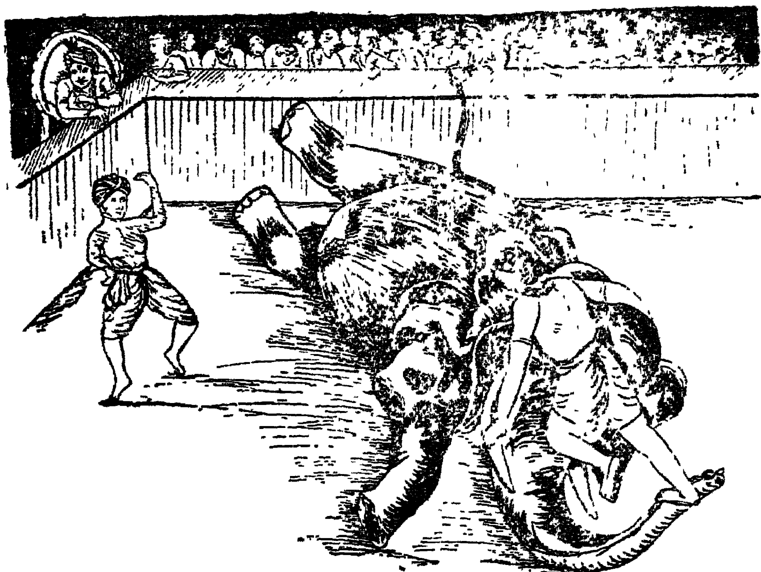
6 శంకరాభరణరాగము – ఆటతాళము

ప. అవలోకయత శ్రీగోవిందం భోభోభూమా నవలోకయత

అ. నవజలధరశ్యామం నందితబలరామం

1. భువనసుందరాకారం భూరికరుణాకరం
అవనీభారసు రారివిదారం
నవముక్తామణిహారం నానావిధవిహారం
ధ్రువపదవిధాతారం దూరితసంసారభారం

ఆ. వె. ఆమె ప్రార్థనమున హరి సమాధానంబు
పలికి, వెడలిచనుచు, బాట నడుమ
నడరి పైకి కువలయాపీడమను నేన్గు
దార్పఁబడగ బలిమి దాని నడఁచె. 12



గీ. అంత తమపైకి వచ్చిన యమితబలుల
ముష్టికాఖ్య చాణూరుని మొనసి యడఁచి
మేటివిలుద్రుంచి యన్నతో మేనమామ
కొలువునెక్క, దివ్యుల గానములు సెలంగె. 13

6 వ కీర్తన.

ప. సేవింపుఁడహో! శ్రీగోవిందున్ — చిత్రమౌ భామలతో భువి చెలువొందఁగన్
అ. భావింపుఁడు నవమేఘము బోలఁగన్ — బరపున్ బలరామునితో నిందున్
1. భువనము తనసొంపులెంచున్ — భూతదయ పెంచున్
భువికి భారమౌ — దివిజవైరుల నడంచున్
వివిధలీలల చరించున్ — వెలయఁ ముత్తెపుపేర్ల మించున్
ధ్రువపదవి నిప్పించున్ — భవబంధము విడిపించున్

2. మల్లచాణూరమథనం
ఫుల్లపంకజదళ
పల్లవాంగనామదనం
కల్లోలమూలిశయనం
మత్తమాతంగనిధనం
సన్నిభనయనం
వాసుదేవాభిధానం
కంసేభకేసరిణాం

3. ఏకాంతదైవతం
శ్రీకాకుళనగరీ
నాకవల్లభగీతం
వికటమోహాపహితం
యాదవాబ్ధిసముదితం
శ్రీభూమిసహితం
నారాయణతీర్థరచితం
విజయగోపాల మసితం

శ్లో॥ అనరుషస్యసనా ద్వీగః కంసో రంగగతః ఖలః,
యుద్ధాయ సహ కృష్ణేన స్మరన్ ప్రాగ్దేవభాషితం. 14

— ♦ కంసవధ ♦ —

శ్లో॥ హతః కంసారిణా కంసః సంసారభయహారిణా,
శౌరిణా హరిణా యుద్ధే జగుస్తం సురభూసురాః. 15

7 సురటీ (భూపాళ) రాగము - అటతాళము.

ప. పాహిపాహిమాం పరమకృపాళో
దేహిమేత్వయి దేవసుభక్తిం

1. అసురసంహార శ్రీవిజయగోపాల
అమరసంరక్షణ విజయగోపాల
వసుదేవతనయ శ్రీవిజయగోపాల
వాసవాదినుత విజయగోపాల

2. సంగీతలోల శ్రీవిజయగోపాల
సద్గుణశీల శ్రీవిజయగోపాల
శృంగారరసపూర విజయగోపాల
శ్రితజనపాల శ్రీవిజయగోపాల

2. మల్లుని చాణూరు నోర్చెన్ మత్తగజమును మదమూర్చెన్
చల్లని కటాక్షముల జలజనేత్రములఁ దనర్చెన్
వల్లవల మఱుడన చేర్చెన్ వాసుదేవుడన నెలర్చెన్
అల్ల క్షీరవార్ధిశయనుడు హరిగ కంసకరిని దీర్చెన్

3. ఏకాంతులకు సులభుడగును ఎనసి యదుకుల ముద్ధరించును
శ్రీకాకుళనగరమున శ్రీతో భువితో సేవలొసగును
ఈకీర్తన సురరాజు చేసెను హీనభావములేక వెలయును
వీకమై శివనారాయణు విజయగోపాలుని నుతి గను

గీ. అంత దిగియు కంసుండు సింహాసనమును
చెలగి కృష్ణునితో, పోర సిద్ధుడగుచు
నెదుటి యుద్ధరంగంబున కేగుచుండి
తలఁచె మునుపటి దివ్యవాక్కులను మఱల, 14

కం. హరిచే! సంసృతిభయకరి
నారిచే నాశౌరిచేత హతుడై కంసా
సురుడు రణరంగమునఁ బడ
సురభూసురు లిట్లు పొగడఁజొచ్చిరి కృష్ణున్. 15

7 వ కీర్తన.

ప. పాహి! దయామయ! – భవ్య! మమ్మేలుమా
"దేహి" యంటిమి భక్త – దేవ! యొసఁగుమా

1. సంహరించి తసురు శ్రీవి – జయగోపాల
సంరక్షించి సురల, వి – జయగోపాల
సింహవీర! వాసుదేవ – శ్రీవిజయగోపాల
సేవింతు రింద్రాదులు – శ్రీవిజయగోపాల

2. వినుతము నీ జయగానము శ్రీ – విజయగోపాల
వెలసి సుగుణశీలమున – విజయగోపాల
జనులెన్న రసికుడ! వి – జయగోపాల
సాధుభక్తుల నేలు శ్రీవి – జయగోపాల

3. ధీరగుణాధార విజయగోపాల
ధేనుకాదిహరణ విజయగోపాల
నారదమునిగేయ విజయగోపాల
నారాయణతీర్థ విజయగోపాల

శ్లో॥ మథురాయాం హతే కంసే మాధవేన మహాత్మనా,
వవృషుః పారిజాతాది పుష్పాణ్యాకాశతస్సురాః. 16

శ్లో॥ అనంతకల్యాణగుణాభిరామౌ
దురన్తసంసారతమోవిరామౌ
నిరంతరం సంస్మరతోః స్వపిత్రో
రథాంతికం సమ్యగవాప్తవంతౌ. 17

శ్లో॥ పరిష్వజ్యాంకమారోప్య మూర్ధ్న్యుపాఘ్రాయ సాదరం,
దేవకీవసుదేవౌ తావాశిషం చక్రతు ర్ముదా. 18

శ్లో॥ జగతీపతిరపి భగవాన్ యదుపతిబంధు స్సుబంధు రఖిలాత్మా
హరిరథ మథురానగరీనరపతి మానందయన్ సతత్రాస్తే. 19

ఇతి శ్రీనారాయణతీర్థవిరచితాయాం - శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
కంస నిర్హరణంనామ దశమతరఙ్గః.

3\. వీరుల వీరుడవు శ్రీ - విజయగోపాల
విక్రమత ధేనుకు నొంచితి - విజయగోపాల
నారదాదుల పాటలు వి - నవా! విజయగోపాల
నారాయణతీర్థ వ - ర్ణనల విజయగోపాల

గీ. మథురలో కంసు డచ్యుతు మహిమచేత
నదె! వధింపంబడె నటంచు ముదముతోడ
పారిజాతాది సుమవృష్టి బరపి రపుడు
నంబర విమానములనుండి యమరవరులు. 16

గీ. అంత సుగుణాభిరాములై, యవధిలేని
సంస్కృతితమంబుఁ బాపగాఁ జాలువారు
రామకృష్ణులు తమ్ము నిరంతరంబు
నెంచు తల్లిదండ్రులను సేవించఁజనిరి. 17

కం. వచ్చిన కుమారు లిద్దఱ
మచ్చిక నెదఁజేర్చికొనుచు మాతయు పితయుఁ
దెచ్చికొని యొడికి శిరముల
మెచ్చున మూర్కొనిరి యిచ్చి మేల్ దీవనలన్. 18

కం. జగదధిపతి సర్వాత్ముడు
భగవంతుడు సర్వభక్తబంధువు మథురా
నగరేశు నుగ్రసేనుని
తగ ముదమున దనిపి యచట దయతో నుండెన్ 19

ఇది శ్రీనారాయణతీర్థులవారిచే రచింపఁబడిన - శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి
యందు కంసవధయను దశమతరంగము.

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణీ-సంస్కృతము

ఏకాదశతరఙ్గము



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

శ్లో॥ శ్రీకృష్ణస్య ద్వారవతీప్రవేశాఖ్యం చరిత్రకం,
వర్ణ్యతేఽత్ర మహాచిత్ర మేకాదశతరంగకే. 1
ఆద్యా గోప్య స్తతః కృష్ణ స్తదనంతర ముద్ధవః,
సమాధానాయ గోపీనా ముద్ధవప్రేరణం తదా. 2
గోపికోద్ధవసంవాదః పునః కృష్ణస్య దర్శనం,
విద్యాభ్యాసశ్చ విధినా గురోర్వాంఛితపూరణం. 3

శ్రీరస్తు

శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణి - తెలుగు

ఏకాదశతరఙ్గము



—♦ తోహారలు ♦—

ద్వారకలో శ్రీకృష్ణప్రవేశ మీ రమ్యచరిత మెంచన్
శ్రీరంజిలు నేకాదశతరంగ చిత్రకథన మిది గాంచన్
గోపకాంతలఁ గృష్ణుడు తలపునకున్ గొని వారల చింతన్
బాపు సమాధానమునకు నుద్ధవు బంపగ నాతం డంతన్ 1
చని వ్రజకాంతలతో సంవాదము సల్పి మరలి శ్రీకృష్ణున్
గని భక్తురాండ్ర విన్నపమంతయు వినిపించి తనుపు జిష్ణున్ 2
గురువుల కోర్కెల రామకృష్ణు లొనగూర్చి విద్యలందుటయుఁ
జరాసంధు రణమున గెల్పి యతని సైన్యములన్ జెండుటయున్ 3

జరాసంధేన సంగ్రామ స్తస్య సేనానిబర్హణం,
తతో గుహాప్రవేశశ్చ నిధనం యవనస్య చ. 4
ముచుకుందస్తుతిశ్చైవ కృపయా తత్ప్రసాదనం,
ద్వారకాయాం ప్రవేశశ్చ సంగ్రహోఽయం ప్రకీర్తితః. 5

ఉద్ధవాగమనమ్—

1 — ధనామక్రియారాగము - ఆదితాళము

ఉత్సాహం సర్వభూతానాం	ఉగ్రకంసాదినిధనం
ఉచ్చైరనుగాయంగాయం	ఉద్ధవోయం విరాజతే.

—♦ గోపికోద్ధవసంవాదము ♦—

శ్లో॥ సమాధానాయ గోపీనాం గోవిందేన ప్రచోదితః,
ఉద్ధవో గోకులజనైః పృష్టః ప్రత్యాహ కౌశలమ్. 6

శ్లో॥ నందాద్యైస్తోషిత స్తత్ర మాధవోక్తం నివేద్య చ
సంతం రహసి గోప్యస్తం ప్రాహు ర్మధుపకల్పితమ్. 7

—♦ భ్రమరగీతలు ♦—

2 కల్యాణీ (సావేరీ) రాగము - ఆదితాళము

ప. మధుప మధుప దూతం	మన్యే త్వాం మాధవీయమధునా
అ. మధురాపురనారీ	వదనాంబుజ
మకరన్ద మాకలయ	మాయాహి యాహి యాహి
1. మధుప మధుపూరితం	మాధురీవదనకమలం
మాధవభాస్కర	మహితకరకలితం
అధునా యాదవకరుణా	సుధయాసముల్లసితం
కథయ కథయ కిమిహ	కామయ కలయ కామం

ఘనగుహఁ గృష్ణుడు ప్రవేశించుటయు కాలయవనునిధనంబున్
గని ముచుకుందుని శ్రీకృష్ణుం డట కరుణించిన కథనంబున్. 4
ద్వారావతియన పశ్చిమవారిధి దనరు పురవరమునందున్
శ్రీరహి కృష్ణుడు శుభప్రవేశము సేయుట తెల్పెద మిందున్. 5

వ. ఉద్ధవుని ప్రవేశము.

1 వ కీర్తన

ఉగ్రులైన కంసాదుల వధచే – ఉత్సాహముఁ గొనె జగమెల్లన్
నిగ్రహముడుగఁగ నుద్ధవు డంతన్ – నెగడెన్ మఱిహరిగానముచెల్లన్

గీ. గోపికల సమాధానంబుకొఱకు శౌరి
ఆజ్ఞసేయగా నుద్ధవు డంత నేగి
గోకులంబున గురుజన గోపికలను
గాంచి కుశలవార్తలను భాషించుచుండి. 6

క. నందాదులచే సంతస
మందుచు మాధవుని వార్త లటఁ దెల్పి, యతం
డం దొక డుండినతఱి వ్రజ
సుందరు లిట్లనిరి, మధుప సూక్తిగఁ వాక్కుల్. 7

2 వ కీర్తన

ప. తుమ్మెదా! తుమ్మెదా! తోనె మాకుఁ జెప్పెదా?
దూతవా! మాధవుని, నమ్మెదా? – తుమ్మెదా!

అ. పొమ్ము! పొమ్ము! మధురలో పొలతుల మోవిలో
ఇమ్మైన మధువులో నెనయు చూకు మాలో

1. మధుర సతులు లేరో మధుముఖాబ్జలు గారో
మాధవుడే సూర్యుడైరో మఱి కరిసేవకు రారో
సుధ యన దయ, వారో చూపి, మదము గైకోరో
కథ లవేమి తీరో కదియుటెల మీరో!

2. భ్రమర భ్రామ్య మకరందసంభృతేషు
పావనగోవింద పదచిహ్నితేషు
కమనీయమధురా కాంతారపాదపేషు
కిమపి మాధవవృత్తిం కేన వాదగణీయ మిహ

3. అల మసితసఖ్యేన స్మితభాషణే నాలం
చల చంచలస్వభావ చంచరీక
పఠికలయ మాధవం బహు భ్రామరగీతం
వరనారాయణతీర్థ వరదం విజయగోపాలం

శ్లో॥ శ్రుత్వా తద్గోపికాగీతం శ్రావ్యం శ్రుతిమనోహరం,
తత్త్వమాం వేదయన్ గోపీః ప్రత్యాహోద్ధవ ఉత్సుకః. 8

3 కేగస్తి [మోహన] రాగము – అటతాళము

ప. గోపీజనగోమధ్యచరంతం గోపాలం విద్ధి గోపాలం

1. అంతరంగే సతతం భ్రాంతం ఆదిమధ్యాంతవసంతం
సంతతం సత్సు చరంతం సత్య మేకాంతం
అంతరే యోగివిచింత్యం అనుపమసకలాగమాంతం
హంత దురంతసంసారబంధ హంతారం విహరంతం

2. సంయోగవియోగవిహీనం సాధుమానసజీవనం
మాయోపాధివిదళనం మానసాసనం
కాయక్లేశాదివిహీనం కారణమానవజన్మానం
భూయోభూయోవిచార్యైనం భూమానంభూరిమహిమానం

3. బుద్ధివికల్పితభేదాభేదం బోధబాధితసర్వఖేదం
సిద్ధసంభావితసిద్ధిదం శ్రితజనబర్హివారిదం
బుద్ధముక్తసిద్ధవేదం బోధితానందమోదం
సిద్ధనారాయణతీర్థ సేవితశ్రీపాదం

2. పోయి తిరుగు మధురనే | పూల చెమని చెట్లనే
ఆయన పద చిహ్నాలనే | అలరు మధువు దొరకునే
ఈయెడ మాధవునే | ఎంచి యాదరణనే
సేయఁ గోర కెవరినే | చేరు మీయూరినే

3. నీలవర్ణ స్నేహముల్ | చాలు నర్మవాక్యముల్
ఏలనవ్వు? చపలముల్ | పోలునె మాజోక్యముల్
చాల దేవసంఘముల్ | నల్పు కృష్ణగానముల్
మేలు శివనారాయణు | నేలు హరిచరితముల్

ఆ. వె. సమ్మతములు శ్రుతికి, శ్రావ్యమ్ము, లుర మనో
జ్ఞములు గోపికాళి భ్రమరగీత
లుత్సుకతను విన్న యుద్ధవు డెఱిఁగించె
గోపికలకు తత్త్వరూపమహిమ. 8

3 వ కీర్తన.

ప. మీలో దిరిగిన గోపాలు డఖిల పాలకుడౌగదే భామినులార!

1. అంతరంగముల నేకాంతుండై ఆది మధ్య తుద లందు నొకండై
భ్రాంతిపై సత్యసాక్షిరూపుడై భవ్యసత్త్వపరుడై
ఎంతగ యోగులు చింతించువాడై ఎల్ల వేదాంతముల నెనయువాడై
అంతములేని సంసృతి కధిపుడై ఆర్తిభక్తులకుఁ దిక్కును శుభుడై

2. కలవే సంయోగ వియోగములు నెలవౌ సాధుల మానసములు
సులువౌ మాయల ఛేదనములు అలరు మనసు లను పీఠములు
ఒలయు వతని మెయి క్లేశములు ఒందెను స్వేచ్ఛగ జన్మవిధములు
అలఘుతములౌ హరిమహిమములు తలపుడుమతిమతితత్త్వభావములు

3. వేరౌ కాడను నూహ లవెల్లన్ వెతలుఁ దీరును జ్ఞానమువల్లన్
చేరు భక్తులను నెమళులకెల్లన్ చెలువౌమబ్బుగసాధుసిద్ధివహిల్లన్
వారక ముక్తులబోధరహిల్లన్ వరహృదయములముదముశోభిల్లన్
ధీరశివనారాయణతీర్థుని ధిషణ శౌరి పాదములపై సంధిల్లఁ

శ్లో॥ విగళితభయశోకా విద్యయా లబ్ధతత్త్వాః
కథమపి పరతత్త్వే స్థాపయిత్వా మనాంసి,
ముహురపి పరభక్త్యా విశ్వవంద్యే ముకుందే
మధుకరపరిక్లప్తం ప్రతిప్రాహు రిష్టమ్.

4 ధన్యాసీరాగము - త్రిపుటతాళము.

ప. కిము రాజతే రాజసదసి

అ. కుముదగణేషు కోటి–కోటిసంఖ్యాకేషు
కుముదబంధు రివ–కోటి మదన ఇవ

1. మధుప కుల వతంస కథయ–మధుమాధవచరితమిహ
మధుకరాచారరసికోఽథ–మాధవో విజయతే
కథ మపి కదా కిం–స్మరతి న స్వదసి రహసి
కిము కుశలీ వన–మాలీ సుగుణశాలీ

2. స్మరతి కి మథ–బృందావనభువి
పరమరహసినిశి – ముదా పరయా యత్సుకృతం
సరళమురళీరవ–సుధయా సమాకృష్ట
సురవనితాగణ – సరససంగీత మిహ

3. కతి కతి సంతి న–కలహంసగతయః
తత్పరిచర్యావి–ధానైకకుశలాః
త దిహ నన స్మర తీతి – సాధు విదిత మిహ
త దల మసితసంగ – వార్తయా విఫలయా

4. మధు రానగరీనా–రీ–మధురసంగీతరసికే
మాధవే వసతి–మధురాయాం మధురం
నందిమాగధై రధికం–గీయతే గీతం జయ హే
గోపికాజార గోపీ–నా థేతి న హి కిం

5. నృతపంచదశకలా–చంద్ర ఇవ జీవామో
ధ్రువకలయా–వయ మధునా
ఇతి మధుసూదనం–వద యాహి మాధవం
ప్రతి నారాయణతీర్థ – ప్రత్యగాత్మాన మసితం

—♦ మత్తకోకిల ♦—

జ్ఞానసాధన సత్యతత్త్వము చాలనందుచు నెట్టిలో
మానసంబుల కృష్ణు నిల్పిరి మాని శోకభయాదులన్.
ఐన క్రమ్మర విశ్వవంతు నా ముకుందు పరత్వమున్
పూని కాంతలు భక్తి భృంగముఁ బొల్చి యిట్లని రుద్ధవున్. 9

4 వ కీర్తన.

ప. రాజసభ నెటుల రాజిలునో
అ. ఆజను లెన్నో కోట్లు-అలరు కల్వాలన
రాజై మన్మథుని-తేజమున నగరమున
1. పలుకు మింక తుమ్మెదల జేడ-అలరు కృష్ణుని చరిత లవి నేడ!
వెలయు మీపురసతులగూడ-అలివేణి మధువు గ్రోలి వేడ
తలచునె యెప్పుడైన నూజాడ-తన నేటి లోపటి మేడ
అలరునో కుశలముగ నీడ-నల వనమాలతోడ
2. ఈ బృందావనమంచు-ఈ చోటి యాటలంచు
దోబూచి కేలించు-దొడరిన యుత్సాహమంచు
తాఁ బరపె నటంచు-దనరు వేణుగానమంచు
వేఁ బర తెంచిరంచు-వేల్పులంచు నెపు డెంచు?
3. ఎంద రెందరు లేరు – ఎనయు నంచనడకవారు
అందు తనసేవమీఱు-నలరు నేర్పుగలవారు
అందుచేత మా సౌరు-హరి యేల దలచితీరు
ఇందు మేము తనపేరు-నెంచ నేమి చేకూరు
4. వరలు దాసురాంద్ర గని-వారి మృదుగానము విని
హరి మధుర నేలుకొని- యలరుగాక నిద్రగొని
కెరలి వైతాళికు లతని-"కృష్ణ! గోపీజార" యని
"హరి గోపీనాథ" యని నెరపరో? మేల్కొల్పు విధిని
5. పదునైదు కళలు మాయ-అది యొక శశికళ చాయ
ఒదిగి ప్రాణములను పాయ నోపకుంటి మదనుడాయ
ఇది కృష్ణుని చెవిని వేయ-నేగు మింత మేలుసేయ
మది శివనారాయణయతి-నొదవు సామికి పాటవ్రాయ

శ్లో॥ దత్త్వోత్తరస్సమాధాయ గోపీబృందం స చోద్ధవః,
పునర్వివేశ మథురానగరీం హరిమందిరమ్. 10

—♦ ఉద్ధవుఁడు గోపికలమాటలఁ శ్రీకృష్ణున కెఱింగించుట ♦—

శ్లో॥ మధురిపుం మథురాపురనాయకం
సమధిగమ్య సచోద్ధవనామకః,
రహసి గోపవధూపరిభాషితం
మధుర మాన మనోభవగూహితమ్. 11

కాంభోదిరాగము - ఆదితాళము.

ప. ఇతి వదతిహి గోపీ-గోపాలకృష్ణ!-ఇతివదతిహి [విహితాః

అ. నతయోనుతయఃస్మృతయఃకృతయః-ప్రతిపదమస్మాభి_స్త్వయి

1. మధురం మథురానగరీనారీ-మధురంగాయతి మధుసూదవ తే
అధునామాధవతవకియదస్మత్ - కృతిభిర్నుతిభిర్నతిభిఃస్మృతిభిః

2. నందముకుందం పరమానందం-మందస్మేరసుధావరనేందుం
బృందావనభువిసంతతంవందే-స్మారంస్మారంవారంవారం [సంతతం

3. శ్రుతయస్స్మృతయఃకథయంతిత్వాం-సుధియః స్వాంతఃకరణే
తదపి మనో మే నందకిశోరం-స్మరతిహియువతీకరిణీకలభం

4. మణినాయకమణిరపిపరమధునా-గుణయోగేసతికాచమణీనాం
మరకతమణిరపి మధ్యేఘటితో-గణనీయః కిం నహి కాచేషు

5. ఇతి గోపీజనకథితం ప్రథితం-నిజజనకథితం విదితం హరిణా
యతినారాయణతీర్థగ్రథితం-గురువరకరుణాభరితం గీతం

శ్లో॥ నిత్యసిద్ధాగమజ్ఞోపి భగవా న్సబలోఽగమత్,
విద్యార్థీ లోకశిక్షార్థం సాందీపనిమునిం గురుమ్. 12

—♦ రామకృష్ణులు సాందీపనియొద్ద విద్యాభ్యాసము సేయుట ♦—

సాందీపనే రాగమనం గీయతే—

గీ. ఉద్ధవుడు గోపికాళికి నుచితరీతి
ప్రతిసమాధానవాక్యముల్ పల్కి వెడలి
మాధవుని సన్నుతించుచు మధురకరిగి
స్వామిమందిరమున కేగె సంతసమున. 10

గీ. మధుర కధినాయకుండైన మధురిపునకు
నుద్ధవుడు మ్రొక్కి యేకాంతయుక్తవేళ
సన్నిధిని మధురోక్తుల విన్నవించె
గోపికా మనోభావనాలాపములను. 11

5 వ కీర్తన

ప. అతివల్ గోపిక లిట్లనిరి, గోపాలకృష్ణ! అతివల్ గోపిక లిట్లనిరి

అ. నతులన్ నుతులన్ స్మృతులన్ సుకృతులన్-ప్రతినిముసము నీపాదసంగతియే [కోరెదము కృష్ణ

1. అతిమధురమ్ముగ నటకాంతలచే నలరు గానముల నాలించు నీచే
మతిఁ దల్పఁబడుదుమే! మఱియేల? మాచే నుతిచే నతిచే స్మృతిచే సుకృతిచే

2. నందసుతుడని యానందరూపుడవని-మందహాసముల నిందువదనుడవని
బృందావని మా పూజ గైకొంటివని వందన మిందే సేతుము వారక వారక మరిమరి

2. జ్ఞానుల్ శ్రుతులు స్మృతులుఁ సర్వాత్ముడని నిన్ను-చాలపల్కురీతి సరియౌను గాక
వినమామతు లెల్ల ఆనందనూనురాక-హస్తి మేటిని హస్తినీలటు-లభిలషించునువీఁక

4. నాయకమణికడ నాణెము గానివి-నవ్యదీప్తులగొని భవ్యతలఁ గాంచును
నాయకమనదగు నాణెమైనమణి-ఏయెడ తాపిన వెన్నికతో మించును

5. ఇది గోపికల హృదయవార్త యని-యెరుగ నుద్ధవుడు వారికి తెల్పె వారి భక్తిని
ఒదవె నిది గురుని విదితకృపాప్తిని-మది నారాయణతీర్థ పదముల ఫణితిని

గీ. నిత్యసిద్ధమైన నిగమార్థవిజ్ఞాన
నిధియె కృష్ణుడయ్యు, నియమదీక్ష
జనులు తెలియ, గురుని సాందీపమునివర్యు
నన్నతోడ విద్య కాశ్రయించె. 12

వ. సాందీపగురుని ఆగమనము గానముచేయబడును.

5 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము

నిష్పన్న వేదవిజ్ఞానో నిత్యం స్వాధ్యాయతత్పరః
శిష్యోపశిష్యసేవితో సాందీపని ర్విరాజతే

అథ విద్యాగ్రహణమ్—

శ్లో॥ గృహీతవిద్యో భగవాన్ బలరామసహాయవాన్,
గురుం ప్రసాద్య విధినా స తస్థౌ బ్రహ్మచారిభిః 13

—♦ అత్యద్భుతమైన గురుదక్షిణ ఇచ్చిన శ్రీకృష్ణుని సహాధ్యాయులు నుతించుట ♦—

6 సారంగ (కేదారగౌళ) రాగము - ఆదితాళము.

ప. కంసాసురసంహారణం కలయ కృష్ణ
సంసారసింధుతారణ

అ. పుంసామనన్యపురాణపురుషోత్తమ
హంసయతీశ్వరశంసితచరణ

1. పంచజనాసురపాటనకలితశ్రీ
పాంచజన్యదరపటుతరనాద
వాంఛితగురుపుత్రజీవనకారణ
మంజుళమౌక్తికమాధవధృతవేద

2. వాచామగోచర వసుదేవతనయ స
దాచారపాలక దనుజాన్తక
హే! చారుకమలవిలోచన భవపాశ
మోచన శతకోటిమన్మథమోహన

3. వారిజసంభవవందితపాదాబ్జ
భూరిదయారసభువననాథ
నారాయణతీర్థనతచరణాంబుజ
నానావిధలీలావినోద

5 వ కీర్తన.

ఛందస్సుల వేదజ్ఞానముతో శాస్త్రరీతి సధ్యయనముతో
సాందీపముని వెలయున్ సత్ శిష్యులతో సుపశిష్యులతో

వ. శ్రీబలరామకృష్ణుల విద్యాభ్యాసము.

క. వటువులతో రామునితో
నట కృష్ణుడు విద్యలెఱిఁగి యా గురుపత్న్యై కం
తట మృతసుతుడు బ్రతుకను
త్కటమౌ దక్షిణ యొసంగె కరుణాళుండై. 12

—♦ గురుదక్షిణ యిచ్చిన స్వామిని కృష్ణుని స్తుతించుట ♦—

6 వ కీర్తన.

ప॥ కంసాసుర సంహరించితి వో, కృష్ణ!
సంసృతికడలి దాటించుము, కృష్ణ!

అ. శంసనించిన ధీరుడవు శాశ్వతుఁడవు ఉత్తముడవు
హంసలౌ యోగులు గొల్చు అనుగుదమ్ముల వాడవు

1. పంచజనాసుర సంహ-రించి కడలిమధ్యగ
పాంచజన్యమను శంఖము-బడసి, గురుదక్షిణగ
నెంచి గురుసుతు బ్రతి-కించి ముత్యము లెనయగ
మించి శ్రుతుల గాచి సల్లల-రించినా వెల్లర మేలుగ

2. వసుదేవతనయ!-వర్ణింపఁగలమె నిను
అసురాళి నొంచి - ఆదరింతువు సుజనులను
ఎసగి తమ్మికనుల దీప్తి-నీ జన్మబాధలను
అసమశోభ మింతువు-ఆ మరుల శతకోట్లను

3. నలువ సల్పు నీపాద-నలినముల సేవను
కొలమించు దయ నేలు-కొందు వెల్లజగమును
పలు తెరంగుల లీల-వెలయింతువు వేడ్కను
అల నారాయణతీర్థులు-గొలుతురు నీపదములను

— కాలయవనాదపథ —

శ్లో॥ జరాసంధస్య సైన్యాని హతాని హరిణాఽసకృత్,
నిహతః కాలయవనో ముచుకుందముఖాగ్నినా, 14

శ్లో॥ చిరసుప్తోత్థితస్యాస్య ముచుకుందస్య పశ్యతః,
అనుగ్రహాయ భగవా నావిర్భూతో గుహాంతరే. 15

శ్లో॥ ముచుకుందోఽపి తం దృష్ట్వా బంధహంతార మాత్మనః,
నృసింహపదసంలక్ష్యం ప్రణమన్ స్తౌతి దివ్యదృక్. 16

7 కాంభోజి [కల్యాణి] రాగము - జంపెతాళము

ప. వేదాద్రిశిఖర నరసింహ మాకలయామి
విమల విద్యుజ్జ్వలితజిహ్వాం

అ. వేదాంతవేద్య విమలానందవిజ్ఞాన
విదళిత దురంత భవమోహం–త్వాం నౌమి

1. పరభావ భావనాదృఢబంధహార మఖిల
సురవైరి దళన ఖర నఖరం
పరిపూర్ణ కరుణా సుధా సమాహ్లాదిత
ప్రహ్లాద భయహరముదారం–త్వాం నౌమి

2. ఘోరసంసారతారక తారకాధిపతి
తరణిమండలకోటిభాసం
క్షీరగంభీరవారిధి మథనసంజాత
వరలక్ష్మీకౌస్తుభోల్లాసం – త్వాం నౌమి

3. జగదణ్డ శతకోటి జననీకళత్రమిహ
జన్మమరణాదిభయ విదూరం
నిగమమయ ఖగవర్య వరయానసంచార
నియతలీలామయశరీరం–త్వాం నౌమి

గీ. ఆ జరాసంధు సేనల నణఁచి తఱుచు
కృష్ణుఁ డరినృపాలసమాజ జిష్ణుఁడగుచు
కాలయవనుండు తమపైన గవియ వాని
తీవ్ర ముచుకుందకోపాగ్నిఁ ద్రెళ్ళఁ జేసె. 14

కం. చిరనిద్ర నిల్చి మేల్కొని
యరయుచు ముచుకుందు డున్న నాతని యెదుటన్
పరమాత్ముఁడైన కృష్ణుడు
కరుణన్ దర్శనమొసంగె ఘనగుహలోనన్. 15

ఆ. వె. దివ్యదృష్టిచేతఁ దెలిసి యా ముచుకుందు
డాత్మబంధహరుని హరిని కృష్ణు
నారసింహవిభవ వీరసంలక్ష్యుని
చేరి మ్రొక్కి వినుతి చేసె నిల్చి. 16

—♦ 7 వ కీర్తన. వేదాద్రిస్వామి స్తవము ♦—

ప. కొలుతు వేదాద్రిపై - నలరు నరసింహుని
వెలుగు విద్యుత్ దీప్తి-గల జిహ్వావానిఁ

అ. వెలయు శుభ వేదాంత-ముల జ్ఞానమహా వాని
బలమహా భవభ్రాంతిఁ - దొలగించువాని - నిను

1. పరులు మేమను భేద - భావము నడచువాని
సురరిపుని జీల్చు ఖర - తరనఖము వానిన్
పరిపూర్ణతమమైన - కరుణఁ జూపినవాని
వరభక్త ప్రహ్లాదు - వరలించువాని - నిను

2. ఘోరమహా సంసృతికి - తారకమ్మౌవాని
మీరి రవి శశి కోట్ల - మించు జిగివానిన్
క్షీరసాగర మథన-భార మోర్చినవాని
శ్రీరమను కౌస్తుభముఁ - జేకొన్నవాని - నిను

3. జగములకుతల్లి రమ - సతిగాఁ దనరువాని
జననమును మృతిలేని - ఘనధామవానిన్
ఖగనాథు శ్రుతిరూపు-గరుడు నెక్కినవాని
నెగడు లీలల మేని - నెనరు గలవాని-నిను

4. మణిమయ కిరీటమణి మకరకుండల కాన్తి
మథితదిగ్దశ తిమిరభారం
అణిమాదిభూతిద మనస్య శరణార్థినాం
ఆధారమఖిలసుఖసారం - త్వాం నౌమి

5. నిరవద్య గుణరత్న నిర్మలాంతఃకరణ
వరణీయవరదాన నిపుణం
ధీర శివనారాయణాస్యతీర్థయతి
గూఢపరమార్థ మతికరుణం - త్వాం నౌమి.

శ్లో॥ ఉద్ధరోద్ధర గోవిందపతితం భవసాగరే,
భీకరే శ్రీహరే కృష్ణ వృష్ణి వంశ సముద్భవ 17

శ్లో॥ ఇతి స్తువంతం ముచుకుందమాదరాత్
కృపాసుధావర్షి దృశావలోక్య సః
హితం సమాదిశ్య చ సత్వరం పునః
వివేశ శౌరి ర్మథురా మరిందమః. 18

— ♦ ద్వారకానగర నిర్మాణము ♦ ..

శ్లో॥ ద్వారకానగరీ హర్మ్యశారికా గీతసారికా,
తారకోత్కలికా మాని తారకా నందపూరకా. 19
శర్మదా నిర్మలధియాం నిర్మితా విశ్వకర్మణా
తత్ర సంతం హరిం పౌరా స్తుష్టా స్తుష్టువు రీశ్వరమ్. 20

శ సావేరీరాగము - అటతాళము

ప. వయం ధన్యా వయం ధన్యా
వయం ధన్యా దేవ వసుధాతలే

అ. స్వయం వ్యక్తం పరం తత్త్వం
హరిం త్వా మవ లోకయామః

4. మకరకుండలకాంతి - మణికిరీటమువాని
ప్రకటముగ దిశలందు - ప్రభనించువానిన్
సకలసంరక్షకుని - సర్వసిద్ధులవాని
సుకరమై మూలమై - శోభిల్లువాని - నిను
5. తన శుభగుణమ్ములే - యెనయుమణులౌ వాని
తనమదిన్ దయ వరము - లను నొసగువానిన్
తనరు శివ నారా-యణతీర్థమునివాని
తనకృపన్ పరమార్థ - మును నించు వాని - నిను

గీ. ఉద్ధరింపుము కృష్ణ! న న్నుద్ధరింపు
మోహభీకరజన్మాబ్ధి మునుగనీకు
వృష్ణికుల ముద్ధరింపగా వెలసినావు
శ్రీహరివిగావె! గోవింద! పాహి పాహి 17

గీ. ఇటుల వినుతించు ముచుకుందు నెంచి శౌరి
ఆదరకృపామృతసుదృష్టి నతనిఁ గాంచి
హితముబోధించి సత్వరం బేగి మఱల
విజయలక్ష్మితో మధురాప్రవేశ మొందె. 18

మత్తకోకిల.

శారికల్ వినిపించు పాటల సౌధముల్ పరిపాటిచే
తారలానగ మోదమొందుచు ధన్యులౌ మునికోటిచే
ధీరశాంతులు మెచ్చఁ దీర్చిన దివ్యశిల్పులమేటిచే
ద్వారకాపురి శౌరికిందగె పౌరసన్నుతవాటిచే. 19, 20

—♦ ద్వారకాపౌరులు స్వామిని నుతించుట ♦—

6 వ కీర్తన

ప. మేమే ధన్యులము మేమే ధన్యులము
మేమె ధన్యులము, కృష్ణ! మేదినిమీద
అ. తామై వెలసి దైవతత్త్వమై
స్వామివై మమ్ము నోమఁగ నుటచేత

1. నిఖిలలోకనిధాన నిగమబృందైకమాన
సుఖసత్యామితజ్ఞాన సురపాలన
మఘవదాదిపావన మాయయా కృతభువన
అఘమూలవినాశన అచ్యుతానంగమోహన

2. జలధిమధ్యనిర్మిత జాంబూనదవర
కలితగోపురసౌధ కనకమనీయా
జలజనాభ తావక జనరమ్యద్వారకా
అల మధునాఽప్యభి రవలోక్యతే

3. వసుధాసుధాసౌధ వసతీకృతవాస
కుసుమబాణవిహరణ కూలవన
వసుదేవభాగధేయ వామదేవాదిగేయ
వసుధ నారాయణతీర్థ వరద విజయగోపాల.

శ్లో॥ అమరదుర్లభభూతిరియం సతీ
విమలమానసహంససమాకులా,
కమలనాభ రమాతిమనోరమా
సతతమస్తు తవాద్య మహాపురీ. 21

శ్లో॥ అద్యాపి భక్తా ననుకంపయన్ ముదా
హృద్యాసవద్యాం నగరీ మధిష్ఠితః,
నిరస్తశత్రు ర్భగవాన్ విరాజతే
శ్రియా చ లక్ష్మ్యా సహ సర్వసంపదా. 22

ఇతి శ్రీనారాయణతీర్థవిరచితాయాం – శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
శ్రీకృష్ణద్వారవతీప్రవేశ వర్ణనంనామ ఏకాదశతరఙ్గః.

1. నెలవై లోకముల నెగడి వేదముల
నిలిపి సత్యజ్ఞానముల అలరించి సురల
అల యింద్రుని శుభముల అఖిలజగతిని మాయల
వెలయించి, తీర్థ వఘముల చెలగెడా మరుసొంపుల

2. కడలి నడుమఁ జేర్పించి కనకమ్మునఁ బేర్పించి
గుడుల మేడలఁ గూర్పించి గోపురములఁ దీర్పించి
అడరు ద్వారకఁ గట్టించి అలరెడా సిరుల నించి
తోడరి మాకుఁ జూపించి తోయజనాభ కరుణించి

3. ధరయంత సౌధమై స్మరుని నివాసమై
వరలు నిది యుద్యానమై శరధిదీవి తీరమై
వరవసుదేవు ఫలమై వామదేవు గానమై
గురునారాయణతీర్థ వరమై గోపాలు జయమై

గీ. పరమహంసల మానససరసు లోనర
కమలనాభ! యీ పురవరం బమరులకును
మించు వైభవలక్ష్మియై మీకుఁ దగిన
నిత్యసంవాసమాన్యత నెగడుగాక. 21

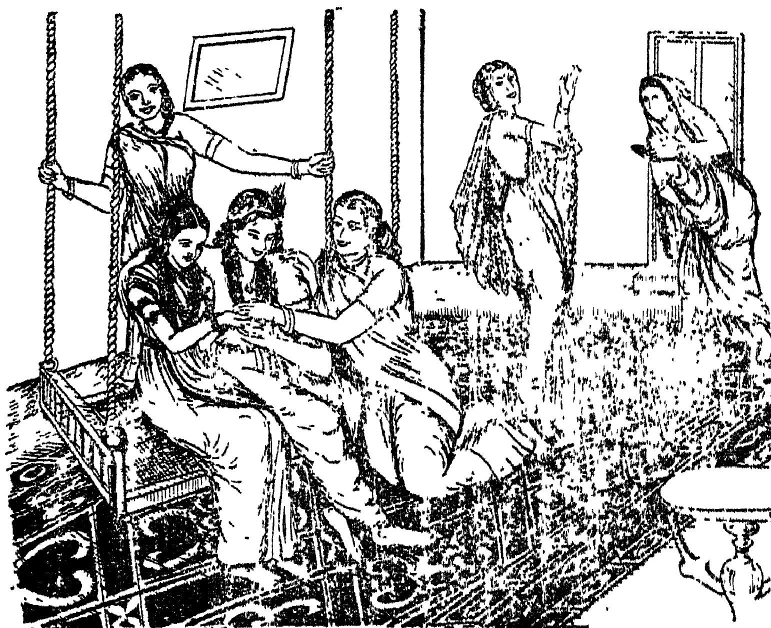
గీ. అలరి శ్రీ భూ సతులు సంపదలను గూర్ప
భక్తులకు వైరులన్ బాపి పరమశోభ
నించుచున్ ద్వారకను నధిష్ఠించి శౌరి
నిండుదయ "సేవసాయించు" నేటికైన. 22

ఇతి శ్రీనారాయణతీర్థులవారిచే రచింపఁబడిన-శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి యందు శ్రీకృష్ణస్వామి ద్వారకను ప్రవేశించినట్టి వర్ణనమును పదునొకండవ తరంగము.

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృష్ణలీలా తరఙ్గిణీ - సంస్కృతము

ద్వాదశ తరఙ్గము



—♦ కథాసంగ్రహము ♦—

—♦ అథ శ్రీరుక్మిణీకల్యాణమహోత్సవవర్ణన మభినీయతే ♦—

శ్లో॥ భీష్మోథ రుక్మీ తత్పుత్రో రుక్మిణీ తత్సుతా సతీ,
వసుదేవో దేవకీ చ బలకృష్ణౌ సబాంధవౌ. 1

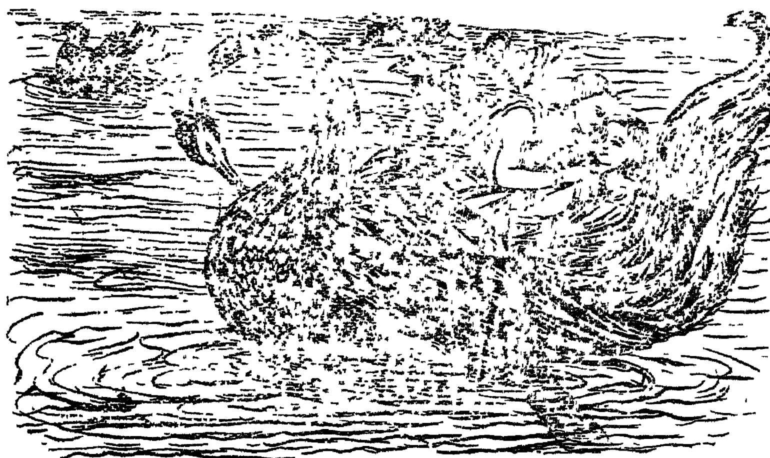
రుక్మిణ్యా లిఖితం పత్రం శ్రీకృష్ణాయ నివేదితమ్,
బ్రాహ్మణేన తత స్తత్ర రథే నాగమనం హరేః. 2

రాజ్ఞాం సమక్షం రుక్మిణ్యాః పాణిగ్రహణమంగళమ్,
రుక్మిణ్యా సహ కృష్ణస్య ద్వారకాయాం సమాగమః 3
రుక్మిణీకృష్ణయో స్సమ్య గ్వివాహ స్తదనంతరమ్,
అష్టపత్నీసమాహారః కథాసంగ్రహ ఈరితః. 4

శ్రీ ర స్తు

శ్రీ కృ ష్ణ లీ లా త ర ఙ్గి ణీ - తె ను గు

ద్వా ద శ త ర ఙ్గ ము



వ. శ్రీరుక్మిణీ కల్యాణ మహోత్సవ వర్ణనము అభినయింపఁబడుచున్నది.

—♦ శోభారలు ♦—

శ్రీరుక్మిణీ వివాహచరిత్రము చెలువౌ వర్ణన లొనరన్
ఈ రమ్యద్వాదశతరంగమున నెనయుఁ భక్తులు దనరన్ 1
విదర్భపతి భీష్మకు డాతనిసుత వెలయు రుక్మిణియనంగఁ
ఒదవిరి సూనులు రుక్మ్యాదులు, పిత ముదితకు పతిని గనంగన్
వసుదేవుడు దేవకి బలకృష్ణులు వలయు బంధువరు లౌటఁ
వసుధామరు డట, రుక్మిణిలేఖను వాసుదేవు మేల్ వీటఁ 2
గొనిచని యొసగన్ కృష్ణుడు రథమున కుండినమున కరుదెంచుఁ
వనితను పాణిగ్రహణముచే నృపవైరులయెదుటనె గొంచున్
రుక్మిణితో ద్వారకకు కృష్ణుడట రూఢినేగి వర్ధిల్లఁ
రుక్మిణీకృష్ణ శుభవివాహమును ప్రోన్నతిమై శోభిల్లన్ 3
ఆమెతో క్రమంబుగ నెనమండ్రను హరి భార్యల గైకొనుచున్
శ్రీమంతుడు విలసిలు సంగ్రహకథ చెలువై భక్తుల మనుచున్. 4

--♦ భీష్మకుఁడు సభలో రుక్మిణికి కల్యాణమునుగూర్చి యాలోచించుట ♦--

తత్రాదౌ భీష్మకాగమనమ్—

1 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము.

దీనజనావన శ్రీమానయం భీమపరాక్రమాన్వితః
భూమౌ విఖ్యాతమాహాత్మ్యో భీష్మో రాజా విరాజతే

అథ రుక్మ్యాగమనమ్—

2 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము.

రుక్మీ రుక్మిణ్యావరజో రుచిరాంగదకుండలీ
దిగ్వ్యాంశుసమకిరీటీ దివ్యాయుధ స్సమాయాతి

గ. అథ భీష్మకమహారాజో రుక్మిణ్యాః స్వసుతాయా వివాహ మహోత్సవాయ వర మన్విష్యన్ స్వమంత్రిభిః కులవృద్ధైశ్చ సమం పర్యాలోచ్య వాసుదేవం వరం రోచయామాస కిల. రుక్మీచ తద్వృత్తం జ్ఞాత్వా క్రుద్ధ్యపతుత్వా త్వామర్ష మువాచ. అలమహో విచారేణ గోపాలవరకన్యాప్రదాన విషయేణ. అయం హి జారచోరశిఖామణిః పరతంత్రో నాస్మత్కులోచిత వరఇతి. రాజాపి పుత్రస్నేహవశా త్తద్రోచయామాస. 5

అథ రుక్మిణ్యాగమనమ్—

3 నాదనామక్రియారాగము - ఆదితాళము

ఆయాతి శ్రీరుక్మిణీ శనై రిహ గేయరోమోషిద్భి రధునా
కృష్ణమేవ చింతయంతీ సదా హృది వృష్ణివంశ సింధు చంద్రం
సౌందర్యనిందితామరీ నిరంతర చారుతరనీలకబరీ
తన్వీ స్వతనుభానునా పరాజిత తపనకిరణా తరుణీ

శ్లో॥ క్రీడాగృహం సమాయాంతీం క్రీడంతీం స్వసఖీజనైః,
ప్రత్యాహ రుక్మిణీం దూతీ యద్వృత్తం భీష్మమందిరే. 6

వ. అక్కడ మొదట భీష్మకమహారాజు ప్రవేశము.

1 వ కీర్తన

శ్రీమంతుడు ధీమంతుండితడన భీమపరాక్రమవంతుడౌ —న
తా మహిమ వెలసి లోకమ్మునఁ దనరు కుండినేశుడు భీష్మకనృప

వ. అంతట రుక్మియొక్క ఆగమనము.

2 వ కీర్తన

సోదరుడౌగద రుక్మిణికిఁ సూర్యదీప్తి కిరీటముతో
మేదురహారకుండలాంగదములతో మెఱసివచ్చు దివ్యాయుధములతో

వ: అంతట భీష్మకమహారాజు, తన కుమార్తె యగు రుక్మిణీదేవి యొక్క వివాహమహోత్సవమునకొఱకు వరుని వెదకువాడై తనమంత్రులతోడను కులవృద్ధులతోడను కూడ బాగుగ నాలోచించి, వాసుదేవుడైన, శ్రీకృష్ణుని తగినవరునిగా నిర్ణయించెనుగదా! ఇఁక రుక్మి (భీష్మకమహారాజుకుమారుడు) ఈసంగతివిని చేదిభూపాలుడైన శిశుపాలునియందు అభిమానముగలవాడగుటచే, కోపముతో నిట్లుపలికెను. "చాలును ఓహో! ఈఆలోచనలు. గోపాలవరునకు కన్యాప్రదానము ఏల? ఇతడు జారులలో, చోరులలో శ్రేష్ఠుడు. పరతంత్రుడు, మన కులమునకు తగినవరుడుకాడు" భీష్మకమహారాజు పుత్రస్నేహమునకు వశుడగుటచే ఆమాటలను అంగీకరించెను.

వ. అంత రుక్మిణీదేవి ప్రవేశించును.

3 వ కీర్తన.

1. శ్రీరుక్మిణీకన్య విచ్చేయు లీలతో చేరి పాటల నాటల చెలులతో
2వారక శ్రీకృష్ణుఁదలచుననురక్తితో వలచివృష్ణికులజలధిశశిని భక్తితో
3. తారుణ్యమున దేవతరుణులు నెనరుతో-దనరు సొంపౌనీలవేణితో
4. తీరౌ తనమేని సోయగముతో దినమణిప్రభనుమించుశుభముతో

కం. క్రీడాగృహమున రుక్మిణి
చేడెలతో నాడుచుండ చెలియొక్కతె యా
నాడా మొగూర్చి జనకుని
మేడఁ దా విననవార్త మెల్లగఁ దెలిపెన్.

శ్లో॥ రౌహిణేయే కృతోద్వాహే రేవతీప్రాణవల్లభే
శ్రీకృష్ణస్యాథ సమయో నైవాహికమహోత్సవే 7
ఇతి ద్వారవతీపౌరాః ప్రశశంసుః పునః పునః
రుక్మీ చ రుక్మిణీం దాతుం శిశుపాలాయ రోచతే 8
పుత్రస్నేహవశా ద్రాజా తథైవ హృది నిశ్చితః,
ఏవమాలోచితం సర్వైః బంధుభిశ్చాపి మానిని! 9

శ్లో॥ ఇతి దూతీవచః శ్రుత్వా రుక్మిణీ న్యపతద్భువి
ఉపలభ్య చ నైస్సంజ్ఞ్యం ప్రలపత్యమలాశయా. 10

—◆ రుక్మిణీ మానసోత్సాహము ◆—

+ తోడి [ఆనందభైరవి] రాగము - ఆది [ఝంప] తాళము.

ప. వీక్షే కదా దేవదేవం గోపాలమూర్తిం
అ. సాక్షాన్మదనకోటి సౌందర్యభావం
1. ప్రకటమృగమదతిలక రమణీయఫాలం
సకలగుణసంపత్తి సహిత మురుఖేలం
2. బృందావనాంత భువి విశ్రుతవిహారం
నందనందన మఖిల నందితాకారం
3. కాలమేఘశరీర కలితవిద్యుద్వసనం
కేళీకలాకుతుక కించిత్కుంచితాధరం
4. తధిమి ధిమికి ధి మితి తాండవవిలోలం
సిద్ధజనవినుత ప్రసిద్ధతరశీలం
5. సరసమురళీగీత రసామృతలహరీ
నిరతనారాయణతీర్థ నిర్మలమనోహంసం

శ్లో॥ నిధాయ హృది గోవిందం రుక్మిణీ రుక్మభూషితాః,
మనః సంబోధ్య గోవిందే సమాధాయోద మాహతత్. 11

సీ. వినవమ్మ! రేవతీవనితయే భార్యగా నా భార్యగా నా బలరాము పెండ్లైనది మాట
శ్రీకృష్ణునకు పెండ్లిసేయ సమయమాట లిప్పియ మీపెద్ద లెన్నెదరట
మఱిమఱి నియూహా మన ప్రజల్ ద్వారకా వారలెంతయు మెచ్చి కల్గెదరట
శిశుపాలునకు నిన్నుఁజేర్ప మీగము నౌడ సన్నగారా ఋక్మి పన్నెనట
గీ. తనయుమాట కాదనలేక తండ్రిగారు నందుకే మది నిచ్చయు మొందెదరట,
సర్వబంధుజనంబు లీ సంగతి విని మానినీ! చింతిలుచు నెంతో బ్రమాన్పడిరట.

కం. అను తన దూతిక వచనము
విని రుక్మిణి సోలె నేల వివశత మూర్ఛన్
వనిత లుపచర్య సల్పఁగ
గను లొత్తన విచ్చి పలికె కలఁగి సదార్తిన్ 10

3 వ కీర్తన.

ప. సేవించు మెపుడో శ్రీకృష్ణున్ దేవతలదేవున్ గోపాలమూర్తిన్
అ. ఆ వలరాజుల కోట్ల నతిశయిల్లు సొంపువానిన్
1. సొగసౌ కస్తురిబొట్టు తగు నెన్నుదుటివానిన్
సుగుణ సంపదవానిన్ జోకౌ వేడ్కల వానిన్
2. మిగుల బృందావని సొగడంబడు క్రీడవానిన్
నెగడి నందసుతుడై జగ మలరు రూపువానిన్
3. మేలౌ మబ్బను మేన మెఱయు సేల్వవానిన్
కేళికళ నొకింతవంపు దేలు కెంబెదవివానిన్
4. లీల తధిమి ధిమికి యని లివగా నటించువానిన్
శీలమున మిన్నయని సిద్ధు లెంచువానిన్
5. ఆ వేణురవ రసముల అమృత వాహిని నించువానిన్
భావన శివనారాయణు పరమహంసయౌ వానిన్

ఆ. వె. తేల్మినగల మించు మొలత రుక్మిణి యంత
మదిని కృష్ణు దివ్యమహిమ నిల్పి
యాత్మ నిటుల నెంచి యనునయంబుగఁబిల్చి
పలికె సమ్మతో క్తిఁ బరమభక్తిఁ. 11

శ్లో॥ రేరే చేతః శ్రుణు విమలహృత్పుండరీకాంతరస్థే
యస్మిన్ మాయావిలసితజగత్కోటయ స్సంతి భూమ్ని
గోపాలం తం భజ నిగమవిద్యావిలాసానుపాలం
భూపాలం తం పరిహర పునర్జన్మబంధైకమూలమ్. 12

5 సావేరి [రేగుప్తి] రాగము - అటతాళము

ప. రే రే మానస గోపాలం భజ దూరే పరిహర భూపాలం

అ. ఆరా దంతరతర మఖిలాత్మక బోధానందఘనం బాలం

1. విమలహృదయ కమలోదారం వేదశమితవివిధ విషయాకారం
కమనీయతర కరుణాసారం సర్వ సమభావ శివ మహోదారం

2. సామాదినిగమాన్త సంచారం ధీరం ధీమదనుస్మృతసుగుణాకారం
సమరసమేకమ నంతమనన్వయ మమితనిరంతర సుఖసాగరం

3. జగదండకోటిపరాకాశం సర్వ నిగమాంతవిదిత స్వప్రకాశం
అగణితగుణమణి వాగీశం దేవ మాగమరూప నిజాదేశం

4. విగళితమోహజ భవపాశం విశ్వ మంగళకృతతను మఖిలేశం
భగవన్తమాది గురుం శివముద్వయ చిద్గగనం నవనీతాశం

5. సుందరతర మురళీనాదం ముని బృందవిచింత్య సుందరపాదం
నందతనయ మఖి లానందం శరదిందువదన మిహ గోవిందం

6. బృందావనహిత గోబృందంధృత మందర మఖిల నిగమ కందం
నందసునందాది వంద్యమనన్యకం నారాయణతీర్థ యతివరదం.

శ్లో॥ ఇతి నిశ్చిత్య సా భైష్మీ గోవిందావాప్తయే హృది,
ఆరాధయంతీ తం కృష్ణం ప్రేమభక్త్యైద మాహ చ. 13

6 కమాస్ [పంతువరాళి] రాగము - ఆదితాళము

ప. గోపాలమేవ దైవతం భజే సదా గోపాల మేవ దైవతం

1. సర్వలోక కారణం సత్యకామాదిగుణం

సీ. ఓ మనసా! జగంబు లివి యొప్పెడు నెవ్వని మాయ పెంపుచే
నా మహనీయు హృత్కమలమందు విరాజిలు గోపసింహుని
ప్రేమ భజింపవే, నిగమవిద్యల సత్కళ నేలు కృష్ణుని
భూమి పునర్భవార్హులగు భూపుల నన్యుల సంత్యజింపవే. 12

5 వ కీర్తన

ప. ఏమే! మనసా! గోపాలు నే నెంచు-ఇతరవ్యక్తుల మాటలేల? వద్దు త్యజించు
అ. స్వామి యెంచుకొన్న-సర్వాంతర్యామియై-సానందమౌ బోధ-సన్నిధి సాధించు
1. విమలమౌ హృదయ-కమలమందలరారి-వికలత్వమును వీడ విజ్ఞత చేకూర్చువాని
కమనీయతరమైన కరుణారసము చేత-సముడై యోగదాయకుడై-సకల మేలుల వాని
2. సామగానమ్ముల-సకల వేదాంతముల-సంస్తుతింపగను ఋషుల-సచ్చరితవాని
సామరస్యత నొకడై సర్వుడై గూఢుడై సౌఖ్యమును దరిలేని జలధి నోమువాని
3. బ్రహ్మాండములపైన-పరమాకాశము నిండి-బహు ప్రీతి నెంచు స్వయం-
[ప్రకాశమువాని
బ్రహ్మ యోగమున నెన్న-భవ్యగుణములతో-ప్రభుడై ఆజ్ఞలే వేద-భావమౌ వాని
4. తరిగి భ్రాంతుల-నెరవౌ భవబంధముల-వరతి శుభుడై యెల్లర-పోరమైనవాని
గురుడై తొలి జ్ఞానమొసగిన-పరమేశుడై, శివుడై-చెరిచి నాకౌకమై, నవ-నీతము
[గొనువాని
5. సరసములో సంగతుల-మురళీగానముం గ్రోలు-నాధువుంగ మ్రొక్కు-పాద-జలజ
[ములవాని
వరలనెల్లరు కోము-నెగదిందుడనవందు-వరసుతుడౌ గోవిందు-పరమాత్ముడౌ వాని
6. గిరిం దాల్చి బృందావని-తరిపె మందల గాచి-మరి వేదసూలమౌ-మహిమమ్ముగవాని
స్థిరమౌ వరమొసంగి-శివనారాయణు బ్రోచి-నెరి నొకడై నందాది-గురుయోగులు
[మ్రొక్కువాని

ఆ. వె. ఇటులనిశ్చయించి హృదయమున్ శ్రీకృష్ణు
నందు ప్రేమభక్తిం జెందం జేసి
రాజతనయ యతని రమణుగాం గొలుచుచు
లలితవాక్యసరణిం బలికె నిట్లు. 13

6 వ కీర్తన

ప. గోపాలదేవు నొకనినే భజింతు నెపుడు గోపాలదేవు నొకనినే
1. ప్రాపౌ నెల్లలోకములకు రూపౌ సత్యఫలములకు

2. భక్తానుగ్రహాభివ్యక్త భవ్యమూర్తిధారిణం
3. యాదవాబ్ధిచంద్ర మిహ యతిజనమోహాపహం
4. కంసాదివైరివిరామ కలితదివ్యవిగ్రహం
5. గోపికాననకుముద గురుతరచంద్రోదయం
6. ఘోరసంసారకారణ వారణకేసరిణం
7. మనసాఽపి న గణయామి మాధవాదన్యద్దైవం
8. భవ్యనారాయణతీర్థ దివ్యదృగ్విధాయినం

గ. తతో రాజవిగ్రహధారిణే సురవిద్వేషకారిణే శిశుపాలనామ్నే స్వాం దాతుం కృతనిశ్చయం స్వజనం జ్ఞాత్వా సా రుక్మిణీ గోపరమణీమానస మానససరోవరరాజీవరాజి విరాజమాన రాజహంసం మర్దితమహాసురకంసం భక్తజనరచితప్రశంసం గోవిందం ఆత్మానందం స్మారంస్మారం విగతమానుషభోగతృష్ణా శ్రీకృష్ణైకబంధుత్వనిష్ఠా తా నిజసహచరే సాహచర్యావలంబినీ సదాఽఽస్తే.

-- ♦ రుక్మిణి శ్రీకృష్ణునకుఁ బత్రిక నంపుట ♦

శ్లో॥ బ్రాహ్మణం బ్రహ్మవిద్వర్యం బ్రహ్మణ్యేవ పరాయణమ్,
దృష్ట్వా తు లిఖితం దత్వా తమాహోనయ మైహారిమ్. 15

శ్లో॥ లిఖిత్వా లిఖితం దత్తం విప్రహస్తే తు కన్యయా
గృహీత్వా లిఖితం విప్ర స్త్వరయా ద్వారకాం యయా. 16

శ్లో॥ స గత్వా ద్వారకాం రమ్యాం దృష్ట్వా గోపాలనందనమ్,
విజ్ఞాపయామాస వచో రుక్మిణ్యా లిఖితం ద్విజః 17

2. దాసుల ననుగ్రహింపఁ దనరు భవ్యాకారమున
3. యదుకులమ్మను కడలికి శశి యతులకున్ భ్రాంతులను నిచ్చు
4. కంసాదులౌ వైరుల ఖండించిన దివ్యమూర్తిని
5. కలువలౌ గోపికల మోముల సలరించు చంద్రోదయుని
6. ఘోరమౌ సంసారమను కుంజరమునకు సింహమైన
7. మాధవునిగాకితర దేవుని మనసులోనైన తలంపను
8. దివ్యదృష్టిని నారాయణ తీర్థునకు ప్రసాదించిన-గోపాలదేవు

వ. అంతట, రాజరూపము ధరించిన (జన్మించిన) రాక్షసుడౌ శిశుపాలుడనువానికి తనను (రుక్మిణిని) ఇచ్చుటకొఱకు కృతనిశ్చయుల ని స్వజనులను తెలిసికొని, ఆ రుక్మిణీదేవి, గోపకాంతల మనస్సులనే మానస సరోవర కమల సమూహమునందు ప్రకాశించు రాజహంస మును, కంసుడను మహాసురుని చంపినవానిని, భక్తులచే చేయఁబడిన స్తుతికలవానిని: ఆత్మలనానందపెట్టువానిని, గోవిందుని తలచి తలచి, ఐహికసౌఖ్యములందు కోర్కెలేనట్టిదియు,పరమాత్మయగు శ్రీకృష్ణుని యొక్క ఆత్మబంధుత్వమునందే ప్రవీణురాలౌనట్టిదియు తనచెలుల సహవాస సహాయము కోరునదియునౌ ఆసక్తిగల (రుక్మిణి) యుండి,

కం. పరమాత్మ పరవివేచను
పరతత్త్వజ్ఞాను నొక్క బ్రాహ్మణు నాప్తున్
సరగఁ బిలిపించి రుక్మిణి
హరిఁ దోడ్తెమ్మనుచు లేఖ నాతని కొసగెన్. 15

ఆ. వె. లేఖకత్వ మొనయ లిఖియించి ప్రభుకన్య
చేతి కీయ లేఖ, నాతఁడు గొని
భక్తితోడ దాచి, బహుజాగ్రతగ వేగ
ద్వారకాపురంబుకై రహిఁ జనె 16

గీ. రమ్యమౌ ద్వారకాపురిన్ బ్రాహ్మణుండు
చేరి శ్రీకృష్ణు నేకాంతశీఘ్రగోష్ఠి
బడసి, భీష్మరాజకుమారి ప్రణయలేఖ
మాధవునకిచ్చి సంగతుల్ మనవిచేసె. 17

రుక్మిణ్యాః పత్రికాలేఖనప్రకారః—

గ. తథా హి-శ్రీమతే సత్యకామ సత్యసంకల్ప సర్వకామ సర్వరస సర్వగంధ సర్వసంకల్పాదిగుణవతే, కృతాకృత మాత్రమాన మేయభేదభిన్న సకల జగదాధారావభాసకాయ, నిష్ప్రత్యూహ నిరతిశయానందావధీరిత బ్రహ్మలోకానన్దాయ విశ్వవైశ్వానరాది సకలనామరూపనిర్వాహకాయ సర్వత్ర శక్తిసమన్వితాయ సర్వాంతర్యామిణే దుష్టనిగ్రహశిష్టప్రతిపాలకాయ భక్తానుకంపయా పరిగృహీత గోపకుమారభావాయ కరచరణ నళిన విలసితధ్వజవజ్రాంకుశాది రేఖాయ సుమహాపురుష లక్షణాయ కనకమణిమయమకరకుండలకటకకటిసూత్రాంగదాది దివ్యభూషణభూషితాయ భక్తజనకామిత కామవర్ష మహామోఘ నీల మేఘామఘన సముజ్జ్వలవిద్యుత్పుంజకల్ప దివ్యపీతాంబర ధారిణే శ్రీవత్సకౌస్తుభాదిశోభితాయ దీనదయాపరమూర్తయే శ్రీకృష్ణాయ శతకృత్వ స్సహస్రకృత్వశ్చ నమోనమః

శ్లో॥ త్వత్ప్రసాదం పరం కాంక్షే కృష్ణ నాన్యం తు కామయే,
మనసా వచసా నూనం మత్పాణిగ్రహణం కురు. 19

7 సావేరీ [సాధ్యమావతీ] రాగము - అటతాళము

ప. కాంక్షే తవ ప్రసాదం గోపాలబాల కేవల మే వాహం

1. అమితభాగ్యదాతారం అతులభూరివిస్తారం
కమనీయకరుణాకరం గోపాలబాల
విమతమదవిదారకం విద్వజ్జనాధారం
శమితభూరిభూభారం శకలీకృతారినికరం

వ. శ్రీరుక్మిణీదేవి పంపినలేఖ యిట్లుండె.

“ఔ, గదా! శ్రీమంతుడవై, సత్యమునందే కోర్కెలెంచు, సత్యసంకల్పము పెంచి సమస్తమైన శుభవాంఛలను, సకలవిధముల భక్తిరసములను, అ[illegible]ల, సుజ్ఞానములందు గంధములను, సర్వములైన సత్యసంకల్పములను, నెలయుంచువాడై, ఇదివఱకు చేయబడిన, ఇకముందు చేయబడుచున్న సృష్టికి కారణము, ప్రళయమును, పర్యవసానములో భిన్నతత్త్వములయొక్క జగత్తుకి ఆధారమై, ప్రకాశింపచేయు నీకొఱకు; అద్దులేని, అతిశయములేని, ఆనందముచే, తిరస్కరింపబడిన బ్రహ్మలోకానందముగల నీకొఱకు; విశ్వము, వైశ్వానరుడు మొదలగు సమస్త నామరూపములు నిర్వహించు నీకొఱకు; అంతట వ్యాపించు శక్తితోఁగూడిన నీకొఱకు; సర్వాంతర్యామియగు నీకొఱకు; దుష్టులను శిక్షించి, శిష్టులను పాలించు నీకొఱకు; భక్తులయందలి దయచే గోపకుమారుని రూపము గ్రహించిన నీకొఱకు: పాదపద్మములయందు, హస్తపద్మములయందు, ధ్వజము, వజ్రము, అంకుశము మొదలగు శుభమైన రేఖలువెలయు నీకొఱకు; మహాపురుషునియొక్క శుభలక్షణములు గల నీకొఱకు; బంగారుపొదవిన, మణులునిండిన, మకరకుండలములు, మురుగులు, మొలనూలు, బాహుపురులు మొదలగు దివ్యభూషణములచే వెలయు నీకొఱకు; భక్తులయొక్క కోరికలకు, తగినవరములనె వర్షముల్కురియు గొప్ప అమోఘమైన, నీలమేఘమువంటి శరీరముపై ప్రకాశమానమైన మెఱుపుల సమూహముతో, సమానమైన, దివ్యమైన, పీతాంబరము ధరించిన నీకొఱకు; శ్రీవత్సము, కౌస్తుభము మొదలైన శుభచిహ్నములచే ప్రకాశించు నీకొఱకు; దిశలయందు దశావతారమూర్తిగల నీకొఱకు; శ్రీకృష్ణా! మార్లుగా, మేలుగా, నమస్కారములు చేయుచున్నాను.

కం. కోరెదను మీప్రసాదమె
కోరను వేఱేది కాన, గొనకొని, కృష్ణా!
కూరిమిఁగొనుము హృదయ వ
చోరూఢిగ మత్కరంబు, శూరవరేణ్యా! 19

7 వ కీర్తన.

ప. పావనమౌనీప్రేమనె–గోపాలబాల! కేవలము నేగోరెదగోపాలబాల

1. సిరుల నెన్నో కూర్తువు నెరి సమృద్ధిగ వరల నేర్తువు
గురుకరుణ సమకూర్తువు గోపాలబాల
మరి వివుతుల మదము నార్తువు వరవిద్యాంసుల చేర్తువు
ధరకు భారము నెల్ల దీర్తువు తఱిగి యరిఖండముల పేర్తువు

2. కామయే నాన్య మహం కంసారేతిదురూహం
శ్యామసుందరవిగ్రహం గోపాలబాల
నామరూపనిర్వాహం నానాభువననివహం
త్వా మే వాగ్రగో సాహం త్వరయానయమాంస్వగేహం

3. ధరణీమండలతిలక తాపసతారక
పరిజనసుఖకారక గోపాలబాల
కలవేణునాదరసిక ఘనతరమాక్తిక
వరనారాయణతీర్థ వారితదుస్తరార్త

శ్లో॥ నాన్యం వృణే పతి మశేషగురో రనంతాత్
త్వత్త స్సమస్తగుణధామభి రాత్మతుల్యాత్,
క్షేమం సదైవ కురు దేవశిఖామణే త్వాం
యాచే త్వదంఘ్రికమలే ప్రణతాస్మి నిత్యమ్. 20

8 సావేరీ [శహనా - మోహనా] రాగము - అటతాళము

ప. క్షేమం కురు సతతం గోపాల! మమ–క్షేమం కురు సతతం

అ. కామం తవపాద కమలే భ్రమరీ భవతు
శ్రీమన్మమ మానసం మధుసూదన

1. అక్షీణకరుణానిధే–ఆనందఘన ప్రక్షీణదోషతతే
శిక్షితాసురగణ రక్షితనిజజన
కుక్షిస్థితానేక కోటిలోకావన

2. ప్రహ్లాదభయవిదూర–పరమయోగి పావన భువనాధార
మోహరహితచిత్త మానిమానసహంస
సాహసహతవైరి సంఘ మహోదార

3. అజితవిజయగోపాల–అనంతలీల అద్భుతపదకమల
విజయద్వారకాపురీ విమల కమలాలోల
నిజనారాయణతీర్థ నిత్యానందబాల

2. కోరను నేనింక నన్యము కొలదియే కంసారిమహిమము
కోరెద నీ శ్యామరూపము గోపాలబాల
పేరుపెంపుల దాల్చి భువనము లారసి తీర్తువు సటనము
ధీర! యిమ్ము ఆశ్రయము నే సహింప నను కొంతజేస్పము

3. తిలకమై భూమండలమునకు దిక్కై మునిగణమునకు
కొలుచు భక్తుల సేనమునకు గోపాలబాల
అలరు వేణునాదమునకు లలి మేలిముత్యమునకు
నెలవై శివనారాయణునకు అలకు దీర్పుము మేలునకు

మత్తకోకిల

మాన్య సద్గుణధామ మీవె సమంబు నాకని, నిన్నె గా
కన్యనిన్ పతిగా వరింప, ననంత! సర్వగుణోత్తమా!
ధన్యనైతిని నీకు మ్రొక్కుట త్వత్పదాబ్జముకోరు నాట్
కన్యకన్ గురుదేవనాయక! కాంచి భద్రము గూర్పవే. 20

8 వ కీర్తన

ప. సేమమా సెలవిమ్ము! గోపాల! నా-ప్రేమమైన మీవె సుమ్ము

అ. నామది నీ పాద నలినముల తుమ్మెదై
స్వామీ! మధుసూదన! ఆ- సక్తినేగు మరలనిదై

1. అలఘుకరుణ గాంచి ఆనందమునించి అఘములఁ దొలగించి
ఖలుల శిక్షించి కరుణ భక్తుల నెంచి
లలి కుక్షిలో నుంచి వెలయ లోకకోటిఁ బెంచి

2. ఆధారమైజగతికి అభయమొసగిప్రహ్లాదునకు ఆర్యులపావనులఁజేసి
సాధు మానస హంసనై స్వాత్మభ్రాంతికి దూరుడవై
సాధింతువు వైరివీరుల సాహసౌదార్యుడవై

3. వెలయు నెల్లెడ, గోపాల! విజయమైనీలీల కొలుతు నీపాదముల
నిలుచు సిరులు నీ పాల నెమ్మి ద్వారక నేవేళ
అల నారాయణతీర్థు నలరింతువు నందబాల!

శ్లో॥ గౌరీశంకర పూజార్థం యాత్రా మే నగరా ద్బహిః
యదా తదా హ్యవసరో భవతో మత్పరిగ్రహే. 21

శ్లో॥ ఇతి పత్రముఖా చ్ఛ్రుత్వా రుక్మిణ్యా లిఖితం హరిః,
ప్రత్యుత్తరం లిఖిత్వాఽథ తత్ర గంతుం మనో దధే 22

—♦ ఇంక విదర్భలో శ్రీరుక్మిణీవిరహము. రుక్మిణీవచనము ♦—

శ్లో॥ హేసూనాస్త్ర! సముల్లసద్విరహిణీసంహారగోష్ఠీ దిహ
ప్రాప్తోఽసి త్వ మనంగతాం, తవశరాః పంచత్వ మాపుర్ధ్రువమ్
చాపస్తే ధరణిం గతః, స్మర! నదీగామీ త్వదీయో ధ్వజః
త్వేవంకృచ్ఛ్రగతోఽపి మన్మథ! వధూహింసాగుణంనోజ్ఝసి. 23

శ్లో॥ అకళంకః కమలాప్త స్సౌమ్య శ్శౌరి, ర్భవాంస్తు సకళంకః
కమలారి రుగ్రమాళిః కథ మిందో స్తవాప్యహో విధునామ. 24

శ్లో॥ శ్రీకృష్ణహృదయం జ్ఞాత్వా పునరాగమనే ద్విజః
శ్రీకృష్ణాగమనోత్సాహం ప్రాహ భైష్మీం ప్రతి ప్రియమ్. 25

9 యదుకులకాంభోజిరాగము - అటతాళము.

ప. శరణం జగతా మేవ సకలాంతరాత్మా
త్వర యై వాయాతి-హరిః తేమతి మాతనుతే

కం. నగజాశంకర పూజకు
నగరము వెలి కా ప్తజనులు నను గొనిచనగా
తగు నదెసమయం, బటకుఁ
నగధర! దయచేయవలయు నాపై దయతోఁ, 21

గీ. రుక్మిణీరేఖ సంగతుల్ రూఢిగాఁగ
విప్రుమాటలచే కూడ వినియు శౌరి
మగువకై యట విచ్చేయ మనసుపూని
యంపె ప్రత్యుత్తరము విప్రు నాదరించి. 22
వ. శ్రీరుక్మిణీదేవివాక్కు, మన్మథనింద.

శా. నీ సత్ చాపము నేలప్రీలె, కలిసెన్ నీటన్ ధ్వజాంకంబులుఁ,
వాసిన్ బాసి యనంగుడైతి, వలుగుల్ పంచత్వమున్ బొందె, బల్
దోసం బీ విరహార్తఘాత; మదనా! దుష్టత్వమారా! స్మరా!
యో! నూనాస్త్ర! యిట్లైన మానవుగదా! యోషాళిపై
[రోషముల్. 23

—♦ శ్రీరుక్మిణీదేవి చంద్రుని నిందించుట ♦—

ఆ. వె. కమలవైరివీవు, కమలాప్తుడా శౌరి,
యుగ్రమూర్తి, వాత డొనరు సౌమ్యు
డౌను, నిష్కలంకు డాతడు, నకలంకు
డీవు; విధుడవగుట యెట్లు? చంద్ర. 24

కం. శ్రీకృష్ణుని సుహృదయమును
జేకొని బ్రాహ్మణుడు మఱలి చెప్పె నలరుచున్
రాకన్నెకుఁ బ్రియతమమౌ
శ్రీకృష్ణాగమనవార్త సిద్ధార్థముగన్. 25

—♦ బ్రాహ్మణుడు రుక్మిణీదేవికి ధైర్యము చెప్పుట ♦—

౫ వ కీర్తన.

ప. సకలాత్మలన్ దనరి జగమేలు విష్ణుండు
ఇఁక నిన్నంగీకరించి యే తెంచు కృష్ణుండు

1. వనమాలీ కిల నూనం — వసుదేవాపత్యం
సనకాదిమునిహృదయ — సత్కమలసంవేద్యం
2. చారుతరేణ రథేన — దారుకసారథినా
ద్వారవతీనగరా — దాయాతి తవ స్వామీ
3. మా బాలే! కురు చింతాం — మంజులతరాలాపే!
మాధవ మేష్యసి నూనం — వసుధాతలతిలకం
4. క్షేమం కురుతే తవ — స్నిగ్ధశోభాయా
శ్రీపూ ...లాత్మా — చామీకరపరిధానో
5. నారదచరితమధు ...గాయనా — తీర్థముఖార్ద్రగీతం
పరిజన మునివర మస్తు — భ్రమ...గీతం

శ్లో॥ ద్విజముఖసరసిజగళితం మాదనవచనామృతం సముపాపీయ,
ఆనందానుభవాఢ్యా రుక్మిణ్యాస్తే మన స్సమాధాయ. 26

— రుక్మిణీస్వయంవరము —

౫. అథ కోసల కురు పాంచాల మైథిల చేది మాగధ మత్స్య మాళవ వంగ కళింగ సౌరాష్ట్ర ఘూర్జర మహారాష్ట్ర సైంధవ కాశ్మీర కేరళ కొంకణ ద్రవిడ నేపాళ కర్ణాట కాది దేశాధిపతి. తాదృశో మహాప్రభావాః, అతిరథమహారథాది పద్మ మహాపద్మసంఖ్యాక సైన్యకాః, రాజత జాంబూనద మహార్హ వజ్ర వైడూర్య మరకతాది విచిత్ర రత్నమయ తానేకకోటి తటి ద్రత్న ప్రద్యోతమాన దివ్య దివ్య విమాన సమారూఢాః, ధిక్కృత సురసంపదః, మత్త మాతంగ తురంగ వాహన వాహినీశత పరివేష్టితాః, మదన మదాపహారి సౌందర్యశాలినః, సకలకలా కుశలాః, కుండిననగర వర పరిసర సముదితాః పంక్తిరథాః సమాసతే. 27

1. సనకాదుల మనసు లను వనజముల వనమాలి
చనుదెంచు వసుదేవ తనయుఁ డిదె నీకై బాళి
2. తీరైన రథమున దారుకు సారథ్యమున
ద్వారకనుండి కదువడిన దయచేయు స్వామి నినుఁగొన
3. చింతింప కో యమ్మా! చెలగి వేడ్కగ పల్కుమమ్మా
ఇంతకు రాగలడమ్మా ఇలకు తిలకము కృష్ణుడమ్మా
4. శ్రీమంతు డఖిలాత్ముఁడు క్షీరసాగర శయనుడు
క్షేమముగ ని న్నేలగలడు చెలువుగా స్వర్ణాంబరుడు
5. వరనారాయణతీర్థ వదనాబ్జ సుధ యగును
హరి చరిత భక్తులు మునులు అళు లనఁ గ్రోలెదరే విను

గీ. విప్రు వదనపద్మమునుండి వెలయుచున్న
కృష్ణవచనామృతమ్మును కెరలి గ్రోలి
మది సమాధానమును రాకుమారి చెంది
యనితరానంద మొందె లేఖార్థమరసి, 26

వ. అంత కోసల కురు పాంచాల మైథిల చేది మగధ మత్స్య మాళవ వంగ కళింగ సౌరాష్ట్ర ఘూర్జర మహారాష్ట్ర సింధు కాశ్మీర కేరళ కొంకణ ద్రవిడ నేపాళ కర్ణాట కాదులైన దేశముల అధిపతులై, మహాప్రభావముగలవారై, అతిరథులు మహారథులు గల పద్మ మహాపద్మముఖ సంఖ్యలుగల సైన్యములతో కూడిన వారై, వెండి బంగారు గొప్ప వజ్రములు వైడూర్యములు పచ్చలు మొదలౌ విచిత్రములైన రత్నములు అనేకకోట్లు గలిగి మెఱపుతీగల వలె ప్రకాశించు దివ్యమైన విమానముల నెక్కినవారై, దేవతల వైభవమును మించు సంపదలుకలవారై, మదించిన ఏనుగులు గుఱ్ఱములు మొదలగు వాహనములపైన నున్న సేనాభాగముల సమూహములచే చుట్టబడ్డవారై, మన్మథుని గర్వమును హరించునంత అందము గలవారై, సమస్తమైన కళలందు నేర్పరులై, (వెలసిన రాజకుమారులు) ఆ కుండిననగరముయొక్క సమీపప్రాంతమునందు రథముల పంక్తులుగలవారై, కూడుకొనిరి.

శ్లో॥ త్రైలోక్య సంపత్కులయావతీర్ణా
యా రుక్మిణీ సాగర రాజకన్యా
సేయం భవానీభవభావయుక్తా
సంపూజ్య నిర్యాతి సఖీసమేతా. 28

శ్లో॥ అత్రాంతరే ద్వారవతీనగర్యా
రథేన గత్వా స రథాంగపాణిః
ఆస్తే మహీపాలమహాసభాయాం
సూర్యో యథా దీపసహస్రమధ్యే. 29

గ. తత్ర ఖలు వేత్రపాణయః నిరస్తసమస్తసమ్మర్దా రుక్మిణ్యాః పరి
జనాః పరితో బభూవుః. 30

శ్లో॥ పదాంగుళిన్యస్తదృశం వ్రజన్తీం
భైష్మీం ప్రతి ప్రాహ చ దర్శయన్తీ
తస్యా స్సఖీ రాజసుతాన్ క్రమేణ
వేత్రేణ విజ్ఞాపయతీవ దూతీ. 31

10 ముఖారిరాగము - అటతాళము.

1. దూతీ. కోమలాధరే! రుక్మిణి! కోసలాధిపతి రయం
కామసుందర మాకలయ కల్యాణి! రాజకన్యకే!

2. రుక్మిణీ. దూతి! మాకురు విలంబం నీతిసారజ్ఞే! సుందరి!
భాతి కిన్న తే మామకం భావుకం మానసవృత్తిం

3. దూతీ. పశ్య పాంచాలమైథిలౌ పార్థివా వథ సంపన్నే!
నిశ్చలా విభూతి ర్యత్ర నీతి రప్యబ్జలోచనే!

4. రుక్మిణీ. తారకా ఇవ దృశ్యంతే శారదచంద్ర సన్నిభా
వారయ దూతి! పార్థివాన్ సారవివేకచతురే!

5. దూతీ. కౌరవం కలయ దేవి! కురుదేశాధిప మిహ
పౌరజానపదోపేతం పద్మపత్రవిలోచనే!

గీ. ముజ్జగముల సంపత్కళల్ మొనసి భువిని
రూప మెనయు సాగరకన్య రుక్మిణి, యట
పార్వతీశుల పూజించి భక్తిభావ
మున సఖీజనయుక్తయై చనుచునుండ. 28

గీ. అంతలో ద్వారకాపురి నరద మెక్కి
చక్రపాణి కృష్ణుడు వచ్చి, సకల నృపులు
వెలయు భీష్మకనృపుసభ నలరియుండె
దీపములు వేయిపై మించు దినకరు వలె. 29

వ. అక్కడ బెత్తములు చేతులలోఁబూని జనులయొక్క సమస్త సమ్మర్దమును వారించు పరిజనులు శ్రీ రుక్మిణీదేవికి చుట్టును కాపుగ నుండిరిగదా! 30

గీ. అలరు తన పదాంగుళులఁ జూపులను బరపి
మానితాచార భీష్మకుమారి దనర
నామెసఖ వేత్రవతి దూతి యధిపసుతుల
చూపి క్రమముగఁ, జేసె విజ్ఞాపనంబు. 31

10 వ కీర్తన.

1. దూతి. రాకుమారీ! లలిపెదవుల రాజిలు కల్యాణి! రుక్మిణీ!
ఈ కోసలాధిపతి ఎనయు మరునికివిఁ గనుమా

2. రుక్మిణి. నీకు విశదము నీతిసారము నెలత! దూతీ! ప్రాజ్ఞురాలవు
ప్రాకటము నామనోభావము భామా! జాగేల? చనుమా

3. దూతి. బహుళ సుస్థిర సంపన్నుల పాంచాల మిథిల రాజుల
విహితుల నీతిమంతుల వీరల నబ్జాక్షి! కనుమా

4. రుక్మిణి. మహితుడౌ శరదిందుసన్నిధి మగువ! చుక్కలు తేజరిలునే
మహీపులేలనే? చతురవతివే మరియు విజ్ఞత ముందుచనవే

5. దూతి. పురములున్ పల్లెలు సంపద నెరయు కురుదేశమున కధిపతి
అరయుమీ వైభవవిచిత్రము విరితమ్ముల కనుల తల్లీ

6. రుక్మిణీ. అత్ర కి న్ను తే విచిత్రం చిత్రచారిత్రసంపన్నే!
తత్ర త త్రాట తన్వంగి! తామసీ మా భవ సూతి!
7. దూతీ. మగధ మత్స్య మాళవ వంగ కళింగ సౌరాష్ట్ర
నగరఘూర్జర దేశ నరపాలా నాలోకయ
8. రుక్మిణీ. సంతు రాజానో మహాంతి కే! సఖి! సహస్రశో భువి
కిం తతో మే? చల బాలే! శ్రీగి మాకలంగు మయి
9. దూతీ. కేరళ నేపాళ కొంకణ ద్రవిడ ఆంధ్ర కర్ణాటక
ధారిణీపాలకా నవ ధారయ రాజకన్యకే!
10. రుక్మిణీ. చర్వితచర్వణే నాలం చక్రిణం దర్శయ బాలే!
సార కమలసంకాశాక్షం శారదచంద్రసన్నిభాస్యం
11. దూతీ. సుందరం పశ్య సుందరి! నందయశోదానందనం
నందనందన మాకలయ నారాయణతీర్థ గీతం
12. రుక్మిణీ. ద్వారకాపురీపాలకం విదారితదుర్జనజాలకం
ధీర మాకలయ కృష్ణం-వసు దేవ దేవకీ తనయం

శ్లో॥ వైదర్భీవసుదేవసూను నయనాం, న్యన్యోన్యవిన్యాసతో
ధన్యానా మపి ధన్యతాం విదధతే కన్యావరాణాం ధురి,
అన్యోన్యోపమితాని యాని భువి సంత్యన్యాని వస్తూని, తత్
సర్వస్యా ప్యుపమాపయం త్వితి తయోశ్చిత్తైకతాం కుర్వతే.

—♦ శ్రీకృష్ణుండు రుక్మిణిని రథముపై నిడుకొని ద్వారక కేగుట ♦—

శ్లో॥ గృహీత్వా పాణినా పాణిం రుక్మిణ్యా స్త్వరయా ప్రభుః,
ఆరోప్య స్యందనే భైష్మీం ద్వారకాం ప్రస్థితో హరిః. 33

శ్లో॥ రుక్మీ తు సమరే కృష్ణం జేతు మగ్నిం పతంగవత్
ప్రవృత్త, స్తేన నిర్జిత్య రథే బద్ధః పశు ర్యథా. 34

6. రుక్మిణి. అరయఁ చిత్రము నీమాటయె మరి విచిత్ర మికేమింకలదే
సరి సరియె ఇట తామసింపకు చాన! దూతీ! సరగ చనవే

7. దూతి. అంగ మగధ మత్స్య క- ళింగ మాళవ సౌరాష్ట్ర
బంగాళ ఘూర్జర దేశుల పరికించితె? రాకుమారీ!

8. రుక్మిణి. అంగన! వేలకొలదిగ నధిపు లెం దలరెదరు లే
సంగతు లివి యేల? కీర్తులు చాలు మనవి నునకు లే

9. దూతి. కేర ళాంధ్ర ద్రవిడ కొంకణ ధారుణీశుల నెంచుమా
వీరు నేపాల కర్ణాట భూరమణులు, కాంచుమా

10. రుక్మిణి. నారీ! పల్కినదె పల్కకు శారదేందుడను మోమున
సారసములను కన్నులుగల చక్రి కృష్ణునిఁజూపుమిందున

11. దూతి. శూరు గంభీరు సుందరు సుందరీ! యిదె కననౌనే
నారాయణతీర్థ పాటల నందయశోదాసూనునే

12. రుక్మిణి. ద్వారకాపురి నేలునే దూరము దుష్టులఁ దోలునే
ధీరు కృష్ణునిఁ గంటినే దేవకీ వసుదేవ తనయునే

వ. అప్పుడు.

శా. అన్యోన్యం బనురాగతారకములై నా రుక్మిణీకృష్ణ దృగ్
విన్యాసంబు లెసంగె పావనములై విశ్వోపమానంబులై
మాన్యంబౌ సమతన్ వధూవరుల సేమం బొప్ప చిత్తైక్య సం
తన్యత్వంబున లోకవర్ధకములై ధన్యాతిధన్యంబులై. 32

గీ. పాణిచే శౌరి రుక్మిణీపాణిని గొని
తన రథంబున నెక్కించుకొని, ప్రభుత్వ
ఘనత మించి యశ్వంబులన్ దనరి తోలె
ద్వారకాపురికై దివ్యదర్ప మెనయ. 33

గీ. రుక్మిణీదేవి యన్నయా రుక్మి యంత
నడరి కృష్ణునిపై బోరి యగ్ని సేచు
మిడుతవలె నోడె, కృష్ణుడా మేటి నంత
పట్టి రథమునకుం గట్టె పశువును వలె 34

శ్లో॥ రుక్మిణ్యా ప్రార్థితః కృష్ణో రుక్మిణం చ తదగ్రజమ్,
ప్రాగ్బన్ధా న్మోచయిత్వాఽథ ప్రహసన్ ద్వారకాంయయౌ, 35

శ్లో॥ సమగ్రసేనయా సార్థం మధ్యేమార్గం సమాహితః,
బలభద్రోఽఖిలాన్ జిత్వా పార్థివాన్ ద్వారకాం యయౌ. 36

శ్లో॥ రుక్మిణీసహితే కృష్ణే ద్వారకాపుర మాగతే.
వసుదేవాదయ స్సర్వే సంతుష్టా స్త్రాశ్చ యోషితః. 37

గ. తత్ర ఖలు ద్వారావత్యాం సకల సుర భూసుర గరుడ గంధర్వ కిన్నర విద్యాధర ప్రముఖామరసహిత సంపదధరీకృ తేంద్రమహా సభాయాం, తత్తజాంబూన దానేకకోటి చంద్రరవికాంత స్ఫటిక సంఘటిత వజ్రవైడూర్యా ద్యనేకరత్న స్తంభ మంటప విరాజ మాన సురగురుస్పర్ధావర్ధితవిద్యావ ద్విబుధోన్నత సంకులాయాం, అనేకకోటి మహాకవి వంది గాయక పరిహాసకాది లక్షణ లక్షి తాయాం, ఇక్షు క్షీర దధి మధు ఘృత గుడ గోరోచన జీరక మరీచికాది మంగళద్రవ్యసంభారవత్యాం, గర్గప్రభృతయః వసు దేవానుమత్యా మహాసంకల్పపూర్వకం శ్రీరుక్మిణీకృష్ణయో ర్గాంధర్వవిధినా వైవాహిక మహోత్సవాయ లగ్నాష్టక మా రభంత.

గీ. రుక్మిణీదేవి ప్రార్థింప, రుక్మి నపుడు
ఆమెయన్నగారని కట్లు నచట విప్పి
వేడ్కగా నవ్వి కృష్ణుండు వేగ నేగె
ద్వారకాపురమునకును తన్వితోడ. 35

గీ. సర్వసేనతో శౌరికి సాయపడగ
వచ్చు బలరాము డరిరాజ వర్గమెల్ల
దారి నడ్డుటఁ గని వారి బారఁదోలి
తమ్మునిన్ గూడి నగరికై తాను మఱలె. 36

గీ. స్వామి రుక్మిణీదేవితో క్షేమముగను
ద్వారకకు సైరివిజయుడై తరలిరాగ
వడతులున్ వసుదేవాది బంధుజనులు
ముదముతో శుభార్థములతో నెదురుచనిరి. 37

వ. కలదుకదా ఆ ద్వారకయందు సుధర్మ యను సభ. సమస్త దేశముల బ్రాహ్మణులతో, గరుడులు గంధర్వులు విద్యాధరులు కిన్నరులు మొదలుగాగల దేవతలతో కూడినదియు, సంపదచేత ధిక్కరింపఁబడిన ఇంద్రసభ గలదియు, మేలిమిబంగారునందు అనేకములైన చంద్రకాంతములు సూర్యకాంతములు స్ఫటికములు కూర్పఁబడి, వజ్రములు వైడూర్యములు మొదలౌ అనేకరత్నములు గల స్తంభముల మంటపమందు ప్రకాశించువారై దేవగురువును ధిక్కరించి జయింప గల విద్యావంతులైనట్టి పండితులచే మిగుల సంకులమైనదియు, అనేకకోట్ల మహాకవులు స్తుతిపాఠకులు గాయకులు పరిహాసకులు కలదియు, కావుననే సమస్తమైన సభాలక్షణములతో కూడినదియు, చెఱకు పాలు పెరుగు తేనె నెయ్యి బెల్లము గోరోచనము జీలకఱ్ఱ మిరియములు మొదలగు మంగళద్రవ్యముల సామగ్రి గలదియు, నగు సభయందు గర్గుడు మొదలగు మునులు (పురోహితులు), వసుదేవుని యనుమతిచే మహాసంకల్ప పూర్వకముగా శ్రీరుక్మిణీకృష్ణులకు గాంధర్వ విధిచే వివాహమహోత్సవమునకు లగ్నాష్టక మను మంగళాశాసనమును ప్రారంభించిరి.

— ♦ లగ్నాష్టకము ♦ —

శ్లో॥ సత్యజ్ఞానసుఖస్వరూప మమలం సర్వోత్తమం నిత్యదృక్
ప్రత్యక్తత్త్వ మచింత్యశక్తివిలసద్విశ్వం పరంబ్రహ్మ యత్,
లోకానుగ్రహవిగ్రహస్య జగతాం నాథస్య తే స్వామినః
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్వంతు తే మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 39

శ్లో॥ గంగాద్యాః సరితో గ్రహాశ్చ శుభదా గంధర్వవిద్యాధరా
దిక్పాలా ఋషయశ్చ దేవమునయో దేవ్యశ్చ గౌర్యాదయః,
శ్రీవత్సాంకితవక్షసం స్సుమనసా మగ్రేసరస్య ప్రభోః
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్వంతు తే మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 40

శ్లో॥ యో గోపీనయనోత్పలైః గనుపమై రారాధితో గోకులే
గోభి స్తాపసు రనేకమునిభి ర్వాత్సల్యకోశాంతరే
మాయామానుషవిగ్రహస్య మరుత స్తే వాలఖిల్యాదయో
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్వంతు తే మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 41

శ్లో॥ బ్రహ్మా విష్ణు రుమాపతి శ్శ్రితిచయో వాణీరమోమాయుతా
ఆదిత్యా వసవో గణాధిపముఖా రుద్రాశ్చ భద్రప్రదాః,
కాలాంభోధరదివ్యకాంతివిలసత్కాయస్య మాయావినో
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్వంతు తే మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 42

శ్లో॥ వంశీనాదవినోద నందితసునందాద్యైర్జన వద్యోమహాన్
నందాద్యై రభిపూజితః పరముదా భక్త్యా ముహు ర్లాలితః
యః పూర్వం కమలేక్షణస్య కమలానాథస్య తే స్వామినః
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్వంతు తే మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 43

సీ. సత్య విజ్ఞానార్ధ సాక రూపము నీవు - పరమమహానంద భావ నీవు
చింతావధుల దాలు చిచ్ఛక్తినిధి వీవు - విలసత్ కళాపూర్ణ విశ్వ నీవు
ప్రత్యగాత్మవు పరబ్రహ్మతత్త్వము నీవు - సర్వోత్తముడు నిత్యసాక్షి వీవు
కరుణించి జగములఁ గాచు విగ్రహ మీవు - సకలలోకాధినాయకుడ వీవు
గీ. నీకు రుక్మిణీదేవికి శ్రీకరముగ - లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ
సంతరింతురు గాక నిరంతరంబు - స్వర్గవాసులు మంగళాశాసనములు. 39
సీ. శ్రీ సతీ వాణ్యాది సీమంతినీమణుల్ - గంగాది పుణ్య విఖ్యాత నదులు
గంధర్వ కిన్నర గరుడ విద్యాధరుల్ - దేవేంద్రు డాదిగా దిగధిపతులు
విహిత కారక నవగ్రహ దైవశక్తులు - సుర మునీశులు ఋషివరు లమరులు
కీర్తించి దేవతాగ్రేసరు నిను ప్రభు - శ్రీవత్స లాంఛ నాంచితుని విమలు
గీ. నీకు రుక్మిణీదేవికి శ్రీకరముగ - లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ
సంతరింతురు గాక నిరంతరంబు - స్వర్గవాసులు మంగళాశాసనములు. 40
సీ. ఆ ధనముఁ గొంటి వసుప మోత్పలములో - గోపికా నేత్రముల్ గోకులమున
వెంచేసితివి లక్ష్మి వెలయు పద్మంబులో - మా మానినీహృదయకో శాంతరముల
సంవేశ మొందితి సాంగ వేదమ్ములో - గురువత్సలాక్షిమై గోగణముల
సమమైత్రి గాంచితి సారూప్యముక్తులో - తనరు గోపకులు బృందావనమున
గీ. మేలు! మాయానరాకార! వాలఖిల్య - లమరులును నీకు రుక్మిణి కనుదినంబు
లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ - సంతరింతురు! మంగళాశాసనములు. 41
సీ. బ్రహ్మ విష్ణు శివాఖ్యఁ బరగు వరుడవీవు - వాగ్రమోమా రూప వధువె యామె
శ్రుతిసిద్ధయోగ్యముల్ శుభభావమంత్రముల్ - గణపతి గణములు కార్యధరులు
ద్వాదశాదిత్యులు తగు దీప్తికారకుల్ - వసువు లెన్మిదిమంది వరణగురులు
కాలాబ్దములు భవత్ కాయ భాస్వరములు - రుద్రు లేకాదశ భద్రకరులు
గీ. అగుచు, నీకు రుక్మిణికి మాయాప్రభావ! లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ
సంతరింతురు గాక నిరంతరంబు - సవ్యతమమైన మంగళాశాసనములు. 42
సీ. అనవద్యులౌ సునందాద్యధికుల నైన - మును వేణురవముచేఁ దనుపలేదె?
నిను ప్రేమలాలనన్ గను యశోదకు నైన - నీ పరత్వమహంబుఁ జూపలేదె?
నందాది కులవృద్ధు లందఱిచే నైన - భక్త్యాభిమతపూజఁ బడయలేదె?
కమలేక్షణుండవు కమలాపతివి నైన - వత్సగోపాలుడై వరలలేదె?
గీ. నీకు రుక్మిణీదేవికి శ్రీకరముగ - లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ
సంతరింతురు గాక నిరంతరంబు - స్వర్గవాసులు మంగళాశాసనములు; 43

శ్లో॥ విద్యుత్పుంజనిభాంబరస్య విలసద్గ్రైవేయకస్య ప్రభోః
ముక్తాహారమహార్హకౌస్తుభమణిగ్రీవస్య కృష్ణాత్మనః,
పూర్ణేందుప్రతిమాననస్య సుతరాం పూర్ణస్య భక్త్యాఽమరాః
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్వంతు తే మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 44

శ్లో॥ మీనాంకాధికసుందర స్స్మరవధూదృక్చాతకాంభోధరో
గోపీమండలమండనాంచితతను ర్య స్సుందరః పూరుషః,
త స్యాఖండసుఖాత్మకస్య విదుషా మేకాత్మకస్య ప్రభోః
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్వంతు తే మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 45

శ్లో॥ యే సత్యం ప్రవదంతి సర్వభువనే యా ధర్మశీలాః స్త్రియః
పాతివ్రత్యపరాయణా స్సురభయో మందారముఖ్యద్రుమాః,
తే సర్వే యదునాయకస్య మహత స్సర్వాత్మకస్య ప్రభోః
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్వంతు తే మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 46

శ్లో॥ గర్గాద్యై ర్మునిభి స్స దామితమహాశీర్వాదవర్గాంచితో
దేవైః వ్యోమ్ని విమానమధ్యకలితై ర్దత్తప్రసూనాంజలిః
సంతుష్టామరసమ్యగాచరితభేరీనాదసంతుష్టవాన్.
రుక్మిణ్యా స్సతతం వివాహసమయే కుర్యా త్సదా మంగళమ్.
—సులగ్నే సావధాన. 47

—♦ శ్రీరుక్మిణీకల్యాణము ♦—

11 శంకరాభరణరాగము - ఆటతాళము

ప. శ్రీవాసుదేవ ప్రభో పాలయ మాం

1. సకలహితకర సరసగుణగణ నిగమసరసిజ నియుతరసఘన
విగతభవభయ వినుతసురవర గగనసువిమల గరుడవిహారణ

సీ. మెఱయు పచ్చని మేలి మేల్మి వస్త్రముతోడ-కనక భూషణ మణికాంతితోడ
ముత్తెంపు పేరుల మొనయు కంఠముతోడ - నీలంపు మెయి నిగనిగలతోడ
మహనీయ కౌస్తుభ మణి నాయకముతోడ - ప్రభుశక్తి దీపించు ప్రతిభతోడ
నిండు చందురుఁ బోలు నెమ్మోము కళతోడ-పరిపూర్ణతమ భక్తపరతతోడ
గీ. తేజరిలు నీదు రుక్మిణీదేవి కృష్ణ - లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ
సంతరింతురు గాక నిరంతరంబు - స్వర్గవాసులు మంగళాశాసనములు. 44

సీ. గోపికామండలిన్ దీపించు ఘనశకాళి - సామాంతసౌంపులన్ మించినావు
స్వర్గకాంతల నేత్రచాతక తృప్తికాళి - నీలాంబుధర కాంతి నెగడినావు
అఖిలాత్మకత్వ పూర్ణానంద బోధకాళి - ఏకాత్మక వ్యాప్తి నెసగినావు
పాండిత్య ధీరులన్ భ్రమపెట్టు శమణకాళి - పూరుషప్రభుశక్తి పూనినావు
గీ. నీకు రుక్మిణీదేవికి శ్రీకరముగ - లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ
సంతరింతురు గాక నిరంతరంబు - స్వర్గవాసులు మంగళాశాసనములు. 45

సీ. ఎవ్వారు సత్యంబునే పల్కు ధీరులో - ఎవరు సమస్తభూస్తవ మహితులో
ఎవరు నిష్కల్మష హితధర్మశీలలో - ఎవరు పాతివ్రత్య మెసగు సతులో
ఎవరు పావన కామగవి ధేనుమాతలో - ఎవరు సర్వాత్మకు నెంచు ఘనులో
ఎవరు మందారాది దివవృక్ష ముఖ్యులో - ఎవ్వారు యదునాథునే తలతురో
గీ. వారలెల్ల నీకును రుక్మిణీరమణికి - లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ
సంతరింతురు గాక యత్యంతభక్తి - సతతమున్ ప్రభూ! మంగళాశాసనములు 46

సీ. అర్పించినారు భవ్యాశీర్వచనరక్ష - మును కవచమును గర్గాది మునులు
వర్షించినారు దేవతలు పైనుండి ప్ర - సూనదామముల విమానచరులు
మ్రోయించినారు సమ్మోద భేరీనాద - ముఖ్య శోభనవాద్యముల నమరులు
ముద మొందినారు సంపదల పెండ్లిని వేడ్క-సంతృప్తి పొన్గొన్న సకలజనులు
గీ. నీకు రుక్మిణీదేవికి శ్రీకరముగ - లగ్న శుభ సావధాన కల్యాణ వేళ
సంతరింతురు గాక నిరంతరంబు - స్వర్గవాసులు మంగళాశాసనములు. 47

11 వ కీర్తన.

ప. ప్రభు! శ్రీవాసుదేవ! మమ్ము పాలింపుము దేవదేవ!

1. శుభ మొచట దగు - సుగుణ గణముల శ్రుతి కమలముల-సుమధు పగు దవ
ప్రభల గరుడుని - పయి నివిని జన ప్రణుతి సురబిడ-భవభయమూచన

2. సరసిజోదర చరణవిలసిత సరసనూపుర సాధుహితకర
తరళకుండల తాండవానన మురరిపో ఖిల మోహనాభవ

3. నిరుపమధ్వని నికరపావన మురళికారవ మోహితాఖిల
సురవధూగణ సుందరానన కరివరావన కాంచనాంబర

4. దివ్యమంగళ గోపవేష దీనపాలన వీతదోష
నవ్యతర నవ నీతరసిక నరసఖా నఘ నిఖిలజనక

5. దేవకీవసు దేవ తనయ దేవరాజ వి రచితవినయ
దేవ నారా యణానంద తీర్థ విరచిత దివ్యగీత

12 కల్యాణిరాగము – అటతాళము.

ప. కల్యాణం భవతు సదా కనకాంబర! కనకాభే! భైష్మి!

1. అవలోకయ భైష్మీ వదనం కృష్ణ! భువన సుందర భూశశినం
నవనీతప్రియ వదనం భైష్మి! భవభయతారక మతిశుభదం

2. సంకల్పం కురు కంసరిపో! జయ సత్యం ప్రతి ధర్మాచరణం
పంకేరుహానయ నామరనరపతి వరిషది భైష్మ్యాస్సహ శ్రీకృష్ణ!

3. భ్రూమధ్యం పరిసమ్మృజ్యాచ్యుత! భూషయ భైష్మీవదన మిహ
కామం యుగనిహితాంగులి మేనాం స్నపయహరే! భైష్మీ మధునా

4. నవ్యసుందరపరిధానే నానఘ! దేవీ మధు నాచ్ఛాదయ
దివ్యకనకమణి మంగళసూత్రం దేవీకంఠే స్థాపయ భో

5. ద్వారావతీ నగరీ తవ సుఖదా ధీర! హరే! రమయా భవతు
కారణనిర్భర జగతా మసురవి- దారణ! నారాయణతీర్థశరణ!

శ్లో॥ భైష్మ్యాః పాణిసరోరుహాంజలిగతా రక్తాస్తు ముక్తాః స్థితా
యా ముక్తా గళితానురాగవిమలాః కృష్ణోత్తమాఙ్గాశ్రయాః
యాతా స్తస్య యదూద్వహస్య పరమం సామ్యం విశుద్ధాత్మనః
తాః కుర్వం త్వభిత శ్శుభాని సతతం శ్రీకృష్ణవైవాహికాః. 48

2. వనజ నాభుడ! - మునుల నోమెడు మణుల పెందర - మానయుపదమున
మొనయు ప్రోవుల-మోము నెల్లరఁ దనుప్ర నభవా! - దనుజ వధమున
3. వరలు మోముమ - సరిగ సేల్వను సురనుతుల గని - కరుణ బ్రోచితి
సరిగలదె సేల్ - మురళి పాటను సరయు జగతిని - సరలఁ జేసితి
4. అలరు గోపక - లలిత శుభ పుల కలుషు మడగన్-నాటి దీనుల
వెలయు క్రొత్తగు - వెన్నగొని, జగ ములు సృజింతువు - కలిసె నరు నల
5. దేవకీ వసు - దేవ సూనుని శ్రీవివాహపు-సేవ సురపతి
భావనన్ శివ - నారాయణు ఘనతి చలిపెను - చరన మగు మతి

12 వ కీర్తన.

ప. కలుగుగాక! మీ కెప్పుడు-కల్యాణముల్-కనకాంగి! రుక్మిణి!-కనకాంబర!కృష్ణ!
1. అవలోకింపుము కృష్ణ! - భువనముల నిన్నే - అలరుచంద్రబింబ-మను రుక్మిణి
సెమ్మోము
వివరింపు రుక్మిణి!-భువనముల నేలు నించు-నవపిత్రప్రియముగా నీ- నాథుని శుభమా
[మోము
2. దేవేంద్రుడు వెలయు-నీ వివాహపు వేదిఁ-గావింపు ధర్మమా-గార్హస్థ్యశపథంబు
ఈవిధి కంసవిజయ!-హితమా శ్రీరుక్మిణీ-జేసి సల్పుము-దీక్షా సంకల్పంబు
3. లలన కన్యామల మధ్య-తిలక మలంకరింపు- అలరింపుము వధువు-నాసన శ్రీపై
లలితముతో వ్రేళ్ళ నీమె-చిలికి శాస్త్రోక్తముగ-లక్షణముగ జలము-ప్రోక్షించు
[నీమెపై
4. సన్ననిచీనాంబరము-చాన జాళువా మేన-సరసమౌరీతిగా-సవరింపు హాయలున
హొన్ననమణుల!-నొనరుమంగళసూత్రము-ఉవిదకుఁగట్టుము-ఒప్పారుకంఠమున
5. నెమ్మదిని ద్వారకలో-నీవు శ్రీరుక్మిణియు-నెలవై ప్రేమనోమి-యలరారవలయు
నమ్మిన జగతి నేలి-నారాయణతీర్థు నోలి-నమ్మని వారిని దిద్ది-సమ్మతనిల్పవలయు

మ. అలరెన్ రుక్మిణి పాణిపద్మముల రక్తాభంబులై ముత్యముల్
వెలసెన్ కృష్ణకిరీటహీరమణులన్ వెల్గొంది శుద్ధంబులై
లలిశుద్ధాత్మకుడౌ యదూద్వహుని పోలన్ సానురాగాప్తిమై
తలబ్రాల్ కృష్ణవివాహశోభనకళాధన్యంబులై జారుచున్. 48

13 పున్నాగవరాళీరాగము - రూపకతాళము

ప. రుక్మిణీకల్యాణం సదా దృశ్యతాం

1. కల్యాణగోపాలం కరుణాలవాలం
మాల్యాలంకృత మౌళే మదనగోపాలం

2. అమరనారీగీతం ఆగమవిదితం
అమితభాగ్యోపేత మాశ్రయేఽనంతం

3. సత్యకామాదిగుణం సకల జగత్కారణం
భృత్యసంరక్షణం భవబంధమోక్షణం

4. మురళీసగళగానం మునిబృందాధీనం
శరణాగతపాలనం శరదిందువదనం

5. భవతిమిరఘునభానుం భక్తకామధేనుం
శివనారాయణతీర్థ శీఘ్రఫలదానం

14 ఆరభీ [శంకరాభరణ] రాగము - ఆది [ధవళ] తాళము

ప. జయ జయ బాలగోపాల జయ జయ మదనగోపాల
జయ జయ విజయగోపాల జయ జయ కల్యాణగోపాల

1. నిరుపమగుణరత్నాకార నిర్మలకీర్తిపూరితాశ
శరనిధిమధ్యనివేశ సారసనేత్ర లక్ష్మీశ

2. బ్రహ్మాదిసురపూజ్యపాద పాతకజాలవిభేద
బ్రహ్మణ్యదేవ ధృతవేద బలభద్రానుజ భక్తవరద

3. పరిజనహృదయప్రభావ పరిచితమురళీరావ
చరితపుణ్యైకసేవ శివనారాయణతీర్థదేవ

శ్లో॥ బ్రహ్మగ్రంథిం విధా యాగ్నిం ప్రతిష్ఠాపయ కేశవ!
కృత్వా సప్తపదం కర్మప్రధానం హోమ మాచర.

13 వ కీర్తన.

ప. శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణము సేవింతు మనయము
1. కరుణగల గోపాలుడే వరలు పెండ్లికొడుకే
విరుల దండల వాడే మరుని మించువాడే
2. అచ్చరల్ గానము సేయగ ఆగమ విధులెసగ
హెచ్చౌ సిరుల్ గలుగ ఇతని సేవింతము తగ
3. సత్యసంకల్పమువాడు జగతికంతకు కారకుడు
నిత్యము దాసులనేలువాడు నెగడు జన్మవారకుడు
4. సరళ వేణురవమువాడు సాధులకు వశమౌవాడు
శరణన్న నేలువాడు శరదిందుఁడన మోమువాడు
5. భవమను చీకటికి సూర్యుడు భక్తులకు సురధేను తుల్యుడు
శివనారాయణు నేలు చెలువుడు వరవాత్సల్యుడు

14 వ కీర్తన

ప. మేలౌ! బాలగోపాలునకు మేలౌ మదనగోపాలునకు
మేలౌ విజయగోపాలునకు మేలౌ కల్యాణగోపాలునకు
1. శ్రీరమణ! పద్మాక్ష! జయమున నీరధి మధ్యధామమున
తారలౌ సుగుణముల నభమున తనరు దిశలన్ కీర్తి శుభమున
2. నలువ సురలు మ్రొక్కు పదముల జలముచే నఘములు వదల
తలప జ్ఞానులఁ గాచి శ్రుతుల పాలితమ్మొడనైయిడెడౌ వరముల
3. దాసుడెలుగు నీమాహాత్మ్యము తనరు నీ మురళీగానము
భాసిలు నీ పుణ్యచరితము వరనారాయణతీర్థ రచితము

గీ. బ్రహ్మ ముడిని సంధింపుము పరమపురుష!
అగ్ని నెలకొల్పి పూజింపు మమరవినుత!
సప్తపదవిధి దీర్పు కేశవ! ముకుంద!
ముఖ్యహోమము సేయుము మురహర! హరి!

శ్లో॥ లాజహోమం తతః కృత్వా ప్రవేశం హోమ మాచర
గంధర్వపూజాం కృత్వాఽథ స్థాలీపాకం సమాచర. 50

శ్లో॥ భుక్త్వాఽద్య బంధుభి స్సార్థం భక్ష్యం పాయసముత్తమమ్,
శేషహోమం కురుస్వామిన్! తతో నాకబలిం కురు. 51

శ్లో॥ పుష్పశయ్యాం సమారూఢో రుక్మిణ్యా రమయా సహ,
భుంక్ష్వాఽఖండసుఖం స త్వం భూమాఖ్యం కృష్ణ! కేవలమ్. 52

14 కేదారగౌళరాగము - ఆదితాళము

ప. బ్రహ్మగ్రంథిం కురు కృష్ణ! త్వం,
పరిహర మాయాకృతబంధం
బ్రహ్మసభాయా మిహ వైవాహిక
పావక మిహ సంస్థాపయ భో

1. గుప్తపద స్త్వం తవ మాయాకృత
సప్తపదాఖ్యం విహితం కర్మ
క్లుప్తం తత్ర ప్రధానహోమం
కృష్ణ! కురు త్వం కృతకృత్యోఽసి

2. లాజహోమ మథ కురు కృష్ణ! త్వం
లక్షణ లక్షిత మిహ లక్ష్మ్యా
శ్రీజానేఽథ ప్రవేశహోమం
శ్రేయస్కర మాచర శ్రీకృష్ణ!

గీ. లాజహోమంబు సేయింపు లక్షణముగ
నట ప్రవేశహోమము సేయు మర్హరీతి
సలుపు గంధర్వపూజను శాస్త్రభంగి
నాచరింపు స్థాలీపాక మాగమవిధి. 50

ఆ. వె. భక్ష్యపాయ సాద్య పంక్తి భోజనముల
నాప్తజనులఁ గూడి యారగించి
శేషహోమ మంత చేసి యామీఁదట
నాకబలినిఁ దీర్పు నందతనయ. 51

గీ. పూరుషోత్తమ! శోభనపుష్పశయ్య
నలరి రుక్మిణీదేవితో నంతరంగ
పూర్ణతమ శాశ్వతానంద భోగభావ
లీల ననురక్తి భూమాఖ్య నేలు కృష్ణ! 52

15 వ అష్టవిధ త్ర్యంత్యప్రాసలుగల - కీర్తన.

—♦ సంబోధనాంత్యప్రాస ♦—

ప. బ్రహ్మముడినైపు - పావనచరిత!
పరిహరింపు మాయా - బంధము నచ్యుత!
బ్రహ్మణ్యుల సభ - పరమమునినుత!
పావకుఁ గొల్వుము - భక్తజననత!

—♦ ప్రథమావిభక్త్యంత్యప్రాస ♦—

1. నెరయు మాయపై - నీ గుప్తపదము
వరహితకర్మద - నరు సప్తపదము
పరగు నింకపై - ప్రధానహోమము
నూరి! కృతకృత్యత - నమరున్ మోదము

—♦ ద్వితీయావిభక్త్యంత్యప్రాస ♦—

2. భాజనతఁ దీర్పుము - లాజహోమమును
యోజింపుము శా - స్త్రోక్తలక్ష్యమును
వే జరుపుము ప్ర - వేశహోమమును
శ్రీజాని! కనుము - శ్రేయశ్శుభమును

3. గంధర్వ్యం సం పూజ్య చ విధినా
గరుడధ్వజ! కేశవ! కృష్ణ!
కురు విధినా స్థాలీపాకాఖ్యం
కర్మ చ కరుణా రస జలధే!

4. ఇష్టతమం పాయస మతిమృష్టం
పిష్టక మతిసంతుష్టమనా
ఇష్టజనైస్సహ భుంక్ష్వ యథేష్టం
తుష్టిం పుష్టిం కురు జగతాం భో

5. శేషశయన! లీలామయ విగ్రహ!
శేషహావన మిహ కురు కృష్ణ!
దోషరహిత! కురు సాకబలిం భువి
భూషయ భైష్మీ మిహ భూమన్!

6. లక్షణశరీర్యా మధిరూఢ[illegible]
లక్ష్మ్యా సహ భవ ధనసాలి[illegible]
అక్షయసుఖ మనుభవ నిగమాంత
ల్లక్షణసంబోధిత మమలం [illegible]

7. శ్రీకల్యాణ గోపాలక
రుక్మిణ్యాః కల్యాణ మిద[illegible]
శ్రీకర మిహ నారాయణతీర్థ
ప్రకటిత మితి యతిపరసుఖదం

శ్లో॥ ఆచార్యవచనా త్సర్వ మకరో ద్యదునందనః
వాచా మగోచరాత్మాఽపి వాసుదేవ స్స్వమాయయా. 58

—♦ తృతీయావిభక్త్యంత్యప్రాస ♦—

3. కరుణ కృష్ణ! పూజించు - గంధర్వాల వతిచే
సరియా నేమము - సక్రమవిధిచే
నెరపు స్థాలీపాకము - నిష్ఠసుగతిచే
గరుడధ్వజ! కేశవ! - కర్మానుమరతిచే

—♦ చతుర్థీవిభక్త్యంత్యప్రాస ♦—

4. నన పాయసములు - జనుల తృప్తికై
ఎనయు వంటలను - హితుల తుష్టికై
తనరు పంక్తి భో - జనము ప్రజలకై
కొని తనర్తు లీ - లను జగములకై

—♦ పంచమీవిభక్త్యంత్యప్రాస ♦—

5. ఉరగశయన! శేష - హోమమువలన
మరియు నాకబలిని - నెరపుటవలన
వరమణిభూషల - వధూటివలన
వరలు కొఱతలేని - సరసతవలన

—♦ షష్ఠీవిభక్త్యంత్యప్రాస ♦—

6. అవని వెలయు సిరి - యా రుక్మిణికి
ప్రవిమలమై తగు - భవ్య వసతికి
నవన వేదాంత - సౌఖ్యోన్నతికి
ధవుడవై, వెలయుము - ధర్మానుగతికి

—♦ సప్తమీవిభక్త్యంత్యప్రాస ♦—

7. శ్రీరుక్మిణీకృష్ణ - శ్రీకల్యాణమున
శ్రీరమ్యమై చెలు - వార శ్రేయమున
నారాయణతీర్థ - నంద గానమున
సార మెనయు ముని - జనుల మోదమున

కం. వాచామగోచరుండగు
నా చక్రియె వాసుదేవుడై నిజమాయన్.
ఆచార్య వచన ధోరణి
నాచరణము నందసూను డట నెరవేర్చెన్.

—♦ శ్రీకృష్ణుండు జాంబవతి మున్నగువారలఁ బెండ్లియాడుట ♦—

శ్లో॥ భైష్మీ జాంబవతీ భామా సత్యా భద్రా చ లక్షణా
కాళిందీ మిత్రవిందా చ మహిష్యోఽష్టాఽభవన్ హరేః. 54

శ్లో॥ ద్వారకా నగరీమధ్యే సహస్ర స్తంభమంటపే
రత్నసింహాసనారూఢం సకళత్రం జగుస్సురాః. 55

16 కాంభోజీరాగము - ఆదితాళము.

ప. ఆలోకయే శ్రీరుక్మిణీ కల్యాణగోపాలం

అ. నీలమేఘనిభాకారం బాలార్కసమానచేలం
నీలాంబరానుజం గో పాలం నీలాలకాంతం

1. ద్వారకాపురమంటపే ద్వాదశాదిత్యసన్నిభే
భూరిరత్నసింహాసనే భూసురఘనే
వీరాసనే సమాసీనం వికసితాంబుజాననం
ధీరయోగిసేవ్యమానం దేవకీవసుదేవసూనుం

2. శంఖదుందుభినాదితే శతశో గంధర్వాదిగీతే
పుంఖానుపుంఖ నిగమ బుధజనావృతే
పంకజేక్షణరంభాది పటునటన వినోదితే
కుంకుమకేసరవర్షితే కోమలాకారచరితే

3. దివ్యకిరీటకుండలం దీప్తపీతాంబరధరం
నవ్యముక్తామణిహారం నానావిహారం
అవ్యయభూతివిస్తారం అమరనారీసురాధారం
భవ్యకౌస్తుభకంధరం భక్తమానససంచారం

4. అష్టమహిషీసమేతం అమరనారీసుసేవితం
తుష్టపుష్టజనావృతం తుంబురుగీతం
ఇష్టజనసమాశ్రితం ఈశ్వర మపరాజితం
దృష్టసర్వలోకజాతం దేవరాజాదివినుతం

గీ. అయ్యె రుక్మిణి కృష్ణున కగ్రమహిషి
మీదటన్ జాంబవతి సత్య మిత్రవింద
భద్ర లక్షణ కాళింది భామ యనగ
మాన్య లెనమంద్రు శౌరికి మహిషులైరి. 54

గీ. ద్వారకానగరము మధ్యఁ దనరు వేయి
కంబముల మండపమ్మున ఘనత రత్న
సింహపీఠి భార్యలతోడ సేవ్యమానుఁ
డైన శ్రీకృష్ణు వినుతించి రమరు లిట్లు. 55

16 వ కీర్తన.

ప. కాంచితి రే! శ్రీరుక్మిణీ కల్యాణ గోపాలుని
అ. మించు నీలిమబ్బు మేన మెఱయు లేయెండ నేల్వన
మంచినిగ్గుల నలకముల మాన్యుని బలరాము తమ్ముని
1. ద్వారకాపురిమండపమున ద్వాదశాదిత్యులకు సమ మన
తీరామణిసింహాసనమున ద్విజవరులలోన
వీరులు గూర్చుండువిధమున విరితమ్మినిబోలు మోమున
ధీరయోగులకొల్వున నున్న దేవకీవసుదేవసూనుని
2. శంఖముల దుందుభుల ధ్వనులు శతముల గంధర్వుల పాటలు
సాంకముగ వేదాంతులు చాలమంది పండితులు
పంకజాక్షులు రంభాదులు భవ్యనృత్య వినోదములు
కుంకుమపూలజాలరులు కొమరౌ సభలో నలరువాని
3. దివ్యకుండలముల్ కిరీటము దీపించు పీతాంబరము
నవ్యముల్ ముక్తములసరములు నవనవములౌ నద్భుతములు
అన్వయములౌ వైభవములు అమరకాంతల సురల సేవలు
భవ్య గళ కౌస్తుభ శోభలు ప్రబల భక్తుల నేలువాని
4. అష్టమహిషీ కల్యాణములు అప్సరసలచే నృత్యములు
తుష్టి పుష్టి గలుగు ప్రజలు తుంబురుని మేల్ గానములు
శిష్టులైన భక్తజనులు సిరులును దిగ్విజయములు
దృష్టి విలసిలు సర్వజగములు దాడర నింద్రుడు పొగడువాని

5. హేమముక్తామణిఛత్రం హీరరత్నకటిసూత్రం
చామరవ్యజనావృతం శరదిందువక్త్రం
కామకోటిసమగాత్రం కనకాంగదాదివిచిత్రం
శ్యామసుందరం పవిత్రం శరణాగత[illegible]త్రం

6. చంద్రానన భైష్మీ భామా జాంబవతీ సత్యా మిత్ర
విందా భద్రా లక్షణా కా - ళిందీ నాయకం
నందనందన మాశ్రిత బృంద బృందారక వంద్యం
నందిత నారాయణతీర్థ నందన మానందకందం

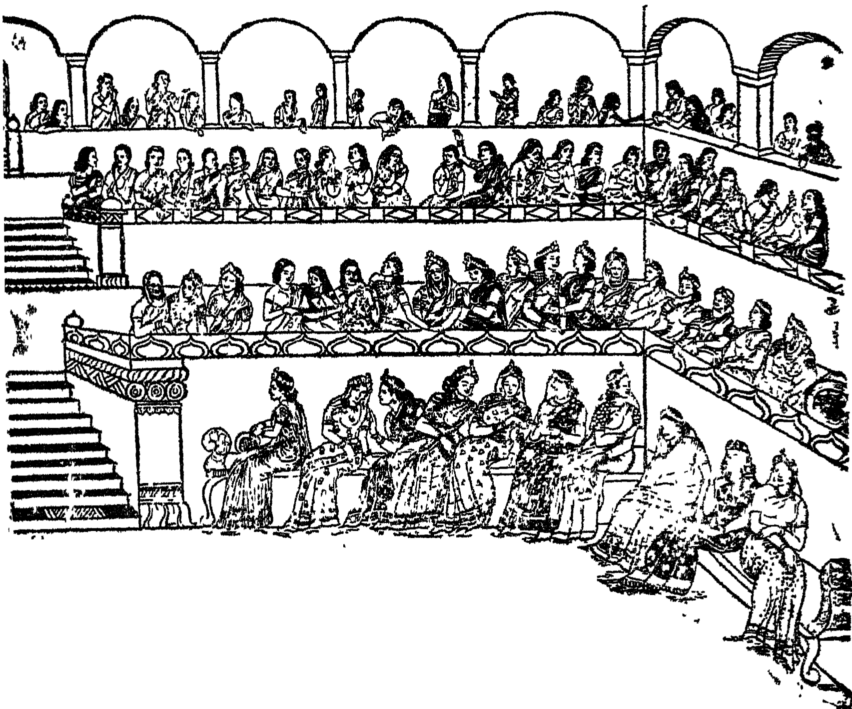
-- ♦ { [illegible]
తండ్రిగారిచే [illegible] శ్రీ[illegible] } ♦.



5. ముత్తెముల బంగారుగొడుగులు మొనయు నడుము పట్టెరవ్వలు
మొత్తములు వింజామరలు మోమున చంద్రకళలు
చిత్తజుం డన మేని ఠీవులు చెలువు తలిరు నంగదములు
క్రొత్త నిగ్గుల శ్యామలతలు గొనబా భక్తకులోద్ధారకుని

6. శ్రీరుక్మిణీ శ్రీసత్యా శ్రీమిత్రవిందా శ్రీకాళిందీ
శ్రీజాంబవతీ శ్రీలక్ష్మణా శ్రీనాగ్నజితీ శ్రీభద్రలు
దారలౌ నందకుమారు ధీరు దేవమందారు
నారాయణతీర్థుల నేలు శౌరి నానందగోపాలు

—♦ స్వామివారి అష్టభార్యలు, ద్రౌపది బంధు మిత్ర దేవీమణులు ♦—



శ్లో॥ శ్రీగోపాలఘనా దపార కరుణా పీయూష ధారా సృతా
యానారాయణతీర్థభూధరపరిక్షిప్తా సమస్తా తదా
సంభూయాఽచ్యుతభక్తిభూమిషు వహంత్యానందయంతీ జగత్
పాతిత్యం విధునోతు కృష్ణవిలసల్లీలాతరంగి ణ్యసౌ. 56

—♦ ఫలశ్రుతి ♦—

శ్లో॥ కామదా కామినా మేషా ముముక్షూణాం చ మోహదా
శృణ్వతాం గాయతాం భక్త్యా కృష్ణలీలాతరంగిణీ. 57

శ్లో॥ సకలభువననాథం సంతతానంద యుక్తం
నిగమ విదిత నిత్యాత్మక చైతన్య రూపం
నిరుపమ గుణదీప్త్యా వీత మోహాంధకారం
పరమ పురుష వేషం తం స్మరామి ప్రపూర్ణం.

శ్లో॥ స్మర హృదయ మదీయం జీవ నాధార మేకం
మునిజనగణవంద్యం వేదవాక్య ప్రమాణం
తిమిర హరణ దీప్తం దీనసంసార పారం
సకల జగదతీతం సచ్చిదానంద రూపం.

శ్లో॥ మరకతమణిమాల్యాలంకృతాత్యంతశోభం
శతమదన సమానం శ్యామమేఘాభిరామం
వ్రజవిహరణలోలం వంశవాద్యానురాగం (మోదం)
స్మర హృదయ! నితాంతం శ్రీ యశోదా కుమారం.

— శ్రీ లలితాదేవి.

సీ. ప్రభవించె తొలుతన్ గృపారసస్ఫూర్తిమై - తనరు శ్రీగోపాలఘనమునుండి
స్రవియించి నెలకొనె భువిని నారాయణ - తీర్థ భూధరమందు సార్థకముగ
ప్రవహించె సరస సంభావార్ద్రి సంభూయ - భూతి నచ్యుతభక్త భూములందు
ఒనరించె నందనందనలీల నానంద - సంవ్యాపనంబుగా జగతినంత

గీ. స్వామికరుణాసుధాధార సకలలోక - సేవనము దాసజన మనః పావనంబు
పాపవారక మత్యంత భద్రదంబు - రమ్యతమ కృష్ణలీలాతరంగిణి యిది. 53

గీ. ఐహిక సుఖార్థులగువారి కవి యొసంగు
మోక్ష మొనగూర్పజాలు ముముక్షువులకు
గాన మొనరించినను భక్తి గలిగి వినిన
రమ్యతమ కృష్ణలీలాతరంగిణి యిది. 57

సీ. కాళ భీకరరాత్రి కారగృహమ్మున తల్లి తాఁ గన్న సౌందర్యనిధిని
[illegible]నదీ పరిసర వ్రజవాటికలయందు పశుపక్షులాకొన వంశధరుని
[illegible]కిరాల గోప[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]యవారిధియందు పరవశమ్ముగ దేలి రాస [illegible]వించిన ప్రమదక[illegible]ని

గీ. నమర [illegible] [illegible]మ్మునన్ ధనంజయుడు గనిన
విశ్వ[illegible]హానాకార విగ్రహమును
[illegible]వ్యమంగళమూర్తిని దేవదేవు
[illegible]దయసంధ్యల నేవేళ [illegible] దలంతు.

* * * * *

గీ. నవ వినీల నీరద లవని నింపి, [illegible] కృపార్త దర[illegible] [illegible] గుండి
[illegible]వనవిలాసదేహావిన్యాస మొప్ప, విరిసి మెఱసి, మమ్ములమఱపించు [illegible]!

— శ్రీ లలితాదేవి.

మంగళము



శ్లో॥ స్వామిన్ ! సర్వజగన్నివాస ! రచితాం భోగినాం సురేంద్రాః
వజ్రస్తంభవిచిత్రరత్నఖచితస్వర్ణస్థలే మంటపే,
అరుహ్యామరవర్యగీతమునిభిర్ధ్యేయాత్మమూర్తే. హరే!
లావణ్యామృతవారిధే! విహార సత్కీర్తిం సువిస్తారయ.

17 గౌరీరాగము - ఆదితాళము

ప. జయమంగళం – నిత్యశుభమంగళం
1. మంగళం రుక్మిణీ రమణాయ శ్రీమతే
మంగళం రమణీయ మూర్తయే తే
మంగళం శ్రీవత్సభూషాయ శార్ఙ్గిణే
మంగళం నందగోపాత్మజాయ

2. పూతనాకంసాదిపుణ్యజనహారిణే
పురుహూతముఖ దేవహితకరాయ
నూతనాయ విజయస్య సుందరముఖాబ్జాయ
శీతకిరణాదికులభూషణాయ

3. కాళీయమౌళిమణిరంజితపదాబ్జాయ
కాలాంబుదశ్యామ దివ్యతనవే
కారుణ్యరసపూర్ణనయనారవిందాయ
కల్యాణగుణరత్న వారినిధయే

4. నవనీత చోరాయ నందాదిగోపగో
రక్షిణే గోపికావల్లభాయ
నారదమునీంద్రనుతనామధేయాయ తే
నారాయణానందతీర్థగురవే

మంగళహారతి



సీ. తీర్పించినారు ప్రదీప్త వజ్రస్తంభ - దివ్యమంటప మిందు దేవరాజు
రచియించినారు చిత్రస్వర్ణ కంబళి - రమణీయ సుస్థల మమరవరులు
వెలయించినారు నిర్మల హంసతూలికా - శయ్యాకలిత డోల చతురవతులు
స్తుతిచేయుచున్నారు జోలపాటల నిన్ను - పరమ పతివ్రతల్ భవ్యమునులు

గీ. ఆత్మమూర్తి! లావణ్యామృతాంబుధి! హరి!-స్వామి!సర్వజగన్నివాసా!ముకుంద!
దివ్యడోల నారోహించి దేవమునుల-కీర్తనలు విని పెంపొందు కీర్తిగొనుము 58

17 వ కీర్తన

ప. జయ! మంగళము ఎపుడు సన్మంగళము

1. మంగళము రుక్మిణీ మానినీ రమణునకు
మంగళము శార్ఙ్గధనువుం గలుఁగు శ్రీశునకు
మంగళము శ్రీవత్స శృంగారమాన్యునకు
మంగళము నందుని కుమారునకు కృష్ణునకు ॥జయ॥

2. పూతనన్ కంసునిన్ పొరిగొన్న శౌరికి
ప్రీతి నింద్రుని సురలఁ బెంచు సొంపరికి
సూతుఁడై పార్థునకు నీతిఁ జెప్పిన సూరికి
శీతాంశు కులనృపుల శ్రీల పెన్నిధికి ॥జయ॥

3. కాళీయు తలమణుల నేలు పదపద్మముల
కాలమేఘముఁ బోలు ఘనతమునకు
చాలదయ వర్షించు జలజమ్ములను కనుల
శ్రీల గుణరత్నముల సింధువునకు ॥జయ॥

4. నవనీత రసికునకు నందనందనునకు
ఉవిదలను గోపులను నోము రక్షకునకు
స్తవములను నారదుడు సల్పు నామమునకు
శివనారాయణతీర్థ సేవఁగొను గురువునకు ॥జయ॥

18 మధ్యమావతీరాగము - ఆదితాళము

ప. మదనగోపాల! తే మంగళం మందరధర! తే మంగళం

1. శ్రీరమణీకుచకుంకుమపంకవిలిప్త విశాలభుజాంతర!
వారిజలోచన! వల్లవయువతీ జార! సదా తే మంగళం

2. కుండలయుగళీమండితమృదుతర గండస్థల! తే మంగళం
భండనసముదితచండపురాసుర ఖండనచరణ! తే మంగళం

3. రంగదభంగ పరాక్రమ! సంగత గంగాధర తే మంగళం
అంగజజనక! తుంగతరంగ భు జంగశయన! తే మంగళం

4. దినకరమండలమధ్యగ! సంతత వినతామర! తే మంగళం
వనజభవార్చితపాదసరోరుహ! మునిజనహిత! తే మంగళం

5. సామజపోషణ! శత్రువిభీషణ! సంభృతకౌస్తుభభూషణ!
కామితదాయక! కమలానాయక! సోమాన్వయ! తే మంగళం

ఇతి శ్రీనారాయణతీర్థవిరచితాయాం శ్రీకృష్ణలీలాతరఙ్గిణ్యాం
శ్రీరుక్మిణీకృష్ణ కల్యాణమహోత్సవ వర్ణనం నామ
ద్వాదశతరఙ్గః.

18 వ కీ ర్తన

ప. మదనగోపాల! నీకు మంగళం మందరధర! నీకు మంగళం

1. శ్రీరుక్మిణి మేని కుంకుమ దనరారు చెలువౌవక్షమునకుమంగళం
వారిజాక్షుడవై వల్లవ యువతుల గోరు నీ లీలకు మంగళం

2. ఒనరు నీచెక్కిళ్లమణులకుండలముల దనరారు జంటకు మంగళం
ఘనమౌ రణమందు దనుజులనెల్ల గెలిచి–మొనయు నీబాణమునకు [మంగళం

3. రంగైన శౌర్య మెసంగు ధీర! నీగంగాధరు మైత్రికి మంగళం
అంగజుతండ్రి! పాల్కడలి నలల శే – షాహి శయ్య నలరు నీకు [మంగళం

4. రవిమండలముమధ్యరాజిల్లిసురలుగొల్వ–రమణీయుడౌనీకుమంగళం
భువనకర్త బ్రహ్మపూజించు నీపదముల–పొగడు మునుల నేలునీకు [మంగళం

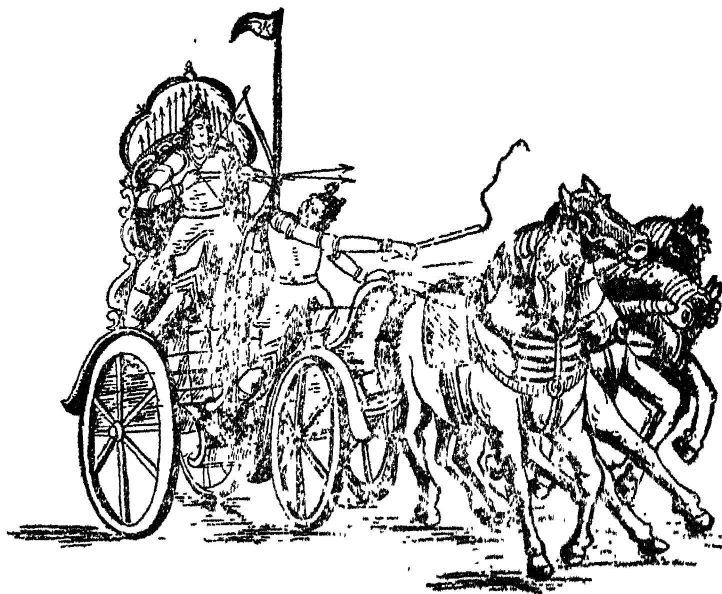
5. కరినిసంరక్షించిఖలులనుశిక్షించి–కౌస్తుభమునదనరు నీకు మంగళం
వరముల నిప్పించి సిరికి పతివై మించి – వరచంద్ర వంశ మేలు [వరద! నీకు మంగళం

ఇది శ్రీనారాయణతీర్థయతీంద్రులచే రచింపఁబడిన శ్రీకృష్ణలీలా
తరంగిణియందు శ్రీ రుక్మిణీకృష్ణ కల్యాణ మహోత్సవమను
పండ్రెండవ తరంగము.

ఆ. వె. కష్టసమయమందుఁ గాంచి న న్నోమిన
పార్వతీశు సదయు భక్తిఁ గొలిచి,
వర్తమానదశకు వరలు సత్ప్రభువైన
బుధునిమంతెతేంద్రు పూజ సేతు.

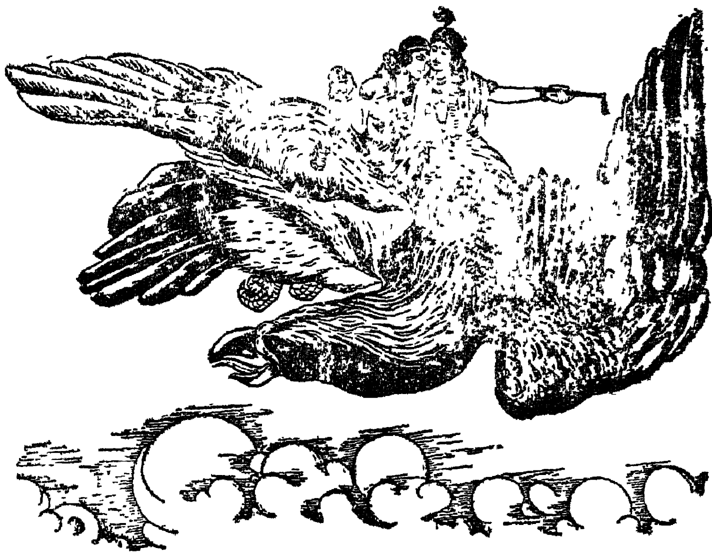
చ. సమరథులన్ మహారథుల సైన్యములన్ దగఁ గూర్చి కౌరవుల్
సమరమునన్ బెనంగొనఁగ శక్రతనూజునకున్ బ్రయత్న
క్రమమున శత్రులన్ దునిమి రాజ్యము ధర్మజుఁ జేర్చినట్టి సా
హాయ్యము గణియింప శక్యమె దయాన్విత సద్రథ! పార్థసారథీ!

— పార్థసారథి శతకము.



చ. జయ జయ దేవదేవ జలజాత భవార్చిత పాదపంకజా
జయ జయ వామదేవ శరజన్మ ముఖామరజాలసంస్తుతా
జయ జయ వాసుదేవనవసారసపత్ర విశాల లోచనా
జయ జయ శారదాభ్ర సురపాల యశోనిధి! పార్థసారథీ!

— పార్థసారథి శతకము



స్వస్తి శ్రీ తారణసంవత్సర పుష్య శు ౧౧ సోమవారము ది 25-12-1944
శ్రీవైకుంఠైకాదశీ పర్వదినము ఉదయమున జరిగిన గరుడోత్సవమందు
ద్వార దర్శనసమయమున నూజవీడు కోటకు అధిదైవ మైన

శ్రీ గోపాలస్వామివారికి సమర్పింపఁబడిన

ని వే ది క

కం. శ్రీమన్నారాయణుఁ డిల - ప్రేమన్ భక్తులను హితము పెంపఁగ కృష్ణుం
డై మహిమ దనర్చిన కథ - శ్రీమద్భాగవతమున విశిష్టత నెనయున్. 1

గీ. అందెనయు దశమస్కంధ మాదిభాష-నలరుకీర్తనలున్ శ్లోకములుగ సులభ
భంగి శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణి యన - ధిమణిఁగూర్చె నారాయణ తీర్థయోగి. 2

సీ. మును శ్రీశు నవతారమునకు కారణమును - దనరారు శ్రీకృష్ణ జననకథయు
బాలగోపాలునిలీల యౌవనకేళి - దుష్టశిక్షణమును శిష్టరక్ష
పరమహా వేదాంత భావనాబోధంబు - సంగీత సాహిత్య సరసగరిమ
లలిత వాక్చాతురి సులభశైలి విధంబు - కృష్ణ సంబోధనా కీర్తనంబు

గీ. పరవశత్వ [illegible] మహిమ - రమ్యరీతిని భువనపత్రికా [illegible]నంబు
రచి[illegible] కృష్ణలీలా[illegible] పరిలనారాయణమునీంద్ర విరచితమ్ము.

కం. శ్రీకృష్ణానుగ్రహమున - నీకావ్యము నాంధ్రభాష నెనయ రచింపన్
నాకొదవె మహాభాగ్యము - శ్రీకరమౌఁగాక యిది విశేషశుభదమ్ము! 4

చ. తెనుఁగా! యనంగ నర్థములు తీరగు - సంస్కృత కీర్తనంబులన్
తెనుఁగొనరించు తేల? యన - దివ్యవచోరచనానురమ్యతన్
దనరు వరార్థభావములఁ దద్గతి - తేటతెనుంగు మాటలం
దనువగు పాటలం దనయు - హాయి నెలర్పఁగ సంతరించితిన్. 5

గీ. "దేశభాషలఁదు తెనుఁగు లెస్స" యనఁగ-తగుపురాణకావ్యము లనంతనగుచున్న
మా తెనుగునందు, కృష్ణలీలాతరంగ-భంగి భక్తిశ్లోకమౌట భావ్య మగుఁగద! 6

గీ. వెలయు జయదేవు గీతగోవింద మేను - గొప్ప యష్టపదుల నెల్లఁ దెలిపిన ట్లు
కృష్ణలీల నాంధ్రతరంగ కీర్తనలుగఁ - దీర్పఁదగదా నాగానముల దలఁచి! 7

గీ. మరియు నీప్రమేయమ్మున మాన్యమైన - కృష్ణనామ కథానుసంకీర్తనంబు
పరమతత్త్వార్థమహిమానుభావనంబు - శుభలను వ్యాపనం బలవడఁగద!

సీ. శ్రీవేణుగోపాలు సేవించునప్పుడు - ...నుపయోగించునప్పుడు
వ్యవహారములు సభల్ వివదించునప్పుడు - ప్రరచుమ్మ ... నరగనునప్పుడు
యంత్రయానములలో నరుగుచున్నప్పుడు - ...నప్పుడు పోగునప్పుడు
దినచర్య వరుసగా తీర్చుచున్నప్పుడు - ... మేలుకొనునప్పుడు

గీ. తనువు తద్ధర్మచర్యలన్ దనరునప్పు ... "కృష్ణ! ... " ...
కవనధారణిహారపాద కమలమునకు - ... !9

ఉ. ఎంతటి వింతలో ... ఎంతటి ... ఎంత ...
శాంతివిఘాతముల్ మఱిసి చాల ... మున్న శ్రీ
కాంతుని కృష్ణసత్కథలు ... వర కావ్యస ...
సంతత మంతరంగమున సాధుసుధీరత నింపి ... 10

కం. ఇంతకుఁ గారణమై శ్రీ-కాంతు కరుణ ...
కాంతుకరుణ, ఖేచరశ్రీ-స్వాంతులు గ్రహపురుషవరుల ... తగన్. 11

గీ. కావ్యములలోడ తమరు ... పద్ధతి తగుఁగాన పలుపుచుంటి
తిరిగి, ఆంధ్రాష్టపది తుదిన్ దీర్చినట్లు-అస్మదీయ వంశీయ భవ్యప్రశంస. 12

[శ్రీ మేకా బసవదండనాథులు]



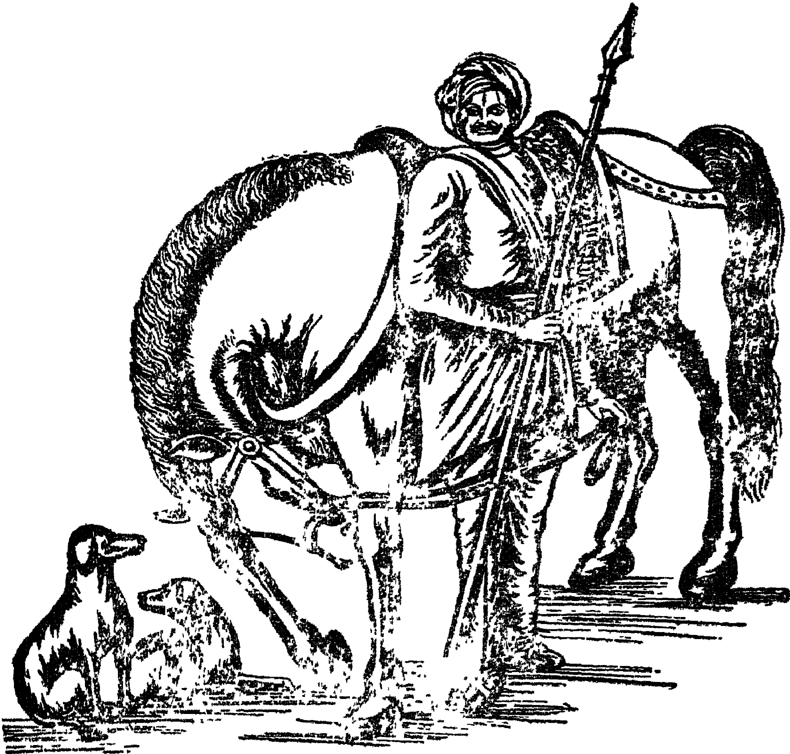
సీ. కాకతిగణనాథ ఘన సైన్యసేనాని
బసవకుమారులు మాకు ప్రాథమికులు
విజ[illegible]ప్పరా యాధివీరులు గోల్కొండ
దళవాయి సప్తమాంతరమువారు
ఏలూరు గడి దివి లీల నేలిన రామ
చంద్రు లా మీద వంశప్రథితులు
గూల్బర్గ రణసర్గ గురువైభవులు జగ
న్నాథు లా తరువాత యోధవరులు
ధర్మాప్పరాయాఖ్యు దనరు వేంకటనర
సింహప్పరావు వంశీయఘనులు
ఆ.వె. నరస సింహ వరద తిరుమల సంజీవ
శోభనాద్రి నార యాభినుతుల
ప్రబలు నూజవీటి ప్రభువు లెందఱో కల్గ
అప్పరాయ నామ కాన్వయమున. 18

[శ్రీ రాజా విజయాప్పారాయణింగారు]



సీ.॥కన్నారు॥నన్ను వేంకటరంగరాయప్పరా
[illegible]యాలు నారయామ్మనిర్మల విభవులు
రాజ రంగయప్పరాయ బహదరు చెల్లి
యామ్మ ప్రేమను పెంచి రథిపదవికి
ధీరతా సౌమ్యతా ధీయుతాసారంబు
లొనగూడె గురుదయాఘనత కలన
ఊయ్యూరు మొదలెన్నొ యూళ్ళ మాన్యతులు
మత్ప్రాభవాగ్రసమ్మానములు హితులు
గీ. వంశవర్ధనుల్ సుతులను వరతనయల
నేలు గృహవర్తి వేణుగోపాలమూర్తి
వేంకటాద్ర్యప్పరాయఁడ విశ్వసుజన
హిత విధేయుండ వైష్ణవమతపరుండ.

[శ్రీ రాజా రంగయ్యాప్పారాయణింగారు]



[అస్మజ్జాతకచక్రవర్ణనము]

సీ. దీపించె నుచ్చస్థితిన్ సూర్యభగవానుఁ,
డనువర్తనన్ వెల్గె నమరగురువు,
అనువొందె నాతృతీయమున నే శుక్రుండు,
సాహచర్యము గాంచె రాహు వందె,
పరివర్తన కుజుండుఁ బడసె నాల్గవ కేంద్ర
మెనసె వాగ్భావమందున బుధుండు,
అతనిన్ గనెన్ లగ్నపతి శని సమదృష్టి,
మొనసె భాగ్యస్థానమున విధుండు,
గీ. అచటి కేతు వాతని వీడి యరుగుచుండె,
కుంభలగ్న చిత్రా తార కుజదశలను.
రమ్య వైశాఖ శుభ చతుర్దశిని, నిశిని,
విజయ వత్సర శుభ జన్మ వెలసె నాకు.

[జన్మస్థానవర్ణనము]

సీ. శివ కేశవ బ్రహ్మ సేవాభిరత విప్ర
 వర్యాగ్రహారమ్ము వరలుచోట
రాము తమ్ముని పేర రహిని తనర్చెడి పేట
 పంటలిచ్చుచు పెంపుఁ బొరయుచోట
తాత గారికి పెదతాత ధర్మస్వరూ
 పగలు రేలున్న వెలుగొల్పి సల్పుచోట
వారికి కోడలౌ పాపమాంబ్యారావు
 సంస్థానపాలనల్ సలుపునాఁట
గీ. మాన్య గౌతమీ కృష్ణాఖ్య మండలముల
హద్దుపైన స్వేలాపురి కలిత పీట
జన్మ నాకు వైభవపూర్తి జరుగు చోట
పాటిలెన్ శనివారపు పేట కోటఁ.
గీ. అంత కాల పయోవృష్టి యగుగు కొలఁది
గురుకృపన్ జ్ఞాన లవ మొనగూడు కొలఁది
పెద్దలన్ గొల్చి వినయంబు పెరుగు కొలఁది
ఆంధ్ర భారతీ సేవనం బలరె కొలఁది.
సీ. తొలుతగా లఘుకావ్యములను గీతములుగా
 ద్విపదలను లలి నిగ్గల్ దీర్చినాఁడ
చారిత్రక పురాణ శాస్త్ర సంగతు లంత
 నాటకములుగ నొనర్చినాఁడ
కాకతి రుద్రాంబ కథ యుక్తిగాన ప్ర
 బంధశోభల పెంపు రచించినాఁడ
సులభబోధనకుఁ గా సాహిత్య సంగీత
 విషయా జంత్రీకలఁ గావించినాఁడ
గీ. ఐదువేలును నలుపది యైదవ కలిఁ
తారకాబ్ద మదీయ వర్ధంతి పూజ
గాఁగ నా తెల్లితల్లి కీ కావ్య మేను
శౌరి దయతోడ నందింపఁ జాలినాఁడ.
కం. ఈ కావ్యము ప్రకృతమ్మున
లోకోత్పాతముల నడచి లోకహితముగా
శ్రీకరమై తారకమై
శ్రీకృష్ణప్రేమ వెలయఁ జేయుత శుభమై.

శ్రీ కొండపల్లి ముద్రాక్షరశాల, రాజమంద్రి.